

STŘEDA, 21. ŘÍJNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: JERZY BUZEK

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Příprava zasedání Evropské rady (29.–30. října 2009) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o přípravě zasedání Evropské rady.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedo, příští týden proběhne zasedání Evropské rady. Máme připravený vyčerpávající program, jehož součástí jsou záležitosti, které ovlivní životní podmínky nás všech. Budeme hovořit o boji proti změně klimatu, o hledání způsobů, jak vyvést EU z finanční a hospodářské krize, o podpoře zabezpečení dodávek energie a o problému nezákonné migrace.

Na řešení všech jmenovaných problémů se Evropská unie připraví nejlépe, bude-li mít jasno ohledně Smlouvy. Je velmi důležité, aby Lisabonská smlouva vstoupila v platnost co nejdříve, neboť pak budeme moci mimo jiné nadále pracovat na jmenování nové Komise. Z toho důvodu se Evropská rada bude zabývat i touto záležitostí.

Začnu otázkami, o něž se dle mých informací Evropský parlament nejvíce zajímá. Na konci příštího týdne se hlavy států nebo vlád pokusí objasnit otázku ratifikace Lisabonské smlouvy a toho, jak budeme v procesu dále pokračovat. Novým impulsem pro práci v této oblasti bylo irské „ano“ v referendu a podpis polského prezidenta, všichni však víme, že Smlouva nemůže vstoupit v platnost, dokud ji neratifikují všechny členské státy – učinilo tak již 26 z 27 států, avšak stále čekáme na Českou republiku. Dolní komora a Senát České republiky Smlouvu přijaly, avšak 17 senátorů podalo námitku k českému Ústavnímu soudu, aby prověřil, zda je Smlouva slučitelná s Ústavou České republiky.

Samozřejmě musíme respektovat demokratické postupy v České republice. Příští týden, dne 27. října, by mělo k této záležitosti proběhnout veřejné slyšení českého Ústavního soudu. Věříme tomu, že soud vydá rozhodnutí krátce poté, přesný termín však neznáme. Jak je vám známo, prezident Václav Klaus rovněž stanovil určité podmínky pro podepsání smlouvy. Očekáváme upřesnění těchto požadavků a podmínek a snažíme se zjistit, o co se bude jednat. Rozprava v Evropské radě bude tedy z velké míry záviset na tom, co se bude dít v České republice. Vyjádření Ústavního soudu České republiky a z něj vyplývající postup budou zásadní pro stanovení data, kdy Lisabonská smlouva vstoupí v platnost.

V Evropské radě se budeme rovněž zabývat přípravami, které byly doposud provedeny pro zajištění toho, aby vstup Lisabonské smlouvy v platnost proběhl co nejplynuleji. V souvislosti s tím předsednictví předloží zprávu, v níž popisuje aktuální dění v těchto oblastech. Ve zprávě předkládáme stanoviska členských států k otázkám vztahujícím se například k Evropské službě pro vnější činnost – kterou budeme probírat i zde dnes odpoledne – její působnost, právní postavení, personální zajištění a financování. Pročetla jsem zprávu pana Broka, která byla v pondělí přijata ve Výboru pro ústavní záležitosti. Jak jsem uvedla, touto záležitostí se budeme podrobněji zabývat dnes odpoledne.

Mohu již říci, že příští týden na zasedání tato zpráva poslouží jako návod, který vysokému představiteli po zvážení umožní, jakmile vstoupí Smlouva v platnost, velmi rychle vytvořit formální návrh toho, jak by Evropská služba pro vnější činnost mohla fungovat. Rada by měla být schopna tento návrh přijmout velmi rychle, nejlépe v průběhu několika nejbližších měsíců. Řadu z těchto záležitostí jsme prohovořili s Evropským parlamentem a věříme, že tento přístup přetrvá i v následujících týdnech.

Hlavním tématem zasedání Evropské rady bude změna klimatu. Usilujeme o to, aby Rada přijala náležitá rozhodnutí, včetně těch, která se týkají financování, umožnila tak zachování vůdčí úlohy EU a přispěla k úspěšnému výsledku v Kodani.

Na včerejším zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci proběhla dlouhá a vášnivá diskuze o finančních záležitostech. Předsednictví vynaložilo veškeré úsilí k tomu, aby bylo dosaženo dohody, avšak nakonec došlo k závěru, že tuto záležitost musí rozhodnout Evropská rada. V některých členských státech

však musí dojít k dalším diskuzím, abychom v tomto ohledu mohli postoupit dále. Naše shoda je nesmírně důležitá, aby se celý proces nezpomalil. V této fázi mezinárodních vyjednávání jsme si velmi dobře vědomi toho, s jakými obtížemi se potýkáme. Z toho důvodu by dohoda EU ohledně finančních záležitostí posunula vyjednávání zásadním způsobem dále.

Zasedání Evropské rady se koná ve velmi příhodnou dobu, krátce před jednáním Mezivládního panelu pro změnu klimatu při OSN v Barceloně a setkáním ministrů financí skupiny G-20 ve skotském St Andrews. V Kodani dosáhneme shody pouze za předpokladu, že se budou angažovat všechny strany. V této chvíli se sešli ministři životního prostředí EU, aby probrali závěry týkající se změny klimatu. Cílem je umožnit, aby bylo vyčerpávajícím způsobem popsáno stanovisko EU k záležitostem, které jsou v současné době předmětem jednání.

Důležitou součástí závěrů Rady ve složení pro životní prostředí bude objasnit strategii EU směřující k dlouhodobému snížení emisí a usilovat o dohodu, která usnadní rozhodnutí, že náš cíl snížit objem emisí v porovnání s rokem 1990 navýšíme z 20 % na 30 %. Závěry Rady ve složení pro životní prostředí se rovněž budou týkat rozhodnutí ohledně návrhu EU ve vyjednáváních o snížení emisí v mezinárodní letecké a námořní dopravě, rozvinou strategii EU pro přijímání opatření v oblasti měření, hlášení a ověřování investic v rozvojových zemích a co se týče úlohy mechanismů v odvětví, a podrobněji rozpracují strategii EU pro boj proti odlesňování a znehodnocování lesů, což urychlí vyjednávání.

Evropská rada rovněž zhodnotí pokrok, jehož bylo dosaženo při vytváření nového rámce pro dohled nad finančními trhy. Jak je vám známo, v červnu dospěly hlavy států nebo vlád k velmi ambiciózní dohodě, jejímž cílem je zřídit zvláštní orgán, který ponese zodpovědnost za dohled na makro úrovni nad finančním systémem EU, a tři Evropské úřady pro dohled v oblasti bankovníctví, pojišťovnictví a cenných papírů. Na konci měsíce září předložila Komise balíček legislativních návrhů. Pro předsednictví představuje naprostou prioritu a stanovili jsme si náročný časový rozvrh. Naším cílem je do konce roku dosáhnout dohody ohledně celého balíčku.

Z toho důvodu mě velmi těší, že Rada ve složení pro hospodářství a finance včera úspěšně učinila zásadní krok vpřed a dosáhla široké politické shody ohledně zřízení nového orgánu pro dohled na makro úrovni, aniž by předjímal rozpravu ve vnitrostátních parlamentech. Ministři financí rovněž požádali švédské předsednictví, aby pokračovalo v dialogu s Evropským parlamentem. Máme s ním velmi dobrou zkušenost a domníváme se, že funguje výborně.

Nyní je důležité, abychom využili příležitosti a práci co nejvíce urychlili. Musíme dokázat, že vynakládáme veškeré úsilí, abychom zabránili vzniku budoucích krizí, že neseme společnou zodpovědnost a usilujeme o to, aby zákazníci a investoři znovu získali důvěru ve finanční systém.

Rovněž bych se chtěla v několika slova zmínit o zaměstnanosti v Evropě, což je záležitost, jíž se bude Evropská rada zabývat. Nedávno jsme zaznamenali nepatrné náznaky toho, že se hospodářství obnovuje. Očekává se však, že se situace na pracovním trhu ještě zhorší a stále budeme potřebovat impulsy a podpůrná opatření.

Jedním z důležitých témat Evropské rady je poukázat na to, jakým způsobem budeme schopni se vyrovnat s následky krize a zároveň splňovat náš dlouhodobý cíl navýšit nabídky práce. Pro udržitelnost veřejných financí je nezbytná vysoká úroveň zaměstnanosti. Ta je rovněž nutná pro hospodářský růst, dobré životní podmínky občanů a pro větší sociální soudržnost v Evropě.

V souvislosti s tím bych vám ráda připomenula naše vyjádření k únikovým strategiím. Ministři financí potvrdili, že obnova reálně probíhá, je však velmi křehká. Je tedy velmi důležité, abychom pokračovali v expanzní finanční politice. Rozpravy na zasedání Rady vyústily ve shodu, která spočívá ve formulaci strategií na základě principů, jimiž se zbývali ministři financí na neformální schůzce v Göteborgu.

Chtěla bych se rovněž krátce vyjádřit k bezpečnosti dodávek energie. V souladu se závěry z června roku 2009 bude Evropská rada příští týden hodnotit, čeho bylo dosaženo v oblasti energetické infrastruktury (propojení) a krizových mechanismů. Připravili jsme zprávu o pokroku, jehož bylo dosaženo od měsíce ledna. Evropská rada vezme zprávu v potaz.

Evropská rada rovněž přijme strategii EU pro region Baltského moře. Na toto téma jsme vedli velmi užitečnou rozpravu v průběhu zářijového plenárního zasedání Parlamentu. Hlavy států nebo vlád schválí závěry předsednictví, jež by měly být přijaty na pondělním zasedání Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy. Tato strategie vytváří integrovaný rámec pro vyrovnávání se s problémy, jimž čelíme, a pro podporu hospodářské, sociální a územní soudržnosti v rámci EU. Jsem přesvědčena o tom, že tato strategie může posloužit jako inspirace pro další makroregiony v EU a tím posílit evropskou integraci. Strategie EU pro

podunajskou oblast již nabývá konkrétních obrysů a bude možné ji předložit včas pro maďarské předsednictví v roce 2011.

S velkým uspokojením je nyní švédské předsednictví schopno předložit výsledky této iniciativy, jejíž počátky samozřejmě spadají sem, do Evropského parlamentu. Věříme, že Evropská rada bude moci naléhat na všechny zúčastněné subjekty, aby strategii začaly provádět velmi rychle. Chceme-li začít řešit vážné potíže v oblasti životního prostředí a dosáhnout cílů stanovených ve strategii, je to zcela nezbytné.

Evropská rada bude rovněž hodnotit pokrok, jehož bylo dosaženo při uskutečňování závěrů souvisejících se stavem migrace ve Středomoří. Rada uvítá opatření, která byla přijata v krátkodobém měřítku – například zahájení pilotního projektu na Maltě – i pokrok při zřizování Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu. Rovněž vezme na vědomí, že EU a Turecko obnovily jednání o řízení migrace.

Očekáváme, že Evropská rada vyzve k dalšímu úsilí o rozluštění stávající situace v oblasti Středomoří a o to, abychom nadále pracovali na hledání dlouhodobého řešení, které bude vycházet ze solidarity mezi členskými státy. Rovněž předpokládáme, že Rada zdůrazní nutnost vyvinout větší snahu o uskutečňování globálního přístupu k migraci. Rada bude vyzvána k tomu, aby posílila agenturu Frontex a zavedla společná pravidla pro operace agentury Frontex na moři.

Kromě toho se rovněž bude hovořit o vnějších vztazích. V červnu byly orgány vyzvány Radou pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy, aby přezkoumaly možnosti dalšího zapojení EU v Afghánistánu a Pákistánu. Na zářijové neformální schůzce ministrů zahraničí byl prodiskutován první návrh a v současné době se členské státy v rámci pracovních skupin zabývají rozhovory o podrobném návrhu. Na zasedání ministrů zahraničí příští týden přijme EU plán, jak posílit naše zapojení v Afghánistánu a Pákistánu. Zaměří se na posílení postavení státu a institucí v obou zemích. Je nesmírně důležité, aby bylo možné tento plán provést neprodleně.

Chceme-li být schopni zvrátit vývoj v Afghánistánu a Pákistánu, potřebujeme k tomu rozsáhlá mezinárodní opatření. Vojenská řešení sama o sobě nikdy nemohou přinést udržitelné řešení. Hospodářský pokrok je bez bezpečnosti a kontroly předem ztracen. Rovněž je třeba investovat do zřízení demokratických institucí a posílení občanské společnosti. V tomto ohledu hraje EU v obou zemích nesmírně významnou roli. Některé problémy i regionální hlediska jsou společná a přístup obou zemí se samozřejmě liší. Příští týden o těchto tématech budeme hovořit na Evropské radě a já jsem samozřejmě připravena naslouchat jakýmkoli připomínkám a dotazům poslanců této sněmovny.

(Potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedající, zcela se ztotožňuji s tím, co Cecilia Malmströmová vyjádřila jménem Evropské rady. Dovolte mi zdůraznit dvě věci: na jedné straně Lisabonskou smlouvu spolu se všemi institucionálními záležitostmi a na straně druhé boj proti změně klimatu a vyhlídky na jednání v Kodani.

V první řadě se domnívám, že by Evropská rada měla být schopna učinit konečná rozhodnutí vedoucí ke vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Již po mnoho let je nám známo, že ratifikace jakékoli nové smlouvy není nic jednoduchého. Narazili jsme na řadu překážek a zklamání, vždy však převážil hlavní cíl Lisabonské smlouvy, jímž je úsilí o demokratickou a efektivní Evropu. Jsem přesvědčen o tom, že tato tendence vytrvá a že zdoláme i poslední překážku, která brání vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, poté co ji jednoznačně podpořili občané Irsko.

V Polsku již byl ratifikační proces uzavřen a nyní tedy můžeme říci, že veškeré členské státy Lisabonskou smlouvu demokraticky schválily. Pouze je třeba vyčkat na dokončení procesu ratifikace v České republice. Samozřejmě je třeba dodržovat ústavní postupy, které probíhají v České republice, zároveň je nutné respektovat i demokratickou vůli k tomu, aby Smlouva vstoupila v platnost. Tuto demokratickou vůli jednoznačně prokázal Parlament České republiky, věřím tedy, že konečné ratifikaci již nebudou bránit jakékoli umělé vytvořené překážky nebo průtahy.

Zde v Parlamentu jsem již vysvětloval, jak je důležité, aby se jakékoli prodlevy ve jmenování Evropské komise omezily na minimum. Musíme však vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby nová Komise pracovala již pod platnou Lisabonskou smlouvou, neboť se nacházíme v období, které je pro Evropu kritické. Musíme být schopni prosazovat agendu, již tento Parlament podporoval v době, kdy mě zvolil za předsedu v novém funkčním období. Chceme-li toho dosáhnout a chceme-li, aby orgány řádně fungovaly, pak skutečně potřebujeme ratifikaci Lisabonské smlouvy, která Evropské unii přinese sílu, soudržnost a efektivitu. Opět tedy zdůrazňuji, že se Evropská rada musí ujmout svých zodpovědností, připustit naléhavost situace a uznat, že nebudou-li evropské orgány moci řádně fungovat, přinese to Evropě skutečné ztráty.

Zároveň je správné se nyní intenzivně věnovat práci na provádění a přípravě na vstup Smlouvy v platnost. Jsem si vědom toho, že tento Parlament je takové práci zcela oddán. Bude mi potěšením s vámi spolupracovat na tom, aby prospěch, který Smlouva přináší, byl využit co nejdříve to bude možné. V řadě oblastí již Parlament začal pracovat a jeho činnost byla zásadním přínosem pro tříbení myšlenek, jako například v případě evropské občanské iniciativy. Víím, že v průběhu dnešního odpoledne budete probírat zprávu Elmara Broka o Evropské službě pro vnější činnost. Jeho zpráva stojí na zcela správném základě, který zajistí, aby služba, a stejně i ostatní inovace obsažené v Lisabonské smlouvě, přinesla našemu systému Společenství větší sílu a výkonost.

Od počátku existovaly obavy, o nichž víím a které se týkaly toho, že Evropská služba pro vnější činnost bude určitým mezivládním orgánem, jež se bude vymykat systému Evropské unie, avšak tato služba by měla být v systému pevně zakotvena. Zcela nepochybně by měla velmi úzce spolupracovat se všemi orgány a s Komisí v první řadě. Rozhodnutí, která připraví, budou učiněna Komisí nebo, v případě záležitostí spadajících do SZBP, Radou. Ve skutečnosti jsem přesvědčen o tom, že úspěch služby bude záviset právě na tom a služba musí zajistit, aby vnější činnost Evropské unie byla více než pouhý součet jejích institucionálních součástí. Bude-li Evropská služba pro vnější činnost při své práci využívat demokratické podpory tohoto Parlamentu, propojení mezi Radou a vnitrostátními úřady, odborných služeb Komise a Evropskou vizi, může se skutečně stát mocným nástrojem, který poslouží k tomu, aby Evropská unie dosáhla svých cílů ve světovém měřítku. Služba pro vnější činnost Společenství, která vychází z metod Společenství, bude pro Evropu velkým přínosem a silným nástrojem pro jednotnou Evropu, která uplatňuje svůj vliv ve světě.

Evropská rada rovněž musí pokročit v oblasti aktivního politického programu. Musí zachovat počáteční impuls pro naši práci na řešení hospodářské krize a zejména jejího dopadu na nezaměstnanost. Musíme pokračovat v práci, na níž jsme se shodli na zasedání G20. Musíme učinit vše co je v našich silách, aby návrhy, které předložila Evropská komise ohledně finančního dohledu, vstoupily v platnost co nejdříve. Musíme nadále vytrvat s naším programem k řešení bezpečnosti dodávek energie.

Radu čeká nejdůležitější událost co se politiky týče – jednání v Kodani. Jeho úspěšný výsledek je nadále pro evropské občany zásadní a pro světové společenství představuje závažný úkol. Do jednání v Kodani zbývá méně než padesát dní. Pokrok v jednáních je nadále velmi pomalý. Opět je na Evropské unii, aby prokázala vedoucího postavení a udržela rychlost. Cíle, které jsme předložili, byly inspirací ostatním k tomu, aby urychlili svoji činnost, avšak všichni jsme si vědomi toho, že chceme-li podnitit celosvětová opatření, je třeba jít ještě dále. Je třeba, abychom rozvojovým zemím pomohli přinést konkrétní návrhy v oblasti financí, jak to minulý měsíc navrhla Evropská komise. Dle odhadů budou rozvojové země do roku 2020 potřebovat dalších přibližně 100 miliard EUR ročně. Tuto částku by měly ve velké míře pokrýt domácí finanční prostředky, pocházející především z rychle se rozvíjejících ekonomik a trhu s uhlíkem, měla by však být přichystána i rozsáhlá mezinárodní pomoc z veřejných financí, v níž Evropská unie zaplatí svůj spravedlivý díl.

Program kodaňské konference se netýká pouze změny klimatu. Je to samozřejmě její hlavní cíl, avšak klima je rovněž rozvojovou záležitostí, což je velmi důležitý rozměr, na nějž bychom neměli zapomínat. Je to náš zásadní závazek, zejména v době, kdy jsou veřejné finance již pod tlakem, všichni však dobře vííme, že čím déle budeme čekat, tím více se náklady navýší. Úkolem Evropské rady je opět nalézt kreativní řešení a dát jednoznačně najevo, že Evropská unie stojí za nutností bojovat proti změně klimatu jako jednotný celek.

V Kodani je třeba v první řadě poukázat na to, že motivace ke snížení emisí je zcela aktuální, a za druhé, že všem, kteří jsou k tomuto kroku připraveni, jsme ochotni nabídnout pomoc. Je to nejlepší způsob, jak obhájit skutečnost, že Lisabonská smlouva přináší aktivní Evropu – Evropu, která prosazuje agendu z níž vyplývá, že Evropská unie svým občanům přináší konkrétní užitek.

Pro ambiciózní agendu je třeba disponovat efektivním institucionálním rámcem, čímž se vracím ke svému prvnímu bodu. Lisabonská smlouva je první smlouvou rozšířené Evropy. Současná generace, především naši přátelé ze střední a východní Evropy, si dobře pamatuje na dobu, kdy byla Evropa rozdělená, my tu však nebudeme věčně. Zůstanou orgány a instituce, které tudíž v rozšířené Evropě potřebujeme. Lisabonská smlouva je smlouva pro Evropu 21. století, která má k dispozici silné orgány schopné přinášet konkrétní výsledky v Evropě o 27 státech a získávat další členy v budoucnosti. Samotné orgány však nestačí. Je třeba mít silnou politickou vůli k dosažení našich cílů, kterou, jak věřím, Evropská rada prokáže na konci tohoto měsíce a dá jednoznačně najevo, že v Kodani hodlá dosáhnout silných a ambiciózních výsledků.

(Potlesk)

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) očekává, že příští zasedání Evropské rady ukončí příliš dlouhé období nejistoty ohledně evropských orgánů a poskytne nezbytný impuls ke jmenování nové Komise, stálého předsedy Rady a vysokého představitele, jehož post předpokládá Lisabonská smlouva.

Rada musí především učinit nezbytná opatření k urychlení obnovy růstu a k tomu, aby se Evropa dostala do postavení, které je výhodné pro vytváření zaměstnanosti, neboť krize potrvá tak dlouho, dokud se nenavrátní sociální soudržnost.

Za prvé, co se týče orgánů, rád bych všem připomenul, že polský prezident se rozhodl Smlouvu podepsat, což znamená, že veškeré členské státy až na jeden vyklidily prostor k tomu, aby se Evropa konečně pohnula vpřed bez dalšího maření času.

Ústavní soud České republiky bude dne 27. října, dva dny před zasedáním Evropské rady, zkoumat slučitelnost Smlouvy s Ústavou země. Jeho rozhodnutí budeme samozřejmě respektovat, ať bude jakékoli.

Naše skupina na druhou stranu vyjadřuje politování nad tím, že prezident České republiky, přestože parlament Lisabonskou smlouvu přijal, přišel s novou záminkou k oddálení svého podpisu, neboť každému je zcela jasné, že se jedná o záminku. Dle mého názoru je politováníhodné, že ostatní země jdou v jeho stopách a rovněž pro sebe požadují ujištění ohledně toho či onoho aspektu Lisabonské smlouvy. Nesmíme podlehnout pokušení otevřít tuto Pandořinu skříňku a v tomto ohledu blahopřejí předsednictví k tomu, že zachovalo jednoznačný postoj.

Skupina PPE očekává, že Evropská rada dá jasně najevo, že Evropská unie nepřistoupí na jakoukoli zdržovací taktiku. Všichni v Evropě Smlouvu podpořili, přímo či nepřímo, a nyní je třeba postoupit dále. Každý si je vědom toho, že dokud v evropské veřejné rozpravě převládá monopol institucionálních záležitostí, a pokud Evropa nebude mít nezbytné nástroje k tomu, aby přijímala rozhodnutí demokraticky a zároveň efektivně, skutečné politické, hospodářské, sociální a ekologické problémy nebudou řešeny s takovou rychlostí a závažností, jíž by bylo třeba. Všem nám je jasné, že se nyní nacházíme v patové situaci.

Parlament musí být schopen co nejvíce urychlit slyšení kandidátů na budoucí komisaře a o jmenovaných na jednotlivé obsazované posty v Komisi a v Radě musí rozhodnout, bude-li to možné, do konce roku.

Skupina PPE rovněž očekává, že Evropská rada přinese nějaké konkrétní pokyny pro hospodářskou politiku na základě summitu G20 v Pittsburghu, který však přinesl smíšené výsledky, a ze sdělovacích prostředků již vyplývá, že je to jakoby se žádný summit nekonal.

Evropa musí učinit vše, co je v jejích silách, aby se její obchody vrátily na dostatečnou úroveň aktivity a mohly obsazovat pracovní místa a zároveň investovat do výzkumu. Evropa rovněž musí vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby vytvořila spravedlivé obchodní prostředí.

Konečně co se týče klimatu, očekávám, že Evropská rada vytvoří strategii, která bude odpovídat dané situaci, tedy tomu, že odhodlání našich partnerů jsou až doposud, kdy do jednání v Kodani zbývají méně než dva měsíce, velmi slabá. Jaký tlak vyvineme na Spojené státy, Čínu a rychle se rozvíjející ekonomiky? Mírný a zdvořilý nebo maximální možný tlak? Můžeme si blahopřát, že Evropa je v tomto ohledu naprostým průkopníkem, nesmíme se však stát jedinou stranou, která bude vyvíjet nezbytné úsilí v boji proti globálnímu oteplování.

Do summitu v Kodani zbývá pouhých padesát dní – není to mnoho, může to však stačit, víme-li, jak být přesvědčiví, a z toho důvodu vás žádám, paní předsedkyně Rady a pane předsedo Komise, abyste nám sdělili, jak těchto padesát dní hodláte využít.

Pane předsedající, dámy a pánové, říjnové zasedání Evropské rady bude zlomovým bodem a prokáže, zda si je Evropa vědoma naléhavé potřeby zasáhnout v oblasti hospodářství a sociálních záležitostí a nutnosti přenést se přes institucionální neshody. Naše skupina, PPE, apeluje na pocit zodpovědnosti každého ze dvaceti sedmi členských států EU.

(Potlesk)

Hannes Swoboda, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová, pane Barroso, nejdříve bych se chtěl krátce vyjádřit k jednáním v Kodani a poté přejdu k institucionálním záležitostem.

Paní Malmströmová, zcela správně se domníváte, že jedno z významných rozhodnutí, které je před námi, se týká Kodaně, jak to ostatně zdůraznil i pan Barroso. Potřebujeme závazné cíle, ne obecná prohlášení.

Dosáhnout toho nebude lehké, neboť Spojené státy ještě nedokončily svůj legislativní proces. Po jednání v Kodani, v průběhu příštího roku, budeme rovněž muset učinit nějaká rozhodnutí. Na konci procesu je však nezbytné mít k dispozici závazné cíle. To je zcela zásadní.

Za druhé, co se týče finančních trhů a hospodářské situace, bonusy, které jsou v současné době vypláceny, jsou pobuřující a skandální. Týká se to především Spojených států, nicméně brzy se s tím budeme potýkat i v Evropě. Tento problém není všeobecný, je však dokladem toho, že vysoký počet manažerů stále nerozumí požadavkům nového systému regulace finančních trhů a tomu, v čem spočívají jejich povinnosti vůči obyvatelstvu jako takovému. Paní Malmströmová, připouštím, že se nemýlíte, tvrdíte-li, že prioritou musí být především politika zaměstnanosti. Nejedná se pouze o to, abychom zachovali impulsy, které byly zavedeny v rámci plánu hospodářské obnovy. Rovněž je třeba zavést nová opatření, která povzbudí zaměstnanost.

Předseda Komise včera na žádost Stephena Hughese odpověděl kladně. Jsem velmi potěšen, že se nám alespoň podařilo dosáhnout shody ohledně toho, že v následujících letech se politika zaměstnanosti musí dostat do středu zájmu našich činností.

Nyní bych se chtěl vyjádřit k Lisabonské smlouvě. Za prvé, co se týče chybějícího podpisu Václava Klause, předpokládám, že Ústavní soud dojde k pozitivnímu rozhodnutí. Skutečnost, že Benešovy dekrety jsou využívány tímto způsobem, považuji za zcela nepřijatelnou, stejně jako to, že by celá záležitost mohla být znovu otevřena a že by podpis smlouvy mohl ještě být oddálen. Kolegům z České republiky bych rád připomenul, že před vstupem jejich státu do EU jsme předložili zprávu na téma Benešových dekretů – paní Malmströmová, jistě si vzpomenete, neboť v té době jste ještě patřila mezi nás – která prošetřovala otázku, zda Benešovy dekrety představují překážku přistoupení České republiky k EU. Ve většině převládá názor, že ne. V současné době dekrety nemají jiný dopad, nicméně svůj význam měly v době, kdy byly vytvořeny. Tvrdíme-li, že Benešovy dekrety nebyly překážkou pro přistoupení České republiky k EU, pak je zcela nepřijatelné ty stejné dekrety využívat k odmítnutí podpisu Lisabonské smlouvy. V tomto ohledu musí náš názor být naprosto jednoznačný.

Lisabonská smlouva má dva hlavní cíle: na straně jedné více demokracie v Evropě, což znamená více parlamentní demokracie, zejména v Evropském parlamentu

(Projevy nesouhlasu)

– nechcete to slyšet, protože nechcete více demokracie – a na druhé straně větší výkonnost. Paní Malmströmová, nyní máte velmi důležitý úkol zajistit, aby v následujících několika týdnech nestály v cestě institucionální ani personální záležitosti. Pan Barroso se včera správně vyjádřil, že potřebujeme předsedu Rady, na nějž bychom neměli žádný vliv, avšak který dokáže dobře spolupracovat s Komisí – a já dodávám i s Parlamentem – a který se domnívá, že metoda Společenství spočívá uprostřed rozhodovacího procesu. To je velmi důležité. Předsedu Rady, který se snaží vytahovat, všechny oslnit, a tahat nás za nos, nepotřebujeme. Potřebujeme předsedu Rady, který s námi může efektivně spolupracovat.

Je samozřejmé, že potřebujeme službu pro vnější činnost, nejen z důvodů zmíněných předsedou Komise a kvůli tomu, aby zajistila efektivní regulaci v oblasti jednoty a společné zahraniční politiky, ale i z důvodu parlamentní kontroly. Je nepřijatelné, abychom náhle odstranily některé části Lisabonské smlouvy, jejímž cílem je umožnit více parlamentní kontroly, a dosáhnout toho, že parlamentní kontroly bude méně, za předpokladu, že by služba pro vnější činnost měla být zcela nezávislá.

Vím, že je třeba nalézt kompromis. Musíme si však být vědomi toho, že já i pan zpravodaj Brok v plné míře souhlasíme s předsedou Komise v tom, že potřebujeme jasnou strukturu. Za rozhodující faktor zde považujeme opět parlamentní kontrolu, která zahrnuje kontrolu nad službou pro vnější činnost a zahraniční politikou vypracovanou vysokým představitelem, přestože samozřejmě uznáváme úlohu Rady. Dříve jste byla jednou z nás a prosazovala jste tyto myšlenky ve Výboru pro zahraniční věci, proto vás v této oblasti považujeme za spojence. Věřím tomu, že budeme schopni provést Lisabonskou smlouvu tak, aby splnila svůj původní záměr přinést více demokracie, více parlamentní kontroly a efektivnější zahraniční politiku.

(Potlesk)

Zoltán Balczó (NI). – Pane Swobodo, zmínil jste se tom, že Česká republika byla v době, kdy přistupovala k EU, ujištěna, že se nemusí znepokojovat Benešovými dekreti, neboť jsou již neplatné. Jste si vědom toho, že vážné následky těchto dekretů však stále platné jsou? Máme-li tedy právní řád a považujeme-li celou Evropu za právní uskupení, pak má Česká republika v tomto ohledu stále nedorozhodnuté záležitosti se sudetskými Němci a Maďary.

Předsedající. – Pane Swobodo, mohl byste se k tomu vyjádřit?

Hannes Swoboda, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, touto záležitostí jsem se zabýval do hloubky, neboť řada sudetských Němců žije v Rakousku – uznávám jejich práva a znám jejich těžkosti a obavy. Je však třeba konečně nechat minulost minulostí a hledět do budoucnosti. Budoucnost není o Benešových dekretech. Budoucnost je o Evropě, která má svobodné občany, jejichž práva jsou zakotvena v Listině základních práv. To je má vize Evropy.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, „vlak se však už rozjel tak rychle a je tak daleko, že ho asi nebude možné zastavit ani vrátit“. Citoval jsem prezidenta Václava Klause a je to pravděpodobně poprvé, co s ním souhlasím – vlak se již rozjel tak rychle a dojel tak daleko, že jej nelze zastavit ani vrátit.

Od Václava Klause jsou to zásadní slova, neboť patrně přijal skutečnost, že Lisabonskou smlouvu již nemůže nic zastavit. Považuji za zcela normální, že poté, co Smlouvu ratifikovalo a schválilo 27 členských států, dojde i na jeho podpis.

Dle mého názoru lze změnu přístupu Václava Klause vysvětlit pouze tím, že jsme byli odhodláni pokračovat v celém procesu, jak jej předpokládá Lisabonská smlouva, a v tom musíme vytrvat i v nadcházejících dnech a týdnech. Věřím, že to budou dny, ne týdny. Jinými slovy, domnívám se, že nejlepším způsobem, jak zajistit podpis prezidenta Klause a konečnou ratifikaci Smlouvy je jednoduše, paní Malmströmová, pokračovat v celém procesu a v jeho provádění. Uvádí-li, že vlak již jede tak rychle, že jej nelze zastavit, pak musíte pokračovat v jízdě.

Z tohoto hlediska je naprosto nezbytné, aby Rada urychlila proces jmenování nové Komise a co nejrychleji prosadila balíček, který se týká předsedy Rady a vysokého představitele. Opakuji – je to nejlepší způsob, jak ukázat prezidentu Klausovi, že se nemýlí, že vlak jede každým dnem rychleji, a že nemá jinou možnost, než se pod Smlouvu rovněž podepsat. Vyčkáme-li, i on bude čekat. Půjdeme-li dále, podepíše. To je můj názor.

Druhý bod, k němuž se chci vyjádřit, je služba pro vnější činnost. Věřím, že Rada ohledně této služby dosáhne shody, ta však nesmí být ledajaká. Měli bychom se vyhnout duplikaci. Obávám se, že nyní vytváříme dvě paralelní struktury: tou první je, v souladu s novou Smlouvou, Komise a delegace Unie, jejichž personální obsazení nyní dosahuje, včetně místních zaměstnanců, šesti tisíc lidí, kteří pracují pro Komisi a jejího předsedu. Druhou strukturu tvoří služba pro vnější činnost a několik tisíc osob, kteří pracují pro vysokého představitele.

Je zcela nezbytné, abychom na konci tohoto procesu měli pouze jednu strukturu, která se bude zabývat vnějšími záležitostmi, ne současnou paralelní strukturu s delegacemi Komise na straně jedné a službou pro vnější činnost na straně druhé. Doufám, že v Radě dosáhneme shody, rovněž však věřím tomu, že tato dohoda jednoznačně stanoví nutnost nevytvářet duplikované struktury Komise, v nichž by na jedné straně stály delegace Komise a na druhé straně služba pro vnější činnost.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová, pane Barroso, co se týče České republiky, především bych chtěla říci, že pan Klaus dle mého mínění velmi nerad prohrává a že jeho činy považuji za zvláštní druh politické impertinence. Chtěla bych vás velmi, velmi naléhavě požádat, aby jste na tuto osobu, která neumí prohrávat, nedodržuje ani české právo, protože nerespektuje ústavní většinu, která hlasovala ve prospěch Smlouvy v České republice, a ignoruje legislativu České republiky, žádá-li, aby Česká republika měla výjimku ohledně platnosti Listiny základních práv, nereagovali. Dle mého názoru by to znamenalo, že jsme ve vztahu k tomuto českému rebelantovi zašli příliš daleko. Občané České republiky, kteří se v takové míře zasadili o sjednocení Evropy v době, kdy se tam uchýlili Němci, si zaslouží něco lepšího. To je vše, co jsem chtěla říci ohledně prezidenta Klause.

(Potlesk)

Co se týče změny klimatu, pane Barroso, velmi zřídka se stává, že bych s vámi souhlasila v takové míře, jako dnes. Jsem skutečně velmi nadšená, že jste zde znovu hovořil o tom, do jaké míry je pro Evropany důležité, aby učinili jednoznačný závazek k přispívání do mezinárodního fondu pro opatření na ochranu klimatu v rozvojových zemích zcela konkrétní částkou. Včera jsem s hanbou četla o tom, že státní tajemník německého ministra financí, který se zúčastnil vyjednávání v Lucemburku, toto jednání označil za partii pokeru. Uvedl, že hrajete-li poker, nikomu se nesvěříte s tím, jaké karty máte v ruce. Avšak přípravy na jednání v Kodani zajisté partie pokeru nejsou. Jak se opakovaně vyjadřovala paní Merkelová i ostatní vůdčí politické postavy Evropské unie, je to největší výzva, která nás potkala. Je to nejvýznamnější výzva pro společenství lidí, kteří společně žijí na této planetě. Domnívám se, že je třeba ji brát vážně.

Od roku 2020 by mělo být dostupných 100 miliard EUR na pomoc rozvojovým zemím při plnění povinností souvisejících s ochranou klimatu, které na sebe v té době musí převzít a realizovat svá adaptační opatření. Pro stát jako například je Německo by to znamenalo přibližně 3 miliardy EUR od roku 2020 a dále. V porovnání s tím, co v současné době poskytujeme v rámci balíčků hospodářské obnovy nebo na záchranu finančního odvětví je to pakatel. Stydím se za to, že neúspěch v Kodani a tato děsivá a trapná partie pokeru je obecně přijímána. Způsob, jímž Evropská unie včera vyjednávala v Lucemburku, je dokladem toho, že nefunguje jako hybná síla. Nevzala na sebe vedoucí úlohu v oblasti mezinárodní ochrany klimatu. Namísto toho představuje jednu z hlavních překážek. Je třeba si uvědomit, že veškerá jednání, dnes v Lucemburku a příští týden v Bruselu, sleduje celý svět.

Mohu pouze opětovně naléhavě vyzvat pana Barrosa k tomu, aby zajistil, že si Komise zachová správný směr. Financování tohoto mezinárodního fondu musí být transparentní. O tom hovoříme již dva roky, od doby konání konference na Bali. Paní Malmströmová, domnívám se, že Švédové si ve vyjednáváních vedou správně. Musíte si nadále uchovat konzistentnost a respektovat hlasování ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Cílem je snížit emise CO₂ o 30 % do roku 2020. Snížíme-li naše nároky, nikdy tohoto dvoustupňového cíle nedosáhneme.

Mám velký problém s hodnověrností švédského předsednictví Rady. Domnívám se, že byste konečně měli přesvědčit společnost Vattenfall, která je ve vlastnictví státu, aby skoncovala s neustálým a bezuzdným investováním do uhlí v Evropě a aby zejména přestala investovat na prvním místě tam, kde není třeba pořizovat certifikáty. Strategie společnosti Vattenfall protirečí vaší dobré pověsti v průběhu příprav na světová jednání o změně klimatu. Rovněž bych vás chtěla požádat, abyste zaručili, že právní řízení, která byla zahájena společností Vattenfall proti Spolkové republice Německo s cílem dosáhnout změn v německých zákonech týkajících se životního prostředí ve prospěch uhelných elektráren společnosti Vattenfall, bude pozastaveno. Domnívám se, že díky tomu máte bohužel na vaší jinak dokonalé pověsti malou vadu, která se však zvětšuje. Před tím, než se vydáte do Kodaně, byste měli vše dát do pořádku.

Předsedající. – Kolegové, dodržujte prosím čas, který je vám přidělen. Vaše projevy jsou velmi důležité, avšak mám zde další žádost o otázku „postupem modré karty“. Nepřijmu všechny modré karty, neboť musíme pokračovat v rozpravě. Za několik minut očekávám další žádost, bude-li to žádost podle čl. 149 odst. 8, přijmu ji.

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, chtěl bych nejdříve poblahopřát švédské vládě k tomu, jak si obecně vedla při předsednictví, především jakým způsobem usilovala o dosažení pokroku ve velmi významných otázkách týkajících se změny klimatu, a v průběhu finanční krize, s níž se nyní potýkáme. Domnívám se, že si pan Reinfeldt a jeho vláda zaslouží náš dík za práci, kterou odvedli, přestože ze se ocitli v podobné situaci jako řada předchozích předsednictví, a to, že se museli přizpůsobit mnoha interním potížím – v tomto případě to byly záležitosti týkající se Lisabonské smlouvy.

Institucionální teologie není pro občany Evropy prioritou. Nepotřebujeme Lisabonskou smlouvu, ale lisabonskou agendu.

Lisabonská agenda má vznešený cíl: do roku 2010 vytvořit nejdynamičtější a nejkonkurenceschopnější znalostní hospodářství na světě, které bude schopné udržitelného hospodářského růstu a zajistí více pracovních míst a lepší pracovní místa, větší sociální soudržnost a úctu k životnímu prostředí.

Tímto cílem jsme měli zásadním způsobem změnit životy milionů lidí a položit pevný základ pro naši hospodářskou budoucnost, přesto se pan Reinfeldt vyjádřil, že lisabonská agenda je neúspěšná.

Proč se nám nikdy reálně nepodaří dosáhnout výsledků, které by pro naše občany měly význam? Chvályhodné cíle prohlášené z Laekenu nebyly uvedeny do praxe a nyní se i lisabonská agenda potýká se stejným problémem – postrádá účel a dosažení úspěchu.

Tak blízké a přesto vzdálené, pane předsedo, a opět se setkáváme s tím, že iniciativy související s hospodářstvím jednotlivých členských států musí být pro obyčejné lidi zcela srozumitelné. Vytváření pracovních míst by nemělo spočívat v tom, že pro bývalé předsedy vlád budeme vytvářet pozici předsedy Rady a pro světoběžnické nadšence pozici vysokého představitele pro zahraniční věci.

Tato pracovní místa sotva pomohou krizí postiženým malým a středním podnikům ve všech našich zemích. Nezmiňuji krizi, kterou v současné době prochází miliony rodin.

Institucionální změny nepomohou řešit změnu klimatu. Největším hrozbám našeho světa je třeba čelit a nalézat jejich praktická a proveditelná řešení. Tisíce stránek textu, většinou příliš složitého na to, aby mu naši občané porozuměli, přináší zkázu stromům, které potřebujeme chránit.

Vyvíjíme tlak na světové společnosti, aby se spojilo a zachránilo planetu pro další generace, ne na ty, kteří v plné míře nesdílí nadšení některých lidí pro evropské instituce.

Přesto věřím, že švédské předsednictví bude schopno ve zbývajícím čase a rovněž na summitu soustředit pozornost veškerých vedoucích představitelů Evropy na hlavní otázky, které se dotýkají lidí – otázky, na něž se zaměřilo na počátku svého předsednictví v oblastech hospodářství, Evropy a samozřejmě změny klimatu. V období, které zbývá do konce předsednictví, jim přeji mnoho úspěchů a děkuji za jejich dosavadní práci.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová, pane Barroso, v uplynulých třech měsících se ve velké míře spekulovalo o personálních záležitostech a o možném vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, což naše skupina zamítla na základě tří dobrých důvodů.

Zjednodušeně, za prvé chceme, aby sociální Evropa měla přednost před radikální tržní orientací. Za druhé, chceme odzbrojení namísto rozvoje vojenských schopností, a za třetí, chceme více přímé demokracie a ne Evropu složenou z elit.

Konečně bychom se měli zabývat konkrétními obsahovými záležitostmi. Zatímco se přeme o názvech a stanoviscích, stále více lidí přichází o zaměstnání. Banky jsme samozřejmě zachránili. Pan Barroso nás zároveň vyzývá k tomu, abychom brzy ukončili plány hospodářské obnovy – včera byl stanoven termín na rok 2011 – a co nejrychleji snížili rozpočtové deficity v členských státech. Důsledkem toho bude snížení mezd a důchodů, omezení veřejných služeb a dávek sociálního zabezpečení, zvýšení daně z přidané hodnoty a neexistence kolektivních smluv. Jeden z takových příkladů ze současnosti nalezneme v německém čistírenském průmyslu, kde zaměstnanci již třetí den stávkují.

Toto jsou problémy, jejichž důsledky pociťují občané v Evropě, a právě jimi by se měla zabývat Rada. Namísto toho je ve středu jejího zájmu přidávání článků do Lisabonské smlouvy, aby přesvědčila českého prezidenta k jejímu podpisu. Je-li to tak jednoduché, jak se ve skutečnosti zdá, pak bych chtěl požádat hlavy států, aby se ve větší míře zamyslely nad článkem Lisabonské smlouvy s tématem sociálního pokroku. Bylo by to mnohem vhodnější.

Na počátku volebního období se objevila řada pozitivních návrhů ohledně politiky EU, která by byla více sociální. Netýkaly se pouze články o sociálním pokroku. Týkaly se i nového plánu hospodářské obnovy Evropy, jehož cílem je vytvoření a udržení pracovních míst, navýšení investic a udržitelný růst příznivý vůči životnímu prostředí.

Žádali jsme o Evropský pakt zaměstnanosti, který by přinesl více kvalitnějších pracovních míst, rovné odměňování, větší práva zaměstnancům a lepší pracovní podmínky. Vedli jsme diskuse o větší solidaritě mezi členskými státy a o zajištění udržitelnosti důchodových systémů a systémů sociálního zabezpečení.

Zatím jsem si mezi politikami členských států nebo Komise nevšiml jakékoli strategie, která by nás k těmto cílům mohla dovést. Jistě, Rada se nyní musí zabývat jmenováním nové Komise a možnými změnami Lisabonské smlouvy. Nicméně ve středu zájmu musí být problémy, o nichž jsem se zmínil, a jejich řešení. Bude na tom záviset hlas naší skupiny ohledně kolegia komisařů.

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, pan Barroso dnes ráno uvedl, že všechny členské státy Smlouvu demokraticky ratifikovaly. Není to pravda. Britští občané se k tomu nevyjádřili, přestože jim to bylo přislíbeno, a já odmítám uznat legitimitu Smlouvy, dokud v této záležitosti nebude vyhlášeno referendum.

(Projevy nesouhlasu)

Nyní jsou oči všech upřeny na prezidenta Klause a na to, co může a nemusí příští týden učinit, což je zajímavé. Víím, že všichni prezidenta Klause nenávidíte, protože věří ve vnitrostátní demokracii.

(Projevy nesouhlasu)

Avšak jeho snahou je postavit se za národní zájmy České republiky a bránit je. Obává se německých nároků na sudetský majetek a já se na základě toho, co jsem k tomuto tématu slyšel od německých politiků, domnívám, že jeho strach je zcela oprávněný.

Takže pane prezidente Klausí, vydržte; pokud vám nevyhoví, tak nepodepisujte. Pokud vám vyhoví, Smlouva bude muset být znovu ratifikována ve 25 členských státech, což znamená, že Britům bude dopřáno referendum, a jsem si jist, že i vy jako zastánci demokracie byste ocenili britské referendum ohledně Smlouvy. Já zcela jistě.

Zajímalo by mě, zda na konci tohoto summitu budeme skutečně mít nového evropského císaře? Bude to Tony Blair a císařovna Cherie? Došel jsem k názoru, že bych byl pro Tonyho Blaira. Prosím jmenujte Tonyho Blaira, muže, který vydal 2 miliardy liber britského rabatu a nic za to nezískal; muže, který nám slíbil referendum ohledně ústavy a pak jeho konání zamítl.

Je zcela jasné, že v této Evropské unii je odměna za národní zradu skutečně vysoká. Takže prosím, jmenujte Tonyho Blaira. Doma britským občanům pak vyjevím pravdivou skutečnost, že v této Evropské unii na zvolených zástupcích nezáleží, a že se na nejvyšší místa dostávají lidé, kteří se vzdali vnitrostátní demokracie ve prospěch Evropské unie. Snažně vás prosím, dosadte Tonyho Blaira na post prvního prezidenta Evropy.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, pro mě je velkým zklamáním – které jsem však očekávala – že Rada a Komise jsou odhodlány prosazovat Lisabonskou smlouvu. V této sněmovně možná nebudu oblíbená, avšak zcela upřímně se domnívám, že ve Spojeném království by mělo proběhnout referendum ohledně Smlouvy. Nerozumím tomu, že konzervativci ani labouristé to nechtějí připustit.

Dnes dopoledne však chci zaměřit vaši pozornost, pane ministře, především, na finanční krizi, která nadále pronásleduje Evropu. Včera večer Mervyn King, guvernér britské centrální banky Bank of England, naznačil, že výše britských půjček bankám se blíží jednomu bilionu liber. Rovněž naznačil, že nikdy dříve nedošlo k takové situaci, kdy tak malé množství lidí dluží tak vysoké částky tolika lidem, a s tak nepatrným zlepšením. Pan King pokračoval a vyjádřil se, že regulace bank nebyla dostatečná, avšak že uprostřed této bankovní krize vzniklo morální dilema, v němž finanční a bankovní instituce vědí, že jsou příliš velké na to, aby mohly selhat, a že daňoví poplatníci, ve Spojeném království nebo v dalších částech Evropy, jim vždy budou muset pomoci, bez ohledu na krizi. Pane ministře, to je velmi závažné obvinění, které pochází od jednoho z vedoucích představitelů bankovního odvětví. K řešení tohoto morálního dilematu musí být vůle na zasedáních Rady, a tuto sněmovnu by zajímalo, v čem ta vůle spočívá a jakým způsobem bude realizována.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, děkuji za příležitost vyjádřit se k několika věcem nyní, ačkoliv zde samozřejmě zůstanu do konce rozpravy.

Nejdříve bych se chtěla obrátit na pana Verhofstadta. Ne, ani já se nedomnívám, že bude možné ten vlak zastavit. Věřím, že velmi, velmi brzy dorazí do stanice. Mohu pana Verhofstadta a vážené poslance ujistit o tom, že švédské předsednictví je ve velmi úzkém kontaktu s Českou republikou a věříme, že v brzké době budeme schopni podat přesnější a určitější odpověď na otázku, co se bude dít s Lisabonskou smlouvu a kdy k tomu dojde. Stejně jako vy toužíme po tom, aby se vše vyjasnilo co nejrychleji, což se týká jak míst, jež je třeba zaplnit, tak seznamu komisařů, který má být Evropskému parlamentu předložen na slyšení, které je naplánováno. V průběhu summitu učiníme veškerá nezbytná rozhodnutí, která budou v našich silách. Vše připravíme tak, aby Lisabonská smlouva vstoupila v platnost, jakmile budou dokončeny všechny ratifikace.

Chtěla bych rovněž vyjádřit díky za to, v jak obrovské míře poslanci ze všech skupin vyjádřili podporu zcela nejvyšší prioritě předsednictví, konkrétně tomu, že chceme v Kodani dosáhnout dohody. To je nesmírně důležité. Na bedrech Evropy spočívá velká zodpovědnost za urovnání záležitosti financování, abychom mohli dokázat, že svůj díl světové zodpovědnosti bereme vážně a můžeme vysílat náležité signály.

Pane Daule, s ostatními hráči udržujeme velmi intenzivní vztahy. Za pouhých několik týdnů budeme mít summit s Ruskem, Čínou a rovněž s USA, a při rozpravách s těmito zeměmi zcela jistě dáme přednost klimatickým a energetickým záležitostem. Za deset dní se rovněž konají schůze pracovních skupin a barcelonský summit. Dále se v St Andrews setkají ministři financí, a i tam bude řada příležitostí k probírání těchto témat. Doposud nejsem s výsledky spokojena, zachovávám si však celkový optimismus, že přesto budeme schopni v Kodani dosáhnout dohody. Lidé po celém světě to od nás očekávají.

Rovněž se domnívám, že by bylo velmi prospěšné, kdyby EU mohla přinést výsledky v souvislosti s řešením finanční krize. V současné době se již objevují pozitivní signály, přesto nesmíme zapomenout, že je třeba mít připraveny nové dozorčí orgány, abychom mohli být lépe vybaveni k odvrácení obdobné krize v budoucnosti a k jejímu včasnému rozpoznání. Věřím tedy, že monitorovací systém a dohled na makroúroveň bude možné zřídit co nejdříve.

Institucionální záležitosti jsou nesmírně důležité. Pro Evropskou unii je zásadní, aby byla schopna činit rozhodnutí, a to demokratickým a zároveň efektivním způsobem. V tomto ohledu je Lisabonská smlouva významným nástrojem. Evropská unie však rovněž nikdy nezíská důvěru svých občanů, nebude-li přinášet výsledky v konkrétních záležitostech. Řešení hospodářské krize a životní prostředí, to jsou otázky, jimiž se zabývají lidé na celém světě, nejen v Evropské unii. Budeme-li schopni se posunout dále a dosáhnout výsledků na summitu a následně na podzim, pak se domnívám, že tím vytvoříme dobrý základ pro nárůst legitimacy a důvěry v evropské orgány.

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, domnívám se, že otázky, které položili Joseph Daul, předseda Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), a Rebecca Harmsová jsou velmi důležité.

Jak můžeme zajistit, že jednání v Kodani bude úspěšné, zejména v situaci, kdy naši partneři nevyvíjí stejné úsilí? Skutečně se setkáváme s obtížemi, neboť je zcela zjevné, že některým rozvinutým zemím schází vůle činit konkrétní závazky ke snížení emisí. Stejně tak největší ekonomiky mezi rozvojovými zeměmi nechtějí své národní plány na zmírnění dopadů sloučit s celosvětovou dohodou a kromě toho v současné době nemáme k dispozici důvěryhodný finanční plán.

Co tedy budeme v této situaci dělat?

Za prvé, dle mého názoru nenastal čas k tomu, aby Evropa potlačila své ambice. Poskytlo by to výmluvu těm, kteří se k záležitosti staví negativně, aby nadále nevyvíjeli žádné úsilí. Za další, naším úkolem je nadále dávat najevo své ambice a vedoucí postavení, avšak zároveň, a tím zcela konkrétně odpovídám Josephu Daulovi, sdělovat, že naše nabídka, zejména ta finanční, je podmíněná. Jsme připraveni pomoci těm zemím, které vyvíjí opravdové úsilí o snížení emisí. Je tedy důležité, abychom z finančního hlediska učinili podmíněnou nabídku, bylo by však chybné polevit v našich ambicích.

Domnívám se, že je stále možné v Kodani dosáhnout úspěchu. Máme i pozitivní stránky. Spojené státy obnovily jednání. Měli bychom si připomenout, že ještě před několika lety se Spojené státy procesu v plné míře neúčastnily, nyní jsou však do vyjednávání zapojeny. Rovněž si připomeňme, že Austrálie a Japonsko vyhlásily ambiciózní cíle – zatím samozřejmě nejsou závazné, avšak na politické úrovni. Dokonce i Čína, Mexiko, Brazílie a Jižní Korea vyhlásily ambiciózní národní plány, přestože doposud nesouhlasily s tím, že je začlení do celosvětové dohody.

Podtrhněme tedy tyto pozitivní stránky a nechme se jimi motivovat, a já věřím tomu, že na konci měsíce Evropská rada nenahraje na smeč skeptikům, kteří již nyní sýčkují, že potřebujeme plán B. Již jsem se vyjádřil, že plán B neexistuje, stejně jako neexistuje žádná planeta B. Je třeba se soustředit a nenechat si vzít tuto historickou příležitost, kterou nám Kodaň nabízí.

předseda Komise. – Na závěr bych chtěl vyjádřit, že jsem překvapen. Nikdy bych neočekával, že britský poslanec této sněmovny bude zpochybňovat tak skvělou instituci, jíž je britský parlament. Jedním z největších přínosů Británie pro naši civilizaci byl a stále je britský parlament.

(Potlesk)

Buďme upřímní: Britská vláda Smlouvu projednala. Britská vláda Smlouvu podepsala. Britský parlament – Dolní sněmovna a Sněmovna Lordů – Smlouvu schválily. Její královská výsost Smlouvu ratifikovala. Ratifikační listiny Spojeného království jsou uloženy v Římě.

Spojené království tudíž Lisabonskou smlouvu ratifikovalo a já doufám, že všichni – především britští poslanci této sněmovny – britský demokratický systém respektují.

(Potlesk)

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, pan Nigel Farage právě odchází. Doufám, že v této sněmovně není nikdo, kdo by se k tomu, jak se o nás vyjádřil, stavěl s nenávistí. Nenávist je v rozporu s evropskou etikou a egoismus, protekcionismus a nacionalismus představují největší nepřátele společenství Evropské unie.

Za druhé, doufám, že se v této sněmovně nenajde nikdo, kdo staví parlamentní demokracii proti občanům a kdo by mezi nás a naši práci v pozici zástupců občanů kreslil dělící čáru, jak to Nigel Farage naznačil.

Všichni jsme byli svědky napjaté atmosféry při přípravách summitu a věříme, že rozhodnutí ústavního soudu bude průkazné a osvobozující. Očekáváme, že Rada dostojí svým povinnostem vůči Evropě, nedovolí, aby

byla držena v šachu jedinou osobu a učiní nezbytná rozhodnutí týkající se personálního zajištění, institucí, časového rozvrhu, obsahu a financí.

Vyzývám však vlády k tomu, aby při výběru a jmenování komisařů neusilovaly o nejnižší společný jmenovatel, ale namísto toho se snažily nalézt nejlepší možné řešení pro Společenství, jehož jsme všichni součástí. Vyzývám vlády k tomu, aby při výběru komisařů nehrály staré známé stranické politické hry, ale aby ústředním prvkem výběrového procesu byla společná evropská zodpovědnost. Vyzývám předsedu Komise, aby vytvořil ambiciózní seznam požadavků, které by měli komisaři a členské státy splňovat.

Můj druhý bod se týká dohledu nad finančními trhy. Vítám návrhy týkající se dohledu na makroúrovni, nicméně ty zdaleka nejdou dostatečně daleko. Potřebujeme i dohled na mikroúrovni a návrh Komise dle mého názoru představuje nejnižší společný jmenovatel, tedy naprosté minimum. Musíme jít dále. Musíme zavést orgán pro dohled nad finančními trhy, který bude mít oprávnění k přijímání nezbytných opatření, podobně jako tomu je u Evropské centrální banky.

(Předsedající řečníka přerušil)

Jo Leinen (S&D). – (DE) Pane předsedajícím, požadavek Václava Klause o dodatek k Listině základních práv je nahodilý a zbytečný. Je však jednoduché mu oponovat, jelikož listina se týká pouze práva EU a platí pouze pro budoucnost. Je tedy nezbytné, aby Rada vydala politické prohlášení. Poté by za několik týdnů mělo dojít k ratifikaci Smlouvy, na niž čekáme již devět let.

Evropská rada musí zajistit nezbytné přípravy, neměla by se však pouštět do jakýchkoli ukvapených závěrů. To platí i pro Evropskou službu pro vnější činnost. Za návrh koncepce služby nese zodpovědnost vysoký představitel, ne byrokracie Rady. Chtěl bych tedy požádat předsednictví Rady o zajištění toho, aby služba nestála stranou a byla schopna se začlenit do systému společenství, ve smyslu slov pana Barrosa.

Smlouva nám poskytuje právní základ pro společnou energetickou politiku a společnou politiku v oblasti ochrany klimatu. Nezbyvá mi, než doufat, že před jednáním v Kodani se mlhy rozplynou, neboť do konání konference je třeba nechat tyto otázky otevřené. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin předložil jasné požadavky, a to i ohledně financování. Věřím tomu, že na summitu příští týden dojde ke shodě ohledně finanční koncepce. Kromě toho v rámci EU potřebujeme interní mechanismus sdílení zátěže. Německo a další země musí ustoupit, jelikož potřebujeme spravedlivou dohodu jak v rámci EU, tak mezi EU a rozvojovými zeměmi na celém světě.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Pane předsedajícím, ráda bych vyjádřila ke třem otázkám.

Za prvé, co se týče změny klimatu. Všem je jasné, že Evropská unie má zvláštní povinnost postavit se v Kodani do čela světových národů. Abychom ji splnili, musíme být ve svých cílech nároční a citliví, rovněž je však třeba uznat, že rozvojovým zemím stále něco dlužíme. Každý stát musí souhlasit s tím, že vydá přiměřené finanční prostředky. Nemůžeme-li doložit svou solidaritu, nebude to fungovat.

Můj druhý bod se týká migrace. Samozřejmě je prospěšné zdokonalovat operace agentury Frontex, chceme-li však skutečně pomoci zemím v jižní Evropě, musíme postoupit k harmonizaci práva na azyl, přezkumu Dublinské konvence a především konečně navrhnout skutečnou přistěhovaleckou politiku. Domnívám, se že je to jediný způsob, jak k této záležitosti přistoupit klidným a zodpovědným způsobem.

Na závěr je mým třetím bodem zahraniční politika. Rada bude dále rozvíjet otázku Evropské služby pro vnější činnost. Tím lépe! Pravděpodobně budeme mít vysokého představitele. Tím lépe! Mnohem lepší by však bylo, abychom byli schopni hovořit jedním hlasem, alespoň co se týče konfliktů, které otráasají světem. Mám konkrétně na mysli Afghánistán, a v souvislosti s ním chci poznamenat, že počet vyslaných evropských vojáků je téměř stejný jako počet vojáků amerických.

Dne 3. listopadu se bude konat summit EU–USA, na němž mají evropští představitelé zvláštní povinnost. Musejí navrhnout strategii, která nebude výlučně vojenská. Pokud s tímto návrhem nepřijdeme my, neučiní jej ani nikdo jiný.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedajícím, dámy a pánové, Lisabonská smlouva je již v cílové rovině a nyní je načas zaměřit pohled do budoucnosti. Musíme usilovat o to, aby Evropa byla sociálnější, ohleduplnější k životnímu prostředí a demokratičtější. Zejména v oblastech, které jsem jmenoval, máme co dohánět.

Chtěl bych Evropu, v níž by se občané nepovažovali za pozorovatele nebo nečinné objekty Evropského společenství, ale byli by jeho aktivním činitelem. Chtěl bych Evropu, o níž by lidé věděli, že je to Evropa pro občany, avšak chceme-li toho dosáhnout, máme před sebou ještě hodně práce.

Řekl jsem, že Lisabonská smlouva je již v cílové rovině, nicméně právě na ní se může velmi lehce dostat mimo trať.

Naprosto nerozumím tomu, že krátce před dokončením ratifikačního procesu jsme svědky narůstajícího počtu donebevolajícího porušování evropské etiky a práva. Jeden jediný evropský prezident se snaží získat za své občany, svůj stát a celou Evropu výkupné. Nyní nám zničehonic vysvětluje, že Listina základních práv by se na jeho stát neměla vztahovat. Potvrdí-li se to, co jsem zjistil včera, pak byl dokonce v tomto smyslu jistým způsobem ujištěn. To by bylo skutečně skandální a já bych uvítal, aby celá situace mohla být objasněna a abychom byli jednoznačně ujištěni o tom, že žádná taková záruka poskytnuta nebyla. V opačném případě se pravděpodobně vracíme do dob středověku, kdy despotičtí panovníci svým poddaným propůjčovali pouze ta práva, která uznali za vhodná. My však ve středověku nežijeme, jsme v Evropě a Evropa je společenstvím založeným na právu a demokracii.

Parlament České republiky a Senát již hlasovaly ve prospěch Smlouvy, aniž by vznesly jakékoli podobné požadavky. Učinily tak samozřejmě z dobrých důvodů, neboť chtějí, aby Listina základních práv platila i v České republice. Listina tvoří srdce této Smlouvy a my bychom neměli dovolit, aby toto srdce bylo bez dobrého důvodu vyrváno.

Základní práva jsou nezcizitelná práva všech občanů a neměla by tedy být zaručena pouze některým z nich. Evropa je společenství, které je založeno na právu, demokracii. Není to žádné tržiště. Znamená to, že bychom měli předcházet strašlivým obchodům týkajícím se Listiny základních práv, jako je tento, a neměli bychom za žádných okolností dovolit, aby Listina byla omezována nebo zpochybňována. Neměli bychom připustit, aby se o těchto záležitostech vyjednávalo a aby se Evropa stala tržištěm.

Nedávné události jsou dokladem toho, jaký význam pro nás má posílení demokracie v Evropě.

(Předsedající řečníka přerušil)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Pane předsedo, paní ministryně, paní komisařko, dámy a pánové, chtěl bych zareagovat na toto poslední vystoupení. Je jisté, že na příštím zasedání Evropské rady budou dominovat institucionální otázky a pak postup schvalování Lisabonské smlouvy. Domnívám se, že při debatách o budoucím směřování Evropské unie bychom měli k sobě navzájem vystupovat s náležitou pokorou a stejně tak bychom měli bez emocí respektovat suverénní rozhodovací mechanismy jednotlivých členských států a jejich ústavních činitelů.

Nyní mi dovoluji vrátit se k mému tématu. Osobně považuji za neméně významný bod jednání Rady, kterým jsou makroregionální strategie. Na půdě Evropského parlamentu jsme se již shodli, že oblast Baltského moře je vhodná pro pilotní projekt zaměřený na zavedení interní strategie EU pro makroregion a jsem proto rád, že toto rozhodnutí Evropská rada s největší pravděpodobností potvrdí.

Současně se domnívám, že již nyní doznal čas začít přemýšlet o tom, jak tuto pilotní strategii replikovat. Podíváme-li se v tomto kontextu na mapu Evropské unie, uvidíme, že největší rozdíly, a to jak ekonomické, tak sociální či kulturní, stále přetrvávají na hranicích mezi bývalým socialistickým blokem a západoevropskými kapitalistickými státy. Tyto rozdíly jsou zřetelné i zde v Parlamentu. Dvacet let po pádu berlínské zdi stále hovoříme o nových a starých členských státech. Dvacet let po sametové revoluci stále uplatňujeme výjimky z volného pohybu osob, když používáme přechodná období pro volný pohyb pracovníků. To jsou zcela jistě bariéry, které je třeba systémově odbourávat ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, prohlášení Rady a Komise ohledně nadcházejícího zasedání Evropské rady jsou předzvěstí eskalace protilidové politiky Evropské unie a vlád jejích členských států, jejíž součástí je radikální útok na pracující třídy. Prvořadým cílem Evropské unie a vlád jejích členských států, ať jsou středně pravicové či středně levicové, je zabezpečit trvalou ziskovost monopolů tím, že tíží kapitalistické hospodářské krize přenesou na pracující třídy v celé Evropské unii.

Evropská unie podpořila obří monopoly finančním balíčkem ve výši stovek miliard EUR a nelze vyloučit, že proběhne další kolo jejich financování, a v této nové fázi se upřednostňuje rychlejší podpora kapitalistické restrukturalizace, která podle plánů proběhne v rámci Lisabonské strategie. Epicentrem útoku na pracující

třídu je zrušení osmihodinové pracovní doby a kolektivních smluv spolu s všeobecným uplatňováním flexikurity, pracovních poměrů na dobu určitou a flexibilních špatně placených pracovních míst, pomocí posílené instituce dohod a stáží v rámci místní zaměstnanosti. Systémy sociálního zabezpečení, zdravotnictví, blahobytu a vzdělávání se dostávají do svízelného postavení, kdy čelí radikálním změnám na úkor pracujících, které připravují cestu k proniknutí monopolních obchodních skupin do těchto odvětví, jež pro kapitalismus představují zlatý důl. Zároveň v pracovním prostředí došlo, kvůli masovému propouštění (více než pět a půl milionu v uplynulém roce), k zaměstnavatelskému terorismu a intenzifikaci práce, k vytvoření středověkých podmínek. Jedním z typických příkladů je zločin, který je dlouhodobě páchán na zaměstnancích telekomunikační společnosti „France Telecom“, kde si již dvacet pět pracujících vzalo život kvůli nepříjemným pracovním podmínkám a intenzifikaci otroctví.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pane předsedající, jak uvedl Lothar Bisky, velkým problémem členských států je krize pracovních příležitostí. Míra nezaměstnanosti u mladých lidí dosáhla 24 % ve Francii, 25 % v Itálii a 39 % ve Španělsku.

Můžeme si však být jisti, že zasedání Evropské rady bude přesyceno kolosálními vítězoslavnými výroky v souvislosti s masivní nezaměstnaností. Tento vítězoslavný přístup je nepřístojný a odporný, avšak na zasedání bude přítomen, jelikož elita předpokládá, že už získala svoji Lisabonskou smlouvu.

K veškerým machinacím směřujícím k vytvoření vašeho evropského superstátu došlo pomocí pletich a manipulací a v případě Lisabonské smlouvy byla manipulace tak opovážlivá a do očí bijící, že Smlouva postrádá demokratickou legitimitu. A z toho ponese následky. Dovolte mi citovat: „Nyní slavně zvoní zvony, ale brzy budou lomit rukama“.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pane předsedající, paní Malmströmová, dámy a pánové, jakákoli rozprava o podpisu Lisabonské smlouvy je zbytečná, dokud si navzájem neobjasníme, jaké jsou naše základní hodnoty. Rád bych zmínil několik příkladů, které se týkají největší menšiny bez volebního práva v Evropě, jíž je maďarská komunita žijící mimo Karpatskou kotlinu. Je vám například známo, že právo na územní sebeurčení dvoumilionové maďarské komunity v jednom z členských států Evropské unie je do dnešního dne v nedohlednu, přestože jsme si všichni vědomi toho, že územní autonomie patří mezi evropská právní ustanovení?

Je vám známo, že ve stejné členské zemi, v Rumunsku, je několik desítek tisíc příslušníků maďarského etnika Csángó, kteří nemohou i v dnešní době konat bohoslužby a učit se v mateřském jazyce? Dále je tu stát, který je mladší než já sám – Slovensko – a jeho zákon o slovenském jazyce, o němž můžeme zcela oprávněně tvrdit, že dělá Evropě hanbu. A bych tomu nasadil korunu, máme tu opovrženímhodné politiky, kteří využívají nelidských Benešových dekretů coby základu pro vyjednávání. Do jaké míry je Evropa, v níž žijeme, diktátorská a rasistická, je-li v ní možné použít Benešovy dekrety za základ vyjednávání? Diktátorských režimů, které nám vždy byly vnuceny v přestrojení demokracie, už bylo dost.

My, poslanci EP ze strany Jobbik, bychom chtěli žít v Evropě bez Benešových dekretů, bez zákona o slovenském jazyce a bez Lisabonské smlouvy, v Evropě, v níž ani jeden Maďar nebude perzekvován kvůli svému etnickému původu a mateřskému jazyku. Chtěl bych se tedy zeptat pana Swobody: tvrdí-li, že Benešovy dekrety jsou již neplatné, kdy došlo k odškodnění jejich obětí?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Jistí řečníci v tomto Parlamentu hovoří pokaždé na stejné téma bez ohledu na to, jaké je téma rozpravy, a ne vždy je tento přístup vhodný.

Nejvyšší prioritou pro zasedání Evropské rady musí samozřejmě být nalezení řešení, díky němuž bude Česká republika moci dokončit proces ratifikace Lisabonské smlouvy. Toto řešení však musí být spravedlivé i vůči všem dalším členským státům.

Zároveň nelze zapomínat na současnou hospodářskou krizi, s níž se stále potýkáme a pro níž je rovněž nutné nalézt bezprostřední řešení. Hospodářská a finanční krize spolu se zvláštními finančními opatřeními, která byla přijata v uplynulém roce, znepokojivým způsobem destabilizovala veřejné finance ve většině členských států Evropské unie. Komise v současné době sleduje 17 z 27 členských států, jejichž rozpočtové schodek je nadměrný, a odhaduje se, že další tři členské státy se brzy dostanou do stejné situace.

Členské státy bez ohledu na svoji hospodářskou sílu přesáhly čísla, k nimž se zavázaly, neboť krize způsobila prudký pokles rozpočtových příjmů a přinesla nárůst veřejných výdajů nad předpokládanou mez. Chceme-li v blízké budoucnosti dosáhnout hospodářské obnovy, musíme se řídit podmínkami, které jsou jednoznačně dané, a z toho důvodu je možné zahájit rozpravy o omezení finančních pobídek v určitých oblastech.

Musíme však mít na paměti specifickou situaci každého jednotlivého členského státu a je třeba, aby Evropské orgány uznaly, že jsme doposud nedospěli do bodu, kdy by bylo možné v plné míře omezit veřejnou podporu ve všech hospodářských odvětvích. Členské státy se musí dohodnout na tom, že budou pokračovat ve strategii směřující k obnově, a na vhodných opatřeních, jimiž strategii podpoří, včetně urychlení strukturálních reforem, které mohou ve střednědobém kontextu snížit rozpočtový deficit a přirozeně přispět k hospodářské obnově.

V případě, že členské státy nezvládnou období po hospodářské obnově, důsledkem může být destabilizace vnitřního trhu Evropské unie. Z toho důvodu je třeba, aby rozhodnutí a povolení pokračovat v poskytování veřejné podpory bylo učiněno na základě konkrétních podmínek v jednotlivých státech.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Pane předsedající, souhlasím s panem Marinescu v tom, že na nadcházejícím zasedání Rady by mělo být nalezeno řešení dvou záležitostí. První z nich je ratifikace Lisabonské smlouvy a druhou je nalezení nových prostředků k nápravě hospodářské a finanční krize. V současné době procházíme jednou z nejhlubších krizí v hospodářské historii Evropy. Krize do základů otřese příležitostmi, příjmy, důchody a pracovními místy občanů, což musíme mít na zřeteli.

Evropská unie zahájila svou obnovu velmi dobře. Za to bychom měli poděkovat Komisi. Komise a Evropská centrální banka dokonce zareagovaly tak rychle, že si z Evropy vzaly příklad i Spojené státy americké. Pak se věci začaly podivně zpomalovat a lidé začali říkat, že krize skončila. Krize je však stále před námi, jelikož nad Evropskou unií visí několikanásobný Damoklův meč v podobě rostoucí nezaměstnanosti, zadlužených hospodářství jednotlivých států, stárnoucího obyvatelstva a dalekosáhlých strukturálních změn, k nimž dojde v dřevařském průmyslu, automobilovém průmyslu a dalších.

Jedinou pozitivní věcí na této hospodářské krizi je vlastně skutečnost, že k řešení problémů je nutná politika. Co se týče nové finanční struktury, Komise má v tomto ohledu poměrně nízké ambice. Můžeme doufat, že pracovní skupina pro finanční krizi zřízená Evropským parlamentem udá nový směr. Cílem musí být regulace finančních trhů. Nesmíme však připustit přílišnou regulaci, která by mohla zabránit růstu a zaměstnanosti.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová, pane Barroso, paní Wallströmová, tuším, paní Malmströmová, že témat, která je třeba prodiskutovat, máte takové množství, že byste byla raději, kdyby summit příští týden trval dva týdny a ne dva dny. Tato témata mají pro občany Evropy skutečný význam, ať už je to hospodářská krize a možnosti, jak ji překonat, kladení důrazu na příležitosti k vytváření nových pracovních míst nebo samozřejmě dění v Afghánistánu. Nejsou to však nová témata. Nová je skutečnost, že tentokrát je možné všechny záležitosti probrat ze zorného úhlu budoucnosti, kdy EU bude opravdu schopna fungovat efektivněji a bude mít novou smlouvu.

Jsou to nadějně vyhlídky, které vzbuzují nadšení, a z toho důvodu byste nyní měli urychleně zavést společnou strukturu dohledu nad evropskými finančními trhy, realizovat společnou zahraniční politiku a připravit se na zasedání v Kodani. Rovněž byste měli neprodleně objasnit budoucí strukturu vedení EU a přestat hloubat sami v sobě. Potřebujeme méně pasivního sebepozorování a více zpráv o úspěchu v Evropské unii. Z toho důvodu vám přeji mnoho úspěchů, štěstí a autority, kterou budete potřebovat.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych upozornil na to, že svůj příspěvek nemohu uvést v katalánštině, jelikož doposud není úředním jazykem, přestože jím hovoří více než 10 milionů evropských občanů. Z toho důvodu dnes používám italštinu.

Finská vláda nedávno uznala právo všech občanů na přístup k vysokorychlostnímu internetu jako všeobecné službě. Je to služba, která ve skutečnosti tvoří součást hospodářského rozvoje, sociální spravedlnosti a územní rovnováhy, neboť zaručuje přístup k informacím a tím předchází digitální propasti. Cenově dostupný přístup k vysokorychlostnímu internetu je stejně tak klíčový pro budování ekonomiky založené na znalostech, jak ji stanovují cíle Lisabonské smlouvy.

Přijme příští Evropská rada opatření, která Evropské unii jako celku zajistí, že i v této oblasti půjde příkladem celému světu?

Martin Callanan (ECR). – Pane předsedající, na Evropské radě se bude hovořit o řadě významných témat, z mého pohledu však mezi jedno z nejdůležitějších patří budoucnost Lisabonské smlouvy.

Řada těch, kteří v rozpravě vystoupili, se bez jakékoli zjevné ironie vyjadřovali v tom smyslu, že Lisabonská smlouva vnese do evropských orgánů více demokracie a zodpovědnosti, a přitom zapomínali na skutečnost, že záměrně došli ke stanovisku, že by v samotném vývoji Smlouvy neměl být pro demokracii nebo zodpovědnost prostor. Mezi hlavami vlád byla uzavřena tajná dohoda o nezbytnosti zabránit konání

jakýchkoli referend ohledně Smlouvy pro případ, že by občané dostatečně nespolupracovali a skutečně vyjádřili, že ji nechťejí.

S velkým zaujetím jsem před chvílí naslouchal komentářům pana Barrosa. Rád bych mu vysvětlil, z jakého důvodu jsou občané Spojeného království touto záležitostí natolik rozhněváni. Roku 2005 ve Spojeném království proběhly všeobecné volby a všechny tři politické strany se ve svých prohlášeních zavázaly, že prosadí referendum ohledně Evropské ústavy, jak se tehdy nazývala. Následně se z ní stala Lisabonská smlouva, ve skutečnosti tentýž dokument. Dvě ze tří zmíněných stran pak v průběhu hlasování v Dolní sněmovně tyto sliby popřely a odmítly dát občanům možnost vyjádřit se v referendu, jedná se tedy o věc základní důvěry a zodpovědnosti v politice. Lidé chtějí referendum, které jim bylo slíbeno. Komentáře pana Barrosa by byly na místě v případě, že by občané takový slib nedostali, a pak by ve Spojeném království proběhl běžný parlamentní proces ratifikace.

Podporoval jsem znovuzvolení pana Barrosa, nepotřebujeme však, aby nám dělal přednášky o důvěře a zodpovědnosti v politice, nachází-li se sám v situaci, kdy usiluje o podporu těch, kteří svému lidu odepřeli referendum. Tak to je stručné zdůvodnění toho, proč mají občané Spojeného království tak rozhodný přístup k referendu. Při pohledu přes moře mají na očích Irsko, jehož občané byli dvakrát požádáni, aby hlasovali o dokumentu, k němuž jsme my neměli možnosti se vyjádřit ani jednou. Nemůžete tvrdit, že Smlouva Evropské unii přinese více demokracie a zodpovědnosti a zároveň nedovolit voličům EU, aby se k ní jakkoli vyjádřili.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rovněž bych se chtěl v několika důležitých bodech vyjádřit k možnému vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, a to především ve světle toho, jak významný dopad mělo nedávné rozhodnutí německého ústavního soudu ohledně Lisabonské smlouvy.

Chtěl bych se zaměřit zejména na téma nedostatečné demokratické legitimacy, která je důsledkem dvou skutečností: neodpovídajícího zastoupení států, jejichž počet obyvatel patří k nejvyšším, v Evropském parlamentu a rovněž v různých evropských orgánech a nedostatek patřičné úcty k vnitrostátním parlamentům v oblasti výkonu svrchovaných pravomocí na úrovni Evropské unie.

Rád bych zmínil další nedostatek Lisabonské smlouvy, který je z mého pohledu velmi významný, a tím je skutečnost, že úloha regionálních parlamentů je v podstatě opomíjena. Připojíme-li k tomu malou úctu k úloze vnitrostátních parlamentů, řekl bych, že Lisabonská smlouva ve své současné podobě svým způsobem zasazuje zásadě subsidiarity smrtelnou ránu.

Rozhodnutí německého ústavního soudu, právě z toho důvodu, jaké se těší autoritě a moci, by mělo v této sněmovně vyvolat komplexní právní a politickou rozpravu, která by se konkrétně zabývala nebezpečími a riziky, k nimž může dojít v důsledku procesu federalizace zavedeného Smlouvou.

Dále bych si přál zmínit práva národů bez státní příslušnosti, od Padanie přes Bretaň a Korsiku po Valle d'Aosta. Národů bez státní příslušnosti, jež by bylo nutné zmínit, je celá řada a musíme mít na paměti skutečnost, že první zakladatelé Evropy měli v úmyslu vytvořit Evropu národů, ne federalistickou Evropu nebo Evropu nejdůležitějších zájmů.

PŘEDSEDAJÍCÍ: GIOVANNI SAVERIO PITTELLA

Místopředseda

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, co se týče tématu nezákonného přistěhovalectví v Evropské unii, chtěl bych upozornit na to, že v uplynulém roce v této oblasti došlo k velmi vážnému a významnému nárůstu. Dle údajů Komise narostl počet zaznamenaných nezákonných přistěhovalců o přibližně 63 %.

V roce 2008 bylo do databáze EURODAC zaneseno 62 tisíc souborů otisků prstů, které byly sejmuty zadržným nezákonným přistěhovalcům. Nemůžeme se ani pokusit o odhad počtu přistěhovalců, kteří nebyli chyceni.

Rakousko, z něhož pocházím, se díky své geografické poloze stalo velmi populární cílovou zemí, což přináší katastrofální důsledky. Například 58 z 64 zadržovaných Kurdů se nedávno vytratilo do přijímacího střediska a okamžitě podalo žádosti o azyl, což vyžaduje zdlouhavou proceduru.

Zátěž, kterou představuje stále se zvyšující počet nezákonných přestěhovalců – a zde bych chtěl zdůraznit výraz „nezákonných“ – se pro občany EU stává nesnesitelnou. Pokud tento problém urychleně nevyřešíme,

neměli bychom být překvapeni tím, že mezi našimi občany narůstá skeptický přístup vůči EU a pocit rezignace. Z toho důvodu žádám Evropskou radu, aby tuto záležitost měla na paměti ve dnech 29.–30. listopadu.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní Wallströmová, paní Malmströmová, je nezbytné, aby Lisabonská smlouva nyní vstoupila v platnost a byla urychleně provedena. Přes deset let diskusí mezi evropskými orgány je více než dost. V současné době tyto nástroje konečně potřebujeme, abychom mohli pomoci občanům Evropy. Zejména v této době, kdy probíhá hospodářská krize, musíme pro občany něco udělat a bojovat proti nezaměstnanosti a podobným problémům. Z toho důvodu bychom tyto diskuse měli neprodleně uzavřít.

Proto rovněž žádám pana prezidenta Klause, aby ustoupil z cesty a umožnil průchod Lisabonské smlouvě, kterou již ratifikovalo všech 27 států.

Ústavní soud České republiky se ve dvou případech ke smlouvě vyjádřil pozitivně, a učiní tak i potřetí.

Rovněž je zcela jasné, že Listinu základních práv lze uplatňovat pouze v kontextu evropského práva. Územní nařízení spadají výlučně pod kompetenci vnitrostátních orgánů. Platnost práva zavedeného před právem Společenství nebude zrušena. Toto jsou tři reálné záruky, prezident Klaus se tedy nemusí ničeho obávat. Bude-li to nutné, Evropská rada tuto skutečnost objasní opětovným vydáním prohlášení.

V souvislosti s tím bych se chtěl vyjádřit k další záležitosti. Provádění Lisabonské smlouvy musí odrážet tři zásady obsažené v návrhu Ústavy a ve Smlouvě o Ústavě pro Evropu: účinnost, transparentnost a demokracii. U tohoto bodu bych se chtěl zmínit zejména o službě pro vnější činnost, neboť ta bude předmětem naší rozpravy v průběhu dnešního odpoledne. Pro dosažení účinnosti nesmíme obětovat transparentnost, demokracii a především zásadu Společenství. Je třeba zavést nezbytné záruky. Mohli bychom říci, že část Komise má charakter *sui generis*, svého druhu, v souvislosti s tím je však možné diskutovat o různých záležitostech. Z toho důvodu bych vás, paní Malmströmová, chtěl požádat, abyste upustila od stávajících plánů vaší vlády a v průběhu zasedání Evropské rady, které se bude konat příští týden, nepředkládala návrh pokynů pro službu pro vnější činnost, jež by mohl omezit rozsah vyjednávání, ale namísto toho v této otázce dosáhla konečného společného rozhodnutí s novým vysokým představitelem, abychom získali společný a spravedlivý základ pro jednání.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pane Broku, zmínil jste se o deseti letech diskusí o Lisabonské smlouvě. Všiml jste si, že za těch deset let diskusí se vám a vašim kolegům jednoduše nepodařilo přesvědčit dostatek lidí, a z toho důvodu jste se vy a vaši kolegové museli uchýlit k té nehorázné manipulaci, o níž jsem hovořil před chvílí, abyste smlouvu prosadili?

Elmar Brok (PPE). – (DE) Rád bych na adresu svého kolegy uvedl, že institucionální změny, které přinesla Niceská smlouva, Ústavní smlouva a Lisabonská smlouva, se vždy těšily široké podpoře občanů Evropy a většiny evropských států. Pokaždé se našly jednotlivé státy, které učinily odlišná rozhodnutí, částečně kvůli vnitřním politickým důvodům. V současné době již bylo rozhodnuto v parlamentech 27 států – a parlamenty nepředstavují druhou formu demokracie – nebo v referendech, jako tomu bylo v Irsku. Výsledkem toho je situace, kdy je nyní většina pro Lisabonskou smlouvu, včetně většiny občanů vaší země.

Libor Rouček (S&D). – (CS) Dovolte mi říci před zasedáním Evropské rady několik poznámek k ratifikaci Lisabonské smlouvy v mé zemi, České republice. Češi prostřednictvím svých volených zástupců v obou komorách parlamentu řekli své jednoznačné „ano“ Lisabonské smlouvě. Podle všech průzkumů veřejného mínění si přejí, aby prezident Klaus Lisabonskou smlouvu urychleně podepsal. Češi si rovněž přejí, aby měli v Evropě zaručena stejná lidská, občanská a sociální práva jako ostatní Evropané. Z tohoto důvodu řekli své jednoznačné „ano“ i Listině základních práv. Prezident Klaus je znám svým dlouhodobým odporem vůči této listině, a to zvláště vůči její sociální části. Nyní se pod záminkou tzv. sudetoněmecké hrozby snaží v časové tísní vyjednat pro Českou republiku opt-out.

Evropská unie by na tuto hru, na tuto nepoctivou hru neměla přistoupit. Češi chtějí ve své většině celou Listinu včetně její sociální části. Je smutné, politováníhodné a roli českého prezidenta nedůstojné zatahovat do této hry 65 let po skončení druhé světové války sudetské Němce. Češi i sudetští Němci si užili více než dost hrůz a utrpení války i odsunu. Jsem přesvědčen, že Češi i sudetští Němci se z této tragické zkušenosti poučili, a jsem přesvědčen, že Češi, Němci i sudetští Němci chtějí žít spolu, chtějí budovat spolu novou sjednocenou Evropu v míru a ve spolupráci.

Fiona Hall (ALDE). – Pane předsedající, švédské předsednictví i Komise se zmiňují o důležitosti vytvořit smlouvu na úrovni EU ohledně financování opatření v oblasti změny klimatu v rozvojových zemích.

Souhlasím. Avšak návrh, který Komise předložila, je matoucí a zavádějící a rozvojové země jej mohou zcela oprávněně zpochybňovat.

Pan Barroso před chvílí uvedl, že většinu předpokládaných ročních nákladů ve výši 100 miliard EUR na přizpůsobování se změně klimatu a zmírňování jejich dopadů pokryje trh s uhlíkem v rychle se rozvíjejících zemích.

Neexistuje však záruka, že mezinárodní trh s uhlíkem přinese 38 miliard EUR ročně do finančních toků směřujících do rozvojových zemí. Byli jsme svědky toho, jakou nestabilitu vykazovala cena uhlíku v systému EU pro obchodování s emisemi a jak dlouhé časové období je třeba ke vzniku řádného trhu s uhlíkem.

Dalším zásadním nedostatkem je předpoklad, že rozvojové a rozvíjející se země budou ochotně financovat svá vlastní opatření v oblasti energetické účinnosti. To je absurdní. Energetické účinnosti v našich vlastních členských státech brání právě nedostatek přímých mechanismů financování, přesto předpokládáme, že rozvojové země budou schopny dodat své vlastní finanční prostředky. Musíme připravit mimořádné finanční prostředky.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, rád bych se k nadcházejícímu zasedání Rady ve třech bodech vyjádřil. Za prvé, irské „ano“ je dle mého názoru v první řadě důsledkem finanční krize, zatímco banky byly před rokem zachráněny finančními prostředky daňových poplatníků. Nyní platy bankéřů opět dosáhnou rekordní výše. EU bude samozřejmě posuzována podle toho, do jaké míry se jí podaří ukončit stávající situaci, kdy se miliardy EUR z finančních prostředků daňových poplatníků ztrácejí v této černé díře.

Za druhé, v důsledku Lisabonské smlouvy se nyní na nejvyšších postech EU začínají objevovat nové tváře. Jejich profesionální kvalifikace je rozhodně druhořadá, neboť většina kandidátů jsou neúspěšní politici, kteří byli ve vlastních státech zbaveni moci. Kdo bude nyní zastupovat EU? Předseda Rady, vysoký představitel nebo předseda Komise? Zcela jistě to bude zmatek.

Můj třetí komentář, pane předsedající, je následující. Pokud prezident České republiky Václav Klaus podepíše Lisabonskou smlouvu pod podmínkou, že její součástí bude poznámka pod čarou, díky níž bude zaručeno zachování platnosti Benešových dekretů, jinými slovy dekretů, které protirečí mezinárodnímu právu a lidským právům, dojde k situaci, kdy budou existovat dva typy základních práv: práva Němců, sudetských Němců a všech ostatních. To nemůžeme dovolit!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Pane předsedající, Lisabonská smlouva je za dveřmi a my očekáváme, že v souvislosti s ní bude na říjnovém zasedání Evropské rady dosaženo pokroku v jedné z prioritních záležitostí, již je Evropská služba pro vnější činnost. Evropský parlament vytrvale žádá o vytvoření skutečné společné evropské diplomacie. Služba pro vnější činnost má potenciál zajistit jednotu a soudržnost našich vnějších činností, což je zcela nezbytné, chceme-li hovořit jedním hlasem a účinným způsobem se vypořádat s vnějšími problémy, jako je bezpečnost dodávek energie.

Očekáváme, že se Rada chopí příležitosti, již zřízení služby pro vnější činnost nabízí, a zváží stanovisko Evropského parlamentu, které tento týden přijal Výbor pro ústavní záležitosti a zejména následující. Chceme-li mít silnou vnější politiku, musíme nového čelního představitele evropské diplomacie vybavit vhodnými nástroji, které mu umožní naši zahraniční politiku posílit. Služba pro vnější činnost by se měla zakládat na metodě Společenství s jednoznačným zapojením Komise a Evropského parlamentu. Rozsah kompetencí vysokého představitele musí být široký a zahrnovat politiky související se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou, jako je rozšiřování, sousedství, trh a rozvoj.

Podmínkou pro silnou a soudržnou zahraniční politiku je demokratická legitimita, kterou může zajistit pouze výrazné zapojení Evropského parlamentu. Toto zapojení je třeba chápat ve dvou fázích: předběžná konzultace s Parlamentem v průběhu zřizování služby a předběžná konzultace s Parlamentem při stanovování politických cílů. Jakmile bude vysoký představitel a služba zavedeny, Evropský parlament by měl mít jednoznačný mandát k tomu, aby mohl aktivním způsobem zasahovat do kontroly zahraniční politiky EU a služby.

Ve fázi provádění nesmíme dovolit, aby byla ustanovení zahraniční politiky vycházející z Lisabonské smlouvy oslabena. Demokratická legitimita nové služby rovněž závisí na jejím složení. Mělo by se počítat s geografickou rovnováhou Unie. Ústředním principem je spravedlivé zastoupení veškerých členských států v orgánech EU, a služba pro vnější činnost by neměla být výjimkou.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pane předsedající, paní úřadující předsedkyně Rady, od zvolení tohoto Evropského parlamentu uběhly více než čtyři měsíce a vy nyní svoláváte zasedání Evropské rady v době, kdy

Evropská unie prochází váhavým obdobím a kdy Komise zatím nebyla odvolána, aby mohla zaopatřovat každodenní záležitosti.

Nechceme-li, aby evropští občané zcela propadli zoufalství, Evropská rada musí dle mého názoru přinést dvě poselství. Za prvé, že rok poté, co všechny evropské státy prokázaly solidaritu s bankovními institucemi, musíte zahájit diskusi na evropské úrovni ohledně daně z finančních transakcí nebo toho, jakým způsobem musí banky přispět do rozpočtů členských států, aby jim solidaritu oplatily.

Paní Malmströmová, předseda Komise nám včera jménem Evropské komise sdělil, že podporuje rozpočet v jeho současném stavu a že rok po plánu obnovy do rozpočtu nebude zařazeno nic nového. Nicméně v průběhu minulého roku došlo v oblasti zaměstnanosti a dluhů k závažnému zhoršení. Rozpočet ve stavu, v němž nám byl předložen, nebude schopen zajistit finance ani na druhou část plánu obnovy, který jste před rokem vytvořili. Zde jsou tedy oblasti, v nichž se Evropská rada musí angažovat: zdanění finančních transakcí, solidarita bankovních institucí s ohledem na rozpočty členských států a skutečný plán obnovy, tak jak byl navržen před rokem, přestože v té době jsem jej kritizoval, že nezachází dostatečně daleko.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, za prvé, velmi mě těší přítomnost paní Cecílie Malmströmové, mé bývalé kolegyně, především v souvislosti s jednoznačným „ano“ Lisabonské smlouvě, které zaznělo z Irska, a následným podpisem demokraticky zvoleného polského prezidenta. Dle mého názoru tyto dva souhlasy, jak doufám, usnadní švédskému předsednictví pokračovat v dokončení ratifikace Lisabonské smlouvy.

Většinu evropských občanů však spíše než podrobnosti ohledně Lisabonské smlouvy daleko víc zajímá o to, jakým způsobem se EU vyrovná se stávající hospodářskou krizí. Svým euroskeptickým přátelům tedy vzkazují: přeneste se přes to. Před irským souhlasem hlasovalo 27 milionů občanů EU pro a 24 milionů proti. To je demokratická legitimita.

Zabývejme se tedy skutečným světem. V souvislosti s tím bych se chtěla vyjádřit k facilitě mikrofinancování Progress, která nezaměstnaným poskytne příležitosti k novému začátku a otevře dveře k podnikání. Tento nástroj zajistí 100 milionů EUR a mohl by přinést dalších 500 milionů EUR na mikroúvěr. Avšak Komisi a Radě musím říci: ani zdaleka to nestačí. Je to skutečná příležitost k tomu, aby EU reagovala na opravdové potřeby svých občanů, potřebujeme však vyšší investice.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Pane předsedající, je dobře, že si Evropská unie nyní na chvíli může vychutnat úspěch irského referenda. Rovněž bychom si měli přičíst k dobru, že byl učiněn významný krok směrem k Lisabonské smlouvě. Samozřejmě jsme všichni znepokojeni Českou republikou. S úctou budeme očekávat rozhodnutí soudu, prosím vás však o trpělivost a vnímavost při jednání s Václavem Klausem. Pokud na něj udeříme, můžeme se setkat s opačným účinkem.

Kodaň a úspěch této konference poskytuje naději nejen Evropě, ale i celému světu. Udržitelnost zajišťuje technologický rozvoj. Při boji s hospodářskou krizí mohou být nápomocny i významné technologické výdobytky, jako je například uskladnění CO₂.

Tím se dostávám k třetímu bodu svého projevu, jímž je hospodářská krize.

Chceme Evropu, která patří občanům. Měli bychom věnovat více pozornosti zaměstnanosti a v tomto ohledu jsou plány Rady správné. Zároveň jsou však řadě občanů zcela vzdálené a většina z nich ani neví, že takové plány existují. Finanční dohled nad bankovními institucemi je rovněž velmi významný, a já věřím, že i v této oblasti budete moci příští týden dosáhnout úspěchu.

Na závěr, přístup k otázkám azylu. Jednoznačně podporuji záměry švédského předsednictví, avšak nepřinesly hmatatelné výsledky, ani z jednání Rady. Minulý týden proběhlo zasedání Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, na němž byla vznesena stížnost ohledně toho, že Komise, Rada a Parlament stále dosahují velmi malého počtu hmatatelných výsledků.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že již je na čase, aby tato sněmovna přestala s nekonečnou debatou o Lisabonské smlouvě, již jsme dnes opět byli svědky.

Domnívám se, že musíme respektovat přání tohoto Parlamentu, všech 27 skvělých evropských států a 26 států, které Lisabonskou smlouvu ratifikovaly, každý svým způsobem, avšak vždy demokratickým, a z toho důvodu je třeba námitky ke smlouvě a jejímu demokratickému obsahu zamítnout. Rovněž se domnívám, že zasedání Rady na konci měsíce bude významnou příležitostí k opětovnému potvrzení nezbytnosti oživit myšlenku Evropy po Lisabonu, obnovit ekonomiku a zajistit, aby Evropa neustoupila v zásadní oblasti, již

je změna klimatu. Z toho hlediska se domnívám, že nedávna vyjádření úřadující předsedkyně Rady i její slova dnes v této sněmovně nestačí.

Evropě se po Lisabonunedaří vyložit silný obsah nové smlouvy a vyhovět podmínkám lisabonské agendy. Z toho důvodu, chceme-li jako 500 milionů evropských občanů zůstat v pozici největší hospodářské velmoci, která se brzy stane hlavním politickým hráčem na mezinárodní scéně, vyzývám Komisi, aby se v plné míře ujala svého mandátu navrhnout evropské právní předpisy v hlavních oblastech souvisejících s hospodářstvím, jeho obnovou a obnovou trhu práce, a vyzývám Radu, aby z dlouhého seznamu kapitol vytvořila skutečnou politiku, jež napomůže vyřešení hospodářských problémů.

Domnívám se, že právě toto postrádáme. Postrádáme zásadní plán hospodářské obnovy, máme nedostatky v hlavních oblastech, jako je oživení politiky infrastruktury za pomoci eurobondů, a chybí nám nezbytný přístup na evropské úrovni. A právě to očekáváme od Evropské rady na konci měsíce.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – Pane předsedající, je nesmírně důležité, abychom bojovali proti hospodářské krizi, což znamená i poskytování pomoci malým a středním podnikům. Musíme být zavázáni výsledku výboru pana Stoibera a rád bych, aby od Komise i od Rady zaznělo, zda tento proces podporují a jak budeme nadále postupovat, neboť je nutné snížit byrokratickou zátěž.

Dalším bodem, o němž bych se chtěl zmínit, je protokol o úpravě dohody z Ankary. Turecký ministr zahraničí ve veřejném rozhovoru v Haagu prohlásil, že Turecko k jeho ratifikaci či realizaci nepřistoupí. Toto prohlášení je součástí autorizovaného rozhovoru, který dne 7. října 2009 uvedl nizozemský deník De Volkskrant. Co budeme dělat? Jak se vyjádřil komisař Rehn ve Výboru pro zahraniční věci, nemůžeme je znovu zdvořile požádat. Termín je dne 1. listopadu. K jakým opatřením přistoupíme?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Pane předsedající, pane ministře, pane komisaři, rád vás zde vidím. Před konáním zasedání Evropské rady bych chtěl zmínit dvě věci. Prvním bodem, k němuž bych se chtěl vyjádřit, je klima. Dle mého názoru je důležité, abychom do jednání vstoupili s cílem, že nejlepším řešením je takové řešení, jehož součástí je společný závazek všech stran. V této rozpravě se o tom zmiňuji z toho důvodu, že někdy hovoříme jakoby se jednalo o formulaci nejlepšího řešení zde v Evropě, nebo v nějaké konkrétní zemi. Tento přístup však nestačí, nejsme-li schopni dosáhnout toho, aby se Čína, Indie a celá řada dalších zemí, které nesdílí společné závazky v oblasti klimatu, zapojily. Znamená to, že pragmatismus a výsledky musí mít přednost. Tento druh řešení rovněž musí vycházet z toho, že veškeré země jsou připraveny učinit závazek. Nesmí dojít k situaci, kdy by veškeré závazky a politiky v ostatních částech světa byly založeny na trvalých investicích z Evropy. Namísto toho je třeba, aby vycházely ze stabilního hospodářství, stabilního růstu a stabilního rozvoje nových příležitostí – s pomocí Evropy a dalších bohatých zemí.

Můj druhý bod se týká finančních trhů. Dle mého názoru je důležité zdůraznit, že stabilita na finančních trzích více než cokoli jiného vyžaduje to, co nazýváme stabilní makroekonomikou, jinými slovy stabilní veřejné finance. Znamená to, že debata o tom, jak se zbavit rozsáhlých rozpočtových schodků je mnohem důležitější, než podoba nařízení pro jednotlivé finanční trhy. Nicméně faktem je i to, že pro stabilní finanční trhy je nezbytný stabilní růst, stabilní investice a vytváření nových pracovních příležitostí. Znamená to, že tvoříme-li právní předpisy pro finanční trhy, musí jejich součástí být lepší dohled, přeshraniční opatření a transparentnost, nesmí však obsahovat příliš mnoho opatření pro růst a investice v ostatních státech. To by ohrozilo stabilitu našeho vlastního hospodářství a finančních trhů.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedající, díky pozitivnímu výsledku irského referenda je vstup Lisabonské smlouvy v platnost blíže než kdy dříve. To je dobrá zpráva, neboť to znamená, že naše orgány budou konečně schopny jednat. Za prvé budou schopny nám pomoci překonat krizi a zabývat se její sociální dimenzí, tedy konkrétně otázkou tvorby pracovních příležitostí. Kromě toho by však na programu měla být i změna klimatu, energetika a pravidla spravedlivého obchodu.

Zasedání je rovněž příležitostí poskytnout počáteční rozhodující impuls, který je nezbytný pro určení složení členů nové Komise, a předseda Barroso se již předběžně vyjádřil ohledně kritérií pro výběr.

Chtěl bych poukázat na význam dvou věcí. Za prvé, jako člen Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu se domnívám, že složení členů Komise by mělo být vyvážené. Skupina S&D se zmínila o tom, jak důležité by bylo, aby vysoký představitel byl členem této politické skupiny, zcela bez pochyby je však nutné zajistit i vyváženost zastoupení mužů a žen.

Skupina se na druhou stranu vyjádřila rovněž k přidělování jednotlivých portfolií a zmínila jedno z nich, které je pro mne významné z pozice právníka zasazujícího se za svobodu, i z pozice předsedy Výboru pro

občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, a které se vztahuje k rozdělení generálního ředitelství pro spravedlnost a vnitřní věci na ředitelství, jehož předmětem zájmu budou záležitosti týkající se spravedlnosti a základních práv, a na ředitelství zabývající se bezpečnostními otázkami.

Dle mého názoru se nejedná o správné řešení. Součástí správného řešení není podřízení spravedlnosti významu bezpečnosti nebo stavění spravedlnosti a bezpečnosti proti sobě, avšak spočívá ve vytvoření jednoho generálního ředitelství pro spravedlnost a základní práva, dalšího generálního ředitelství pro vnitřní věci a třetího ředitelství, v němž nebude provázána bezpečnost s přistěhovalectvím, ba naopak, tyto oblasti budou odděleny, čímž dojde k vytvoření generální ředitelství pro bezpečnost a dalšího ředitelství pro přistěhovalectví, azyl a uprchlíky, které zahrne i oblast základních práv.

Brian Crowley (ALDE). – Pane předsedající, ohlédneme-li se více než deset let zpět, zjistíme, že v našich rozpravách o těchto zasedáních bývá z úst poslanců této sněmovny, členů Rady a komisařů vznesena řada podobných myšlenek, plánů nebo návrhů, a alespoň uplynulý rok pro mě byl dokladem toho, že pokud Unie jedná společně a solidárně a má-li vysoké ambice prosazovat velké plány, hýbe světem. Možná nyní nastal čas pro větší plány a vyšší ambice ohledně toho, jakým způsobem postoupíme vpřed.

Mnozí z nás se vyjadřovali k tomu, že velký počet lidí v několika uplynulých měsících zasáhla pohroma nezaměstnanosti, a hovořili v tom smyslu, že nastal čas učinit závažná opatření k odstranění již neúčinných nařízení, a ke zbavení se opatření, která blokují podniky a podnikatele, jež tyto podniky vytvářejí.

Rád bych uvedl, že hovoříme-li o solidaritě, nejedná o to, že by se velcí postavili proti malým, a jednou z mých obav je skutečnost, že nově vytvořená G20 by mohla mít negativní dopad na malé a středně velké státy, které se na těchto trzích začínají uplatňovat.

Na závěr doporučení úřadující předsedkyni Rady: mohla byste i v průběhu švédského předsednictví začlenit do programu zasedání Rady téma prodloužení doby ochrany autorského práva.

Tunne Kelam (PPE). – Pane předsedající, nacházíme v době, kdy Lisabonská smlouva zanedlouho vstoupí v platnost, což je historická příležitost soustředit se v první řadě na společnou budoucnost Evropy a společný prospěch. Obávám se, že tyto závěrečné okamžiky nejsou nejvhodnější chvílí pro prosazování národních zájmů a zahrávání si s trpělivostí ostatních partnerů.

Globální problémy Evropy nelze vyřešit bez účinných společných orgánů a společných politik. Nicméně současná Evropa potřebuje více než kdy dříve prozíravost, morální odhodlání a vnímavost ke společným evropským hodnotám, jež našim otcům zakladatelům sloužily jako inspirace k prolomení začarovaného kruhu historie a národního sobectví. Z toho důvodu pro pokrok Evropy a její důvěryhodnost ve světě nejsou nezbytně nutné dobří vyjednávači, potřebujeme však skutečné státníky, silné demokratické vůdčí osobnosti s jasnou vizí a autoritou k zavádění změn i v Evropě.

Z toho důvodu je třeba, abychom se jednoznačně zasazovali o společné evropské orgány a jejich uplatnění v praxi. Nepotřebujeme pouze společnou zahraniční a bezpečnostní politiku s vnější službou, avšak i společnou energetickou politiku. Evropská rada rovněž schválí strategii pro Baltské moře. Znovu bych chtěl vyjádřit své díky Komisi a švédskému předsednictví za to, že ji přijali. Nyní je na Radě, aby neztrácela čas a urychleně ji provedla. Doufám že strategie pro Baltské moře bude mít tolik pozornosti, kolik si zaslouží, a to i ze strany španělského a belgického předsednictví. Podporuji myšlenku, kterou vyjádřila paní Malmströmová, že strategii pro Baltské moře lze považovat za vzorový pilotní projekt pro další evropské makroregiony. Avšak jakákoli strategie EU nebude považována za dostatečně seriózní, nebude-li mít dostatečné prostředky pro své provedení. Stávající rozpočtová položka potřebuje finanční prostředky a jistou míru důvěryhodnosti.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Ráda bych se stručně vyjádřila ke dvěma bodům. První se týká Lisabonské smlouvy: Irsko v referendu vyjádřilo své „ano“, polský prezident připojil svůj podpis a nyní se očekává, že Ústavní soud České republiky přednese své rozhodnutí a prezident Klaus dostojí tomu, co má učinit, a Smlouvu podepíše. Rada nesmí vydírání prezidenta České republiky podlehnout. Lisabonská smlouva má zásadní význam pro lepší fungování evropských orgánů a poskytuje řadu dalších výhod, jako je např. posílení pravomocí Evropského parlamentu a práv občanů. Z toho důvodu je zcela nezbytné, aby Lisabonská smlouva vstoupila v platnost v brzké době. Rada a Komise by měly prezidentu Klausovi určit termín, kdy by se měl začít chovat jako prezident demokratického státu, který je členským státem Evropské unie. Nesmíme se ani na chvíli zabývat myšlenkou, že by vrtoch jedné vůdčí osobnosti převážil nad vůlí většiny.

Mým druhým bodem je konference v Kodani. Dámy a pánové, pro svět je nezbytná celosvětová dohoda o boji proti změně klimatu; rozvinuté i rozvojové země potřebují zastavit oteplování planety a tudíž spojit svá úsilí a učinit odvážné rozhodnutí. Dle vyjádření vědců představuje Kodaň naši velkou příležitost k odvrácení katastrofy. Dovolávání se finanční krize není argumentem, který by se mohl stát důvodem pro zdržení nebo oslabení plánů pro jednání v Kodani, a jakékoli pokusy v tomto směru nelze brát vážně. Chceme-li zachránit planetu, musíme mít smysl pro vysoké ambice.

Gay Mitchell (PPE). – Pane předsedající, v průběhu jedné generace bude obyvatelstvo Evropské unie činit 6 % světové populace. V současné době se tomu ani zdaleka neblížíme, a z toho důvodu si již nemůžeme dovolit strídat se v předsednictví každého půl roku a mít až pět různých osob, které se jménem Evropské unie vyjadřují k záležitostem vztahujícím se k zahraničním věcem. Ovšem v rámci stejné generace se světová populace zvýší o asi polovinu miliardy lidí. Devadesát procent tohoto přírůstku se odehraje v zemích, které jsou v současné době rozvojovými a v nichž ročně zemře až 11 milionů dětí, z nichž asi 5 milionů v důsledku nedostatku léků, které jsou ve světě, jež nazýváme západním, dostupné již přes třicet let.

V souvislosti s tím je důležité, abychom byli dobře organizovaní a byli schopni řídit Evropu zevnitř; avšak nejen to, stejný význam má i vybavenost k řešení situací, jako je výše zmíněná situace v rozvojových zemích, a z toho důvodu se zasazují o silný, nezávislý a oddělený post komisaře pro rozvojovou pomoc s vlastním jednoznačně stanoveným rozpočtem a pravomocemi, který se bude zodpovídat této sněmovně prostřednictvím našeho Výboru pro rozvoj.

Je naprosto nezbytné, aby vysoký představitel, ministr zahraničních věcí, nebo jakkoli tuto osobu nazveme, měl plné ruce práce, zůstává však jedna jediná záležitost, která je musí a být ve středu naší pozornosti. Jednoznačně se zasazují o to, abychom i nadále zachovali úřad komisaře pro rozvoj, a rovněž o to, aby toto portfolio bylo svěřeno někomu, kdo je schopen se úkolu ujmout a s odhodláním zajistit, aby se se zmíněnými sousedními zeměmi, které od Evropské unie nejsou nijak daleko, zacházelo s respektem, a to z důvodů sobeckých i zcela nezištných.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Nejdůležitější záležitostí pro nadcházející zasedání Rady bude dokončení ratifikace Lisabonské smlouvy a její uvedení do života.

Proces, který přináší Lisabonská smlouva posílí Unii zevnitř i z globálního hlediska. Posílení postavení Unie je rovněž úzce propojeno s posílením spolupráce v oblasti třetího pilíře. Výsledkem bude otevřenější, účinnější a demokratičtější Unie. Hlavní výzvu a prioritu představuje zajištění základních práv a zároveň integrity a bezpečnosti v Evropě. Těchto cílů dosáhneme skrze úplnou podporu, účinné provádění a dostatečnou míru dodržování stávajících právních předpisů a nástrojů, které upravují ochranu lidských práv a svobod.

Stockholmský program klade důraz na prosazování těchto práv, především v oblastech spravedlnosti a bezpečnosti. Je třeba upřednostnit mechanismy, které usnadní přístup občanů k soudům a dosáhnout tak stavu, kdy jejich práva a oprávněné zájmy bude možné vymáhat v celé Unii. Naše strategie rovněž musí zahrnovat i posílení policejní spolupráce a vymahatelnosti práv spolu se zlepšením bezpečnosti v Evropě. Strategii pro vnitřní bezpečnost je nutné rozvíjet z hlediska boje proti rostoucímu extremismu v členských státech a odstraňování napětí, jež vyvolávají nezodpovědní političtí představitelé, a prostřednictvím konkrétních řešení velmi citlivých otázek, jako je například přistěhovalectví, azylová politika či problematika Romů a národnostních menšin, takovým způsobem, aby tyto záležitosti nebyly zneužity ze strany krajně pravicových extrémistů.

Řádně organizovaná migrace může přinést užitek všem zúčastněným stranám. Evropa bude potřebovat flexibilní politiku v oblasti přistěhovalectví, která je schopna reagovat na potřeby společnosti a pracovního trhu v různých členských státech EU.

V souvislosti se zajištěním důvěryhodné a z dlouhodobého hlediska udržitelné politiky v oblasti přistěhovalectví a azylu se však musíme důsledně zabývat problémem nelegální migrace, který pro naše občany představuje vážnou obavu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, odvalu, odvalu, odvalu, to bych chtěl doporučit před konáním zasedání Rady, a z toho důvodu, kdykoli se hovoří o jmenování nových komisařů, nového ministra zahraničních věcí Evropské unie a předsedy Evropské rady – tedy osob, jejichž úkolem se v blízké budoucnosti stane společně s předsedou Barrosem a ostatními komisaři dohlížet na evropskou politiku – jedinou metodou, která by měla být použita v rozhodovacích procesech je zvažování, co je v nejlepším možném zájmu evropských občanů.

Jmenování by tudíž měli být lidé, kteří mají kvality jako političtí představitelé i jako lidské bytosti a jejichž politické úsilí na vnitrostátní i evropské úrovni charakterizuje smysl pro společné dobro. Z těchto základů musíme nadále vycházet při řešení zásadních otázek, jako je změna klimatu, a eventuálně podrobněji prozkoumat požadavky, které kladou jednotlivá hospodářství a hospodářská krize, za pomoci odvážných iniciativ, jako jsou eurobondy, které by rovněž měly být zařazeny na program příštího zasedání Rady.

Na závěr bych chtěl citovat slova, která jednoho dne pronesl papež Benedikt XVI – a byl bych nadšen, kdyby zazněla i na nadcházejícím zasedání Evropské rady – neboť jsou příhodnou připomínkou zodpovědnosti, již společně nesou všichni občané a političtí představitelé, a která spočívá v naplnění požadavku, abychom ve společném úsilí o jednotu a pravdu hledali klíčový podnět, že je třeba začít budovat něco významného pro nás samotné a pro budoucí generace.

Pokrok a civilizace vznikají v jednotě a Evropa úžasným způsobem tyto základní hodnoty, které převzala z křesťanské víry, předala a učinila z nich kulturní dědictví a identitu národů. Z toho důvodu se domnívám, že je jasné, jakou cestou se máme vydat, chceme-li zvítězit nad klíčovou výzvou, již obnovení postavení Evropy v pozici globální velmoci.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) - Pane předsedo, klíčovým tématem je Lisabonská smlouva. Judikatura českého Ústavního soudu je konzistentní a nevěřím, že by příští týden soud shledal nesoulad s českou ústavou. Pochybuji však, že prezident ukončí obstrukce. Česko ale není prezidentským systémem, vláda tedy může podat na takového prezidenta kompetenční žalobu. Vždyť Václav Klaus již roky odmítá jmenovat soudcem právníka jen proto, že s ním prohrál soudní spor, a nerespektuje ani rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Nejen právník, ale půlmiliarda evropských občanů je rukojmím rozmarů našeho prezidenta. Škody jsou nemalé. V době krize se brzdí jmenování nové Komise, Parlamentu chybí pravomoci při řešení rozpočtu, národní parlamenty nemohou zatím vystavovat žluté a červené karty, nevyužíváme nové pravomoci v boji proti epidemiím či energetickým krizím, proti terorismu a organizovanému zločinu či nové principy v civilní ochraně a humanitární pomoci.

Ve hře je vynětí Listiny kvůli vyhaslým Benešovým dekretům. To je ale absurdní. Nejen pro načasování, ale protože pro to nejsou právní důvody. Vždyť článek 345 Lisabonské smlouvy výslovně říká, že se vlastnickými poměry v členských státech nezabývá. A Listina neotevřela nový právní prostor než ten, který již pro majetkové spory existuje v ČR nyní. Také nařízení 44 o uznávání rozsudků nevrací majetkové vztahy o 50 let nazpět. Přesto jsou česká média přeplněna pochybnostmi. Oč tedy v ČR běží? Je pravděpodobné, že příští volba prezidenta bude v ČR přímá a Václav Klaus se snaží tímto divadlem vytvořit image mocného vládce, který sám dokáže proti celé Unii zachránit majetky Čechů před cizáky. Oceňuji, že ze strany Unie není vytvářen žádný tlak na Českou republiku, a žádám o trpělivost, než si tento demokratický deficit našeho prezidenta vyřešíme doma, a to ještě před volbami v Británii. Závěrem znovu apeluji na Radu, aby se postavila za Českou republiku proti jednostrannému zavedení vízové povinnosti ze strany Kanady vůči českým občanům, a rozhodla o společných sankcích.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedající, ve svém projevu se zaměřím na tři body. Za prvé: hospodářská krize. Krize zasáhla všechny hospodářské systémy bez rozdílu, silné i ty slabější. S Hospodářskou a měnovou unií máme již desetiletou zkušenost a zhodnotíme-li krizi z tohoto hlediska, je jasné, že hospodářskou politiku je třeba poevropštit. Stejně tak je jasné, že to samé je třeba učinit s hospodářským rizikem. Důvěra je dobrá, kontrola ještě lepší.

Za druhé: změna klimatu. Evropská unie zcela správně ve světové ekologické diplomacii zaujímá přední místo. Naprosto souhlasím se slovy, která zde zazněla z úst předsedy Komise Barrosa, že při přípravách na zasedání v Kodani plán B neexistuje. Ekologický dluh je zátěží pro všechny bez výjimky. Podporuji myšlenku vytvoření banky pro celosvětové klima, která bude disponovat prostředky z banky emisí CO₂ na financování úsilí rozvojových zemí o nastolení rozvojových standardů šetrných k životnímu prostředí.

Třetí bod: imigrace. Jistě, je třeba, abychom v přijímání společné přistěhovalecké politiky učinili rychlejší pokrok. Součástí oblasti přistěhovalectví jsou však i prvky zahraniční politiky. Musíme co nejrychlejším možným způsobem přistoupit k ustavení účinné zahraniční politiky ve vztazích se třetími zeměmi, neboť řada zemí, zejména na jihu Evropy, se nachází pod silným tlakem. Chtěl bych zcela jasně uvést, že postoj Turecka je provokativní. Byl jsem potěšen, že švédské předsednictví na tuto skutečnost upozornilo. Poselství Evropské unie Turecku a dalším zemím musí být důrazné, jednoznačné a účinné. Tento rámec je součástí *acquis* Společenství, jež musí respektovat každý.

Peter Liese (PPE). – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová a pan Barroso se vyjádřili k tématům změny klimatu a příprav na jednání v Kodani. Souhlasím s tím, co tu zaznělo od ostatních, že Rada musí navrhnout

ambiciózní závěry. Avšak zvažujeme-li otázku financí a toho, kde musí dojít ke snížení, doporučil bych, abychom se nesoustředili pouze na oblasti průmyslu, které jsou od roku 2005 zahrnuty do systému obchodování s emisemi.

Je třeba, aby se zátěž rozložila na více oblastí průmyslu. Více než 50 % emisí doposud nejsou součástí systému obchodování s emisemi. Chceme-li dosáhnout našich cílů a zaručit finanční prostředky, potřebujeme, aby na sebe vzalo zodpovědnost více průmyslových oblastí. Mám na mysli leteckou dopravu a lodní průmysl. Doposud mě opatření ze strany Rady a Komise zklamala. V průběhu příprav na jednání v Pittsburghu toto téma nebylo součástí závěrů Rady.

Chceme-li v Kodani být úspěšní, je nezbytné, abychom zvýšili rychlost našich stávajících činností. V pondělí tomuto požadavku dostal Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Chtěl bych požádat Radu a Komisi, aby to podrobněji prozkoumala.

Za druhé bych rád uvedl, že dle mých informací budou rozpravy do značné míry neformální, nicméně Rada rovněž musí prodiskutovat složení nové Komise. Při vši skromnosti bych rád něco navrhnul. Z historických důvodů byla farmaceutická legislativa zařazena pod dohled generálního ředitelství pro průmysl a komisaře pro průmysl. Jistě, právní předpisy v oblasti farmacie jsou záležitostí průmyslu, avšak jedná si o zdravotní otázku. Ve všech členských státech, v Evropském parlamentu a dokonce ve Spojených státech tato oblast tvoří součást zdravotní politiky. Z toho důvodu možná právě nastal čas pokusit se o změnu v této oblasti. Požádejte prosím předsedu Komise, aby tuto záležitost prověřil.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pane předsedající, předseda Barroso zde včera laskavým způsobem reagoval na projev pana Farageho, a při té příležitosti zmínil, že je pro EU nezbytné, aby předseda Rady byl skutečný Evropan. Jsem si jist, že vy oba a řada z nás tento názor sdílí. Je rovněž nezbytné, aby tuto pozici zaujal někdo, kdo bude skutečným „Gazpromanem“, zastáncem společnosti Gazprom, jako je např. Gerhard Schröder, Paavo Lipponen, atd.? Nebo se možná domníváte, že tyto kvality se nevylučují, tudíž dobrý „Gazpproman“, zejména pokud upřednostňuje dobré vztahy založené na úplatcích, je zároveň dobrým Evropanem. Tímto způsobem bychom mohli urychlit současný vývoj, který spočívá v přeměně Evropské unie na „Unii pro Gazprom“ – a tím se vyhnuli situaci, kdy Rusko EU zcela přehlíží a zároveň pracuje výlučně na tom, aby přispělo k jejímu rozdělení. Jaký je váš názor jako předsednictví na „Gazpromany“, zastávce společnosti Gazprom?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pane předsedající, Lisabonská smlouva ještě nebyla ratifikována, a přesto je stále pouhým návrhem politického dokumentu. Znamená to, že v Evropské unii jsme nadále vázáni zásadou jednomyslnosti. Každý stát má právo na své výhrady. Prezident České republiky, Václav Klaus, jedná v rámci stanovených pravidel. Vyvíjení tlaku na českého prezidenta má ve skutečnosti dopad nejen na jeho osobu, ale i na několik milionů občanů členských států Evropy, kteří dali najevo vážné výhrady vůči tomuto dokumentu. Na nadcházejícím zasedání Evropské rady by se vůdčí osobnosti členských států Evropské unie měly hluboce zamyslet na tím, jaký prospěch a důsledky přinese úmyslné obcházení vůle občanů, které zastupují.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Evropská rada bude vyzvána k přijetí strategie pro region Baltského moře. Domnívám se, že nabízí dobrý model pro budoucí strategii Evropské unie pro podunajskou oblast.

V podunajské oblasti se nachází deset států, šest z nich jsou členské státy Evropské unie, a celková populace dosahuje 200 milionů. Tento počet zahrnuje 75 milionů lidí, kteří žijí v oblastech na pobřeží řeky Dunaj. Z toho důvodu se domnívám, že je důležité, aby tento model byl použit i pro podunajskou strategii, jejíž součástí bude muset být akční plán a akční program pro budoucnost.

Stále co se týče tématu programu Evropské rady, rovněž se domnívám, že pro nás má prvořadý význam přijetí finančních nástrojů na evropské úrovni nezbytných pro rozvoj hospodářství, které bude účinné z hlediska životního prostředí. V tomto případě mám na mysli energetickou účinnost budov a zejména udržitelnou dopravu.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedající, paní ministryně, paní místopředsedkyně Evropské komise, má otázka se týká uplatňování Lisabonské smlouvy, především slibu, který byl učiněn vůči irským občanům, že každý stát bude mít jednoho komisaře.

V prosinci roku 2008 bylo dohodnuto, že Evropská rada učiní odpovídající právní opatření k tomu, aby bylo zajištěno, že každý stát bude mít svého zástupce mezi komisaři. Paní Malmströmová, jaká jsou tato právní opatření? Kolují informace, že při podepsání přístupové smlouvy s Chorvatskem bude Lisabonská

smlouva pozměněna, existují nějaká další vhodná právní ujednání? Mohla byste nám tuto informaci poskytnout? Jak si představujete navýšení počtu poslanců Evropského parlamentu o 18 členů, neboť podle nadcházející Lisabonské smlouvy by se počet příštího Evropského parlamentu měl navýšit o 18?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, blížící se zasedání Rady by se mělo prioritně zabývat změnami liberálních politik, které vedly k vážné hospodářské a sociální krizi. Měla by to být příležitost k tomu, abychom se vyrovnali s chudobou, již zakouší přibližně 80 milionů občanů Evropské unie, včetně více než 30 milionů zaměstnanců, jejichž mzdy jsou tak nízké, že se svými rodinami jen s obtížemi přežívají, a kteří ze své chudoby nemohou uniknout. Měla by to být příležitost zavázat se k řešení závažného problému nezaměstnanosti, jejíž míra stále narůstá, a která by v případě, že okamžitě nepřistoupíme k příslušným opatřením, v příštím roce mohla dosáhnout výše 30 milionů.

Hlavní výzvu bude tedy pro Radu představovat opuštění neoliberálních politik Lisabonské strategie a Paktu o stabilitě. Měly by být nahrazeny skutečným programem pro pokrok a sociální rozvoj, který bude podporovat veřejné služby vysoké kvality, výrobu, mikropodniky a malé a střední podniky, bude si vážit těch, kteří pracují a vytvářet více pracovních příležitostí založených na právech, včetně zaměstnání pro ženy a mladé lidi.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dámy a pánové, šíří se nějaké zvěsti o tom, že existuje myšlenka, jak by bylo možné přesvědčit prezidenta České republiky, Václava Klause, k podpisu, a ta spočívá v jakémsi dodatečném připojení Benešových dekretů k Lisabonské smlouvě. Chtěla bych nás před podobnými právními machinacemi a nesmysly varovat, a to ze tří důvodů. Za prvé se domnívám, že by to vytvořilo nebezpečný precedens, kdy by jakýkoli ústavní odborník nabyl pocitu, že může zpětně zasahovat do uzavřené smlouvy, což je velmi nebezpečné, jak to dokládá skutečnost, že slovenská vláda již prohlásila, že bude-li to povoleno prezidentu Klausovi, pak oni budou usilovat o to samé. Z toho důvodu to považuji za nebezpečný precedens.

Za druhé, je nesprávné uvádět Irsko jako příklad. Irští občané žádali o něco, co původně bylo součástí Lisabonské smlouvy a neměli námitky proti něčemu, co v ní není. Z toho důvodu se jejich požadavek nesetkal s jakoukoli právní překážkou. Za třetí, 13 z 143 Benešových dekretů zbavilo Maďary a Němce práv. Domnívám se, že Evropská unie nesmí dovolit, aby podobné dokumenty byly brány v potaz.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Pane předsedající, ráda bych pokračovala v argumentační linii ze svého včerejšího projevu o přípravách na zasedání v Kodani, a poté se zmínila o včerejším zasedání Rady ve složení pro hospodářské a finanční věci, které nebylo nijak úspěšné.

Včera jsem se vás tázala na zodpovědnost, která pro nás plyne z pozice průmyslově vyspělých států, tedy jednat příkladným způsobem, jež mohou rozvojové země následovat v úsilí o boj proti změně klimatu.

V Kodani se nemůže chovat, jako bychom všichni měli stejné schopnosti – znamenalo by to, že jsme všichni začali ve stejném bodě – a nakonec se nedostaneme nikam. Z toho důvodu musíme naše partnery v rozvoji přesvědčit o tom, aby se k nám připojili, a samozřejmě je nezbytné zabývat se otázkou pomoci, která jim má být poskytnuta, a nečekat až na výsledky zasedání v Kodani.

V důležitém kontextu změny klimatu se na příštím zasedání Evropské rady všech 27 států zcela nezbytně musí shodnout na způsobu, jímž Evropská unie uvažuje o pomoci rozvojovým zemím.

Jak jsem uvedla, včera se ohledně těchto problémů nepodařilo na zasedání ministrů financí Rady ECOFIN dospět ke společnému stanovisku. Je nám však známo, že tato otázka má ústřední význam. Evropská komise již předložila své návrhy a já pevně věřím, že se budeme schopni této iniciativy chopit, připojit k nám naše partnery a dosáhnout celosvětové solidarity, která je nezbytná k překonání problému změny klimatu.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedající, má otázka směřuje k úřadujícímu předsednictví Rady. Víte, že ústředním tématem ohledně příštího předsednictví Evropské rady je vědět, zda má v záměru upřednostňovat metodu Společenství za jakýchkoli podmínek. Domníváte se, že z tohoto kritéria by se měl stát předpoklad pro jmenování úřadujícího předsedy Rady?

V poslední době jsme byli čas od času svědky kolísání mezi jednotlivými vládami. Dle mého názoru je třeba toto období uzavřít, vrátit se na začátek procesu evropské integrace a zachovat věrnost odkazu Roberta Schumana a Jeana Monneta.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, pokaždé hovoříme v uvozovkách o „hospodářské a finanční krizi“. Z jakého důvodu nezmiňujeme strukturální krizi? Všechno to začalo skutečnou bankovní krizí, jejíž součástí byly investiční banky. Je to jedno odvětví, avšak utrpělo tím celé světové hospodářství.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Dámy a pánové, brzy nás čeká konference v Kodani a přesto jsme od konference konané v uplynulém roce učinili jen malý krok vpřed. Měli jsme dosáhnout mnohem větších úspěchů a měli jsme jednat s větším odhodláním. Bojujeme s řadou obtíží, nejen s financováním, ale i s tím, aby jednotlivé země učinily závazek ohledně svých cílů v oblasti snížení emisí.

Průmyslově vyspělé země musí v tomto ohledu sehrát viditelnější roli a Spojeným státům americkým musíme vyslat jednoznačné poselství. V souvislosti se Spojenými státy se potýkáme s jedním konkrétním problémem, jímž je všem známá skutečnost, že do měsíce prosince USA ani nepřistoupí ke schválení nezbytné vnitrostátní legislativy. Domnívám se, že bychom měli jednoznačně vyjádřit svá očekávání, že prezident Barack Obama splní jeden ze svých nejdůležitějších předvolebních slibů, a to, že Amerika začne ve vyrovnávání změny klimatu hrát proaktivní roli. Stejně tak bychom měli jasně vyslovit svá očekávání, že prezident Barack Obama využije příležitosti, aby se na konferenci dostavil osobně, a tím úspěšně završí konferenci.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Vážená paní předsedkyně Rady, vážená paní komisařko, kolegové, Evropská rada je nesporně důležitým orgánem, proto by měla řešit zásadní otázky. Jde především o zajištění práce, která je schopna zajistit lidem slušný život. Překvapuje mě řada nesmyslných vystoupení, která ukazují nedostatek znalosti, a dokonce hloupě směšují do podivného guláše revanšistické požadavky s extrémně liberalistickými postupy. Evropská rada by měla tyto hlasy rázně odmítnout a zároveň dát jasný signál, že opravdu primárním zájmem je znovu rozjet průmysl a řešit kritickou situaci zemědělců. Pokud místo toho nastoupí škrty v sociální oblasti, úlevy bankám a těm nejbohatším, nelze očekávat, zejména při trvání na abstraktních kritériích finanční stability, žádný pozitivní impuls. Závěrem chci vzkázat všem, kteří se zoufale bránili potvrzení Lisabonské smlouvy referendem: zaměřte si před vlastním prahem, a když klady této smlouvy neumíte vysvětlit vlastním občanům, nepoučujte jiné.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Pane předsedající, rád bych zmínil výzvy, jimž musíme čelit a jež musíme překonat v oblasti svobody, bezpečnosti a práva, konkrétně se jedná o nastolení skutečné společné politiky v oblasti migrace a azylu; efektivní kontrolu našich vnějších hranic; efektivní politiku v oblasti integrace a repatriace, spolehlivou a věrohodnou Evropskou jednotku pro soudní spolupráci (Eurojust); Europol ve službách Společenství a pod kontrolou Evropského parlamentu; pokrok v oblasti harmonizace odvětví občanského a trestního soudnictví; efektivní transatlantické vztahy založené na důvěře a rovnocennosti, zejména vůči Spojeným státům; spravedlivé řešení záležitosti týkající se údajů společnosti SWIFT; efektivní politiku v oblasti ochrany údajů; lepší ochranu měny euro proti padělání a o aktivní podporu Listiny základních práv.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Pane předsedající, má otázka je velmi jednoduchá. Máme nově jmenovaného předsedu nové Komise, avšak kdy budeme mít novou Komisi? V tomto obtížném období je nemožné spolupracovat s Komisí, v níž si polovina členů již balí kufry. V Evropě potřebujeme nové impulsy a tudíž potřebujeme i tuto novou Komisi co nejdříve.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, z nedávného referenda v Irsku se musíme poučit v tom smyslu, že dobrá kampaň zaměřená na vztahy s veřejností přináší výsledky. V červnu roku 2008 irští občané hlasovali proti Lisabonské smlouvě. Jen něco málo přes rok poté dvě třetiny z nich hlasovaly v její prospěch. Měla Evropská unie v průběhu tohoto období o tolik větší dopad na jejich životy? Ne. Avšak poselství Evropské unie v druhé kampani ze strany „pro“ Smlouvu bylo mnohem lépe předáno.

Lisabonská smlouva se nyní probouzí k životu, a právě v tomto období je velmi významné, aby nové kompetence přinesly řadu dobrých výsledků. Komise se však rovněž musí věnovat skutečné strategii pro vztahy s veřejností, aby tyto dobré výsledky přinesla až k občanům. Chtěl bych se tedy zeptat Komise jaké má v tomto ohledu plány, jimiž zajistí, že referenda v budoucnosti budou mít mnohem jednodušší průběh než referenda minulá.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Pane předsedající, nejmenuji se Luman, ale Luhan. Velmi vítám skutečnost, že politické skupiny podporují propagaci procesu ratifikace. Chceme-li zajistit efektivní fungování Evropské unie, potřebujeme Lisabonskou smlouvu a potřebujeme, aby vstoupila v platnost co nejdříve.

V současné době je Česká republika jediným členským státem, který Smlouvu doposud neratifikoval. Jak zde již uvedla Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), vyzýváme prezidenta Klause, aby zaujal zodpovědný přístup a Smlouvu ratifikoval do doby konání zasedání Evropské rady na konci měsíce října. V opačném případě uvízneme v této institucionální diskusi a nebudeme se moci zaměřit na skutečné problémy, s nimiž se potýkají běžní občané, jako je hospodářská a finanční krize, nezaměstnanost a sociální začlenění, ani nebudeme schopni posílit postavení Evropské unie v pozici skutečného světového aktéra.

Domnívám se, že pozitivní stránky Smlouvy jsme již do takové míry prodiskutovali, že již nemá cenu tuto diskusi znovu otevírat. Nyní je v popředí našich zájmů skutečnost, abychom na příštím zasedání Evropské rady mohli potvrdit, že proces ratifikace byl dokončen ve všech členských státech, abychom mohli postoupit do další fáze, v níž jmenujeme kolegium Komise.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za vaše otázky a připomínky. Často hovoříme o Evropě občanů, o Evropě pro lidi, a pak tyto výrazy přizpůsobíme tak, aby vyhovovaly našim vlastním politickým účelům. Na tom v podstatě není nic špatného, avšak zeptáme-li se občanů na to, co by chtěli od Evropy, pak by odpověď občanů všech evropských států zněla: „chceme spolupráci v Evropě založenou na řadě hodnot, která vyřeší problémy společné nám všem – hospodářskou krizi, nezaměstnanost, mezinárodní trestnou činnost, problémy s migrací a tak dále“.

A proto jsme tady. O řadě těchto otázek budeme za deset dnů diskutovat na zasedání. Samozřejmě se nám nepodaří vyřešit všechny, věřím však, že budeme schopni alespoň učinit některé významné kroky správným směrem, díky nimž se posuneme blíže k vytvoření „Evropy občanů“. Tato rozhodnutí musíme učinit způsobem, který je demokratický, otevřený a umožňuje transparentnost.

Každý z nás může mít na Lisabonskou smlouvu odlišný názor. Názor švédského předsednictví, Rady, a jak věřím i většiny této sněmovny je ten, že Lisabonská smlouva přiblíží Evropu občanům. Budeme se rozhodovat účinnějším a demokratičtější způsobem a do našich celosvětových vztahů přidáme Evropské unii na síle a významu. Je tedy důležité, aby Smlouva vstoupila v platnost a já vám mohu zaručit, že učiníme vše, co je v našich silách, aby k tomu došlo co nejdříve.

Co se týče prezidenta České republiky, stále nemáme řešení. Zaslechla jsem nějaké spekulace, nicméně řešení stále nemáme. S našimi přáteli v Praze vedeme intenzivní jednání a doufám, že velmi, velmi brzy vám budeme schopni předložit návrh, jak tuto otázku vyřešit. Ráda bych poukázala na to, že samozřejmě musíme vyčkat na rozhodnutí Ústavního soudu České republiky, abychom mohli jít dále.

Mezitím budeme pokračovat v přípravách v oblasti spolurozhodování s Parlamentem a Evropské služby pro vnější činnost, o níž budeme hovořit v průběhu dnešního odpoledne. Vráťím se k řadě názorů, které tu zazněly a dalším otázkám týkajícím se Lisabonské smlouvy. S vaším předsedou, panem Buzkem, a jeho kolegy jsme rozvinuli velmi konstruktivní spolupráci ohledně toho, jakým způsobem bude Parlament, Rada a Komise moci spolupracovat ve chvíli, kdy budou zavedena nová pravidla.

Padlo zde několik otázek ohledně Afghánistánu. Ano, paní de Sarnezová, doufáme, že se nám podaří pokročit v diskusích o jednotnějším evropském názoru ohledně Afghánistánu, který bude vycházet z přítomnosti ozbrojených sil Evropské unie a ze zvýšené podpory občanské společnosti a demokratických procesů zaměřených na budování státu. V současné době probíhají intenzivní diskuse o tom, jakým způsobem lze podpořit volby, které se mají konat dne 7. listopadu. To je velmi brzy. Je obtížné v tak krátkém čase na místo dostat evropské pozorovatele voleb, zajisté však učiníme vše, co bude v našich silách, abychom toho dosáhli.

Podporujeme dlouhodobý cíl Evropské unie, který spočívá v nastolení společné politiky v oblasti azylu a migrace. Nepodaří se nám toho dosáhnout do konce roku, což je zčásti zapříčiněno tím, že potřebujeme, aby nejdříve vstoupila v platnost Lisabonská smlouva. Nicméně souhlasím s tím, že je to důležité. Mezitím pracujeme na Stockholmském programu a jedna z věcí, kterou se v této souvislosti zabýváme, jsou otázky související s migrací. Jsou to samozřejmě velmi komplikované záležitosti, které se dotýkají spolupráce se třetími zeměmi, trhu, pomoci, a možnosti zavést rámec, který v Evropě umožní existenci legálního přistěhovalectví. Týkají se rovněž solidarity a přijímacích systémů. Komise podá zprávu o tom, jakého pokroku bylo v tomto ohledu dosaženo. V prosinci pak přistoupíme k dalším rozhodnutím.

Pane van Baalene, protokol o úpravě dohody z Ankary je důležitý. Naším tureckým přátelům často opakujeme, že protokol musí ratifikovat a uplatnit. Tuto otázku na blížícím se zasedání nebudeme probírat, avšak rozšířením se budeme zabývat později na podzim a k možnému rozhodnutí dojde v prosinci. Proto se k této záležitosti zcela jistě vrátím později.

Co se týče počtu komisařů, Evropská rada se samozřejmě rozhodla, že každý stát má mít jednoho komisaře. V souladu se stávající smlouvou bude možné toto ustanovení změnit v roce 2014. Jakmile vstoupí Smlouva v platnost, budeme mít čas na přezkum jakýchkoli právních úprav, jež možná budou nezbytné k zaručení toho, aby si každý stát mohl zachovat svého komisaře, a o to se zasadíme. Jsme zapojeni do rozhovorů s různými právními orgány, abychom zjistili, zda bude nutné předložit další změny Smlouvy, nebo zda postačí, když Evropská rada rozhodne jednomyslně.

To stejné platí pro 18 dalších poslanců Evropského parlamentu. Jakmile Smlouva vstoupí v platnost, začneme s přípravami. Rada států se již připravila na to, aby sem byla schopna vyslat zmíněné poslance co nejrychleji. Pane Audy, vnitrostátní volební systém je v některých státech komplikovanější. Z toho důvodu to může chvíli trvat. Věřím tomu, že přípravy budou zahájeny co nejdříve to bude možné. S potěšením mohu konstatovat, že Evropský parlament těmto poslancům povolil, aby se stali pozorovateli do doby, než se z formálního hlediska stanou poslanci Evropského parlamentu. Společně s nadcházejícím španělským předsednictvím učiníme co bude v našich silách, abychom zajistili co nejrychlejší a nejhladší průběh těchto změn.

Na závěr bych chtěla vyjádřit své díky, nejen za tuto rozpravu, ale i za nesmírně silnou podporu, kterou tato sněmovna poskytuje předsednictví v oblasti změny klimatu. Učiníme vše, co bude vašich silách, abychom na zasedání Evropské rady otevřeli cestu k přijetí rozhodnutí v oblasti poskytování evropských finančních prostředků, které bude založené na evropských a našich příspěvcích ve vztahu k rozvojovým zemím, což nám umožní vyslat jednoznačné poselství a oživit mezinárodní vyjednávání tak, aby zasedání v Kodani dosáhlo co největších možných úspěchů. Naše generace má před sebou závažný úkol nejvyššího významu, a tím je učinit vhodné a konkrétní kroky k potírání globálního oteplování a zavést regulaci na světové úrovni. Jsem velmi vděčná za podporu a odhodlání, které nám Evropský parlament v tomto ohledu poskytuje.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, za prvé, velmi děkuji za tuto živou a zajímavou rozpravu. Je zcela jednoznačné, že v této sněmovně i v celé rozpravě panuje hmatatelné vědomí naléhavosti uplatnění Lisabonské smlouvy. Jistě pochopíte, že Komise, stejně jako Parlament, nedočkavě vyhlíží okamžik, kdy nová Smlouva vstoupí v platnost.

Nám všem je známo, že politický proces schvalování byl již ve všech členských státech dokončen. Je samozřejmě na každém členském státě, aby dokončil proces ratifikace, přičemž se musí řídit vlastními vnitřními postupy, je však jasné, že žádný členský stát nejedná ve vzduchoprázdnu. Jejich rozhodnutí či prodlevy budou mít dopad na všechny ostatní.

Samozřejmě věříme tomu, že Česká republika bude velmi brzy připravena k ratifikaci Smlouvy. Rovněž bych chtěla všem přítomným připomenout, že jedním z principů a hlavních prvků Evropské unie je loajální spolupráce. Domnívám se, že je klíčové, aby si členské státy mohly mezi sebou důvěřovat ohledně závazků, které učinily.

Ráda bych se vyjádřila i ke skutečnosti, že řada poslanců Evropského parlamentu se zde zmínila o předělu nebo rozdílu mezi realitou – kde panuje nezaměstnanost a hospodářská krize – na straně jedné a zněním Lisabonské smlouvy na straně druhé, avšak celá myšlenka spočívá v tom, že úkolem Lisabonské smlouvy je zabývat se souvislostmi a že budeme lépe vybaveni k učinění efektivních rozhodnutí v oblasti politiky přistěhovalectví a azylu, zabezpečení energetických dodávek, atd. V tom spočívá celá myšlenka, a bude je třeba je propojit namísto oddělování, doufáme však, že velmi brzy se dostaneme ke konci této ustavičné rozpravy ohledně institucionálních otázek a budeme moci tyto nové nástroje využít.

Komise nyní aktivně pracuje na tom, aby byla připravena na provádění, jakmile Smlouva vstoupí v platnost. Víím, že v průběhu tohoto odpoledne se budete zabývat službou pro vnější činnost v rozpravě věnované tomuto tématu. Z toho důvodu ještě nenastal čas k tomu, abychom v plné míře otevřeli rozpravu na toto téma. Chtěla bych však říci, že se zde potýkáme se skutečným problémem.

Spojit všechny hráče, kteří působí na poli vnějších vztahů, je výzva, a konečným cílem musí být dosažení diplomatické synergie. Je třeba určitá úroveň kreativního myšlení a zároveň zachovávání interinstitucionální rovnováhy.

Podobně potřebujeme, aby se služba v plné míře zodpovídala této sněmovně – Evropskému parlamentu. Pevně věřím tomu, že zřízení služby pro vnější činnost může být úspěšné za předpokladu, že Rada, Parlament a Komise budou úzce spolupracovat. Rovněž musíme respektovat skutečnost, že je na vysokém představiteli a místopředsedovi Komise, aby ve shodě s Komisí předložili návrh.

Co se týče další významné otázky, evropské občanské iniciativy, v polovině měsíce listopadu hodlá Komise zveřejnit Zelenou knihu. Máme v úmyslu zorganizovat rozsáhlé konzultace s občany, občanskou společností a veškerými zapojenými subjekty a díky tomu předložit legislativní návrhy velmi brzy po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Důsledky hospodářské a finanční krize budou na programu zaujímat přední místa. O tomto konkrétním tématu jsme v dnešní rozpravě slyšeli často. Souhlasím s těmi, kteří tvrdí, že pro samolibost zde není prostor. Je pravda, že politiky vytvořené v reakci na krizi začínají přinášet ovoce – finanční trhy se začínají stabilizovat

a zvyšuje se důvěra – stále jsme však daleko od úplné obnovy a důsledky nezaměstnanosti jsou a budou i nadále velmi vážné. Politické úsilí musí rovněž pokračovat v podpoře aktivních politik v oblasti pracovního trhu.

Komise zajisté – čímž odpovídám na některé otázky, které byly vzneseny v průběhu rozpravy – trvá na svém návrhu rozpočtu. Doufáme, že Parlament naše ambice potvrdí ve svém hlasování. Předseda Barroso včera v průběhu doby vyhrazené pro otázky uvedl, že to, co bylo doposud učiněno, nestačí.

Situace v oblasti zaměstnanosti je taková, že všichni potřebujeme učinit více, na evropské i vnitrostátní úrovni. Nezaměstnanost je nyní v popředí našeho zájmu a věříme, že se na Evropský parlament můžeme spolehnout v tom, že na této oblasti bude nadále pracovat, vyvíjet tlak na Radu, a na vnitrostátní úrovni schválí náš návrh na zjednodušení řízení strukturálních fondů, neboť to by určitě mohlo pomoci.

Dalším bodem, který zde zazněl, je administrativní zátěž. Tento čtvrtek Komise přijme velmi rozsáhlé sdělení na téma snížení administrativní zátěže. Bude v něm uvedeno, čeho bylo doposud dosaženo a co ještě zbývá učinit. Rovněž vychází z důležité práce, již odvedla skupina na vysoké úrovni pana Stoibera. Výše zmíněná zpráva podává velmi pozitivní obrázek a návrh, jakým způsobem vyřešit administrativní zátěž je nasnadě. Většina těchto návrhů bohužel čeká na projednání v Radě, opakuji tudíž, že doufám, že nám Evropský parlament pomůže vyvinout tlak na členské státy, aby se v těchto otázkách pohnuly vpřed.

Rovněž bych se chtěla vyjádřit k dohledu nad finančními trhy, což je téma, které se v uplynulých měsících samozřejmě pravidelně objevovalo na programu jednání Komise. Je třeba na úrovni EU vytvořit nový rámec pro dohled a s potěšením mohu konstatovat, že již bylo dosaženo určitého úspěchu. V Radě panuje široká shoda ohledně návrhu Komise, který se týká výboru pro systémová rizika zodpovědného za makroobezřetnostní dohled. Doufáme, že Parlament tento návrh podpoří. Co se týče dozorcích orgánů pro makroobezřetnostní dohled, je třeba mnohem více úsilí, a opět spoléháme na to, že Rada i Parlament, budou ochotny v co nejkratší době dospět k ambicióznímu a účinnému cíli.

Na závěr bych chtěla zmínit téma, které se rovněž objevuje mezi hlavními body programu švédského předsednictví, a tím je změna klimatu, neboť do konání konference v Kodani zbývá jen několik málo týdnů. Myslím, že někteří z vás se dotkli toho, co bude klíčovým prvkem, který rozhodne o úspěchu či neúspěchu. Nazvala bych jej klimatickou spravedlností, neboť se týká vztahů mezi rozvojovými a rozvinutými zeměmi, vůle předložit věrohodný návrh poskytování financí na přizpůsobování se změně klimatu a zmírňování jejich dopadů a způsobu, jímž dokládáme naši ochotu jít v čele.

Komise jako jediný z orgánů předložila návrh financování. Rada jej kritizuje jako nedostačující. Jsem si jista, že nebude stačit, je to však první krok, který, jak doufám, povzbudí ostatní k tomu, aby přispěli svým vlastním úsilím a předložili něco, co bychom rovněž mohli v Kodani projednat. Samozřejmě budeme nadále aktivně pracovat a nesnížíme naše ambice, naopak, budeme povzbuzovat všechny ostatní zúčastněné strany a partnery k tomu, aby se zcela zapojili a zaujali místo u jednacího stolu – poprvé i včetně Spojených států – abychom mohli reagovat na obavy občanů.

Mohu vás ujistit, že nemáme v záměru snížit naše ambice, ale namísto toho zajistíme, abychom pracovali proaktivně a v Kodani dosáhli dobrého výsledku.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Gerard Batten (EFD), písemně. – Objevují se spekulace, že Tony Blair by mohl být jmenován prvním prezidentem Evropské unie v souladu s Lisabonskou smlouvou/Evropskou ústavou. Proti tomu se postavilo téměř třicet osm tisíc lidí, kteří v tomto smyslu podepsali petici rozšířenou napříč Evropou. Důvod lze jednoduše pochopit. V pozici předsedy vlády se Tony Blair prokázal jako lhář a fantasta. Ze svého relativně skromného platu předsedy vlády se mu záhadně podařilo stát se multimilionářem. Ve skandálu ohledně poslaneckých náhrad, který nedávno zaplavil Dolní sněmovnu, se nevysvětlitelně ztratily pouze jedny záznamy o náhradách. Patří Tonymu Blairovi. Sdílím nechuť těch, kteří se staví proti udělení postu prezidenta panu Blairovi. Avšak kdo by v této Unii, založené na podvodech, lžích a korupci, byl lepším kandidátem na prezidenta, než právě on? Tony Blair přivedl Británii na pokraj zkázy. Mohl by to samé udělat s EU. EU a Tony Blair si jeden druhého zaslouží.

Ivo Belet (PPE), písemně. – (NL) Pane předsedající, předpokládáme, že součástí programu nadcházejícího zasedání Evropské rady bude i hospodářská krize, především situace v automobilovém závodě Opel. Akvizice automobilky Opel a s tím související příslib rozsáhlé státní podpory pro Evropu představuje více než modelový

případ; jedná se v něm o důvěryhodnost Evropské komise, která musí zajistit, aby ze strany států nebyla přidělena jakákoli nezákonná podpora. Situace, kdy prospěšné a ziskové podniky musejí být uzavřeny, jelikož členský stát, v němž se nachází, není schopen poskytnout státní podporu v takové výši jako jiný – větší a silnější – členský stát, je nepřijatelná.

Z kauzy Opel se rovněž musíme ponaučit: stále ještě není pozdě zahájit koordinovanou evropskou strategii pro odvětví automobilového průmyslu. CARS 21 byl a stále zůstává chvályhodným plánem, to však zdaleka nestačí. Evropa musí vytvořit dynamický plán pro budoucnost, který výrazně urychlí rozvoj udržitelných automobilů s elektrickým pohonem. K tomu potřebujeme sjednotit evropské výrobce automobilů u kulatého stolu, a za tímto účelem použít zdroje, které poskytuje sedmý rámcový program. Je na čase, abychom opustili naše obranné pozice a všem zaměstnancům největšího průmyslu v Evropě vyslali pozitivní signál.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Jedním z hlavních cílů příštího zasedání Evropské rady bude zajistit úspěch konference OSN o změně klimatu, která se bude konat v prosinci v Kodani.

Závěry Rady týkající se stanoviska EU na konferenci v Kodani tvoří zásadní východisko pro zajištění toho, aby EU hovořila jedním hlasem. Je důležité, abychom si zachovali ambiciózní vyjednávací pozici. EU by měla prokázat svoji sjednocenost a jít příkladem ve vůdčím postavení, zejména skrze poskytování pomoci rozvojovým státům, které se od roku 2020 budou potýkat s náklady ve výši 100 miliard EUR ročně na přizpůsobení se dopadům změny klimatu a na snížení svých emisí.

Abychom zajistili, že v Kodani dosáhneme dohody, je nanejvýš důležité vytvořit strukturu pro systém poskytování finančních prostředků rozvojovým zemím, zejména těm nejméně rozvinutým, a určit zdroje a částky tohoto financování.

Tato dohoda umožní, aby protokol, který ode dne 1. ledna 2013 nahradí Kjótský protokol, vstoupil v platnost, a zajistí účinné snížení emisí skleníkových plynů a zároveň umožní evropskému průmyslu zachovat si konkurenceschopnost na světových trzích.

András Gyürk (PPE), písemně. – (HU) Doufáme, že nejpозději v době konání závěrečného zasedání Evropské rady v říjnu budou odstraněny poslední překážky, které brání Lisabonské smlouvě v tom, aby vstoupila v platnost. Tato dohoda může v řadě ohledů inspirovat Evropskou unii k tomu, aby zavedla účinnější proces rozhodování. Chtěl bych poukázat na jeden příklad: bezpečnost dodávek energie. Jedním z pokroků je skutečnost, že na rozdíl od předchozích smluv Smlouva o ES této oblasti věnuje vlastní oddíl. Na základě událostí v několika uplynulých letech se domnívám, že nová kapitola stanoví pokyny pro energetickou politiku EU. Mezi cíle, jež je třeba podporovat, patří rozvoj energetické účinnosti, podpora využívání obnovitelných zdrojů a propojení sítí. Z pozice poslance pocházejícího z nového členského státu, jsem obzvláště potěšen skutečností, že v nové kapitole o energetice se rovněž objevuje koncepce solidarity. Lisabonská smlouva nám však jakýmkoli způsobem, při nejmenším v oblasti energetické politiky, nepředkládá hotové řešení. Zařazení nové kapitoly má mnohem více funkci varovnou. Evropa musí učinit bezodkladné kroky k omezení své závislosti a k propagaci svých stanovisek v oblasti životního prostředí.

Lisabonská smlouva nenabízí jakoukoli záruku, dává nám pouze příležitost. Příležitost k tomu, aby členské státy upevnily základy společné energetické politiky EU a zároveň měly na paměti své vlastní zájmy. Rozvoj alternativních dodavatelských cest, propojení sítí i poskytnutí ochrany proti externím nákupům nelze v budoucnosti uskutečnit bez jisté úrovně politické odhodlanosti a spolupráce ze strany členských států.

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Dopad schválení Lisabonské smlouvy ze strany Irska se šíří přes celý evropský kontinent. Účel této smlouvy jednoznačně spočívá ve zjednodušení rozhodovacího procesu poté, co se EU rozšířila na východ. Z této perspektivy představuje poselství ze strany našich partnerů v Irsku podporu solidarity mezi občany Evropy. Kromě toho hovoříme o jednom z posledních zasedání Evropské rady, které se bude konat za systému rotujícího předsednictví v EU. Význam této skutečnosti je o to větší vzhledem k tomu, že musí proběhnout výběr osob, které v následujících letech zaujmou hlavní pozice. Tato záležitost rozvířila živé diskuse, jejichž součástí byla i bezčetná politicky citlivá témata. Naš úkol dle mého názoru spočívá v tom, že se musíme vyrovnat se záležitostmi, v níž musí převládnout jasně formulované principy nad jakýmkoli pocitem hrdosti. Naší povinností je nabídnout Evropské unii soudržnost, účinnost, dlouhodobý výhled do budoucnosti a vyvážený rozvoj všech regionů, aby se mohla vyrovnat s výzvami celosvětové politické scény, ať už máme na mysli hospodářskou krizi, změnu klimatu, naši společnou identitu, atd. Evropská unie může skutečně nabýt síly, již si zaslouží, pouze za předpokladu, že na celosvětové úrovni budeme všichni naladěni na stejnou vlnu a že bude možné nás označit za celek, který jedná jednotným způsobem.

(Zasedání bylo na několik minut přerušeno)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

3. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

3.1. Svoboda informací v Itálii a v ostatních členských státech EU (hlasování)

– *Před hlasováním:*

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pane předsedající, chtěla bych požádat o slovo v souladu s čl. 157 odst. 1 jednacího řádu a vyjádřit se ke druhému pozměňovacímu návrhu, který ke společnému usnesení o svobodě informací v Itálii a v dalších členských státech EU předložila Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Zmíněný pozměňovací návrh na Evropský parlament přináší hanbu a ve jménu pravdy by neměl být ani předmětem rozpravy, natož hlasování. Jeho předpoklady jsou nesprávné a vychází z pouhých falešných představ, které si v průběhu volební kampaně vysnily portugalské politické strany. Portugalští voliči jim odpověděli správným způsobem.

Je však nezpochybnitelnou skutečností (mám zde důkazy, jimiž ji mohu potvrdit), že poslanec Evropského parlamentu, který tento pozměňovací návrh předložil, včera na svých webových stránkách prokázal své netolerantní a inkvizitorské nastavení, když vyzval spisovatele José Saramagu, nositele Nobelovy ceny za literaturu, aby se zřeknul své portugalské národnosti. Zdá se mi dost jasné, kdo zde napadá svobodu přesvědčení.

– *Před hlasováním o společném návrhu usnesení RC-B7-0090/2009:*

David-Maria Sassoli, jménem skupiny S&D. – (IT) Pane předsedající, v souladu s článkem 147 jednacího řádu bych vám rád připomenul, že v průběhu diskusí o lidských právech ve světě v roce 2007 tato sněmovna rozhodla, že neučiní to, co navrhuje Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a nebude se vyjadřovat k osobám, které jsou představiteli vysokých občanských nebo církevních institucí, a to z důvodů posílení politických argumentů.

Z toho důvodu vás žádáme, abyste přijal stejná opatření ve vztahu k pozměňovacím návrhům, které k našemu usnesení předložila skupina PPE, a v nichž je jednoznačně jmenován prezident Italské republiky Giorgio Napolitano.

Předsedající. – Pane Sassoli, vznesl jste otázku nepřipustnosti v souladu s článkem 147 jednacího řádu. Předsednictvo a konkrétně pan předseda Jerzy Buzek v důsledku toho celou záležitost důkladně prošetřil, jak si dokážete představit. Jeho analýza vycházela z následujících principů. Za prvé, pozměňovací návrhy, o nichž se zmiňujete, konkrétně návrhy 7, 8 a 9 se přímo vztahují k textu, který mají v úmyslu pozměnit. Za druhé, jejich cílem není odstranit nebo nahradit celé znění textu. Neupravují různé odstavce textu, ani nelze tvrdit, že by se netýkaly veškerých jazykových verzí.

Z toho důvodu za striktního uplatnění ustanovení článku 147 předseda dospěl k názoru, že splňují veškerá příslušná kritéria pro přípustnost. Předseda tedy rozhodl, že jsou přípustná.

Co se týče zmínky o prezidentu Giorgiovi Napolitanovi, našem bývalém a oblíbeném kolegovi, existuje precedens, který povoluje zahrnutí jmen lidí či politiků do našich dokumentů.

Pane Sassoli, přejete-li si ve své žádosti pokračovat, zajisté můžete přistoupit k jiným postupům, které máte podle jednacího řádu k dispozici, jako je ústní pozměňovací návrh, nebo samozřejmě hlasování proti výše zmíněným pozměňovacím návrhům.

Mario Mauro, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedající, co se týče pozměňovacích návrhů, v plné míře souhlasím s předsednictvem. Mám ústní pozměňovací návrh, jímž zachováme veškeré pozměňovací návrhy a navrhneme, aby bylo jméno a příjmení prezidenta Italské republiky jednoduše vyškrtnuto.

Z toho důvodu v souladu s našimi standardními postupy navrhuji nezahrnout jména konkrétních osob, vyškrtnout „Giorgio Napolitano“ a zachovat pozměňovací návrhy a možnost o nich hlasovat. Zdá se mi, že nám to umožní jistým způsobem vyjádřit úctu, již chováme k prezidentovi Italské republiky, který jednoznačně uvedl, to co uvedl, a k němuž se vyjádřili všichni účastníci rozpravy ze všech politických skupin.

Niccolò Rinaldi, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, vzal jsem na vědomí rozhodnutí předsednictva ohledně přípustnosti zmíněných pozměňovacích návrhů a vzhledem k tomu bych chtěl požádat jejich autory, aby je v zájmu politické prospěšnosti stáhli.

Nedomnívám se, že vyškrtnutí jména a příjmení prezidenta Italské republiky přinese nějakou zásadnější změnu, neboť předmětem zmíněných pozměňovacích návrhů je právě on. Připadá mi to jako určitý kolorit naší práce; nikdy jsem nebyl svědkem toho, že by poslanci Evropského parlamentu z jiných států v usneseních citovali anglickou královnu nebo německého prezidenta z důvodů, které se mohou zdát jako zmanipulované. Navrhuji tedy, aby pozměňovací návrhy k číslu 7,8 a 9 byly jednoduše staženy.

Předsedající. – Pane Sassoli, tuto otázku jste položil vy, a pan Mauro na ni reagoval předložením návrhu, chtěl byste se tedy ujmout slova a odpovědět mu?

David-Maria Sassoli, jménem skupiny S&D. – (IT) Pane předsedající, souhlasíme s vymazáním jména a příjmení prezidenta Italské republiky. Samozřejmě budeme hlasovat proti těmto návrhům.

Předsedající. – V tom případě vyškrtneme jméno a příjmení italské hlavy státu.

– Před hlasováním o odstavci 3:

Nuno Melo (PPE). – (DE) Pane předsedající, můj pozměňovací návrh je následující: s hlubokým politováním se staví ke skutečnosti, že portugalská socialistická strana se těší velkému vlivu, který vedl k rozhodnutí ukončit vysílání zpravodajského pořadu *Jornal Nacional* na portugalském televizním programu TV1, a poznamenává, že toto rozhodnutí je nyní prošetřováno portugalským regulačním orgánem.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

– Po hlasování o bodu odůvodnění D:

József Szájer (PPE). – Pane předsedající, chtěl bych této sněmovně připomenout, že by Evropský parlament neměl přijímat usnesení, která používají dvojí metr. Z toho důvodu uvádím příklad z mého státu – z Maďarska – kde ministr financí zahájil trestní stíhání jednoho novináře, protože se mu nelíbilo, co o něm napsal.

Z toho důvodu se domnívám, že zmiňujete-li skutečnost, že italský předseda vlády vede soudní pře s italským a evropským tiskem a přitom neuvádíte tento případ – a dle mého názoru je to, co se stalo v Maďarsku závažnější – uplatňujete dvojí metr. Chtěl bych tedy vyzvat naše levicové kolegy, aby proti tomuto pozměňovacímu návrhu nehlasovali, neboť by tím jediné podali nevyvratitelný důkaz o tom, že jejich aktivity jsou pouhým show, které spočívá v napadání předsedy vlády státu, v němž levice neexistuje.

(Potlesk)

Vláda neodpovídá vaší politické příslušnosti, avšak v případě, že je vláda socialistická, neřídíte se stejnými standardy. Pozměňovací návrh tedy jde správným směrem.

(Potlesk)

„vzhledem k tomu, že Evropský parlament nebude používat dvojí metr; vzhledem k tomu, že s cílem vyvinout politický tlak na novináře, kteří odhalili případy korupce, do nichž byli zapleteni vysoce postavení funkcionáři a členové vládnoucí strany, vláda v Maďarsku nedávno podnikla kroky k zahájení trestního řízení proti těmto novinářům; – konkrétně proti Tamásu Pindrochovi, novináře deníku *Magyar Hírlap*; – vzhledem k tomu, že především máme na paměti skutečnost, že bylo zahájeno trestní řízení proti novináři, který prošetřoval skandály spojené s vysoce postaveným bývalým členem vlády a jedním z kandidátů na evropského komisaře; vzhledem k tomu, že tento postup vyústil ve vytvoření atmosféry, kdy se sdělovací prostředky v Maďarsku nachází pod politickým tlakem“.

Vyzývám vás, abyste tento pozměňovací návrh v zájmu zachování své důvěryhodnosti přijali. Mohli byste tím jednoznačně prokázat, že se nesnažíte napadat jednu konkrétní osobu, kterou nemáte v oblibě a jež nesdílí vaše politické názory, ale skutečně usilujete o podporu svobody tisku v Evropě.-

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat.)

Předsedající. – Tím je hlasování ukončeno.

Mario Mauro (PPE). – *(IT)* Pane předsedající, požádal jsem o slovo, abych vám mohl sdělit informace ohledně závažné události, která nemá nic společného s tímto hlasováním a v souvislosti s níž žádám předsednictvo Parlamentu o co nejrychlejší zjištění bližších informací, abychom mohli neprodleně zasáhnout a bránit naše práva a poslaneckou imunitu.

Dnes ráno vtrhli příslušníci italských policejních složek do soukromého sídla jednoho z členů naší delegace, v době, kdy byl zde ve Štrasburku. Byl tedy nucen urychleně opustit Štrasburk a vrátit se do svého bydliště na příkaz italských soudů, které vydaly příkaz k prohlídce poslance Evropského parlamentu, tedy soukromého bydliště poslance Evropského parlamentu, což je jednoznačným porušením základních aspektů našich práv a poslanecké imunity.

Žádám Parlament a jeho předsednictvo o prověření toho, zda iniciativa ze strany italských soudů a policejních složek vůči panu Mastellovi není bezohledným činem a krajním porušením zásad naší imunity.

Předsedající. – Předsednictvo se bude touto záležitostí zabývat a jednoznačně se postaví na obranu naší imunity a výsad.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pane předsedající, věřím tomu, že předchozí politováníhodné hlasování ohledně litevského zákona, který má teprve být uplatněn, pomohlo řadě kolegů k pochopení rizika, jemuž je třeba předejít, a to, že by se Evropská unie mohla stát Sovětským svazem.

4. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– **Svoboda informací v Itálii a v ostatních členských státech EU (hlasování)**

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – *(ES)* Pane předsedající, doufám, že Silvio Berlusconi bude ze strany soudních orgánů stíhán za zločiny, které napáchal a že jeho samovláda nad tiskem bude ukončena. Jistí poslanci Evropského parlamentu, kteří nehlasovali pro jeho usvědčení, by měli přestat zavírat oči před tím, co se děje v Itálii v souvislosti se svobodou, neboť se jedná o velmi závažnou záležitost. Situace se týká se všech evropských občanů a má na ně dopad, ať už je výsledek dnešního hlasování jakýkoli.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – *(LT)* Hlasovala jsem ve prospěch usnesení navrženého Skupinou progresivní aliance socialistů a demokratů ve spolupráci s ostatními skupinami, neboť svoboda informací, svoboda vyjadřování a různorodost názorů musí být ve všech členských státech Evropské unie zaručena. Svoboda informací je základem svobodné demokratické společnosti a Listina základních práv stanovuje, že každá osoba má právo na svobodu vyjadřování, a součástí tohoto práva je právo na vlastní přesvědčení a na získávání a předávání informací a myšlenek bez zásahu vládních orgánů. Z toho důvodu musíme z pozice poslanců Evropského parlamentu podporovat rozvoj nezávislých sdělovacích prostředků a spravedlivé konkurence na vnitrostátní úrovni. Chceme-li účinným způsobem zajistit svobodu tisku, musí být vládní instituce připraveny postavit se na obranu svobody vyjadřování a podporovat její rozvoj, což představuje nejdůležitější otázku pro zajištění základních hodnot a práv Evropské unie.

Crescenzo Rivellini (PPE). – *(IT)* Pane předsedající, „to, čemu housenka říká konec světa, člověk nazývá motýlem“. Je to myšlenka čínského filozofa, která je pro tuto rozpravu příhodná, zvážíme-li skutečnost, že prezident Barack Obama získal Nobelovu cenu za mír, přestože napadl nepřátelskou odezvu vůči jeho osobě v médiích, a nyní zde vedeme rozpravu o neopodstatněných tvrzeních ohledně nedostatku svobody, jejichž motivací je jediná věc: nenávisť vůči Silviovi Berlusconi

Nenávist, již dokládá fotomontáž s premiérem za mřížemi, která se objevila na pouliční demonstraci za svobodu tisku, kde převažovaly rudé vlajky a urážky nejrůznějšího typu. Nenávist, za níž musí tento Parlament převzít zodpovědnost, chce-li zabránit potupnému protidemokratickému útoku ze strany jakobínské levice.

Je možné, že Evropa, která od nepaměti zápasila s tolerancí vůči silné a rozhodné Itálii, předstírá, že o tom všem neví a tím se snaží omezit moc Itálie. Občané Itálie to však nedovolí; nedovolí, aby se pochybné evropské síly pokusily moc Itálie umenšit kvůli nenávisti těch Italů, kteří jde výlučně o zvrácení výsledků demokratických voleb ve prospěch střední pravice.

Osmnáct z celkového počtu novinových titulů s nejvyšším procentuálním podílem čtenářů se staví proti vládě, nebo s ní nejsou propojeny, a pouze pět z nich lze připsat střední pravici, a přesto jsme terčem nejrůznějších urážek. To je pravdivá skutečnost a v zájmu demokracie je na čase, aby se tato sněmovna zabývala italskou levicí, která je protidemokratická a závislá na své nenávisti.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Vyšleme jednoznačné poselství lhářům v Maďarsku, kteří prohlašují, že pro stranu Jobbik v Evropském parlamentu není a nemůže být místo, a tvrdí, že hlasy tříčlenné maďarské delegace strany Jobbik rozhodly o tom, že Itálie zde dnes nemohla být odsouzena ze strany nespravedlivých a diskriminačních sil. To je první věc, k níž bych se chtěla vyjádřit. Za druhé, to, co jsme učinili, nebylo podmíněno příslušností k politické skupině, ale hlediskem spravedlnosti. Na prvním místě jsme vzali v potaz i skutečnost, že oni by se byli pokusili o uplatnění dvojího metru. Skutečně jsem si včera panu Barrosovi stěžovala, že sociálně-liberální vláda v Maďarsku porušovala svobodu přesvědčení, ne koncentraci tisku nebo sdělovacích prostředků, ale tím, že střílí lidem do očí, zavírá je do vězení, mučí je ve vazbě a organizuje řadu zinscenovaných procesů. Pan Barroso reagoval tím, že se jedná o interní záležitost. Jak se může jednat o interní záležitost, když situace v Itálii interní záležitostí není? Strana Jobbik nedovolí, aby tento Parlament takovým způsobem používal dvojí metr.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Pane předsedající, i Evropa si všimla toho, že italská opozice začala blouznit a představovat si věci, které ve skutečnost neexistují.

Samozřejmě nám to nedělá radost, neboť bychom se v rozpravách Parlamentu raději zabývali skutečnými problémy, o jejichž řešení nás žádají naši občané, můžeme se však utěšovat tím, že Evropa alespoň dospěla k rozhodnutí, že ani Antonio Di Pietro nebude moci vyslovit pochybnosti. Ke stejné situaci vlastně došlo v roce 2004 a její ústřední postavou byl opět Antonio Di Pietro s podporou dalších poslanců, a nyní vyslal jiné, aby jeho snahy zopakovali, nicméně toto hnutí nikdo ani v nejmenším nevítal s nadšením.

Kromě toho italští voliči chtěli z politické arény odstranit komunisty, a ti se již v politických funkcích nenachází. Téma svobody tisku v Itálii není ničím jiným, než pokusem vydavatelských skupin, magistrátů a politiků o kompromitaci premiéra a jeho vlády. Toto však dává vzniknout situaci, kde se jediná osoba stala štvancem, který je fanaticky pronásledován, a občanské válce, již podněcují jisté levicové složky a která může mít velmi vážné důsledky.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Chceme-li zničit pluralitu sdělovacích prostředků, předkládat občanům zkreslené informace a zabránit různorodosti názorů, můžeme toho dosáhnout několika způsoby. Jedním z nich je monopolním způsobem využít institutu vlastnictví ovládnout média ekonomicky, není to však jediná možnost. Monopolizace informací lze například dosáhnout tím, že na pozice hlavních veřejnoprávních médií dosadíme výlučně členy jedné politické strany – tedy vládnoucí strany – a ostatní názory znemožníme. Existují další příklady, a v této sněmovně jsme o nich slyšeli v průběhu rozprav na toto téma. Pravděpodobně to byla fakta.

Všechno to je dokladem skutečnosti, že pokud Evropa chce být demokratická, potřebuje pravidla a potřebuje směrnice, jimiž vytvoří pluralitu sdělovacích prostředků. Z toho důvodu jsem podpořila usnesení, které předložily skupiny ALDE, socialistů a zelených, neboť jednoznačně představuje návrh tohoto typu.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pane předsedající, za prvé bych chtěl opravit svůj první a druhý hlas – měl jsem v úmyslu se hlasování zdržet, avšak jednal jsem ukvapeně a stlačil jsem špatné tlačítko. Moje první dva hlasy dnešní den měly být zdržením se hlasování.

Nyní bych chtěl prohlásit následující: na návrhu, který vedl k dnešní rozpravě, spočívá těžký prvotní hřích, na nějž již poukázal prezident Italské republiky K tomuto hříchu se přidávají oportunistické sklony projevené ve skutečnosti, že právní opatření učiněná ze strany premiéra proti některým novinovým titulům, což je proces, který v plné míře odpovídá právnímu státu, jsou použita jako prostředek k jeho napadení.

Z toho důvodu jsme nehlasovali ve prospěch návrhu předloženého skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, Konfederací Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice a tak dále, avšak nehlasovali jsme ani v prospěch návrhu Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) neboť, ač si zaslouží uznání z toho hlediska, že zachovává italskou hrdost, naprosto přehlíží problém rovnováhy mezi sdělovacími prostředky a dalšími státními pravomocemi, s nímž se potýká celá Evropa a jež představuje vážný problém i v Itálii. Tato oblast se netýká pouze střetu zájmů italského premiéra, ale i dalších problémů.

Na druhou stranu Svaz středu (UDC), naše strana na vnitrostátní úrovni, neustále v tomto ohledu zpochybňuje většinu. Domnívám se, že i my musíme vyjádřit podporu tím, že se zdržíme.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Pane předsedající, dnešní rozprava je dokladem toho, že se italská levice stále ve větší míře vzdaluje smýšlení našeho lidu. Mezi italskými občany nedošlo k povstání; došlo pouze k politickým manévřům ze strany soudních, vydavatelských a politických elit s cílem vyvrátit platnost rozhodnutí, které učinil lid před několika měsíci.

Dámy a pánové, ti, kteří v uplynulých dnech v této sněmovně tvrdili, že je italská veřejnost znepokojena ohrožením svobody tisku ze strany Silvia Berlusconiho, lžou, a jsou si toho vědomi. Všichni čestní Italové uznávají skutečnost, že v Itálii existují noviny, rádiové stanice a televizní kanály, které působí svobodně; že redakční politika řady těchto novinových titulů se staví do opozice vůči italskému premiérovi; že, setkáváme-li se někde s nedostatkem plurality, pak je to v rámci jediného – dámy a pánové, opakují, jediného – odborového svazu, jež novináři uznávají a který je zcela nestoudně zaujatý vůči levici; a že tvůrci programů, komentátoři a herci, jejichž názory se liší od názorů italského premiéra, mohou snadno najít zaměstnání ve státních televizních kanálech nebo na televizních kanálech, které patří italskému premiérovi, aniž by byla jejich svoboda jakkoli ohrožena.

Mají-li italscí občané nějaké obavy a starosti, pane předsedající, pak se jako u všech Evropanů týkají krize nelegálního přistěhovalectví, pracovních příležitostí a důchodů, zcela jistě se však netýkají svobody informací, která nikdy ohrožena nebyla, naopak, která každý den čelí záškodnickým útokům ze strany levice.

Lena Ek (ALDE). – Pane předsedající, budu citovat Johna Stuarta Milla a poté budu pokračovat ve švédštině. „Kdyby celé lidstvo bylo téhož mínění a jen jeden byl mínění opačného, nemělo by lidstvo větší právo umlčovat tohoto jednoho, než on by měl právo umlčet celé lidstvo.“

(SV) Itálie je součástí evropské kolébky demokracie. Situace, v níž se v současné době nachází italské sdělovací prostředky, je tedy politováníhodná. Ústředním motivem spolupráce EU je dodržování základních lidských práv ve všech státech Evropy. Je zcela nesprávné tvrdit, že tomu tak není, jak to zaznívá od Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Skupina PPE se za tyto argumenty schovává a tím pomáhá věci Silvia Berlusconiho.

Různorodost sdělovacích prostředků zahrnuje nezbytnost, aby řada rozdílných subjektů měla možnost fungovat, aniž by do obsahu jejich práce zasahoval stát. Chceme-li se v Evropě těšit živé demokratické diskusi, potřebujeme ve všech členských státech nezávislá média. Není záležitostí EU jakým způsobem toho bude dosaženo. Zajištění svobody tisku, je naopak záležitostí, která by měla být ošetřena na úrovni EU. Z toho důvodu vyjadřuji své politování nad výsledkem dnešního hlasování ohledně usnesení o svobodě sdělovacích prostředků v Itálii.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedající, politické a morální vedení pana Berlusconiho na mě nedělá dobrý dojem a Itálie bohužel v oblasti svobody tisku mezi ostatními státy nezaujímá přední místa. Nicméně svoboda informací a tisku je především záležitostí samotné Itálie. V této oblasti musí jednat Italové. Naštěstí také již jednají, například tím, že italského premiéra zbavili imunity. Kromě toho byl nedávno založen italský deník *Il Fatto Quotidiano*, což dokazuje, že v Itálii existuje kritický tisk a že pro svou činnost má dostatek prostoru.

Proto vyzývám italskou veřejnost k tomu, aby si sama zachovala ostražitost vůči jakýmkoli útokům na svobodu tisku v její zemi. Věřím, že není nutné, aby do této záležitosti zasahovala bruselská byrokracie. Konec konců nechceme „více Evropy“, ale Evropu, která se soustředí na klíčové úkoly. Pouze poté si Evropa může získat důvěru svých voličů.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, svoboda informací je velmi významná záležitost a co se mě týče, hlasoval jsem v její prospěch. Musíme však mít na paměti i skutečnost, že svoboda vyžaduje zodpovědnost, a my v Evropě potřebujeme kritická a transparentní sdělení. Rovněž potřebujeme zajistit,

aby tomu tak bylo i v budoucnosti. Evropská historie je dokladem toho, k jakým hrůzám může dojít v případě, že jsou média izolována a informace nemohou svobodně plynout.

V souvislosti s touto otázkou se domnívám, že zde v Evropském parlamentu musíme brát v úvahu celou Evropu, ne pouze jeden konkrétní členský stát. Z toho důvodu potřebujeme tuto oblast rozšířit a stanovit zásady, které budeme dodržovat, ať budou u moci socialisté, liberálové nebo pravice. Pro všechny musí za všech podmínek platit stejná pravidla a musíme se zasazovat o to, aby byla zachována svoboda informací. Představuje jednu ze základních svobod a já věřím, že ji Evropská unie zachová i v budoucích letech. Rovněž doufám, že s každým bude zacházeno podle stejného metru.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedající, Evropská unie prohlašuje, že zahrnuje kvalitní zásady týkající se svobody a demokracie a že jsou všechny znovu formulovány a posíleny Lisabonskou smlouvou, avšak čas od času zavíráme oči před donebevolajícími prohřešky, k nimž v některých státech dochází. Neukazujeme prstem na ty, kteří nedodržují zásady, jež tvoří základ Evropské unie. Neradi víříme hladinu, avšak dnes jsme měli šanci postavit se na odpor a vyjádřit, že kontrola tisku ze strany italského premiéra je jednoznačným zneužíváním.

V dalších členských státech rovněž existují problémy, avšak v Itálii je situace nejhorší. Kvůli hlasům členů britské Strany nezávislých a britských konzervativců jsme dnes prohráli o jeden hlas: rozhodnul jen jeden hlas. Konzervativci v Británii tvrdí, že chtějí od evropské unie vrátit sociální politiku a politiku zaměstnanosti. Neuvádí však, že rovněž chtějí zabránit Evropské unii v tom, aby se jakýmkoli způsobem angažovala v podpoře základních svobod, které v celé Evropě přispívají k demokracii.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, i já jsem nadšen tím, že usnesení bylo zamítnuto, neboť je nepřijatelné, aby tato sněmovna byla zneužívána k vedení honu na čarodějnice proti nějakému konkrétnímu politikovi. Stejně tak je nepřijatelné, aby se tato sněmovna stavěla do role evropského velkého bratra, nejvyššího vyšetřovatele, který přímo zasahuje do záležitosti, jež spadá pod výlučnou pravomoc jednotlivých členských států.

Ti, kteří se tu ohání domnělým ohrožením svobody informací v Itálii, jež je naprosto fiktivní, jsou zároveň těmi, co obhajují omezující zákony vydané s jediným cílem politicky diskvalifikovat disidenty. Pokrytectví levice se mi přičí. Kdybychom v Belgii měli alespoň o polovinu více svobody informací, jako je v Itálii, znamenalo by to značný pokrok.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, nemůžeme této sněmovně přičíst k dobru, že celý náš dnešní program a celé naše hlasování zabrala záležitost, která se nikdy neměla dostat na půdu této sněmovny. Nachází se mimo dosah tohoto Parlamentu a spadá pod pravomoci jednoho našeho členského státu.

Osobu Silvia Berlusconiho nijak nepodporuji. Velmi mě těší, že britští konzervativci s ním již nesdílí stejnou skupinu v rámci Evropské lidové strany, zajisté jsem však nebyl sám, koho znechutilo farizejské pokrytectví, jímž se zde v průběhu rozpravy prokázala druhá strana. Stěžovali si na to, že Silvio Berlusconi má imunitu, která jej chrání před trestním stíháním, a nezmínili se o tom, že oni sami se jako poslanci Evropského parlamentu těší stejné imunitě. Stěžují si na to, že ovládá sdělovací prostředky, ale nezmiňují se o desítkách milionů EUR z veřejných finančních prostředků, které tento Parlament vynakládá na vlastní propagaci.

Toto usnesení a skutečnost, že se dnes dostalo až k nám, si nikdo nemůže připsat k dobru – Italové, kteří do této sněmovny zatáhli spor, jež ve vlastním státě prohráli ani my, kteří jsme se podvolili do něj zapojit. Podobné záležitosti je třeba řádně upravit pomocí vnitrostátních demokratických mechanismů a postupů v Italské republice. Chtěl bych zopakovat výzvu, aby Lisabonská smlouva byla podrobena hlasování. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Pane předsedající, domnívám se, že všichni v této sněmovně se zabývají pluralitou sdělovacích prostředků. Všichni bychom chtěli, aby jí v celé EU bylo více. V řadě členských států mám ohledně plurality sdělovacích prostředků obavy. Ohledně řady zemí i za hranicemi EU mám obavy ohledně plurality sdělovacích prostředků, avšak o těch se socialisté nikdy nezmíní, patří mezi ně například Kuba a Severní Korea. Socialisté o těchto zemích v souvislosti s pluralitou sdělovacích prostředků mlčí.

Zde však narážíme na velmi důležitou zásadu. Rolling Stones zpívali „nemůžeš vždy dostat to, co chceš“ – a nemůžete-li toho dosáhnout, spoléháte se na demokratický proces ve vaší zemi, jehož pomocí přesvědčíte občany, aby odstranili vládu, kterou nepodporujete. Nerozhodnete se jít do Evropského parlamentu a pokusit se o to, aby zvrátil demokratické rozhodnutí. Konzervativci tuto zásadu cítí a z proto jsem hrdý na to, že

Evropská konzervativní a reformní skupina sehrála svoji úlohu při zamítnutí tohoto zavrženíhodného usnesení.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Pane předsedající, domnívám se, že demokratické hlasování tohoto Parlamentu je nesporným dokladem toho, že v Itálii existuje svoboda informací, což je všem známá skutečnost.

Levice se zjevně snažila o to, aby nalezla témata, v souvislosti s nimiž by mohla vznést námitky – z jakého důvodu? Jak jsem již uvedl v Bruselu, příčinou je vysoký počet novinových titulů v Itálii, které však neví o čem psát, tudíž jedině, co mohli tvrdit – a čím průběžně zdrželi práci Parlamentu na celý měsíc – bylo, že zastávají názor, že v Itálii neexistuje svoboda informací.

V celé řadě svých novinových titulů nemohou napsat, že vláda v Itálii přesunula oběti zemětřesení v Aquile ze stanových městeček zpět do řádných domovů v období čtyř měsíců; V celé řadě svých novinových titulů nemohou napsat, že za tři měsíce nová vláda v čele se Silviem Berlusconi odstranila odpadky z ulic Neapole, které se tam mohly vršit po několik let; nemohou uvést, že podle OECD je Itálie zemí, v níž navzdory krizi došlo k nejnižšímu počtu ztrát zaměstnání; nemohou do novin napsat, že se v Itálii navzdory krizi nezhroutila žádná banka a žádní spořitelé nepřišli o své peníze; nemohou to napsat, nikdo je nechte, nikdo jim nevěří a oni to kladou za vinu údajnému nedostatku svobody informací.

Víte, co v Itálii říkáme? Říkáme, že jsou jako ti, co otevřeli ohradu, nechali utéct býky a nyní hledají rohy: v Itálii přišli o býky, hlasy a o podporu; pokusili se – tím budu končit, pane předsedající – je znovu získat v Evropě, kde rovněž měli většinu, avšak kde i tuto většinu ztratili.

S patřičnou úctou k těm, kteří v Evropě chtěli prokázat, že opak je pravdou, demokracie opět dala najevo, že svoboda informací je v Itálii činná a dobře se jí daří.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, jsem velmi potěšen výsledkem dnešního hlasování o usnesení, neboť Itálie je členským státem Evropské unie a zahrnovat ji zvláště do návrhu usnesení by bylo poněkud nadbytečné. Doufám však, že v budoucnosti budeme mít příležitost diskutovat o svobodě informací, svobodě tisku a svobodě jednotlivých novinářů vyjádřit svá stanoviska v rámci orgánů pro něž pracují. A měli bychom zajistit, aby se to týkalo celé Evropské unie, jelikož bychom se neměli zabývat pouze jedním konkrétním členským státem. Dnešní výsledek byl prospěšný pro Evropskou unii i pro demokracii.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Pane předsedající, jako obvykle zjišťujeme, že o otázkách, které spadají výlučně do vnitrostátních zájmů, diskutujeme a hlasujeme v Evropském parlamentu a tudíž ne v italské poslanecké sněmovně nebo v italském senátu.

Touto sněmovnou před časem proběhla obvinění italské vlády související s přistěhovalectvím vznesená těmi, kteří tvoří opozici – ne kvůli nějakému podivnému spiknutí, jehož se z jejich hlediska stali oběťmi, avšak ze svrchované vůle lidu – a nyní se opět setkáváme s oportunistickým, směšným a vypočítavým pokusem o zkreslení skutečné reality v Itálii, jehož jediným cílem je očernit vládu a naši zemi zosobněnou naším premiérem Silviem Berlusconi.

Menšinové strany se opět pokusily o vítězství ve volbách za pomoci jednostranné volební propagační kampaně a nedostatek ideologie a obsahu ve svých politických programech vyrovnávaly kampaní, která byla navržena tak, aby naši zemi v Evropě systematicky poškodila. Poslanci Evropského parlamentu, kteří italskou opozici podpořili, by se měli striktně zaměřit na otázky týkající se výlučně jejich vlastních států, a nezvažovat situaci v Itálii ze zkresleného a zkreslujícího pohledu mých spoluobčanů. Patří k politické straně, která se v průběhu uplynulých let vyznačovala vyznáváním politiky, která spočívá pouze v jedné věci: systematické a cílené napadání italského premiéra, vůdčího představitele koalice, která byla demokraticky zvolena 17 miliony italských občanů.

Písemná vysvětlení hlasování

- Svoboda informací v Itálii a v ostatních členských státech EU

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasoval jsem ve prospěch usnesení Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu o svobodě informací, neboť se domnívám, že svoboda tisku představuje jeden z pilířů svobodné a demokratické společnosti, kterou podporuji, a kdykoli je ohrožena, jako nyní v Itálii, musíme být připraveni postavit se na její obranu. Svoboda projevu a svoboda tisku jsou v Itálii jednoznačně v ohrožení.

Skutečnost, že premiér přímo či nepřímo ovládá celou řadu nakladatelství, deníků, týdeníků a tři televizní kanály, jednoznačně odporuje politickému úřadu, jež Silvio Berlusconi zastává, a požadavkům demokratického státu a členského státu Evropské unie. Spolu s tím můžeme zmínit snahy o vyvíjení tlaku na veřejnoprávní televizi a o její manipulaci. Neměli bychom zapomínat na skutečnost, že sdělovací prostředky jsou oslabeny současnou hospodářskou krizí, díky čemuž mohou být otevřenější vůči tlaku ze strany reklamních společností a veřejných institucí. Je zcela nezbytné, aby Evropská komise konečně předložila návrh směrnice o pluralitě a koncentraci sdělovacích prostředků, skrze nějž objasní pravidla, která v této oblasti s klíčovým významem pro demokracii musí veškeré členské státy dodržovat.

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem ve prospěch změny názvu návrhu usnesení o svobodě informací v Itálii na základě prohlášení Komise ze dne 8. října 2009 v tom smyslu, aby bylo vyškrtnuto slovo „Itálie“. Situace v Itálii je velmi znepokojivá vzhledem k trvajícím konfliktům, který spočívá v tom, že některé politické síly vlastní a/nebo ovládají veřejné či soukromé sdělovací prostředky, přesto však sdílím názor řady svých kolegů, že Evropský parlament by na ten či onen členský stát neměl ukazovat prstem.

Liam Aylward, Brian Crowley and Pat the Cope Gallagher (ALDE), písemně. – Dnes jsme hlasovali o řadě usnesení a pozměňovacích návrhů. V zásadě jsme před sebou měli návrhy, které odsuzovaly fungování mediálních služeb v Německu, Portugalsku, Maďarsku a Itálii.

Jako členové nejsilnější politické strany irské vlády jsme se systematicky stavěli proti návrhům předloženým v Evropském parlamentu, které odsuzují interní činnosti jednotlivých vlád a států Evropské unie.

Od doby, kdy jsme součástí Evropského parlamentu se systematicky stavíme proti politickým strategiím, v nichž je Evropský parlament žádán o vynesení rozhodnutí ohledně politických rozdělení a sporů, k nimž dochází interně v rámci jednotlivých států Evropské unie.

Tento politický postoj jsme zachovávali v minulosti a je naším postojem i nyní. Vždy jsme byli důslední.

Vždy budeme podporovat svobodu projevu, která je základním právem všech občanů Evropy.

Ivo Belet (PPE), písemně. – (NL) Překvapivý výsledek dnešního hlasování, jak věřím, přinese příležitost ke skutečné rozpravě o podstatě problémů týkajících se ohrožení plurality sdělovacích prostředků v Evropě. Takovou rozpravu v plné míře podporujeme. Je nám všem známo, že svoboda tisku je pod tlakem v několika členských státech (viz nejnovější zpráva o pořadí zemí světa z hlediska svobody sdělovacích prostředků, kterou včera zveřejnila organizace „Reportéři bez hranic“).

Je však nezbytné, abychom k těmto problémům zaujali zásadní postoj a vytvořili nástroj, jímž situaci zlepšíme v celé EU, a zajistíme, aby novináři mohli vykonávat svoji práci bez tlaků ze strany soukromých nebo politických subjektů. Někteří poslanci této sněmovny dali přednost vnitrostátnímu přístupu a vyrovnání účtů na domácí scéně, je však dobře, že tato strategie selhala, jelikož bychom riskovali, že by tato rozprava zanikla již v zárodku. Nyní musíme od těchto vnitrostátních machinací jednou pro vždy ustoupit a naši energii věnovat strukturálním řešením problému, který z dlouhodobého hlediska představuje skutečnou hrozbu pro právní stát a demokracii v Evropě.

David Casa (PPE), písemně. – Představa, že v Itálii dochází k jakémukoli narušování práva na informace, je mylná. Za prvé, Evropský parlament by neměl být používán jako fórum, v němž je možné probírat záležitosti, které by měly zůstat ve vnitřní pravomoci domácích soudů a parlamentů členských států. Dále je jasné, že nedávná kritika Itálie byla pouze pokusem o napadení italského premiéra Silvia Berlusconiho. Hlasoval jsem tedy proti tomuto usnesení.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Vztah mezi politickou mocí a sdělovacími prostředky je komplikovaný a choulostivý, je mi však jasné, že by nikdo neměl mít právo vynucovat si svoji vlastní „pravdu“, cenzurovat myšlenky, perzekuovat novináře nebo omezovat svobodu přesvědčení a informací. Svoboda informací a projevu je jedním z hlavních principů, které tvoří základ Evropské unie, a pro jakoukoli demokracii je klíčová. Rovněž to znamená, že bychom tuto diskusi neměli banalizovat nebo zneužívat k získání politických výhod.

Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu předložila usnesení o svobodě informací v Itálii, avšak spletla si přitom Evropský parlament s italským. Do části, která zmiňuje neoprávněné zrušení vysílání zpravodajského pořadu *Jornal Nacional*, odmítl návrhy na připojení dalších případů z jiných států, jako je Německo, Maďarsko nebo Portugalsko, což je dokladem toho, že uplatňují dvojí metr. Nezajímá je svoboda informací v Evropě, ale pouze v Itálii... Je zajímavé, že ve stejný den se dozvídáme, že Portugalsko se v pořadí zemí světa z hlediska svobody sdělovacích prostředků, které zveřejnili reportéři bez hranic, posunulo o 14 bodů níže.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) V demokratické společnosti má svoboda tisku klíčový význam. Domnívám se tedy, že nutnost udržet rovnováhu na trhu se sdělovacími prostředky je třeba zaštitit všemi členskými státy, které se na individuální i společné úrovni musí zavázat k tomu, že evropským občanům zajistí příležitost získávat co nejpřesnější možné informace. Dle mého názoru je naprosto nezbytné, aby všichni evropští občané aktivně uplatňovali svá práva a povinnosti, aby byli řádně informováni a zároveň mohli chápat a kritizovat způsob, jímž jsou informováni ze strany evropských orgánů i jednotlivých členských států.

Anne Delvaux (PPE), písemně. – (FR) Z pozice bývalé novinářky jsem se tuto středu zdržela hlasování o usnesení i o pozměňovacích návrzích. Chtěla bych tím vyjádřit svůj ostře kritický postoj k tomu, že je ke stranickým politickým účelům zneužívána diskuse o tak klíčové otázce, jíž je svoboda tisku, základní právo, které by se ze své podstaty za žádných podmínek nemělo stát předmětem machinací a střetů mezi levicí a pravicí!

Itálie zakouší útoky na svobodu tisku, což je zcela nepřijatelné. Slyšeli jsme však něco od bulharských, rumunských nebo francouzských novinářů? Prošetřili jsme řádným způsobem politické nebo hospodářské vměšování, k němuž dochází v dalších zemích EU? Jak si můžeme být jisti tím, že politika v našich vlastních státech nezasahuje do textové a obsahové kontroly? Pokud bychom naši studii rozšířili o novou zprávu, mohli jsme upravit usnesení tak, aby co nejhodnějším způsobem zasáhlo skutečný cíl: svobodu tisku v Evropské unii! Domnívám se, že toto základní právo si zaslouží větší investice, než jaké se objevily v těchto dokumentech – dokumentech, které se všechny minuly cílem.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro toto usnesení, které požaduje směrnici o koncentraci sdělovacích prostředků a ochraně jejich plurality. Právní rámec EU v oblasti koncentrace sdělovacích prostředků a jejich plurality je bohužel stále nedostačující. Evropská unie zaručuje svobodu projevu a informací v souladu s článkem 11 Listiny základních práv a článkem 10 Evropské úmluvy o lidských právech. V článku 11 Listiny se skutečně doslova uvádí, že „pluralita sdělovacích prostředků musí být respektována“. Svoboda a pluralita sdělovacích prostředků jsou klíčové pro svobodnou, zdravou a demokratickou společnost. Narůstající výskyt případů, kdy se sdělovací prostředky ocitají v rukou bohatých patronů, jednoznačně potlačuje otevřenou debatu. Musíme se mít velmi na pozoru před obchodními zájmy bohatých, kteří ovládají tok informací a prosazují program řízený vlastním prospěchem, trhem a zaujatým přístupem vůči regulacím a velmi často proti odborům. Stejně tak a z podobných důvodů zajištění nestrannosti by provozovatelé veřejných sdělovacích prostředků měli být nezávislí, bez pravděpodobnosti, že by je mohly ovlivňovat vládní orgány.

Frank Engel (PPE), písemně. – (FR) Evropský parlament byl znovu vyzván k tomu, aby vydal stanovisko k vnitrostátní záležitosti, konkrétně k ohrožení svobody projevu v Itálii. Lucemburští členové skupiny PPE zastávají názor, že by Evropský parlament ze zásady neměl zasahovat v případech konfliktů zájmů, skutečných nebo domnělých, v členském státě. Parlament by neměl sahát k evropským legislativním opatřením pokaždé, nelze-li v daném členském státě určitou politickou nebo právní otázku vyřešit z hlediska všech zúčastněných stran dostačujícím způsobem. Z toho důvodu jsme hlasovali proti jakýmkoli snahám o vydávání právních předpisů k problému střetu zájmů v konkrétním členském státě.

Za této situace dáváme přednost skutečné evropské debatě o tisku a sporných fúzích, k nimž v této oblasti dochází. Debata by se neměla soustředit na jeden konkrétní členský stát, ale zhostit se tématu objektivním a systematickým způsobem v celé EU, aby řešení těchto problémů mohlo vycházet ze stávajících právních předpisů Společenství.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Portugalská socialistická delegace v Evropském parlamentu kritizuje a veřejně odsuzuje činy některých portugalských poslanců ze Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), kteří se pokusili o pošpinění jména Portugalska a portugalského premiéra na základě nepodložených obvinění z ovlivňování sdělovacích prostředků. Tyto činy byly součástí kampaně, jejímž cílem bylo zamaskovat útoky italské vlády Silvia Berlusconiho na svobodu projevu a sdělovacích prostředků. Socialistické delegaci nezbývá než vyjádřit politování nad tím, že jistí poslanci Evropského parlamentu vedou tuto debatu, kterou podnítily jisté strany v průběhu nedávné volební kampaně a na niž portugalští voliči jednoznačným způsobem reagovali na mezinárodní úrovni.

Socialisté na rozdíl od těch, kteří stojí za touto kampaní, nežádají jakéhokoli portugalského občana, aby se vzdal své národnosti, odsuzujeme však ty, kteří napadají dobrou pověst Portugalska s cílem splnit možné závazky vůči Silviovi Berlusconiho.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Komisařka Viviane Redingová tuto sněmovnu vyzvala k tomu, aby v průběhu debaty o této záležitosti nepoužívala evropské orgány jako nástroj k řešení problémů, jimiž je třeba se zabývat na vnitrostátní úrovni, jak to vymezují naše Smlouvy. Nemůžu než souhlasit a odsoudit uplatňování této taktiky ze strany evropské levice, konkrétně socialistů. Vzpomínám si na to, že v předchozím volebním období se španělští socialisté snažili zmanipulovat Evropský parlament tím, že získali podporu zvenčí – zatímco ve vlastním státě byla podpora minimální – k prosazení katastrofální protiteroristické politiky. Tento nešťastný model chování stále přetrvává. V souladu s tím, na co si stěžoval předseda Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), tyto postoje jsou časté, doprovází je zlý úmysl a nijak nepřispívají k budování důvěry veřejnosti k evropským orgánům

Zajímalo by mě, zda by se Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu se stejnou horlivostí zasazovala o konání podobné rozpravy o Portugalsku a o tom, jak jeho vláda opakovaně zasahuje do sdělovacích prostředků, což v průběhu několika měsíců vedlo k nahrazení šéfredaktora známého deníku (*O Público*) a náhlému ukončení televizní zpravodajského programu (TV1), který byl již otevřeně odsouzen regulačním orgánem pro sdělovací prostředky.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Hlasovali jsme ve prospěch usnesení na obranu svobody informací, jelikož věříme více v podporu svobody projevu a informací a v pluralitu, než v koncentraci sdělovacích prostředků. Nesouhlasíme však s určitými aspekty tohoto usnesení, které hraničí se zasahováním do demokratického života jednotlivých států, a máme zásadní pochyby o tom, že by v této záležitosti mohla být vydána směrnice, především vzhledem k současnému složení Evropského parlamentu.

Naše úsilí o svobodu informací a projevu, práva novinářů a dalších odborníků v oblasti sdělovacích prostředků, všeobecný přístup k informacím a záruku plurality sdělovacích prostředků nelze zneužívat jako zástěrku pro záškodnické machinace, jejichž prvořadým cílem je, aby Evropský parlament zasahoval do vnitřních záležitostí členských států a uplatňoval k tomu dvojí metr na základě toho, který politický subjekt má na konkrétní záležitosti zájem.

Z toho důvodu jsme se rovněž zdrželi hlasování o návrzích Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) o otázkách týkajících se programu TV1 v Portugalsku, přestože je Portugalská komunistická strana známá svojí kritikou této situace v Portugalsku.

Mathieu Grosch (PPE), *písemně*. – (FR) Tuto rozpravu o svobodě tisku považuji za velmi důležitou. Situace v Itálii je znepokojující, avšak úlohou Evropského parlamentu je zabývat se tématem z obecného hlediska nebo vzhledem ke všem státům, které jsou v této oblasti problematické.

Hovoříme-li pouze o Itálii a je-li nám zároveň známo, že problémy existují i v dalších zemích, například v Rumunsku, Bulharsku, Portugalsku a Maďarsku, vytváříme tím záškodnickou debatu, která nepřispívá ke svobodě projevu a tisku.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Dnes jsem hlasovala proti společnému návrhu usnesení, jež předložily skupiny PPE, ECR a EFD o svobodě informací v Itálii a dalších členských státech i proti pozměňovacím návrhům, které tyto skupiny předložily ke společnému usnesení navrženému levicí a skupinami sjednoceného středu, z toho důvodu, že jejich zásadním cílem bylo zbavit italského premiéra jeho odpovědnosti a vyhovět požadavkům zásady plurality, jež představuje základní hodnotu našich demokracií. Rovněž skandálním způsobem napadly prezidenta Italské republiky Giorgia Napolitana. Vyjádřila jsem jednoznačnou podporu společnému usnesení, které spolupodepsala naše skupina, neboť zásadně podporuji svobodu projevu a vytvoření evropských právních předpisů pro mediální fúze, přes opozici ze strany pravice, která se již při několika příležitostech projevila. Měli bychom vzít na vědomí obavy Itálie pramenící ze skutečnosti, že Silvio Berlusconi v nedávné době vyvinul tlak na italský a evropský tisk i na svobodu projevu Evropské komise v záležitosti posílání migrantů z moře zpět do Libye italskými orgány, což porušuje zásadu nenavrácení.

Filip Kaczmarek (PPE), *písemně*. – (PL) Hlasoval jsem proti návrhu usnesení, neboť je škodlivý a nevyhovuje evropským standardům. Ve jménu jistých konkrétních zájmů levice porušila mimo jiné zásadu uplatňování jednotných standardů na všechny členské státy. Pozměňovací návrh předložený panem Szájerem nebyl odhlasován, což poskytuje dostačující důkaz pro skutečnost, že opravdovým cílem usnesení nebylo prokázat zájem o svobodu sdělovacích prostředků. Skutečným cílem usnesení byla touha napadnout italskou vládu, výlučně vládu italskou. Příčinou je skutečnost, že italskou vládu nemá levice v oblíbě. Levice má právo chovat italskou vládu v nelibosti. Nevidím však jediný důvod k tomu, aby pokračovala ve svojí snaze využívat Evropský parlament jako nástroj a zatahovat tuto sněmovnu do vleklých politických sporů v rámci jednoho členského státu.

Svoboda sdělovacích prostředků je všeobecně platná a důležitá i v okamžiku, kdy je ohrožována levicovými vládami. Jsem velmi rád, že jsme návrh odmítli, jelikož byl na programu pouze proto, aby levice mohla napadnout své politické oponenty v Itálii.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – (FI) Pane předsedající, svoboda projevu a nezávislé sdělovací prostředky jsou úhelným kamenem demokracie a je třeba si jich vysoce cenit a chránit je. Stejně jako řadu mých kolegů mě znepokojily události, jichž jsme byli svědky v některých členských státech, včetně Itálie a Maďarska. V případě, že by se usnesení zabývalo komunikací a s ní spojenými problémy v celé EU obecně, rovněž bych jej s nadšením podpořila. Tentokrát jsem je podpořit nemohla. Podporuji zásadu, kterou předložila naše skupina, Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), aby EU nezasahovala do jakýchkoli vnitrostátních záležitostí, k nimž nemá oprávnění. Z toho důvodu jsem spokojená s výsledkem hlasování o svobodě informací v Itálii a s tím, že všech devět návrhů usnesení bylo na dnešním plenárním zasedání zamítnuto. Sdílím obavu naší skupiny, že Parlament a jeho požadavky na právní předpisy pro celou Evropu v oblasti plurality sdělovacích prostředků a jejich vlastnictví by spíše přispěl ke zničení svobody tisku než k jejímu upevnění. Každý členský stát EU má své vlastní řádné orgány, jejichž prostřednictvím může nalézat řešení zásadních problémů, a zmíněný problém v Itálii je rovněž třeba řešit na vnitrostátní úrovni. Neznamená to však, že bychom měli zcela popírat existenci problému.

Já sama jsem hlasovala v souladu se stanoviskem naší skupiny ke společnému návrhu usnesení socialistů, liberálů a zelených, s výjimkou jedné záležitosti. Pozměňovací návrh číslo 10 naší skupiny podceňuje, nebo dokonce popírá problémy spojené se svobodou informací v Itálii, nemohla jsem jej tudíž podpořit. Logické myšlení mi rovněž zabránilo v tom, abych podpořila vlastní návrh usnesení naší skupiny, neboť rovněž podlehl pokusu zabývat se situací pouze v jednom členském státě a pomocí kompromisu špela k podceňování problémů.

Jean-Marie Le Pen (NI), písemně. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, je to Itálie, v níž hlava státu vyhrožuje, přistupuje k právním krokům na základě nepatrného náznaku kritiky a je osobně zapojena do soudního případu o zabití politického oponenta? Je to Itálie, v níž vládnoucí strana sebemenší nedostatečně pochlebnickou informací považuje za „podlost“, za „zcela nevídanou násilnou kampaň“ a za úmyslný pokus „podrazit nohy“ hlavě státu? Je to Itálie, v níž je tisk kritizován za šíření informací o záležitostech, jako je protekce, které se těší dítě hlavy státu? Je to pouze Itálie, v níž osoby u moci mají zvláštní vztahy s vedoucími pracovníky soukromých televizních stanic a jmenují ředitele veřejných stanic? Je to Itálie, v níž se mění zákon o audiovizuální reklamě tak, aby vyhovoval našim známým?

Je to Itálie, v níž ministr přijal pozvání do hlavního zpravodajského programu v televizi a přiznal v něm, že byl zapojen do sexuální turistiky, což je trestný čin, který je s výjimkou případu tohoto ministra trestně stíhán? Ne, je to Francie! Překvapuje mě, že francouzští socialisté, komunisté a zelení v této sněmovně nepovažují za užitečné využít této rozpravy k veřejnému odsouzení pochybných praktik zastánců sarkozismu!

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – Hlasoval jsem proti usnesení o svobodě informací v Itálii a dalších členských státech EU zejména kvůli odstavci D, který zmiňuje „kritickou situaci v Rumunsku a Bulharsku“ a cituje zprávu organizace Freedom House. Zprávu jsem pečlivě přečetl, zejména část, která se týká mého státu, a proto mohu uvést, že tato věta je nepravdivá. V citované zprávě je jasně uvedeno, že „rumunská ústava chrání svobodu tisku a vláda tato práva ve stále větší míře respektuje“.

Co se týče rumunského prezidenta, Traiana Băsescu, zpráva uvádí, že „prokázal, že oproti svým předchůdcům v menší míře kontroluje a manipuluje sdělovací prostředky“. Dalším silným argumentem, který dokazuje svobodu projevu u nás je skutečnost, že „Rumunsko má ve svém regionu vůdčí postavení v oblasti vysokorychlostních širokopásmových připojení“. Prostřednictvím Internetu se všichni novináři mohou svobodně vyjadřovat a udržovat kontakt s veřejností. Domnívám se tedy, že zmínka o Rumunsku a Bulharsku byla použita bez zvážení celého kontextu.

David Martin (S&D), písemně. – Hlasoval jsem ve prospěch usnesení a jednoznačně podporuji požadavky, abychom předešli vzniku a fungování mediálních monopolů v Evropě. Svoboda informací je nesmírně významná záležitost, a vzhledem k silným pocitům a těsnému výsledku hlasování věřím, že i k tomuto tématu se vrátíme. Zklamala mě skutečnost, že poté, co byly zamítnuty pozměňovací návrhy, jsme nebyly schopni přijmout konečné znění usnesení.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Hlasoval jsem proti usnesení RC7 0088/2009 předloženému pravici a pro společné usnesení RC7 0090/2009 předložené ostatními skupinami sněmovny, jelikož hájím svobodu projevu a informací a pluralitu sdělovacích prostředků, a znepokojuje mě situace v Itálii, kde došlo ke konfliktu zájmů mezi politickými, hospodářskými a mediálními silami, a zneklidňující koncentrace

sdělovacích prostředků, na níž se podílí veřejné i soukromé sdělovací prostředky. Situace v Itálii představuje vážný útok na pluralitu sdělovacích prostředků a v tomto ohledu je činnost pravicové vlády v čele se Silviem Berlusconi nepříjemná. Považuji za správné napravit tuto anomální situaci, která by mohla mít vážné důsledky pro celou Evropskou unii, a učinit kroky k zaručení nezávislosti veřejných sdělovacích prostředků a jejich ochrany před jakoukoli formou vládních zásahů. Chtěl jsem svým hlasem zřetelně vyjádřit svůj nesouhlas s tím, že italské orgány jakýmkoli způsobem vyvíjí tlak na evropský vnitrostátní tisk nebo jej zastrášují.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Dnešní hlasování o návrzích usnesení vychází z rozpravy, která není příliš přesvědčivá v důsledku toho, že je politicky jednostranná. Sjednocená levice zahájila útok na Silvia Berlusconiho a mstí se mu. V Itálii je skutečně vysoká koncentrace sdělovacích prostředků, avšak ohrožení svobody projevu a demokracie jsou přehnané. Samozřejmě se budou stavět proti všemu, co není levice.

Ve společném návrhu usnesení zelení, sociální demokraté, komunisté a liberálové žádali o to, aby EU byla přidělena autorita pro dohled nad pluralitou sdělovacích prostředků, jak to bylo eufemisticky nazváno. To zcela odmítám, neboť autorita v této oblasti musí být svěřena výlučně členským státům. Měl jsem pocit, že musím proti těmto stranickým pokusům o vměšování vystoupit a že musím hlasovat proti společnému návrhu usnesení, který předložila levice, jelikož pro mě a pro naši rakouskou Stranu svobody představuje svoboda sdělovacích prostředků a svoboda projevu jedny z nejdůležitějších aspektů demokracie, které je třeba hájit.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Svoboda projevu je jednou z hlavních hodnot, které tvoří základ demokracie. Orgány Evropské unie musí svobodu projevu chránit pomocí svých opatření, a v tomto ohledu rovněž být inspirací pro celý svět. Evropský parlament se však nemůže v roli rozhodčího nebo soudce zapojovat do domácích politických sporů v jednotlivých členských státech, jak to předpokládá toto usnesení i usnesení týkající se „situace“ v Litvě, o němž jsme hlasovali na předchozím zasedání. Na základě těchto úvah jsem hlasoval proti návrhu usnesení.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) V Itálii je velký nedostatek svobody informací, to je pravda, a to především z toho důvodu, že italský premiér Silvio Berlusconi přesunul většinu televizních kanálů do sféry svého přímého či nepřímého vlivu, což je důsledkem jeho politického postavení a mediálního panství. Tento problém však není charakteristický pro Itálii. Například ve Francii přinesla ústavní reforma zavedení regulací, které povolují prezidentovi republiky jmenovat vedoucí pracovníky veřejných vysílacích společností (Groupe France Télévision, France 2–5). Ve Francii to vyvolalo značnou polemiku. (Kromě toho šel předseda největšího soukromého televizního kanálu, TF1, panu Sarkozymu za svědka, tudíž s ním mám velmi blízký vztah.) Je možné, že v tomto případě z hlediska Evropské unie převládá motivace stranické politiky a opozice vůči Silviu Berlusconiho, než že by se jednalo o skutečnou debatu o svobodě sdělovacích prostředků a svobodě informací. Z toho důvodu jsem hlasoval proti tomuto návrhu usnesení.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – (RO) Tři členské státy Evropské unie (včetně Rumunska) byly organizací Freedom House označeny, že jejich sdělovací prostředky jsou „částečně svobodné“ a s vědomím této skutečnosti jsem nabyla silného přesvědčení, že je nutný zásah na evropské úrovni, který zajistí dodržování jedné z nejdůležitějších zásad demokracie, konkrétně svobody sdělovacích prostředků.

Domnívám se, že musíme vyzvat Komisi, aby pomocí uplatňování společných standardů na úrovni EU zaručila pluralitu sdělovacích prostředků. Hlasovala jsem ve prospěch usnesení Evropské unie a ráda bych této příležitosti využila k opětovnému zdůraznění toho, že je nutné přijmout směrnici v oblasti svobody informací.

Judith Sargentini (Verts/ALE), písemně. Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance spolu se skupinami S&D, ALDE a GUE předložily společný dokument. Do poslední chvíle všechny dávaly najevo, že jsou ochotny se spojit s dalšími politickými skupinami v této sněmovně a přijmout i návrhy skupiny PPE na začlenění obav ohledně svobody tisku v ostatních členských státech. Ukázalo se, že tyto návrhy nebyly vážně myšlenými pokusy o dosažení shody. Tato dohoda nás stála vyškrtnutí jakékoli zmínky o Itálii a naší výzvy, aby Komise o předložila směrnici o koncentraci sdělovacích prostředků a pluralitě v EU, což byla samotná podstata našeho usnesení.

Pozměňovací návrhy skupiny PPE měly jediný cíl, a to oslabit dokument a rozdělit jeho zastánce. Z toho důvodu museli Zelení hlasovat proti, přestože se nám alespoň s některými podařilo v průběhu jednání dosáhnout shody. Ze strany skupiny PPE se nejedná o konstruktivní způsob spolupráce. Vyjadřujeme politování nad tím, že pravicové strany opět odmítly požádat o evropskou reakci na evropský problém.

Catherine Soullie (PPE), písemně. – (FR) Svoboda tisku je absolutním požadavkem. Evropský parlament jako demokratický zákonodárný orgán samozřejmě nemůže zpochybňovat její přínos. Ochrana a obhajoba svobody informací musí být za všech okolností zaručena. Není však povinností Evropského parlamentu zastávat funkci nadnárodního soudního dvora. Pluralita a svoboda veškerých sdělovacích prostředků musí být v Evropské unii zajištěna, avšak z pozice poslanců Evropského parlamentu nám nepřísluší rozhodovat o jednom státu, jeho vedoucích představitelích a povaze vztahů mezi tiskem a politickou sférou.

Zasahování ze strany Evropského parlamentu je v této oblasti nepřipustné. Jaké máme právo k tomu, abychom vydávali jakákoli stanoviska ke stavu italských sdělovacích prostředků? Jedná se o interní politickou debatu konkrétního členského státu, která se musí odehrát a vyřešit na území daného státu. Zamítnutí návrhu, jehož záměrem bylo změnit název tohoto usnesení a dodat mu orientaci na celé Společenství, je dokladem toho, že tato debata měla úzce zaměřený a čistě politický charakter. Musíme být obezřetní a nezměnit naši sněmovnu na soudní dvůr.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Odmítli jsme se zúčastnit závěrečného hlasování o návrhu usnesení, které pod záminkou toho, že Silvio Berlusconi ovládá italské sdělovací prostředky, podporuje obecnější plutokratické zájmy a usiluje o soustředění sdělovacích prostředků na vnitrostátní a evropské úrovni. Vyzývá k přijetí směrnic, které zásadním způsobem pozmění právo na informace a svobodu projevu na vnitřním trhu a v otázkách konkurence zavedením manipulace informací ze strany velkých podniků a přizpůsobením veřejných služeb kritériím soukromého sektoru a pravidlům volného trhu. Středně pravicoví a středně levicoví zastánci evropské jednosměrky se vychvalují, nemohou se dočkat přímého zasahování EU do vnitřních záležitostí členských států EU, podporují suverénní postavení velkých podniků v oblasti informací a pomocí nechutných konfrontací a skrytých úmyslů se perou o přízeň plutokracie, která nejlépe poslouží jejich zájmům. Hlavní smluvní strany sdělovacích prostředků se vulgárním způsobem pokouší zmanipulovat svědomí pracujících a prosadit tak protilidovou politiku kapitálu, již uplatňují středně pravicové a středně levicové vlády. Lidé se nenechají oklamat kohoutími zápasy v Evropském parlamentu a pokusy o jeho povýšení na pozici cenzora, což je navíc základní podpůrnou strukturou pro zájmy kapitálu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), písemně. – (EL) Podporujeme společný návrh usnesení, nepřijeme si však, abychom byli zmiňováni v souvislosti s návrhem směrnice Komise o koncentraci sdělovacích prostředků a ochraně plurality, neboť se domníváme, že tato pravomoc v natolik závažné a nezbytné oblasti by měla být svěřena členským státům.

Derek Vaughan (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro společné usnesení předložené skupinami S&D, ALDE, Zelených a GUE a domnívám se, že jsem tím vyjádřil svoji podporu svobodě sdělovacích prostředků v Itálii. Z pozice zvoleného zástupce považuji za svoji úlohu podporování kroků, jimiž lze zabránit přílišné míře kontroly sdělovacích prostředků, nejen v Itálii ale ve všech členských státech Evropské unie. Monopolizace sdělovacích prostředků je dle mého názoru nebezpečná a domnívám se, že je nezbytné prosazovat větší svobodu pro sdělovací prostředky v Evropě. Evropané by neměli být vystaveni cenzuře sdělovacích prostředků a selektivnímu zpravodajství.

Iva Zanicchi (PPE), písemně. – (IT) Pane předsedající, přibližně více než před rokem jsem se poprvé usadila na své místo v těchto lavicích a byla jsem neuvěřitelně dojata hlubokým respektem, který chovám k evropským orgánům a především k tomuto Parlamentu. S hlubokým politováním se pozastavuji nad skutečností, že tato sněmovna je degradována a nucena plýtvat časem na zamířené útoky ze strany politických stran, které ji používají a zneužívají pro své vlastní vnitrostátní a regionální zájmy.

Pane předsedající, dámy a pánové, právě ty události, které se odehrávají na nejnižší regionální úrovni v Itálii jsou největším dokladem svobody tisku a informací: zamyslete se nad veškerými lokálními novinami, novinami ve velkých i malých městech, novinami, které občané každý den čtou, a podívejte se, o kom píší! Zamyslete se nad novinami jako je deník *La Repubblica* a nad celým levicovým tiskem. Evropský parlament dnes opět promarnil příležitost zabývat se závažnou debatou o svobodě sdělovacích prostředků v Evropě, již ti, kteří tuto sněmovnu zneužívají k účelům napadání italského premiéra, drží v pozici rukojmí.

– Návrh usnesení: RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem ve prospěch tohoto usnesení, které kritizuje zhoršující se situaci tisku v Evropě, zejména v Itálii, a požaduje právní předpisy pro mediální fúze. Z toho důvodu považuji skutečnost, že evropská pravice – mezi nimi i poslanci UMP – vystoupila proti ochraně svobody projevu, za naprosto skandální, neboť se tím ztotožnila s pozicemi extrémní pravice a eurofobních poslanců Evropského parlamentu. Tímto hlasováním evropská pravice doložila, že bezděčně reaguje na

ochranu italského premiéra Silvia Berlusconiho, člena skupiny PPE a hlavy mediálního panství, jež u politické osobnosti nemá obdoby, pan Berlusconi pravidelně vyhrožuje novinářům a zvoleným zástupcům, kteří se staví proti jeho činům. Není žádným vměšováním, uvedu-li, že hlava italské vlády ovládá zaalpské sdělovací prostředky a že tato skutečnost je urážkou svobody evropského tisku. Italská demokracie si zajisté zaslouží respekt jako všechny demokracie EU. Dnes se však ukázalo, že její zástupce tohoto respektu není hoden. Vzhledem k našemu respektu vůči italskému lidu je dnes naší povinností jej zavrhnout.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Hlasovala jsem ve prospěch tohoto společného usnesení kvůli svému hlubokému znepokojení nad koncentrací vlastnictví sdělovacích prostředků v Itálii a v celé Evropě. V Irsku může brzy nastat podobná situace a já doufám, že Evropský parlament se bude touto záležitostí opět zabývat. Tyto otázky je třeba v plné míře prošetřit a Parlament by měl nad vývojem a trendy ve vlastnictví sdělovacích prostředků v Irsku a celé Evropě nadále dohlížet. Rovněž vyslovuji své zklamání nad tím, že strana Fianna Fáil hlasovala proti tomuto skromnému návrhu na téma vlastnictví sdělovacích prostředků v Itálii.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Záležitost, jež byla předmětem hlasování, se týká regulace vlastnictví sdělovacích prostředků. Řada lidí hovoří o demokratickém deficitu EU; avšak vzhledem ke koncentraci vlastnictví sdělovacích prostředků v Evropě představují největší hrozbu demokracie mediální magnáti ve světě. Domnívají-li se někteří, že vlastníci nemají na tisk vliv, zamysleme se znovu. Rupert Murdoch vlastní více než 200 zpravodajských subjektů na celém světě. Pouhá menšina z nich zachovávala protiválečný postoj vůči Iráku. Demokracie závisí na informované veřejnosti. Koncentrace vlastnictví sdělovacích prostředků znamená, že podporu obchodních zájmů elitní menšiny lze převléci za nezávislý článek. Co se týče šíření zpravodajství, veřejnost musí vždy mít možnost výběru. V Irsku se v oblasti vlastnictví sdělovacích prostředků potýkáme s vlastními problémy, které musíme regulovat. Tato sněmovna musí podporovat svobodu projevu a svobodu projevu sdělovacích prostředků. Je politováníhodné, že kolegové z pravice se v tomto názoru liší.

Catherine Soullie (PPE), písemně. – (FR) Po hlasování ohledně společného usnesení o svobodě informací v Itálii a v Evropské unii jako celku je Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) velmi spokojena. Bylo nezbytné jednoznačně vymezit úlohu Evropského parlamentu: jsme zákonodárné shromáždění a ne soudní dvůr pro vnitřní záležitosti členských států. Nebylo by vhodné, aby Parlament tento zamaskovaný osobní útok podpořil. Velmi mě potěšil výsledek hlasování. Bylo velmi těsné, nicméně znovu obnovuje hodnotu zásady subsidiarity v Evropské unii a jejích orgánech.

5. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 13:05 a pokračovalo v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: LIBOR ROUČEK

Místopředseda

6. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

7. Přivítání

Předsedající. – Rád bych vám s potěšením sdělil, že na galerii pro oficiální hosty zasedla delegace parlamentu Jihoafrické republiky. Srdečně tedy vítám jihoafrickou delegaci, která se zde účastní 14. meziparlamentního jednání mezi Evropským parlamentem a parlamentem Jihoafrické republiky. Vedoucí africké delegace, paní Joanmariae Louise Fubbs, předseda výboru Národního shromáždění Jihoafrické republiky příslušnému pro obchod a průmysl, doprovází ji předseda výboru příslušného pro mezinárodní vztahy a pět dalších kolegů z jihoafrického parlamentu

Jak víte, Evropa a Jihoafrická republika sdílí stejné hodnoty, pokud jde o demokracii, lidská práva a mnohostrannou spolupráci. Jihoafrická republika není pouze regionální mocností, ale je i nastupující mocností globální a je cenným partnerem, který nám pomáhá řešit výzvy plynoucí z globální finanční a hospodářské krize. Jsme přesvědčeni, že musíme prohloubit náš dialog a vybudovat ještě pevnější vztahy a spolupráci. Naše dva regiony by měly postupovat společně, nejen ve snaze najít cestu ven ze současné krize, ale měly by rovněž pracovat na vytvoření nového globálního řízení, které přinese trvalý prospěch nám všem. Takže ještě jednou, paní předsedkyně a milí kolegové z jihoafrického parlamentu, buďte vítáni.

8. Institucionální aspekty vytvoření evropské služby vnější akce - Vytvoření evropské služby vnější akce: stav vyjednávání s členskými státy (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je společná rozprava o zprávě Elmara Broka o institucionálních aspektech vytvoření evropské služby vnější akce ((2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) a prohlášení Rady a Komise o vytvoření evropské služby vnější akce.

Elmar Brok, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová, paní komisařko, dámy a pánové, blíží se okamžik, kdy bude Lisabonská smlouva konečně ratifikována, a již začínáme uvažovat o tom, jak se má provádět. Všichni víme, že obsah ústavy musí být uveden ve skutek, což je věc stejně důležitá jako písemné znění ústavy nebo primárního práva, jakým je tato smlouva.

Rád bych tedy všem znovu připomněl původní záměr, protože naše současné diskuse o službě vnější akce, vysokém představiteli a místopředsedovi Komise jsou jedním výsledkem prací ústavního konventu, který převzala mezivládní konference o Lisabonské smlouvě.

Záměrem bylo zvýšit efektivitu Evropské unie tím, že se přiblížíme stavu, kdy Evropa bude ve světě vystupovat jednotně. Proto potřebujeme nový typ vysokého představitele a místopředsedy, jenž musí mít k dispozici spolehlivou službu, aby tomuto úkolu mohl dostát.

Druhou základní myšlenkou ústavního konventu byla transparentnost a tou třetí byla demokracie. Toto byla tři východiska a parlamentní většina ústavního konventu, který tvořili především zástupci národních parlamentů, si byla vědoma, že Evropská unie si vede lépe všude tam, kde postupuje metodou Společenství, a relativně hůře všude tam, kde postupuje metodou mezivládní spolupráce.

Ve shodě s duchem těchto příprav nesmí provádění smlouvy vést k posílení mezivládního přístupu a vyústit do stavu, kdy používání metody společenství, která je demokraticky kontrolovatelná, úspěšnější a transparentnější, bude omezené.

Někdy proto nechápu, proč se členské státy zabývají především organizačními schémata, ale nikoliv už tím, jakým způsobem se tyto zásady budou uskutečňovat. Zastávám názor, že nepotřebujeme novou byrokracii, která by zaujala místo mezi Radou a Komisí, výhledově by se rozrostla na 6 000 až 8 000 lidí, vedla by svůj vlastní život a stala se samostatným královstvím nepodléhajícím našemu dohledu.

Předpokládejme, že touto službou bude jako administrativní orgán pověřena Komise, a připusťme, že musí mít specifickou (*sui generis*) povahu. Nemůže se jednat o obvyklý úřad Komise, protože v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky sdílejí mezi sebou pravomoc Komise a Rada. Musíme proto Radě poskytnout záruku, že bude moci rozumným způsobem uplatnit svá práva a že se bude postupovat v souladu s pravidly.

Je důležité připomenout, že k národním odborným poradcům se musí v Komisi přistupovat jinak, než tomu bylo dosud, jinými slovy, že musí požívat stejných práv. Musí být jasné, že kontrolní pravomoci Parlamentu a jeho práva podílet se na přípravě rozpočtu nebudou nijak omezeny, ale naopak ještě posíleny.

Rád bych proto v tomto bodě rozpravy Komisi připomněl, že my, členové Parlamentu, máme nejen právo na konzultace, ale že jsme si již také ze strany Komise vymohli souhlas. Od slyšení Komise a vysokého představitele neustoupíme. Musíme mít záruku, že v případě změn týkajících se služebního řádu úředníků a finančních nařízení bude mít Evropský parlament spolurozhodovací právo stejně jako v rozpočtovém procesu. Rád bych proto oba orgány vyzval, aby ve svých prohlášeních objasnil, jak se mohou zásady efektivy, transparentnosti a demokracie vzájemně slučovat. Z dřívějších dokumentů COREPER, k nimž jsem měl přístup, mi to nebylo jasné.

(Potlesk)

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, paní komisařko, pane Broku, vážení poslanci, jsem si vědoma, že budování evropské služby vnější akce má pro vás zde v Parlamentu velký význam. Zprávu předloženou panem poslancem Brokem a schválenou v pondělí Výborem pro ústavní záležitosti jsem četla s velkým zájmem a silným pocitem spoluodpovědnosti. Předsednictví se pochopitelně plně ztotožňuje s tím, co pan poslanec Brok uvedl ve své zprávě o službě vnější akce, totiž že je klíčovým nástrojem v našem společném úsilí o to, aby byla evropská zahraniční politika aktivnější a soudržnější, nástrojem, jenž umožní, aby se evropská politika okolnímu světu jevila v lepším světle.

Záměrem je odstranit nesoulad, ke kterému docházelo mezi prací Komise a Rady, a umožnit tak, aby se politiky Unie ubíraly stejným směrem. Toto řešení potřebujeme, abychom byli s to jednat co nejefektivněji.

Proto je důležité, abychom službě vnější akce připravili co nejlepší výchozí podmínky. Jedná se o jeden z nejvýznamnějších a nejzásadnějších úkolů, který plyne z Lisabonské smlouvy. Mnoho dílků této skládačky dosud zbývá umístit, a proto v Radě probíhají rozsáhlé přípravy.

Úkolem Evropské rady je dohodnout se na zprávě, kterou vysoký představitel, až bude jmenován, bude moci použít jako výchozí bod, až bude předkládat návrh o službě vnější akce. Evropský parlament bude samozřejmě v souvislosti s předkládáním návrhu vysokým představitelem během této práce konzultován. Než se tak stane, předsednictví zajistí, aby se s Evropským parlamentem uskutečňoval pravidelný dialog. Takový dialog dosud probíhal a budeme v něm dále pokračovat. Pro Evropský parlament, Radu a Komisi je důležité, aby o těchto otázkách pravidelně komunikovaly, a to nejen na úrovni svých úředníků, ale také na politické úrovni.

Hned po irském referendu – jehož kladným výsledkem jsme velmi potěšeni – zahájily členské státy a Komise intenzivní práci na přípravě evropské služby vnější akce. Tato práce postupuje kupředu a jsem si naprosto jista, že pokud jde o budoucího vysokého představitele, budeme moci příští týden seznámit Evropskou radu s řadou použitelných představ. Jelikož předložení konečného návrhu je úkolem vysokého představitele, je samozřejmé, že se bude této práce účastnit co nejdříve po svém jmenování. Jeho účast je důležitá, aby měl možnost se na formulaci návrhu také podílet.

Předsednictví představí dohodu o zásadách týkající se pěti nejdůležitějších bodů, totiž pole působnosti služby vnější akce, jejího právního postavení, personálního zajištění, financování a delegací EU. Zatím ještě není hotová a diskuse nadále probíhá, ale seznámím vás alespoň s tím, kam jsme dosud pokročili. V tomto ohledu se zdá, že mezi Radou a Komisí panuje do velká míry shoda, a doufám, že jí nakonec dosáhneme také s Parlamentem.

Co se týče pole působnosti evropské služby vnější akce, je zřejmé, že bychom měli zavést zeměpisné a tematické rozdělení funkcí se společnou odpovědností za úkoly, které v současnosti spadají pod Komisi a generální sekretariát Rady. Komise bude mít nadále odpovědnost za záležitosti týkající se obchodu, pomoci a rozšíření, ale pokud jde o pomoc, stále ještě zbývá stanovit, kudy přesně povede dělicí čára mezi Komisí a službou vnější akce.

Členské státy a Komise se také shodují na tom, že právní postavení služby vnější akce by mělo odrážet a podporovat specifickou, *sui generis*, roli, kterou tato služba má v rámci systému EU. Ať již nakonec bude zvoleno to či ono právní řešení, musí splňovat zásady řádné správy a požadavek zodpovědnosti.

Zaměstnanci budou vybráni z Komise, generálního sekretariátu Rady a členských států. Tak to jednoznačně požaduje Lisabonská smlouva. Všechny zmíněné kategorie zaměstnanců mají mít právo ujmout se funkce za rovných podmínek. Jakmile Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, budou delegace EU ihned spadat pod pravomoc vysokého představitele.

Důležitým aspektem zřízení evropské služby vnější akce je komunikace s Evropským parlamentem. Až bude vysoký představitel jmenován, bude s Evropským parlamentem pravidelně konzultovat zásadní kroky a důležitá rozhodnutí o cílech v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky a rovněž v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky. Jsem si jista, že úzký kontakt s Evropským parlamentem bude podporován také na úrovni jednotlivých úředníků. Evropská služba vnější akce by proto měl mít útvar zodpovědný za komunikaci s Parlamentem.

Zhruba až sem jsme dospěli v našich jednáních. Nemohu se zabývat dalšími podrobnostmi, protože naše rozhovory zatím neskončily, ale uděláme vše, co je v našich silách, pro to, aby Parlament byl nadále informován o dosaženém pokroku. Vysoký představitel ovšem ještě nebyl jmenován, proto jsou zmíněné představy zatím jen pouhými představami, nic víc. Podle ustanovení Smlouvy je konečným tím, kdo předloží návrh, vysoký představitel.

Tolik jsem chtěla říci a nyní bych vám ráda poděkovala za příležitost, kterou jste mi k tomu dali, a těším se na konstruktivní rozpravu, během níž budu samozřejmě velmi pozorně naslouchat stanoviskům Parlamentu a podle svých nejlepších schopností vám zodpovím jakékoli případné otázky.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, stojíme, jak doufám, před závěrečným krůčkem celého procesu, jímž je Lisabonská smlouva uváděna v platnost, a završujeme tak osm let trvající diskuse a vyjednávání. Po rozhodujícím výsledku irského referenda všichni doufáme, že snad bude konečně velmi brzy následovat česká ratifikace. Stane-li se tak u příležitosti dvacátého výročí znovusjednocení Evropy, bude to pro Evropu a všechny její občany významný den – v neposlední řadě také proto, že budeme moci věnovat veškerou pozornost náležitým úkolům a politickým záležitostem, které před námi leží.

Jelikož spějeme k závěrečnému dějství, dovolu mi blahopřát Parlamentu a zejména Výboru pro ústavní záležitosti s Elmarem Brokem coby zpravodajem za to, že předložili své stanovisko ke klíčovému prvku Lisabonské smlouvy, jímž je evropská služba vnější akce (EEAS). Vytvoření EEAS dává Evropské unii a všem jejím jednotlivým orgánům šanci dosáhnout toho, po čem již dlouho toužíme: mít ve světě společný hlas a posílit v něm vliv EU.

Zpráva poslance Broka tento velký potenciál uznává. Společně s touto rozpravou a mnoha dalšími konzultacemi se zástupci Parlamentu přináší naší práci se švédským předsednictvím, ale také s členskými státy a generálním sekretariátem Rady pro nadcházející měsíce důležité impulzy. S potěšením potvrzuji, že Komise silně podporuje celkový přístup Parlamentu. Souhlasím se zásadami transparentnosti, demokracie a soudržnosti, které jste tu zmínil. Je samozřejmě důležité, aby všechny orgány vzájemnou spoluprací pomáhaly nově jmenovanému místopředsedovi s funkcí vysokého představitele s úkolem připravit rozhodnutí o vytvoření EEAS – jedná se o rozhodnutí, které vyžaduje, jak víte, souhlas Komise a konzultaci s Parlamentem.

Nejprve mi dovolu dotknout se postavení EEAS. Bude skutečně specifické, protože neexistuje žádný vzor, kterým by se mohlo řídit. Budujeme cosi nového. Nový systém nebude ani mezivládní, ani nebude založen výhradně na metodě Společenství, ale musíme zajistit, aby fungoval na ryze evropském přístupu, který se bude inspirovat silnými stránkami politik Společenství a bude na nich založen, jak již také bylo zmíněno. Klíčovou otázkou pro nás pro všechny je, co by mělo být přínosem EEAS. Toto by mělo být naším cílem. Spojíme-li dohromady různé činitele z oblasti vnějších vztahů, můžeme tím dosáhnout toho, že naše vztahy s okolním světem budou jasné, soudržné a budou se řídit jednotným souborem politických cílů. Tato služba musí být uznávána jakožto centrum vnější politiky EU, místo, které tuto politiku rozvíjí a koordinuje. Musí být také takto přijímána, a to jak v rámci EU, tak v zahraničí. EEAS bude efektivní jen tehdy, bude-li dobře spolupracovat s ostatními orgány a bude-li plně respektovat interinstitucionální rovnováhu.

Proto je podle mého názoru důležité, aby EEAS byla zřízena takovým způsobem, který jí umožní velmi úzce spolupracovat s Komisí a Radou a respektovat požadavek, aby byla Evropskému parlamentu plně odpovědná. Domnívám se, že pro Parlament bude sloučení povinností vnější akce v rámci jediného útvaru znamenat skokovou změnu jeho schopnosti plnit roli kontrolora politiky Unie. Tak jako je specifická tato služba sama, tak bude muset být určitým způsobem specifický také způsob uspořádání vztahu Parlamentu k této službě a k místopředsedovi s funkcí vysokého představitele.

Vytvoření EEAS se neobejde bez řady rozhodnutí, pravděpodobně ne beze změn finančního nařízení a služebního řádu úředníků, které oba vyžadují návrh Komise a přijetí postupem spolurozhodování.

Místopředseda s funkcí vysokého představitele potřebuje pravomoc pro řízení služby, ale tato služba musí také sloužit systému EU jako celku – zcela jistě předsedovi Evropské komise, předsedovi Evropské rady a také dalším členům Komise majícím určitou funkci ve vnějších vztazích. Musí být s to poskytnout pomoc Evropskému parlamentu jak v Bruselu, tak i v třetích zemích a také jeho oficiálním delegacím, které cestují do zahraničí.

Jednou z klíčových novinek je úzké zapojení členských států do této nové služby. Velvyslanci COREPER hledají nejlepší způsob, jak zajistit, aby vynikající diplomaté členských států byli hned od začátku zapojeni do této služby. My v Komisi se zabýváme tím, jak to lze provést ještě před úpravou služebního řádu úředníků. Jmenování do služby by mělo vycházet z výběrových řízení posuzujících zásluhy, ale také náležitě zohledňujících potřebu zeměpisné vyváženosti a vyváženého zastoupení mužů a žen. Tím se ve značné míře vyhovuje přáním vyjádřeným ve zprávě.

Jsme také přesvědčeni, že všichni členové EEAS, ať již to budou úředníci orgánů EU nebo úředníci z členských států s pracovními smlouvami na dobu určitou, by se měli těšit stejným právům. Budou si rovni ve všech ohledech.

Co se týče pole působnosti služby, musí mít komplexní přehled o vztazích Unie se zbytkem světa, proto potřebuje jak zeměpisné sekce, tak horizontální služby, aby se postarala o takové záležitosti jako SZBP, SBOP, lidská práva a vztahy s orgány OSN. Cílem je zabránit zdvojení činnosti a zajistit, aby všechny osoby zodpovědné za vnější politiku EU efektivně spolupracovaly. Komise bude mít nadále služby týkající se obchodu, rozvojové politiky, realizace pomoci, humanitární pomoci a rozšíření. Bude samozřejmě i nadále řídit vnější stránky klíčových vnitřních politik Unie. Ústřední otázkou současné rozpravy je, jak řídit plánování vnější pomoci.

Mohu Parlament ujistit, že rozvojová politika EU včetně snah o vymýcení chudoby bude ústřední součástí vnějších činností Komise. Místopředseda s funkcí vysokého představitele a komisař pro rozvoj budou v této

oblasti nesmírně úzce spolupracovat. Skutečnost, že nový vysoký představitel bude také místopředsedou Komise zodpovědným za koordinaci všech vnějších činností EU, tomu bude nápomocná. Služba bude také zodpovědná za správu delegací, i když lidé v těchto delegacích budou jako v současnosti pocházet z rozličných služeb – nejen z EEAS, ale také služeb Komise a možná i dalších orgánů a institucí Evropské unie.

Jakmile vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, delegace Komise se stanou delegacemi EU. Tím získají nové povinnosti, ale nebude tím umenšena jejich role zastupovat činnosti Komise v celém rozsahu. Delegace EU by měly být ode dne, kdy vstoupí Smlouva v platnost, zodpovědné za zastupování, koordinaci a vyjednávání. V mnoha oblastech tento přechod proběhne hladce. V některých však, v nichž je pracovní zátěž zvláště vysoká, bude nezbytné zorganizovat určitou formu rozdělení povinností, a to nejen s rotujícím předsednictvím, ale také s ostatními členskými státy.

Vytvoření zcela nové vnější služby je závažným počinem. Jak uvádíte ve své zprávě, tato služba se bude postupně vyvíjet. Budeme se společně učit. Naším prvním cílem musí být, aby v období mezi vstupem Smlouvy v platnost a vznikem EEAS byly i nadále efektivně vykonávány vnější politiky EU. My a generální sekretariát Rady budeme spolupracovat s místopředsedou s funkcí vysokého představitele, aby nedošlo k žádným výpadkům. Musíme však hledět ještě dále. Budeme shromažďovat úředníky a diplomaty z různých institucí a ze všech členských států. Jak víme, společná zahraniční politika není prostým součtem dvaceti sedmi národních politik. Potřebujeme mít v EEAS lidi, kteří neztratí svá typická národní pouta, a přesto budou myslet evropsky. Potřebujeme tudíž vytvořit diplomatickou kulturu EU a týmového ducha EU. V tom má nezastupitelnou roli odborná příprava.

Zpráva navrhuje slibnou myšlenku vytvořit evropskou diplomatickou akademii. Mezitím nám mohou dobře posloužit diplomatické akademie členských států. Zcela nedávno jsem se zúčastnila oslavy desátého výročí Evropského diplomatického programu, který v této věci předjímal a ukazoval cestu. Stojí za zmínku, že od sedmdesátých let dvacátého století již Komise zorganizovala průpravná školení pro více než 5 700 diplomatů. Jedním z úkolů EEAS bude sestavit vzdělávací strategii, která zajistí, že všichni členové bez ohledu na dosavadní průpravu budou vybaveni pro plnění svých úkolů. Vedoucí delegací musí být schopni plnit nejen svoji politickou roli, ale také zvládnout všechny činnosti Komise, které jsou tak důležitou součástí mandátu delegace.

Zpráva poslance Broka také klade otázku, zda by EEAS mohla zajišťovat konzulární úseky. Komise je této myšlence přístupná, i když její realizace ještě může vyžadovat určitý čas. Toto jsou věci, které nás teprve čekají. V současnosti je naším úkolem zajistit, aby EEAS fungovala dobře a v zájmu všech evropských občanů, členských států a Evropské unie. Komise podporuje vytvoření služby EEAS, chce, aby byla úspěšná, a udělá vše, co může, pro to, aby tomu tak bylo. Tato zpráva dokazuje, že Parlament udělá totéž.

Omlouvám se za poněkud dlouhý proslov, ale myslím si, že se jedná o opravdu důležitou záležitost. Prosím pana předsedajícího o prominutí.

Předseda. – Paní komisařko, přirozeně vám to odpouštím, protože s vámi zcela souhlasím. Jedná se o velmi důležité téma.

Alojz Peterle, jménem skupiny PPE. – (SL) Paní úřadující předsedkyně Rady, paní komisařko, bývalí kolegové z Evropského konventu, dámy a pánové, rád bych panu zpravodaji Elmaru Brokovi blahopřál, že jasně formuloval postoj Evropského parlamentu k otázkám souvisejícím s vytvořením evropské služby vnější akce.

Zřízení takové služby je logickým a nutným důsledkem rozhodnutí spojit dvě funkce zahraniční politiky v jednom subjektu a jedná se o klíčový krok budování identity zahraniční politiky Evropské unie. Sjednocená diplomacie bude znamenat zjednodušení, jednodušší a efektivnější činnost a také bude viditelnější a uznávanější.

Otázka, jak uspořádat tuto společnou službu, není jen technickým problémem. Bude mít také dopad na realizaci politického záměru, jehož chce Evropská unie docílit svěřením funkcí vysokého představitele a místopředsedy Evropské komise jedné osobě. Utváření této nové služby by mělo vycházet z téhož ducha, jenž vedl ke spojení těchto dvou funkcí zahraniční politiky a jenž povede ke sjednocení zahraničně-politických snah Rady a Komise.

Je důležité, aby tato služba byla zřizována s náležitým ohledem na příslušné role Komise, Rady a Parlamentu a jejich vzájemnou spolupráci a aby se tento postup zakládal na vzájemné důvěře a vůli ke spolupráci.

Ačkoliv si myslím, že v zájmu Evropské unie by tato jednotná služba měla zahájit činnost co nejdříve, přesto velmi podporuji doporučení zřízovat ji postupně, aby jí byla dána možnost získat co nejvhodnější a nejefektivnější formu. Požadavek, aby tato služba byla součástí administrativní struktury Komise jak z hlediska organizačního, tak i rozpočtového se mi zdá rozumný.

Pro mě je naprosto zásadní věcí, aby budoucí služba zahrnovala také pracovníky z diplomatických služeb členských států, což by nepochybně vedlo ke zlepšení a zpřístupnění služby evropským občanům a zvláště těm zemím, které mají jen malý počet diplomatických zastoupení.

Roberto Gualtieri, jménem skupiny S&D. – (IT) Pane předsedající, paní předsedkyně, paní komisařko, dámy a pánové, touto rozpravou a touto zprávou, kterou zítra schválíme, hodlá Parlament již v předběžné fázi projevít vedením konstruktivního dialogu s Radou a Komisí své přání pomoci zřídit evropskou službu vnější akce. Domníváme se, že to, že jsme si tento interinstitucionální dialog přímo vyžádali, je velmi prospěšné a rozumné, uvážíme-li, že postup stanovený smlouvou umožňuje Parlamentu vyjádřit svá stanoviska k návrhu, který bude předkládat vysoký představitel, a dále proto, že Parlament má výsadní práva týkající se rozpočtu, a jeho souhlas a spolupráce z jeho strany jsou proto rozhodující. A to se nezmiňuji o souhlasu Komise, o němž hovořil pan poslanec Brok, jenž Evropskému parlamentu poskytuje další manévrovací prostor.

Myslíme si však také, že vyžádat si přímo tento dialog bylo naší povinností, protože evropská služba vnější akce je jednou z nejdůležitějších novinek zavedených Lisabonskou smlouvou. Její vlastnosti mají mít podstatný vliv na to, jakým způsobem bude reorganizována evropská správa, a tudíž také na způsob, jímž se v praxi rozhodne o celkové rovnováze orgánů Unie.

Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu souhlasí se stanoviskem vyjádřeným ve zprávě poslance Broka, na přípravě jejíhož návrhu se aktivně podílela. Jedná se o stanovisko, jehož záměrem je vytvořit poslání této služby tak, aby mohla fungovat jako most mezi vnější činností Unie s významem pro celé Společenství a společnou zahraniční a bezpečnostní politikou na mezivládní úrovni, jak stanovuje hlava V Lisabonské smlouvy.

Jsme si pochopitelně vědomi specifické povahy této služby, v níž se rovněž odráží specifická role vysokého představitele a místopředsedy Komise, stejně tak jsme si vědomi skutečnosti, že tato služba do sebe nesmí začlenit všechny služby využívané Komisí při realizaci četných aspektů její vnější činnosti – čímž se však neomezuje pouze na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku – počínaje rozvojovou spoluprací.

Považujeme však za rozhodující, aby tato služba byla s to učinit zahraniční a bezpečnostní politiku Unie efektivnější a její vnější činnost celkově soudržnější. Dále považujeme za velmi důležité, aby tato služba podléhala demokratické kontrole Parlamentu, a máme za to, že její zahrnutí do administrativní struktury Komise je volbou, která nejlépe odpovídá těmto cílům, které nám opravdu leží na srdci. Z toho důvodu jsme hlasovali pro zprávu poslance Broka.

Andrew Duff, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, Komise to vidí zcela správně, když říká, že tato služba by v sobě měla spojoval všechny nástroje a aktiva, které jsou nezbytné pro výkon aktivní zahraniční politiky v celosvětovém měřítku. Je důležité, aby všechny strany v tomto velkém projektu začaly důvěřovat sobě navzájem i této službě, a to včetně nejlidnatějších a nejpanovačnějších států.

Je velmi důležité, aby ministerstvo zahraničí Spojeného království spíše než průměrné pracovníky vyslalo do této služby své nejlepší lidi. Plně souhlasím s tím, že kvůli parlamentní a finanční kontrole by tato služba měla z administrativních a rozpočtových důvodů patřit ke Komisi. Radě musím sdělit, že není přijatelné, aby tato služba byla v rámci finančního nařízení zařazena do stejné třídy jako Evropský hospodářský a sociální výbor nebo Evropský veřejný ochránce práv. Mám za to, že tato zpráva poslance Broka byla praktickou přípravnou fází procesu zřizování služby vnější akce, ale také se domnívám, že bychom se měli nyní, než se vydáme dále, zastavit a vyřešit důležité otázky, než bude místopředseda s funkcí vysokého představitele jmenován.

Co se týče Parlamentu, je velmi důležité, abychom měli politického mluvčího, který bude vyjednávat o zřízení a budoucím programu služby vnější akce, proto prosím jednotlivé státy – nabídněte své lidi na všechna tato místa.

Indrek Tarand, jménem skupiny Verts/ALE. – (ET) Pane předsedající, dámy a pánové, spolupracovat s několika obdivuhodnými lidmi pro mě bylo důležitou a příjemnou zkušeností. Chci blahopřát panu poslanci Brokovi a dalším lidem, kteří se na zprávě podíleli. Teď bych však rád citoval pana předsedu Barrosa, jenž dnes ráno moudře konstatoval: „Ani instituce neexistují věčně, potřebujeme ohromnou politickou vůli.“ Vytvářet

instituce skutečně není možné bez politické vůle. Abychom předešli situaci, že vytvoříme jen jednu instituci navíc, musí se nová instituce vytvářet vždy za účasti vrcholné politické vůle. Cílem je opravdu evropská a skutečně specifická organizace sloužící společným zájmům všech evropských občanů. Chceme-li se vyhnout zdvojení činnosti nebo možnému plýtvání zdroji, které bývá tak typickým problémem, musíme zajistit, aby se přidělování rozpočtových zdrojů a jejich využití dělo pod dohledem Evropského parlamentu.

Zpráva obsáhle definuje zásady, o nichž byl zpraven nejvyšší soud EU, jež by nám měly pomoci jmenovat vysokého představitele a realizovat plán. Poté budeme všichni v lepší situaci a také budeme mít příležitost uplatnit naši vlastní politickou vůli. Každému jsou známy cíle Strany zelených – jako například koncepce vytváření míru, neomezené uplatňování Listiny základních práv a samozřejmě téma rovnosti žen a mužů – dnes se do těchto témat nebudu pouštět, ale slibuji, že se jim budu při vhodné příležitosti opět věnovat. Přece by si však podle mého názoru Rada počínala velmi rozumně, kdyby uvažovala o tom, že do funkce vysokého představitele jmenuje ženu, protože jak všichni víme, předsedou Komise není žena. Do čela Evropy vlastně nikdy nebyla jmenována žena, a proto, vytváříme-li novou evropskou instituci, asi by bylo dobrým nápadem vzít v úvahu tuto stránku věci.

Při projednávání zprávy jsem poukázal na určité negativní postoje ozývající se z některých kruhů. Bylo nám naznačováno, že Evropskému parlamentu v této oblasti nepřísluší žádná role a že se jen snaží touto zprávou dodat sám sobě větší význam. Na takový postoj odpovídám, že Parlament je důležitý a musíme s tím počítat. Naše zpráva o evropské službě vnější akce skýtá velmi vhodnou příležitost pro zdůraznění takových skutečností. Vyzývám proto každého, aby podpořil přijetí této zprávy i při vědomí, že do ní nejsou zapracována všechna zlepšení a požadavky. To hlavní, oč jde, je zprávu nyní přijmout.

Ashley Fox, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, chci vyjádřit zklamání z toho, že tento Parlament se už zase zabývá zprávou, která předjímá ratifikaci Lisabonské smlouvy. Jsem na pochybách, zda by se tato rozprava dnes konala, kdyby německý Ústavní soud dosud Smlouvu posuzoval. Domnívám se, že by tomu tak nebylo, a tážu se, proč se v případě České republiky postupuje jinak. Jak by asi poznamenal anglický spisovatel George Orwell, všechny členské státy jsou si rovny, ale některé jsou si rovnější.

Chci se vyslovit proti zřízení evropské vysoké školy diplomacie. V době, kdy všechny členské státy čelí obrovským rozpočtovým problémům, by EU měla jít příkladem sebekázně. Měli bychom se chovat jako strážci veřejné pokladny. Naším cílem by mělo být utrácet veřejné peníze opatrně a snažit se, kdykoli to jde, vracet peníze členským státům a daňovým poplatníkům, které zastupujeme.

U tohoto návrhu nejsou spočítány náklady. Je dalším příkladem toho, jak jsou někteří poslanci tohoto Parlamentu až příliš dychtiví dělat vznešená gesta za cizí peníze. Evropská vysoká škola diplomacie je plýtváním penězi a stala by se pro daňové poplatníky jen dalším břemenem.

Rád bych kolegům připomenul, že jakýkoli společný postoj v zahraniční politice budou určovat členské státy zastoupené v Radě, nikoli Komise a už vůbec ne Parlament. Všichni dodateční zaměstnanci, které EEAS potřebuje, by měli být vysláni členskými státy a nevyžadují žádnou speciální průpravu. Politika, kterou budou vůči světu zastupovat, bude politikou Rady ministrů, a nikoli jakási nezávislá evropská politika.

Vysoké školy diplomacie by bylo zapotřebí jen tehdy, pokud by EU měla převzít správu zahraničních věcí od členských států. Doufám, že k něčemu takovému nikdy nedojde, a udělám maximum pro to, abych tomu zabránil.

(Řečník souhlasil, že v souladu s čl. 149 odst. 8 přijme otázku.)

Andrew Duff (ALDE). – Pane předsedající, mohl bych se řečníka zeptat na to, zda by podpořil, vstoupí-li k jeho zklamání Smlouva v platnost, jmenování pana Chrise Pattena vysokým představitelem?

Ashley Fox (ECR). – Pane předsedající, jsem velmi vděčný za to, že se mě někdo ptá na můj názor, ale spíše pochybuji o tom, že se takto rozhodnu.

Helmut Scholz, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, děkuji vám, že jste mi dnes dali možnost promluvit. Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice na plenárním zasedání opakovaně jasně vyslovila svoji zásadní kritiku směru a charakteru zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie a s tímto jejím vývojem nesouhlasila, a to ani v rámci Lisabonské smlouvy. Tato společná rozprava na začátku aktuálního volebního období Parlamentu se zabývá jednou z nejdůležitějších zpráv celého období. Z hlediska parlamentní činnosti chápu pohnutky pana poslance Broka, ale v rámci dané lhůty musíme bohužel poněkud spěchat, což ztěžuje náležité a zodpovědné posouzení jednotlivých aspektů a spleť otázek plynoucích z obsahu této nové struktury.

V průběhu této rozpravy se jasně ukázalo, kolik toho ještě bohužel není dořešeno, a co se tak stává předmětem politického pokeru mezi zájmy národní moci a vlády a zájmy struktur EU. Skupina GUE/NGL s tímto nesouhlasí. Proto doufáme, že Evropský parlament bude mít po jednání příležitost znovu posoudit evropskou službu vnější akce (EEAS) podle očekávání sdělených dnes ráno na plenárním zasedání švédskému předsednictví, která se týkají omezení ve formulaci mandátu k jednání. My v Parlamentu bychom měli také zajistit, aby evropští občané byli co nejkvalitněji informováni o různých stránkách EEAS, a to zvláště vzhledem k pochybnostem o Lisabonské smlouvě a její kritice a vzhledem k požadavku na větší transparentnost a demokratické spolurozhodování v tomto směru.

Rozhovory o zřízení EEAS probíhaly celé měsíce za zavřenými dveřmi. Má skupina by ráda zopakovala, že to, že k nim nebyl přizván Evropský parlament, organizace občanské společnosti, kterých se to týkalo, nebo dokonce národní parlamenty, vyvolává závažné otázky. Je tomu tak zvláště pro to, že aktivní rozprava a otevřená a transparentní diskuse o institucionálních strukturách jsou velmi důležité pro jejich budoucí legitimitu a odpovědnost vůči veřejnosti. V důsledku toho vítám přístup pana poslance Broka, jenž se snaží prostřednictvím této zprávy dosáhnout pro Evropský parlament přinejmenším možnosti parlamentního spolurozhodování. Některé z našich požadavků si kladou za cíl dosáhnout stejných výsledků.

Jsme proti veškerým snahám – a to prohlašuji jednoznačně a kategoricky – zahrnout, jak nedávno v Radě spolu s jinými navrhovala Francie, do EEAS politicko-vojenské struktury, bez ohledu na to, zda se tak stane hned nebo v budoucnosti. Možné spojení vojenského plánování, struktur tajné služby a obecných diplomatických a politických povinností není z našeho hlediska přijatelné.

Morten Messerschmidt, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedající, včera jsem byl požádán, abych uvedl tři důvody, proč by měli poslanci hlasovat proti této zprávě. Odpověď je velmi jednoduchá: demokracie, demokracie a ještě jednou demokracie.

V první řadě působí jako fraška, aby chtěl nějaký parlament přijímat zprávu vycházející ze smlouvy, jejíž osud je zatím naprosto nejistý. Nikdo neví, jaká bude budoucnost Lisabonské smlouvy, a každý člověk se sebemenší špetkou úcty k demokratickým strukturám – se sebemenší špetkou úcty k členským státům jako je Česká republika – by se od tohoto projektu držel stranou, dokud nebude o budoucnosti této smlouvy jasno.

Zadruhé tato zpráva (a celá služba pro zahraniční věci, která je právě vytvářena) znamená naprosté podkopávání, popírání a neschopnost uznat svrchované právo členských států na vykonávání svých vlastních zahraničních politik. To je také důvod, proč se tato zpráva snaží přenést veškerou odpovědnost na Komisi. Komise se totiž, zejména pro svoji roli „úředníka“, samozřejmě nevolí ve všeobecných volbách. Jinak řečeno, budou-li lidé chtít odlišnou zahraniční politiku, nemají sebemenší šanci její podobu změnit, protože mají možnost změnit jen Radu, to znamená vlády, nikoli Komisi.

Za třetí to znamená, že se tu odehrává demokratická fraška, když chce tento Parlament předat více moci, náležející k naprosto klíčovým kompetencím svrchovaného státu, Komisi, jež nemá ze strany voličů žádný mandát. Tento Parlament se opírá toliko o *kratos* – pouze o moc. Vůbec nikdy se neopírá o *demos*. Středem našeho zájmu by však měl být *demos* – měli bychom se zaměřit pozornost na lidi, a nikoli na moc. Potřebujeme tedy více demokracie. Z toho důvodu musí být tato zpráva zamítnuta.

Andrew Henry William Brons (NI). – Pane předsedající, tato zpráva se nás snaží, co se týče zmiňované služby, uklidnit, ale u mě dosahuje přesného opaku. Na jedné straně tvrdí, že tato služba diplomacii členských států doplňuje a nijak ji nezpochybňuje. Zbytek zprávy je však podle mého názoru v příkrém rozporu s tímto ujištěním.

Odstavec 4 tvrdí, že tuto službu – to znamená její pravomoci – nelze předem zcela vymezit či předem určit. Odst. 8 písm. d) doporučuje, aby delegace, jež tvoří součást této služby, převzaly konzulární úseky členských států. Je zřejmé, že cílem této služby je – nikoli v krátkodobé, ale v dlouhodobé perspektivě – převzít a nahradit diplomatické zastoupení členských států a nakonec dokonce snad také veta Spojeného království a Francie v Radě bezpečnosti OSN.

Slyšíte-li ujišťování ze strany určité instituce EU, že to či ono není jejím cílem, prozrazuje tím takřka neklamně svůj záměr. Necht' mi William Shakespeare tuto parafrázi promine, ale zdá se mi, že zpráva se až příliš ohrazuje. Kdo nebo co bude vlastně kontrolovat tento subjekt? Rada to podle mne nebude. Ta musí jednat jednomyslně. Nebude-li moci učinit rozhodnutí, služba bude jednoduše dále konat dle svého vlastního programu. Bude to tedy Parlament? Ne, tomu přísluší jen konzultace. Tento subjekt bude provádět zahraniční

politiku přerůstající členským státům přes hlavu bez účinné kontroly ze strany členských států nebo Evropského parlamentu. Vládám členských států případně postavení pouhých obecních rad.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve považuji za svoji povinnost poděkovat zpravodaji, který odvedl skvělou práci, a jakožto předseda Výboru pro ústavní záležitosti musím rovněž poděkovat všem členům tohoto výboru a členům obou dalších výborů – Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro rozvoj –, které vyjádřily své stanovisko, za jejich velmi rychlou práci.

Vlastně jsme se snažili připravit dokument – který, jak doufám, bude schválen – jenž bude možné přinést na zasedání Rady ve dnech 29. a 30. října. Všichni víme, že se nejedná o konečnou zprávu. Má pouze nastínit Radě, a tudíž vysokému představiteli, jenž bude jmenován, několik scénářů, jakýchsi cest, kterými se lze ubírat.

Bude úkolem vysokého představitele vymyslet vlastní organizační plán, který následně budeme muset přezkoumat. Jedná se tudíž jen o obecné směry, které předkládáme Parlamentu. Jsme si také vědomi toho, že úspěch tohoto procesu týkajícího se služby vnější akce je spojen s úlohou vysokého představitele, jenž bude muset být s to všechny organizovat a řídit. Jeho prostřednictvím chceme mít soudržnou a jednotnou zahraniční politiku. Dobře si uvědomujeme existenci problémů, o nichž již bylo mnoho řečeno, ale problémy jsou od toho, aby se řešily. Důležitou věcí je, aby byl jasný směr, informace a pole působnosti.

Zpráva poslance Broka v tomto ohledu přináší několik zajímavých návrhů – musím již být stručný, protože čas vyhrazený pro mé vystoupení se chýlí ke konci – které však vždy obsahují začlenění služby do administrativní struktury Komise, rozhodnutí dále rozvíjet model Společenství a návrh, který navíc stanovuje Lisabonská smlouva, že zaměstnanci musí být vybráni z generálních sekretariátů Komise a Rady a z delegací samotné Komise.

Jsou v ní dvě novinky, které podle mého názoru stojí za zmínku: velvyslanectví Unie řízená úředníky evropské služby vnější akce, jež budou také zahrnovat delegace Komise přítomné v třetích zemích a kontaktní kanceláře Rady, a mohli by do nich být vysíláni odborní poradci z generálních ředitelství; a základy, které byly položeny ke zřízení evropské vysoké školy diplomacie, což je zajímavá myšlenka.

Čas vyhrazený pro mé vystoupení vypršel a já jen doufám, že tato zpráva bude vskutku přijata, a to velkou většinou.

Zita Gurmai (S&D). – Pane předsedající, jak všichni víme, evropská služba vnější akce je jednou z největších novinek navržených Lisabonskou smlouvou. Proto bychom při jejím zřizování měli být velmi opatrní a uvážliví.

Všichni se shodujeme na tom, že by měla začít fungovat, jakmile Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. Komise a Rada již pracují na obecných směrech a očekává se, že je představí na zasedání Evropské rady na konci tohoto měsíce. Je proto nezbytné, aby Evropský parlament ovlivnil tento proces.

Dnešní rozprava a výsledné usnesení jsou nesmírně důležité, protože Radě a Evropské komisi nyní musíme vyslat velmi jasný signál jako důkaz o existenci politického konsensu ve věci zřízení služby.

Jsem velmi hrdá na práci mých kolegů, která je výsledkem mezistranických jednání v tomto Parlamentu. Trvám na tom, aby byl ve vnějších vztazích Unie zachován model Společenství. Poslanci si velmi přejí, aby tato služba byla připojena k Evropské komisi a byla zahrnuta v celkovém rozpočtu Společenství. EEAS by měla z hlediska administrativního a rozpočtového tvořit součást Komise a měla by formálně patřit ke Komisi jako specifický subjekt zařazený do struktur Komise.

Rozpočtový mandát je nesmírně důležitý. Je nástrojem, kterým může EP uplatňovat svoji moc. Parlament by tímto způsobem měl a bude nad ní vykonávat rozpočtovou a demokratickou kontrolu. Zbývá vyřešit ještě mnoho otázek, například jasné rozdělení úkolů mezi EEAS a příslušnými útvary Evropské komise – přičemž musíme vzít v úvahu, že zatím neznáme strukturu budoucí Komise – a vztah mezi vysokým představitelem a různými zástupci Unie v zahraničí, ale toto usnesení bude prvním stanoviskem Evropského parlamentu, z něhož budou vycházet další kroky.

Neměli bychom zapomínat ani na personální stránku. Vysokým představitelem by měla být osoba zasloužilá, kvalifikovaná s vynikajícími vlastnostmi, která bude mít podporu Komise, Rady a diplomatických služeb členských států. Jsem přesvědčena, že institucionální řešení EEAS musí mít takové zastoupení žen a mužů, které bude náležitě odrážet závazky Unie týkající se začleňování hlediska rovnosti žen a mužů.

V neposlední řadě bych jako člověk, který již déle než patnáct let usiluje o rovné politické zastoupení žen, byla ráda, kdyby tímto představitelem byla žena.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Pane předsedající, někteří kolegové poslanci považovali za vhodné využít svých projevů k tomu, aby se pokusili poučit nás o demokracii. Proto bych ráda upozornila na to, že jak ve Výboru pro ústavní záležitosti, tak ve Výboru pro zahraniční záležitosti, jejichž návrhy stanovisek jsem připravovala, jsme dbali na to, aby diskuse a hlasování o příslušných textech neproběhly, dokud nebude znám výsledek irského referenda. Udělali jsme to z úcty k rozhodnutí, které měl irský lid učinit. To nakonec opravdu znělo „ano“, ale mohli říci „ne“. Chtěli jsme na to brát ohled, ale také počítat se zasedáním Evropské rady, které bude příští týden. Proto jsme museli uskutečnit naše diskuse a navrhnout texty ve velmi krátké lhůtě. Titíž kolegové poslanci, kteří se tu snaží poučovat o demokracii, si samozřejmě i na toto stěžovali. Ale to odbíhám od tématu.

Dnes se nacházíme ve zvláště důležitém okamžiku. Naše texty vyjadřující naše stanovisko, jak by měla budoucí evropská služba vnější akce vypadat, ohlašují nové období v dějinách Evropské unie. Ti z nás, kdo byli po léta svědky vývoje Unie a pamatují si první skromné krůčky Smluv – nejprve Maastrichtské smlouvy, pak Amsterdamské smlouvy – v oblasti zahraniční politiky, o bezpečnostní a obranné politice nemluvě, si mohli tehdy jako já myslet, že nikdy nepoložíme základy společné evropské diplomacie.

Ti, kdo pozorně sledovali, jak se myšlenky v této oblasti vyvíjely, si budou také pamatovat, že jen před několika měsíci nebyly některé z diplomatických služeb členských států naprosto ochotné přijmout tento poněkud náhlý „velký třesk“, který všechny současné delegace podržuje již od prvního dne pravomoci budoucího vysokého představitele. Jsem tímto vývojem nesmírně potěšena.

Vlastní politické a vládní povinnosti v předchozích etapách mé politické činnosti mě naučily, že nic z toho nebude jednoduché. Prožíváme však důležitý okamžik a doufám, že tato zpráva bude přijata velmi velkou většinou.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, naše skupina podporuje základní strukturu navrženou poslancem Brokem v jeho zprávě, a zvláště zachování kontrolních práv Evropského parlamentu a zachování úkolů Společenství jakožto úkolů Společenství. Abychom však zajistili, že společná služba vnější akce bude opravdu úspěšná a nestane se pouhým přívěskem Komise nebo Rady, musíme se nyní zabývat její náplní a funkcemi.

EU potřebuje novou, sjednocenou zahraniční politiku, která jí umožní efektivně čelit světovým problémům. Služba vnější akce musí EU umožnit, aby realizovala komplexní a jednotné politické strategie a kampaně. Tuto službu nyní například potřebujeme během rozhovorů o změně klimatu v Kodani. Musíme odbourat tradiční diplomacii, jinak tato služba přinese jen velmi malou přidanou hodnotu.

Ráda bych proto poukázala na čtyři oblasti, v nichž podle našeho názoru tato služba pomůže vytvořit novou zahraniční politiku. Za prvé chceme, aby tato nová služba měla ředitelství pro mírové mise a řešení krizí. Máme sice již odpovídající finanční nástroje a mise, ale až dosud jsme měli jen malé a roztržštěné organizační jednotky. Za druhé chceme, aby se zaměstnancům dostalo komplexního vzdělání a průpravy. Pouhé studium na vysoké škole diplomacie nestačí. Kromě toho chceme zajistit, aby uniformovaní zaměstnanci nebyli vzděláni pouze na vysoké škole obrany. Všichni musí dokončit alespoň část svého vzdělání společně, a proto požadujeme vytvoření evropské akademie pro vnější činnost. Za třetí nechceme, aby předseda Rady měl v rámci generálního sekretariátu Rady k dispozici podvojnou strukturu. Služba vnější akce by proto měla být podporována také touto organizací. Co se týče jmenování do vysokých postů, pan Tarand již zmínil, že jsme pevně přesvědčeni, že nadešel čas jmenovat ženu.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, když se Unie snaží hrát v mezinárodních záležitostech širší roli, měla by pravděpodobně mít nástroje ke zviditelňování našich společných hodnot ve světě, samozřejmě za předpokladu, že o tom panuje ve všech dvaceti sedmi členských státech jednomyslná shoda.

Jak se však tato role bude rozvíjet? Kde bude mít hranice? My ve skupině ECR jakožto antifederalistickém sdružení jsme přesvědčeni, že zahraniční politika musí bezpodmínečně zůstat hájemstvím jednotlivých členských států. Proto nás znepokojuje, že se jeví, že Lisabonská smlouva, získá-li platnost zákona, uvede do chodu řadu procesů, které by mohly nakonec podkopat tuto výsadu.

Navrhovaná evropská služba vnější akce musí doplňovat bilaterální diplomatické aktivity členských států, a nikoli s nimi soupeřit nebo je podkopávat, a musí svoji pravomoc odvozovat především od Rady, a nikoliv od Komise. Parlament musí uplatňovat svá práva na kontrolování EEAS a utvářet její rozpočet. Vzhledem

k tomu, že ve zprávě poslance Broka se mnoho hovoří o velvyslanectvích EU, byl bych rád, kdyby Komise ještě jednou zopakovala ujištění, které mi dala před rokem, že mise nebo delegace EEAS se nebudou nazývat velvyslanectví. Nazývat tyto mise velvyslanectvími by vzbuzovalo obavu, že EU usiluje o veškerý vnější lesk svrchovaného státu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN STAVROS LAMBRINIDIS

Místopředseda

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Pane předsedající, moje skupina – Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice – hodlá hlasovat proti této zprávě, především proto, že nepodporujeme Lisabonskou smlouvu.

My v Lisabonské smlouvě nenalzáme ducha evropského projektu počítajícího s občany a občany přijímaného. Ve skutečnosti je tomu přesně naopak. Nabízí se zde problematický model, model, který brání veřejným zásahům do hospodářství.

Setkáváme se s přáním pokračovat dále dvěma různými rychlostmi: kvapně zařizujeme, aby Evropa měla v zahraničí jednotný hlas, ale Evropská unie nemá ani moc znovu svými vlastními nástroji oživit hospodářství, jelikož nemá žádnou státní pokladnu ani aktivní průmyslové politiky. Nedisponuje prostředky pro ovlivňování ceny peněz nebo kroků Evropské centrální banky. Proto nesdílíme tuto filozofii.

Bude-li Lisabonská smlouva přijata, se souhlasem Komise a po parlamentních konzultacích zaměstná evropská služba vnější akce podle rozhodnutí Rady učiněného na základě návrhu budoucího místopředsedy pět tisíc úředníků.

Nesouhlasíme s touto strukturou také proto, že jí jsou rovněž svěřovány pravomoci řešit různé druhy ozbrojených krizí. Domníváme se, že zde neexistuje dostatečná kontrola. Podle našeho názoru by tato kontrola měla splňovat nejvyšší demokratické požadavky, jako tomu je v jednotlivých členských státech.

Myslíme si proto, že tato filozofie nekráčí ve stopách ducha oné Evropy, kterou chce naše skupina budovat, totiž Evropy, která je skutečně schopna zasahovat v záležitostech, jež se nás podstatně týkají, jako například současný hospodářský pokles a míra nezaměstnanosti, která se v současné době vyšplhala nejvýše od třicátých let dvacátého století.

Proto, dámy a pánové, budeme hlasovat proti této zprávě.

David Campbell Bannerman (EFD). – Pane předsedající, tato zpráva poslance Broka je jasným důkazem toho, že z Evropské unie vzniká jeden superstát. Již zvrácená Lisabonská ústava nám všem vnucuje nevolného předsedu a ministra zahraničních věcí. Tato zpráva k tomu nyní připojuje novou evropskou diplomatickou službu, takzvanou evropskou službu vnější akce, přičemž národní zájmy zastupují velvyslanectví.

Jaké národní zájmy budou tedy tito noví diplomaté EU a velvyslanectví zastupovat? Nebudou to zájmy našich národních států, našeho obchodu a našich společností. Bude se jednat o zájmy Evropské komise. Všechna ostatní národní velvyslanectví se stanou nadbytečnými. Britská velvyslanectví po celém světě již rozprodávají své nemovitosti.

Tento autoritářský plán pro EU jako superstát se opírá o lest, nepoctivost a odpírání, jenomže federalisté nevytvářejí nové Spojené státy americké. Budují novou Jugoslávii. Násilným slučováním velmi rozdílných národů, kultur a hospodářství pod správu nepružné a nedemokratické byrokracie sovětského ražení se vydáváte vskutku na velmi nebezpečnou půdu.

Pracoval jsem pro britskou vládu v rámci mírového procesu v Severním Irsku. Viděl jsem, co se stane, když selže demokracie. Nebyl to pěkný pohled. Nyní jsem svědkem toho, jak demokracie ochabuje zde v Evropě. Tvrdíte, že milujete mír, ale zaváděním Lisabonu a násilným pohrbíváním našich velvyslanectví opětovně Evropě dláždíte cestu vedoucí přímo k nové válce.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedající, činnosti Rady nejsou transparentní. Rozhodnutí ve skutečnosti činí početné, do značné míry netransparentní pracovní skupiny a COREPER. V roce 2008 se jen 1 % z bodů na pořadu jednání Rady ministrů zahraničních věcí projednávalo veřejně.

Právě za takovýchto podmínek vznikala od konce devadesátých let dvacátého století bez jakýchkoliv konzultací nebo demokratického dohledu evropská bezpečnostní a obranná politika (EBOP) Přesně za

takových podmínek bude také zřízena Evropská služba vnější akce. K tomu říkám jednoznačně „Ne“. K tomu nesmí dojít! Potřebujeme opravdový parlamentní dohled a také skutečnou transparentnost.

Jsem také poněkud udiven, že právě vy, pane poslanče Broku, se nyní náhle zasazujete za parlamentní dohled. Není tomu tak, že právě v oblasti EBOP Lisabonská smlouva tento parlamentní dohled zruší? Vy však s touto smlouvou souhlasíte. Co se týče záležitosti rozpočtové kontroly, jakým způsobem vaše skupina jedná, je zcela zřejmé z udělování absolutoria Radě. Není tomu tak, že za několik týdnů bude vaše skupina hlasovat pro udělení absolutoria Radě, i když Rada neposkytla náležitě odpovědi?

Je politováníhodné, že ačkoliv váš návrh začíná velmi slibně, ve skutečnosti je obojetný, nevěrohodný a nakonec znamená přijetí nedostatků Lisabonské smlouvy.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). – Děkuji mnohokrát panu předsedajícím, paní komisařce a paní předsedkyni a musím začít poznámkami. Jakkoli nelíčeně obdivuji rétorické nadání našich přátel ze strany UKIP, jako člověku pocházejícímu ze střední Evropy mi připadá skutečně pozoruhodné, jak pohotově se s námi dělíte o své životní zkušenosti nabyté za titovského režimu v Jugoslávii nebo za sovětské vlády. To je opravdu pozoruhodné.

Nejprve mi dovolu pohlupřát Elmaru Brokovi za přípravu zprávy, která tak velkolepě zastupuje hlavní proud, a dovolu mi dodat, a to hlavní proud tohoto Parlamentu.

Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost a se vznikem nové služby vzroste naše schopnost mluvit jednohlasně. Souhlasíme s tím, že nová služba by měla mít co nejbližší ke Komisi, protože pouze metoda Společenství zaručuje soudržnost našich činností a co je nejdůležitější, to, že hlediska nás všech budou ve stejné míře zohledněna.

Aby byla tato nová služba věrohodná, musí být opatřena co největší mírou demokratické legitimacy. Proto veškeré snahy zohlednit kontrolní pravomoci Parlamentu musí být vítány.

A co je nejdůležitější, musíme udělat vše pro to, abychom zajistili, že nová služba bude co nejkvalitnější a získá si důvěru všech. Musíme udělat maximum pro to, aby Komise, Rada a dvacet sedm členských států vyslalo pracovat do EEAS své nejlepší lidi. Proto se musí těšit stejnému statutu. Práce v této službě by měla být v jejich vlasti považována za nedílnou součást jejich profesní kariéry. Zaměstnanci této služby by měli být vybíráni na základě zásluh, ale také s přihlédnutím ke geografické vyváženosti, aby se rozptýlily neopodstatněné obavy, že služba by mohla být někým uzurpována.

Lisabonská smlouva je důležitá a od všech ostatních smluv se liší tím, kolik věcí je v ní závislých na tom, jak bude realizována. Doufám, že postřehy tohoto Parlamentu pomohou Radě a Komisi opravdu uplatňovat tuto Smlouvu takovým způsobem, že zvýšíme naši schopnost promlouvat jednohlasně.

Proinsias De Rossa (S&D). – Pane předsedající, vítám zprávu poslance Broka a chci naléhavě vybídnout k rychlému pokroku ve zřizování EEAS jako služby s demokratickou zodpovědností. Chovám velké naděje, že tato služba by mohla vést k větší soudržnosti mezi našimi politickými cíly a rozhodnutími, zvláště pokud jde o jejich celkový dopad na oblasti udržitelného rozvoje, lidských práv a vymýcení chudoby.

Dosud se nám nepodařilo dosáhnout soudržnosti našich politik. Naše obchodní politiky jsou často v rozporu s politikou rozvojové spolupráce. Chci také varovat před možnými úvahami o zahrnutí rozvojové politiky do zahraniční politiky jako jedné její části. Potřebujeme samostatnou rozvojovou službu podřízenou samostatnému komisaři pro rozvoj a humanitární pomoc. Abychom zajistili soudržnost, potřebujeme u navrhovaných řešení provést srovnání, podrobné zhodnocení a posouzení dopadů, pokud jde o jejich vliv na cíle rozvojové politiky.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, blahopřeji panu poslanci Brokovi a děkuji mu za tuto výbornou zprávu – dokonce bych řekl mimořádnou zprávu –, kterou nám předložil.

Zřízení této nové vnější služby je příležitost, kterou bychom si neměli nechat ujít. Parlament musí říci své slovo nejen k rozpočtu, ale také k její celkové struktuře. Jak tu zaznělo, tato služba by měla mít vnitřní provozní pravidla, která budou zcela specifická. Neobejdeme se bez provozních pravidel definovaných tak, aby byla v souladu s duchem Smlouvy. Jiný postup by mohl vyvolat nedůvěru ze strany některých členských států. Mám na mysli zvláště ty nejmenší nebo nové členské státy.

Musíme se také zaměřit na jádro mandátu vnější služby, definovat strategii a politické priority a vytvořit soudržnost v rámci vnější činnosti. Je důležité, aby nedocházelo ke zdvojování činností mezi vnější službou

a delegacemi Komise, nýbrž aby místo toho vznikla jedna specifická služba, která společně vnější akci přinese přidanou hodnotu. Postupy vnější služby musí být plně sladěny s Komisí. Nesmí opustit vymezenou dráhu a stát se nástrojem nebo východiskem mezivládní činnosti. Rád bych ještě dodal, že pro přidanou hodnotu této služby má zásadní význam osobní prestiž vysokého představitele / místopředsedy.

A závěrem, pane předsedající, oba se sice shodujeme v tom, že rozvojová oblast má svůj vlastní cíl, ale zároveň je také nástrojem vnější politiky. Popírat tuto skutečnost by bylo naivní. Určitým řešením by mohlo být, že plánování v této oblasti zůstane povinností komisaře pro rozvoj prováděnou ve shodě s vysokým představitelem.

Poslední věcí je, že tuto rozpravu nelze vést izolovaně od rozpravy o rozpočtu pro Evropský rozvojový fond.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Pane předsedající, nyní, když máme za sebou irské referendum, se Evropský parlament opět odvažuje předvést, oč mu jde, a činí tak zaníceně a s velkým elánem. Tato zpráva líčí utopickou představu o vnější službě, která má realizovat společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP), jež zatím nefunguje.

Na této zprávě je nápadná jedna věc, a tou je její hrdinský pokus přinutit Komisi, aby usilovala o vyrovnání své celkové institucionální váhy. Jaký důvod se skrývá za tímto postojem? Domnívám se, že mnozí kolegové poslanci chtějí vnější službu použít jako trojského koně, aby mohli prostřednictvím Komise ovládnout SZBP.

Je ostuda, že Evropský parlament a další orgány dosud přesně nechápou, jak vlastně má tato služba fungovat. Postupný vývoj popsán v odstavci 4 přináší pouhopouhé nebezpečné institucionální hračky, které se bezpochyby změní v institucionální plačky, dovolíte-li mi tuto slovní hříčku.

György Schöpflin (PPE). – Pane předsedající, také bych se rád přidal k těm řečníkům, kteří podporují zprávu poslance Broka, a rovněž bych rád vyjádřil svůj hluboký úžas nad paranoiou, která vychází z oné části Parlamentu.

Není sporu o tom, že služba vnější akce je potenciálně hlavním prvkem v prosazování soudržnosti ve vztazích EU vůči zbytku světa. Tyto vztahy mají mnohdy široký rozsah, jsou komplikované a mají zásadní dopad na svět vně Evropy. Je proto nezbytné, aby tyto činnosti, mají-li mít politiky EU zamýšlený dopad, byly důkladně koordinovány. Až bude služba vnější akce zřízena a bude fungovat, pak samozřejmě ovlivní postoj EU například, jak již bylo řečeno, ke společné zahraniční a bezpečnostní politice, k podpoře demokracie, lidských práv, k poskytování pomoci a k řešení mnohovrstevnaté rozvojové problematiky.

V této souvislosti má otázka soudržnosti ústřední význam. Budou-li různé části Evropské unie klást v politických otázkách odlišné důrazy, bude dopad daných kroků oslabený a velmi pravděpodobně to povede k nezamýšleným důsledkům. Soudržnost je v této věci klíčová. Služba vnější akce má s ohledem na to důležitou povinnost spolupracovat s ostatními orgány Evropské unie, které mají vnější rozměr. Účinnost služby samozřejmě bude nevyhnutelně určovat podobu práce vysokého představitele, ale ve střednědobé perspektivě bude jeho práce ovlivňovat orgány Evropské unie. Jedná se o obousměrný proces.

Z tohoto úhlu pohledu je nezbytné, aby se tato služba zodpovídala, určitě vysokému představiteli, ale také obecněji samotnému Parlamentu. Služba koneckonců bude zastupovat Evropskou unii po všech jejích stránkách, proto ten důraz na odpovědnost, transparentnost a soudržnost.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jedna Evropa, jeden hlas! Udělali jsme další důležitý krok ke společné zahraniční politice členských států. Rozhodujícím momentem je zajistit, aby funkci vysokého představitele zastávala silná, nezávislá a kvalifikovaná osoba a aby měla nezbytný prostor a svobodu vytvářet a uspořádat tuto službu v souladu s požadavky a samozřejmě také v souladu se zásadami Evropské unie, k nimž náleží dodržování základních lidských práv. To je ona specifičnost.

Je nezbytné, aby to bylo provedeno transparentně, aby Parlamentu připadla náležitá úloha a aby rozpočtové pravomoci a rozpočtová kontrola zůstaly příslušnému rozpočtovému orgánu. Je ovšem také nezbytné, aby národní vlády jednou pro vždy přestaly upřednostňovat hlavně vlastní zájmy, plně podporovaly tento úřad a úkoly této služby a nechápaly se vytrvale, kdykoli to uznají za vhodné, vlastních vesel, jak jsme na to bohužel zvyklí.

Musíme si také ujasnit, a to je pro nás velmi důležité, že rozvojová politika by měla zůstat samostatnou oblastí, protože tyto záležitosti nesmí být libovolně slučovány. Spatřujeme v novém úřadu a portfoliu, o kterém jsme řadu let uvažovali, příležitost pro budoucnost a nevyslovujeme se o něm hned ze začátku přezíravě

a nestavme ho na pranýř. Jedna Evropa, jeden hlas! To je naším úkolem a na to se musíme zaměřit: nic víc a nic méně.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, čeho chceme zřízením evropské diplomatické služby dosáhnout? Chceme definovat politické priority Evropské unie v jedenadvacátém století. Mnohé státy a mnozí lidé vně Evropy od Evropy očekávají, že bude hrát významnou roli při udržování míru a v předcházení konfliktům, a do oblastí, v nichž se toho nepodaří dosáhnout, navracet mír a pomáhat při obnově příslušné země. Proto by bylo rozumné zřídit mírotvorné oddělení.

Při jednáních však někteří zástupci členských států v Radě začali prudce brzdit, což se týká i zástupců těch členských států, které jsou obecně považovány za proevropské. V nejlepším případě šlapou jednou nohou na plyn a druhou na brzdou. Vzniká tak hodně tepla, ale téměř nedochází k pohybu. Doufáme proto, že jednání o opravdu silné evropské službě vnější akce (EEAS) probíhající pod dohledem Parlamentu budou úspěšná. Obyvatelé Evropy si přejí, aby Evropa promlouvala společným hlasem. Lidé z mimoevropských zemí to očekávají. EEAS však toho nebude moci dosáhnout na vlastní pěst. Jedná se nicméně o krok správným směrem. Postarejme se o to, aby to fungovalo.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že vzhledem k důležitosti projednávaného tématu by měl Parlament mít více času na vysvětlení svého stanoviska Radě. Místo toho je tomu tak, že projednávání ve výborech probíhalo jen několik dní a nyní pouhé dva dny po přijetí návrhu usnesení ve Výboru pro ústavní záležitosti konáme rozpravu v Parlamentu.

Návrh zřídit evropskou diplomatickou službu je ve srovnání s tím, co smlouvy jasně stanovují, skok vpřed. Evropskou službu vnější akce se navíc podle toho, co o ní uvádí zpráva, zdá složité koordinovat s ministerstvy zahraničních věcí členských států. Co bude s těmito ministerstvy? Zaniknou? To se nezdá být pravděpodobné.

Jak budou kromě toho pravomoci těchto velvyslanectví, například co se týče udělování víz, sladěny s prací již provedenou národními velvyslanectvími? Kým budou tyto takzvaní velvyslanci Evropské unie jmenováni? Komisi, jak se zdá pravděpodobné, nebo budou členské státy moci jmenovat své vlastní? Vzhledem k tomu, že evropská ústava, která zaváděla evropského ministra zahraničních věcí, nebyla přijata, je nápad nazývat budoucí zástupce „velvyslanci“ ještě navíc provokativní. Nemůžeme se tvářit, že Francouzi a Holanďané evropskou ústavu nezamítli.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Pane předsedající, náš projekt Evropské unie je bezpochyby ojedinělý, což jsme mnohokrát zdůrazňovali. Vstup Lisabonské smlouvy v platnost, jenž jak doufám, účinně dospěje ke konci, s sebou také přinese vytvoření nových institucí. Jedním výsledkem těchto kroků bude zřízení evropské služby vnější akce, jejímž hlavním účelem je zajištění soudržnosti a efektivnosti vnějších vztahů.

Jak zmínila paní komisařka Ferrero-Waldnerová, bude se jednat o specifický útvar, ale současně stojí za to připomenout výrok pana poslance Broka, že základní principy, které by měly být při vytváření služby uplatněny, jsou kromě efektivit také transparentnost a demokratický mandát. Efektivita by měla být zajištěna jak vzájemnou shodou obou orgánů o zřízení evropské služby vnější akce, ostatně v této věci jsem s prohlášeními Rady a Komise spokojen, tak ovšem také zahrnutím záležitostí týkajících se rozvojové pomoci, humanitární pomoci, rozšíření a mezinárodního obchodu. EU potřebuje mít silný hlas také ve věcech týkajících se například energetické politiky a solidarity.

Pokud jde o transparentnost, očekávám, že zřízením evropské služby vnější akce bude dosaženo rovnováhy. Nemám na mysli pouze rovnováhu mezi orgány, ale také geografickou vyváženost při jmenováních do evropské služby vnější akce. Jedná se o věc natolik důležitou, že můj důraz na ni nemůže být přiměřený. Současné zastoupení tento požadavek nesplňuje, vezmeme-li v úvahu například generální ředitelství RELEX nebo delegace Komise mimo EU. Tato služba by měla být zřízena shodně s demokratickými standardy a očekávám, že Parlament v tom bude hrát významnou roli, a to jak v průběhu zřizování, tak později spolu s Výborem pro zahraniční věci při posuzování kandidátů na funkci vedoucích delegací.

Co se týče školení zaměstnanců, zazněl tu návrh na vytvoření evropské vysoké školy diplomacie. Jedná se o důležitý záměr, ale rád bych této příležitosti využil také k tomu, abych zdůraznil, že již existují národní střediska a také početné evropské vysoké školy, které mají praxi ve vzdělávání příslušných zaměstnanců. Měli bychom na tuto zkušenost navázat, mám na mysli vysoké školy ve městech Bruggy, Natolin, Florencie a Maastricht.

Cristian Dan Preda (PPE). – (FR) Pane předsedající, také bych zřízení evropské služby vnější akce rád přivítal jako krok správným směrem, který znamená pokrok v dosahování toho, aby Evropa byla na mezinárodní scéně soudržnější a efektivnější.

Také se domnívám, že vytvoření této služby dodá evropskému projektu důležitý politický rozměr a Evropa jím získá političtější profil.

Rád bych také zdůraznil, že v rámci své činnosti, pokud jde o administrativní a rozpočtové povinnosti, služba potřebuje soudržnost, a v této věci jsou pochopitelně klíčové vztahy s Komisí na jedné straně a s Parlamentem na straně druhé.

Pokud jde o Parlament, rovněž se domnívám, že tato služba musí s Parlamentem přímo a velmi úzce spolupracovat, aby byli jeho členové stále informováni o jejích činnostech a také o jmenováních do nejdůležitějších funkcí. Kromě toho vysoký představitel bude jistě dobře známá osobnost, ale domnívám se, že také ostatní členové této služby by měli být lidé, kteří vzbuzují velkou míru důvěry.

Rád bych také poukázal na otázku výběru zaměstnanců. Jak řekli již někteří kolegové poslanci, mám za to, že geograficky reprezentativní zastoupení je důležité a musí být nalezena rovnováha pro malé země a nové členské státy.

Nakonec bych se rád stručně dotknul důležitosti společné evropské kultury, která sice vzniká v různých školách a různých institucích, ale domnívám se, že v této věci by sladěná snaha týkající se vytvoření určité struktury na evropské úrovni byla dobrým nápadem.

Mário David (PPE). – (PT) Pane předsedající, je nezbytné, aby hlavním cílem vytvoření evropské služby vnější akce byla konsolidace práce evropských orgánů a tím zajištění vzniku efektivní služby schopné zformulovat, vyslovit a realizovat evropskou odpověď na aktuální mezinárodní problémy.

Měla by také být něčím víc než jen součtem jednotlivých částí, ke stávajícímu úsilí členských států a Evropské unie by měla přinášet přidanou hodnotu. V této souvislosti je, jak se domnívám, nezbytné, aby to, čím je EU ojedinělá – jinak řečeno metoda Společenství – v této nové skutečnosti zaujalo ústřední postavení. Proto plně podporuji zprávu poslance Broka, která hájí a chrání úzkou spolupráci mezi Komisí a touto budoucí službou.

Pokud jde o tento bod, rád bych vyzdvihl dvě věci. Za prvé mezi předsedou Komise a vysokým představitelem, jenž bude také místopředsedou Komise, musí existovat těsná koordinace, aby bylo zajištěno, že tato služba bude efektivní a bude hladce fungovat. Za druhé mezi Parlamentem a Komisí musí být vytvořena koalice, aby se mohlo čelit tendenci k mezivládnímu postupu, která by mohla oslabit efektivní chod služby.

Parlament proto musí být ostražitý a starat se o to, aby Evropská služba vnější akce byla znamenitou institucí vyznačující se těmi nejlepšími odbornými předpoklady pro zahraniční politiku.

(Předsedající dal prostor panu poslanci Dartmouthovi, aby mohl panu poslanci Predovi položit otázku signalizovanou zvednutím modré karty.)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pane poslanče Predo, ve svém proslovu jste použil obrat „společná evropská kultura“. Máte za to, že přijetí Turecka do Evropské unie by se zcela slučovalo se společnou evropskou kulturou, o které jste se zmínil?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ve svém proslovu jsem hovořil o společné kultuře z hlediska diplomacie jakožto součásti politické kultury. Pokud jde o mne, domnívám se, že Turecko je v tomto smyslu také součástí této evropské politické kultury, jež zahrnuje zcela úctyhodnou diplomatickou tradici. Děkuji vám za tuto otázku. Jde o věc, které jsem se měl dotknout hned ze začátku.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Pane předsedající, jako členka Výboru pro rozpočtovou kontrolu jsem zneklidněna způsobem, jímž Komise a Rada, pokud jde o otázku služby vnější akce, obcházejí Evropský parlament. Nemáme k dispozici žádné dokumenty a jsme jediní, kdo je nemá, kdo nebyl přizván k účasti a kdo je nucen přijmout, co bylo dojednáno. To překračuje všechny meze!

Z toho, čeho jsem byla svědkem v této rozpravě, a z prohlášení obou představitelů je patrná demontáž nástrojů Společenství. Budeme také svědky zavádění výjimek v uplatňování nástrojů zahrnujících parlamentní práva, například rozpočtového nařízení. My, členové Evropského parlamentu, musíme být ostražití. Během rozpravy jsem si vůbec neujasnila odpověď na otázku „Kdo o čem rozhoduje?“ Domnívám se, že se jedná o otevřenou otázku. Mám také za to, že nebudou-li ctěna naše rozpočtová a kontrolní práva ani naše

spolurozhodování v této věci, bude pro nás v nadcházejících několika letech s Radou a Komisí velmi obtížné spolupracovat.

Richard Howitt (S&D). – Pane předsedající, chci podpořit silnou službu vnější akce s geografickou působností pokrývající celý svět, s odpovědností za evropskou bezpečnostní a obrannou politiku, která v sobě sloučí činnosti Rady a Komise týkající se plánování, zabraňování konfliktům a řešení krizí.

Musím však také souhlasit s paní předsedkyní Malmströmovou, že zachová-li si Komise odpovědnost za obchod, rozvoj a rozšíření, nebude to pro tuto službu znamenat újmu, a proto jsem s kolegou poslancem Gualtierim spolupracoval na změně znění odstavce 6 písmene c), která podporuje sloučení plánování a realizace rozvojové politiky EU.

Kritikové by měli chápat, že stávající systém trpí určitými problémy. Vysoký představitel nemá přímou zodpovědnost vůči Parlamentu, dochází ke zdvojení činností mezi Radou a Komisí, k tříštění mezi zvláštním zástupcem EU a vedoucími delegací Komise, kvůli obchodním a geopolitickým zájmům jsou občas opomíjena lidská práva atd.

Tato hlavní reforma přinášená Lisabonskou smlouvou musí být provedena tak, aby fungovala, a tak bude funkční.

Na závěr poznámka pro paní komisařku Ferrero-Waldnerovou. Víím, že nedá průchod svému pobouření vyvolanému intervencí Strany nezávislosti Spojeného království a že si je vědoma toho, že britská velvyslanectví nejsou na prodej.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Pane předsedající, dnes vlastně děláme to, že Evropské unii dáváme zelenou, aby dále rozvíjela svůj důležitý úspěch v úsilí vytvořit pro sebe v globální zahraniční politice větší a důležitější roli. Rád bych panu poslanci Brokovi blahopřál za podrobnou a velmi věcnou zprávu. Domnívám se, že je nezbytné, aby tato nová služba doplnila stávající služby Evropské unie, které budou dále poskytovány. Je také důležité, aby se zastupitelství Evropské unie po celém světě nezdvojila nebo neztrojila. Obávám se, že skutečně hrozí, že se něco takového bude dít.

Na závěr bych rád dodal, že bychom měli vyzdvihnout konzulární funkci takovýchto nových zastupitelství. Malé země nemají dostatek peněz a nemají úplně všude v Evropě a všude ve světě svá zastupitelství, a proto vkládají do této služby velké naděje. My ve Slovinsku máme dobrou zkušenost se spoluprací s rakouskými diplomaty. Paní komisařko, byli bychom rádi, kdyby tato spolupráce pokračovala a fungovala jako jakýsi model.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Pane předsedající, paní komisařko Ferrero-Waldnerová, ráda bych vás upozornila na skutečnost, že Evropská unie je zavázána ve všem, co dělá, jednat v souladu s lidskými právy a tato práva zahrnují samozřejmě také práva žen, jak tu již bylo zmíněno. Osobně se domnívám, že společná Evropská služba vnější akce určitě využítuje vhodné příležitosti k tomu, aby se ve veškeré naší práci dbalo o lidská práva, byť k tomu nedojde automaticky.

Ráda bych se od vás blíže dozvěděla, jak zamýšlíte zajistit, aby lidská práva a úsilí o rovnost byly začleněny do této chystané služby vnější akce. Uvedu příklad: Všechny delegace EU v současné době nedodržují sedm obecných lidsko-právních zásad, které jsme společně schválili. Nyní máme příležitost, například prostřednictvím vzdělávacích programů, klást na tyto důležité věci větší důraz. Ráda bych se proto dozvěděla vaše názory na tato témata.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pane předsedající, otázka, která se tu právě rozebírá a o níž vlastně mluvíme, se týká toho, zda se při postupné realizaci požadavků Lisabonské smlouvy vydáme cestou nadstátního útvaru nebo cestou úzké institucionální spolupráce dvaceti sedmi zemí. Ústavní soudy se v současnosti touto otázkou také zabývají a chtějí dospět k rozhodnutí. Ve Štrasburku byla před prvním zasedáním vztyčena vlajka EU, zazněla hymna EU doprovázená vojenskou přehlídkou. Vlajku a hymnu má stát, nikoliv spolupracující skupina. Mluvílo se tu o vysílání velvyslance, který nás bude ve světě zastupovat. Také tu zazněla slova o Evropě hovořící jedním hlasem. S tímto nesouhlasíme. Máme jinou představu o budoucnosti Evropy. Kvůli tomu ještě nejsme paranoidní, jak o nás prohlašují ti, kdo se tu ohánějí tolerancí. Přesto chceme Evropu, jen se tato Evropa náhodou neshoduje s tím, co chce většina lidí.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – Pane předsedající, protože řečník byl natolik laskav, že souhlasil s tím, aby mu byla položena otázka, zeptám se ho na jednu věc. Real Madrid, což je španělský fotbalový klub, má vlajku a hymnu. Domníváte se, že je to stát?

(Smích a potlesk)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Vlajka ostatních států se během vojenské přehlídky doprovázené hymnou, jako tomu bylo v tomto případě, obvykle nevztýčuje. Domníváte-li se, že Evropa funguje jako fotbalový tým, jedná se o váš osobní pohled na tuto věc. Evropa by neměla být klubem fanatiků shluknutých kolem jediné vlajky, jakkoli asi jste jejím horlivým přívržencem, ale měla by raději být týmem zastávajícím různé pohledy.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pane předsedající, diskuse o evropské službě vnější akce probíhá právě v době, kdy se potřeba dlouhodobé strategie EU týkající se toho, jak jednat s ostatními částmi planety v dramaticky se měnícím světě, stala naléhavou. Potřebujeme odvážné strategie, vize a činy, protože vznikající světové velmoci se modernizují mnohem rychleji, než tomu v Evropě kdy bylo, a stávají se stále sebevědomějšími.

Naše geopolitické strategické myšlení v oblasti zahraniční politiky se nemůže omezovat na změnu klimatu a energetickou bezpečnost. Jeden ze tří orgánů, které v praxi budou činné v zahraniční politice – předseda Rady, předseda Komise a vysoký představitel – musí být vybaven pravomocemi pro geopolitickou strategii, a ne pouze pro krátkodobé řešení aktuálních problémů, což by vedlo k zahraniční politice opírající se o nejmenšího společného jmenovatele. Podle mého názoru je přirozeným kandidátem na tyto strategické pravomoci nejvyšší představitel mající k dispozici nástroje a odbornou způsobilost evropské služby vnější akce.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Zřízení evropské služby vnější akce a její úspěšné uvedení do chodu bude pro Evropskou unii znamenat zásadní úspěch na cestě k realizaci cíle, jímž je mít vlastní evropskou společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. To by Evropě umožnilo skutečně hovořit jedním hlasem. Pak bude možné odpovědět na známou anekdotickou otázku vyslovenou Henrym Kissingerem: „Komu mám zavolat, když chci telefonicky hovořit s Evropou?“, protože telefonní číslo Evropy bude telefonním číslem vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Chceme-li se v současnosti dozvědět stanovisko Evropy, musíme znát dvacet sedm telefonních čísel, na každý členský stát zvlášť.

Je samozřejmé, že aby tato služba mohla začít fungovat, musí budoucí vysoký představitel předložit svůj návrh na zřízení této služby zde v Parlamentu. Doufám také, že tato osoba vezme v úvahu zprávu poslance Broka a zajistí rovné a spravedlivé zastoupení všech členských států, zejména nových členských států.

Krisztina Morvai (NI). – Pane předsedající, je vskutku zajímavé pozorovat, jak jsou někteří poslanci velmi popuzeni tím, když se zpochybňuje pověstný jediný hlas a celý status quo. Vyzývám a zvu evropské občany, kteří nás zvolili, aby tu s námi prostřednictvím internetového přístupu naslouchali těmto rozpravám a vyjádřili svá stanoviska ke všem těmto věcem, o nichž tu debatujeme.

Chtěla jsem však vznést jinou otázku. Během diskuse jsem si vzpomněla na to, jak paní komisařka Ferrero-Waldnerová navštívila izraelskou vládu za hrozivého krveprolití během války v Gaze. Nikdy nezapomenu na to, jak jste, paní komisařko, v této strašné době objímala a líbala členy izraelské vlády.

Bude-li přijato toto usnesení, jak si mohu být jista tím, že nikdo nebude mým jménem objímat a líbat válečné zločince?

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Nejprve bych ráda poblahopřála Elmaru Brokovi za přípravu návrhu této zprávy. Od chvíle, kdy ministr zahraničních věcí USA Henry Kissinger vyslovil otázku zmíněnou již předchozím řečníkem: „Komu mám zavolat, když chci telefonicky hovořit s Evropou?“, uplynula již tři desetiletí. Vytvoření funkce vysokého představitele a zřízení vnější služby umožní Evropské unii na tuto otázku odpovědět.

Domnívám se, že po zavedení těchto funkcí by měla být evropská diplomacie s to hrát aktivnější a rozhodnější roli při obraně základních zájmů EU, což se týká také energetické bezpečnosti.

Vítám skutečnost, že vysoký představitel a vedoucí diplomatických misí by měli vést nepřetržitý dialog s Evropským parlamentem.

Pokud jde o výběr zaměstnanců, kteří budou součástí vnější služby, domnívám se, že kromě skutečnosti, že příslušní zaměstnanci musí mít vynikající znalosti a schopnosti, musí být zcela určité také zajištěno náležité proporcionální zastoupení členských států.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pane předsedající, také bych rád vyjádřil své upřímné poděkování za tuto skvělou a věcnou zprávu. Díky zřízení evropské služby vnější akce bude Evropská unie schopna být aktivně přítomna

na mezinárodní aréně jako tvůrce mezinárodní politiky. To je nesmírně důležité. Všichni se pochopitelně shodujeme v tom, že za otázku kvality služby nesou v první řadě odpovědnost Komise a členské státy a že v této záležitosti je zapotřebí spolupráce mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí.

Rád bych se však paní komisařky zeptal, zda na základě svého kontaktu s Evropským parlamentem předpokládá praktickou možnost využití naší práce formou aktivní spolupráce například v meziparlamentních delegacích. Domnívám se, že je tu mnoho fór, kde by vysoký představitel a Evropská služba vnější akce mohli aktivně spolupracovat s Parlamentem, včetně spolupráce prostřednictvím delegací. Jsou v tomto ohledu činěny náležitě přípravy?

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Pane předsedající, paní komisařko, nejprve chci také poděkovat zpravodaji za znamenitou zprávu. Chci však zdůraznit, že aby byla Evropská služba vnější akce funkční, musíme věnovat opravdovou pozornost malým členským státům a charakteristickým zvláštnostem jednotlivých zemí v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky. Pouze tak a prostřednictvím této rozpravy budeme schopni z EEAS učinit životaschopný subjekt.

Je důležité, že ve zprávě byla také zmíněna důležitost transparentnosti a demokracie. Navíc si dále myslím, že bychom měli ve spojitosti s EEAS výslovně zdůraznit důležitost otázek bezpečnosti nevojenské povahy. Pilíři Evropské unie, na nichž byla vytvořena, jsou mír a stabilita, které můžeme globálně šířit zejména prostřednictvím humanitární pomoci, rozvojové spolupráce, řešením krizí a mezinárodním obchodem.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Pane předsedající, považuji za zajímavé, že někteří poslanci, kteří tak zaníceně mluví o demokracii, se nedokážou smířit se skutečností, že Lisabonská smlouva byla demokraticky přijata dvaceti šesti parlamenty a jedním referendem.

(Potlesk)

Připouštím, že ještě chybí podpis jednoho muže, ale jsem si velice jista, že Lisabonská smlouva vstoupí velmi brzy v platnost a že bychom měli mít připravenou službu vnější akce. Jedná se o dobrou věc. Podporují ji členské státy, národní parlamenty a, vážení poslanci, – nahlédnete-li do průzkumů Eurostatu – také občané v celé Evropské unii. Je to dáno tím, že si myslí – stejně jako my, jako já, jako většina lidí zde –, že pro Evropskou unii je důležité, aby byla schopna jednat soudržněji a důrazněji, pokud chceme prosazovat naše hodnoty a usilovat o mír a demokracii na celém světě.

Měli bychom se samozřejmě vyvarovat byrokracie a zdvojení činností, ale jak řekla paní komisařka Ferrero-Waldnerová, vytváříme nový subjekt. Má specifický charakter, proto musíme najít způsoby, jak jej vybudovat. Otázka, jíž se Coreper zabývá ve spolupráci s Radou, Komisí a členy Evropského parlamentu – pan poslanec Brok, další členové a já osobně jsme s panem předsedou Buzkem několikrát hovořili, aby byl informován také Parlament –, je obecný rámec a úkoly služby vnější akce. Tyto věci je nyní třeba politicky prodiskutovat, podrobné rozpracování bude následně úkolem vysokého představitele. Bude ho řešit v úzké spolupráci a prostřednictvím dialogu s Evropským parlamentem. O tom vůbec nepochybují.

Existují samozřejmě ještě otázky, které zbývá vyřešit. Důležité je, aby vysoký představitel měl nástroje k tomu, aby mohl své úkoly plnit co nejefektivněji. Znamená to, že musí být zodpovědný za administrativní rozpočet EEAS, ale také mít jmenovací pravomoci. Jakékoliv zákonné řešení, které zvolíme – a to je ještě stále věcí diskusí –, musí samozřejmě respektovat všechna příslušná rozpočtová pravidla a tím zajistit náležitou odpovědnost.

Rada nemusí ve zprávě poslance Broka souhlasit se všemi jednotlivostmi, ale myslím si, že se jedná o velmi hodnotný příspěvek do probíhající diskuse. Doufám, že v tomto Parlamentu získá širokou podporu, a ráda bych poděkovala panu poslanci Brokovi za vykonanou práci a také za tuto rozpravu zde v Parlamentu.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, chci opět připomenout, že nerozhodujeme o tom, zda služba vnější akce bude či nebude existovat, o tom již bylo rozhodnuto Lisabonskou smlouvou. Jak právě prohlásila moje kolegyně, jsem také přesvědčena, že Lisabonská smlouva opravdu brzy vstoupí v platnost.

Dále připojím své poznámky k několika věcem, které zazněly v rozpravě a kterým podle mne stojí za to se věnovat. Nejprve předesílám, že nám jakožto Komisi záleží na tom, aby EEAS byla úspěšná. Musí se hned od počátku jednat o společný počin s plným zapojením všech orgánů EU a všech členských států. Na základě vlastní zkušenosti komisařky pro vnější vztahy si myslím, že spousta věcí se bude v budoucnosti dělat jinak. Místopředseda s funkcí vysokého představitele bude podle mne potřebovat určitou míru řídicí a rozpočtové nezávislosti.

Zároveň je zřejmé, že EEAS bude potřebovat velmi úzké kontakty s celou řadou služeb Komise, a proto je důležité, abychom spolupracovali. Podporuji cíle Parlamentu týkající se zajištění transparentních rozpočtových opatření pro EEAS s povinností zodpovídat se. V tom máme také jasno, takže si myslím, že se těšíme, jak v této věci budeme vypracovávat odpovídající řešení.

Druhou věcí je, že podle Smlouvy politickou odpovědnost před Evropským parlamentem nese především předseda Komise, místopředseda s funkcí vysokého představitele a ostatní členové Komise. Vítáme jasný signál, jenž zazněl ve zprávě poslance Broka, že místopředseda s funkcí vysokého představitele by měl mít jmenovací pravomoc pro EEAS a vedoucí pracovníky delegací.

V rámci nového systému budou vedoucí delegací a další vedoucí pracovníci EEAS úředníky EU, na něž se vztahuje služební řád úředníků, jejich jmenování bude podléhat předepsaným postupům a budou muset splňovat požadavky na nezávislost. Měli bychom otázky ohledně toho, jaké to bude mít důsledky, bude-li tímto způsobem pro slyšení v EP ustanovena jedna skupina. I kdyby se toto slyšení týkalo jen funkcí s větším politickým významem, platila by stejná otázka. Myslím, že toto řešení se určitě neshoduje s praxí členských států.

Opakuji však, že chápeme, že Parlament má zájem o důkladný rozhovor, ať oficiální či neoficiální, s důležitými vedoucími úředníky z EEAS a delegací. Domnívám se, že ten by mohl proběhnout až po jmenování, pak by měly příslušné osoby přijít do Parlamentu a pohovořit si o jednotlivých otázkách.

S velkým zájmem a radostí jsem si také všimla toho, že zde byla zmíněna otázka lidských práv a otázka práv žen. K tomu mohu říci jen tolik, že všechny orgány EU jsou povinny začleňovat hledisko rovnosti žen a mužů. Totéž bude platit i v případě EEAS, ale jmenování musí vycházet také ze zásluhy, proto se zásluha a začleňování hlediska rovnosti žen a mužů musí uplatňovat společně.

Chtěla jsem se stručně vyjádřit k izraelské vládě a mé cestě na Blízký východ. Po vypuknutí konfliktu v Gaze bylo velmi důležité dosáhnout zastavení palby. Snažila jsem se přispět k prvnímu příměří a myslím, že to byla zejména moje intervence, co v tomto velmi obtížném a důležitém okamžiku umožnilo otevřít humanitární koridory a stanovit časy pro předávání humanitárních nákladů.

A na závěr, pokud jde o delegace, jak jsem řekla dříve, ty jsou již otevřeny. Delegace Evropského parlamentu jsou již otevřeny komisařům nebo členům Rady, aby je mohli navštívit, ale také záleží na časovém rozvrhu. Tato situace by měla zůstat v budoucnosti stejná.

Elmar Brok, zpravodaj. – (DE) Pane předsedajícím, paní předsedkyně Malmströmová, paní komisařko, dámy a pánové, útoky, které tu zazněly na adresu společné evropské zahraniční a bezpečnostní politiky patří do minulosti. V průzkumech veřejného mínění 70 % občanů Evropy tvrdí, že chce silnější společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, protože si je vědomo, že to je jediný způsob, jak zachovat v Evropě mír a postarat se ve světě o evropské zájmy. Prohlášení, která jste učinili, náležejí do minulosti. Jedná se o onen druh výroků, který vedl Evropu do války, a s nimi již chceme skoncovat.

Rádi bychom také konstatovali, že tuto zahraniční politiku chceme proto, abychom posílili schopnost Evropy jednat. Rád bych také výslovně prohlásil, že zahraniční politika není záležitostí parlamentů. Praktická zahraniční politika musí být starostí exekutivy. Tak tomu je ve všech národních státech. Znamená to však, že parlamenty – a v tomto případě Evropský parlament – musí mít plná práva pro výkon dohledu nad ní. Musí být vyjasněno, jak se to týká rozpočtu, ve kterých oblastech existuje právo na informovanost a kde se jedná o přímou zodpovědnost.

Rád bych vyzval Radu a Komisi, aby ve svých dokumentech uváděly méně informací o organizačních schématech a o členech národních delegací, kteří budou jmenováni do konkrétních funkcí. Místo toho musí popsat v těchto dokumentech COREPER práva Parlamentu, a nikoli pouze prohlašovat, že práva Parlamentu musí být plně zohledněna. Domnívám se, že je zde potřeba podniknout určité kroky. Kromě toho jsem toho názoru, že vysoký představitel neboli místopředseda, jenž má být teprve jmenován, se musí účastnit přípravy návrhů a nesmí být postaven před hotovou věc. To musíme také vzít v úvahu. Paní předsedkyně Malmströmová, důvěru by také zvýšilo to, kdybyste dále vysokého představitele zmiňovala jako vysokého představitele neboli místopředsedu Komise. Pak bychom všichni mluvili o téže věci a pomohlo by nám to ujistit se, zda hovoříme skutečně o tomtéž.

(Potlesk)

Předseda. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 22. října 2009.

Písemná prohlášení (článek 149)

Gabriele Albertini (PPE), *písemně*. – (IT) Text, o němž se zítra chystáme hlasovat, je skvělým základem pro další jednání.

Jsem vděčný panu poslanci Brokovi a paní poslankyni Neyts-Uyttebroeckové za skvělou práci, kterou odvedli, i když na ni měli málo času. Na základě této práce bude výbor, jehož mám tu čest být předsedou, schopen vést konstruktivní, ale důrazný dialog s vysokým představitelem a bránit v rámci nové služby vnější akce charakter Společenství. Vzkaz, který chceme poslat Komisi a Radě, zní v podstatě takto: Chceme službu, která bude mít rozsáhlé pravomoci a splní naši touhu, aby se Evropská unie stala globálním politickým hráčem, a chceme, aby se tak stalo na konsensuálním základě, což znamená za účasti a podpory všech tří orgánů – Parlamentu, Komise a Rady.

Proto Komisi naléhavě žádám, aby byla při jednáních odvážná a hájila model Společenství, a vyzývám ještě jednou Radu, aby tento Parlament a zejména výbor, jemuž předsedám, přizvala k jednáním již od samého počátku, abychom mohli dokončit tuto klíčovou fázi ve vytváření skutečně evropské zahraniční politiky.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *písemně*. – (RO) Vytvoření evropské služby vnější akce je naprosto nezbytné, máme-li zvýšit efektivnost vnější činnosti EU. Jeho účelem je prosazovat mnohem soudržnější zahraniční politiku a zviditelnit EU na mezinárodní úrovni. Dosažení těchto cílů však závisí na tom, jak tuto službu uspořádáme.

Zpráva obsahuje řadu zvláště důležitých návrhů. Potřebujeme instituci, která bude co nejracionalnější a vyvaruje se zdvojení činností. Proto podporuji sloučení delegací Komise ve třetích zemích s kontaktními kancelářemi Rady a s kancelářemi zvláštních zástupců EU a také vytvoření „velvyslanectví EU“. Z hlediska efektivnosti považuji za zajímavý také návrh, aby tyto delegace přijaly některé konzulární funkce, například udělování schengenských víz.

Chci zdůraznit potřebu předepsaného školení zaměstnanců, abychom měli opravdu kvalifikovanou službu, která odpovídá požadavkům EU. Zřízení evropské vysoké školy diplomacie se mi zdá být ideálním řešením úkolu, jak poskytnout diplomatickým zaměstnancům školení opírající se o společné standardy, aby byla pro EEAS zajištěna shodná průprava. V budoucnosti by se evropská diplomatická kariéra co do přitažlivosti mohla vyrovnat povolání diplomata členského státu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Je o další politováníhodný dokument z Evropského parlamentu, který se snaží v negativním slova smyslu zasáhnout do celkového způsobu fungování Evropské unie zneužitím právní subjektivity udělované Lisabonskou smlouvou, i když tato ještě nevstoupila v platnost, protože stále čekáme na ratifikaci Smlouvy Českou republikou.

Tato zpráva příznačně dokumentuje militaristický charakter Evropské unie. Cílem zprávy je zajistit, aby zahraniční politika sloužila zájmům vojenské rozpínivosti hlavních velmocí uvnitř Evropské unie tím, že využijí prvků, které vložily do Lisabonské smlouvy, aby podepřely své rozhodovací pravomoci v případech, kdy některé členské státy zastávají odlišné názory.

Dokumentuje to například toto prohlášení obsažené ve zprávě:

„jednotky pro vojenské a civilní řešení krizí musí působit v rámci úřadu vysokého představitele, přičemž velitelská a organizační struktura vojenského personálu se zřejmě bude muset lišit od struktury pro civilní personál; sdílení analýz zpravodajských informací mezi jednotlivými aktéry v rámci EEAS má zásadní význam, neboť vysokému představiteli napomáhá při plnění jeho mandátu, tj. provádění soudržné, důsledné a účinné vnější politiky Unie.“

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *písemně*. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, letos na jaře přijal Evropský parlament zprávu poslance Dehaena o dopadu Lisabonské smlouvy na institucionální rovnováhu EU. V ní Parlament požadoval, aby při budoucích jmenováních do vysokých funkcí EU bylo vzato v potaz také hledisko rovnosti žen a mužů. Nyní jen o několik měsíců později zaujímá Parlament ještě důraznější postoj ve prospěch zavádění rovnosti. Postoj Parlamentu vůči rovnosti je tedy jasný. Místopředsedkyně Evropské komise Margot Wallströmová byla v otázkách souvisejících s rovností proaktivní. José Manuel Barroso, znovuzvolený předseda Komise, také slíbil při vytváření nové Komise zaujmout vstřícný přístup k hledisku rovnosti. Zde však mají velmi důležité slovo členské státy. Jsem přesvědčena, že v členských státech Evropské unie najdeme vhodné kandidáty na členy Komise, jak muže, tak i ženy. Děkuji vám.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Lisabonská smlouva slibovala, že provede nejružnější změny. EU se měla stát akceschopnější a demokratičtější, Evropskému parlamentu by mělo připadnout více pravomocí spolurozhodování a občané by se měli dočkat evropského referenda. Členské státy jsou však vystaveny hrozbě, že přijdou o komisaře. Nyní nastala vhodná chvíle, aby EU ukázala svoji dobrou vůli a konečně se zeptala lidí na jejich názor o přijetí Turecka. Referenda se však konají, jak se zdá, jen proto, aby se nerespektovala. Je také obtížné vyřešit, jak se má EU stát akceschopnější, jsou-li povinnosti nově zřizovaných funkcí ve smlouvě jen nastíněny. Konflikty v této oblasti jsou stejně nevyhnutelné jako u nové služby vnější akce, jejíž práva na přístup zatím nebyla vyjasněna. Náš mimořádný rozpočet je stále nákladnější a pokrývá stále hustší síť subjektů, v níž se nevyhnutelně zdvojují činnosti a dochází k překrývání pravomocí. Proto je důležité udržovat rovnováhu, aby nový systém na jedné straně nepřispěl ke zdvojení činností, nýbrž dovolil využívat součinnost, a aby na druhé straně nemohla být obcházena parlamentní kontrola, nebyly omezovány členské státy a národní pravomoc zůstala nezměněna. Kromě toho všeho musí mít nová instituce potřebnou pravomoc pro realizaci svých úkolů a pro efektivní spolupráci se strategickými partnery Evropy.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *písemně*. – (PL) Dámy a pánové, zřízení evropské služby vnější akce je výjimečným projektem, který si zaslouží zvláštní podporu. Má pomáhat vysokému představiteli EU, ale zároveň musíme pamatovat na to, aby byla zajištěna náležitá míra odbornosti této služby a také její institucionálně a národně reprezentativní charakter. Při výběru zaměstnanců této služby by měla být věnována zvláštní pozornost tomu, aby byly dodrženy zásady transparentnosti a rovnosti. Za zmínku také stojí skutečnost, že Evropská služba vnější akce rozšíří dostupnost diplomatické pomoci, protože každý občan EU o ni bude moci požádat. Jedná se vlastně o rozšíření současné možnosti požádat o pomoc zahraniční službu jiného členského státu, pokud vlastní stát žadatele v konkrétní zemi nemá diplomatickou službu nebo konzulární úsek. Evropská služba vnější akce by také měla přinášet přidanou hodnotu kvůli součinnosti svých tří základních složek – služeb, které mají v současnosti své místo v Evropské komisi, Radě a členských státech. Podle mého názoru by EEAS měla vybírat kandidáty ze všech tří zmíněných zdrojů. Tím bude zajištěna její profesionalita, efektivnost a specifický charakter. Efektivitu bude dosaženo také prostřednictvím velkého množství zastoupení Evropské unie, která vzniknou transformací současných zastoupení Komise. Souhlasím s tím, co zmínil ve svém projevu pan poslanec Grzyb, totiž že vytvoření evropské vysoké školy diplomacie by se dalo vyhnout tím, že by se využila národní a regionální střediska, která již v Evropě mají věhlas co by místa, kde budoucí diplomaté získávají profesionální vzdělání.

9. Příprava schůzky Transatlantické hospodářské rady a summitu EU/USA (2. a 3. listopadu 2009) - Transatlantická soudní a policejní spolupráce (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o prohlášení Rady a Komise o:

1. přípravě schůzky Transatlantické hospodářské rady a summitu EU/USA (2. a 3. listopadu 2009) a
2. transatlantické soudní a policejní spolupráci.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, vážení poslanci a poslankyně, jak víte, naše vztahy s USA a transatlantická spolupráce mezi USA a EU jsou mimořádně důležité. Je to základní kámen zahraniční politiky Evropské unie, odvozený od hodnot svobody, demokracie a dodržování lidských práv a mezinárodního práva, a právě to nás spojuje. Nová vláda Spojených států amerických projevila velký zájem o prohlubování a rozšiřování vazeb s námi v Evropě. První Transatlantická hospodářská rada za účasti vlády prezidenta Obamy se bude konat ve dnech 26 až 27. října. Krátce poté, dne 3. listopadu, se uskuteční summit EU a USA. Jsou to dvě významné příležitosti k posílení našich vztahů. Dnešní rozprava je proto velice důležitá.

Ráda bych upozornila na několik oblastí, jichž se týká naše spolupráce a v nichž, jak doufáme, snad budeme schopni dosáhnout na summitu výsledků a užších vztahů.

Pokud jde o otázku klimatu, vítáme náročnější ambice na straně USA. Musíme s americkou vládou pracovat na tom, abychom v Kodani dosáhli komplexní a celosvětově závazné dohody. Vyzýváme Spojené státy americké, aby stanovily cíle srovnatelné s cíli vytyčenými ze strany Evropské unie. Spojené státy americké a EU musí být připraveny společně podpořit opatření týkající se změny klimatu, jako je snižování emisí, přizpůsobování, financování a další podpora pro rozvojové země.

Další důležitou otázkou je samozřejmě finanční a hospodářská krize. Dodržení dohod, kterých jsme dosáhli na summitu skupiny G20, a obnovení důvěry ve finanční trhy budou vyžadovat velice úzkou spolupráci.

Společně budeme usilovat o kladný výsledek uzavření kola jednání z Dohy v roce 2010, protože je to mimořádně důležité při snaze o prosazování obnovy a boj proti protekcionismu.

Samozřejmě budeme jednat i o řadě regionálních problémů, jako je například Afghánistán, Pákistán, Írán, Střední východ, Rusko a západní Balkán. V souvislosti se zvládáním krize udržujeme pravidelnou spolupráci, která je ještě užší než kdy předtím a která se projevila například v účasti USA v civilní misi SBOP, misi Eulex v Kosovu.

Rovněž spolupracujeme v otázkách energetiky, což je oblast, kterou je nyní třeba posílit, a doufáme, že budeme schopni ustavit zvláštní radu pro energetiku na ministerské úrovni mezi EU a USA.

Obě stany mají zájem na prohloubení spolupráce ve vnitrostátních a právních věcech. K tomuto tématu se vrátím za okamžik, protože mám za to, že rozpravy jsou sloučeny.

Pokud jde o nešíření jaderných zbraní a odzbrojení, spolupráce mezi EU a americkou vládou získala nový spád a Barack Obama tuto otázku upřednostňuje. Doufáme, že tento stav bude možné promítnout i do nového společného prohlášení o nešíření jaderných zbraní a odzbrojení v souvislosti s listopadovým summitem.

Strany na obou březích Atlantiku mají zájem na posílení naší spolupráce v oblasti rozvoje. EU a USA nesou samozřejmě odpovědnost za velkou většinu veškeré světové rozvojové pomoci. Nadcházející summit je proto vynikající příležitostí k diskusi o této a jakýchkoli jiných relevantních otázkách na nejvyšší úrovni. Švédské předsednictví je velmi potěšeno, že má možnost zastupovat EU.

Ráda bych řekla několik slov o hospodářském partnerství a Transatlantické hospodářské radě (TEC). Poskytnou nám na nejvyšší možné úrovni mechanismus pro urychlení současných jednání a pro určení nových oblastí regulační spolupráce. Musíme vypracovat pracovní program Transatlantické hospodářské rady, který by mohl být stanoven v příštím roce. Zajistí nám fórum pro spolupráci, na němž se budeme moci zabývat problémy týkajícími se globalizace a rychlých technických změn. Dosud se jednalo o důležité fórum, mohlo by však samozřejmě být i lepší, přinejmenším pokud jde o širší strategické otázky týkající se transatlantické ekonomiky a společných hospodářských výzev. Ve světle finanční krize je dnes Transatlantická hospodářská rada ještě důležitější.

Dovolte mi několik slov o právní a policejní spolupráci. Už nějakou dobu v této oblasti se Spojenými státy americkými spolupracujeme, což se odráží v řadě dohod o vydávání a vzájemné právní pomoci, které vstoupí v platnost v příštích měsících. Často o této otázce jednáme s Evropským parlamentem, který, jak vím, je v těchto věcech aktivním a odhodlaným partnerem, často i partnerem kritickým, což je dobré. V této věci vám musím připomenout například rozpravu o jmenné evidenci cestujících. Jakmile Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, vliv a účast Evropského parlamentu v této oblasti vzrostou.

V současné době pracujeme na dokumentu označovaném jako Washingtonské prohlášení, který bude popisovat stav v oblasti otázek právní a vnitřní politiky a spolupráce EU a USA v této věci. Toto prohlášení musí být smysluplné a musí na něj navazovat konkrétní opatření. Nepotřebujeme další elegantní slova, ale spolupráci, která bude hmatatelná a aktivní.

Přirozeně musíme určit své společné hodnoty, jmenovitě demokracii a právní stát, spolu s dodržováním lidských práv a základních svobod. Samozřejmě máme zájem o spolupráci ve všech oblastech, které pro tyto naše společné hodnoty představují hrozbu.

Usilujeme o včasné konzultace obou stran v případech politických incidentů schopných ohrozit druhou stranu. Zdůrazňujeme své společné ambice být aktivní na mezinárodních fórech s cílem dosáhnout úplného provádění mnohostranných závazků.

Spolupracujeme ve věci zvýšení bezpečnosti cestovních dokladů a zavedení biometrických pasů jako mezinárodní normy. Významným příkladem je dohoda o údajích osob cestujících v letecké přepravě. Společně zajistíme, aby dohoda fungovala, současně však musí být chráněno soukromí jednotlivců a musí být dodržovány systémy jednotlivých zemí.

Seznam oblastí spolupráce je dlouhý. Dovolte mi jmenovat jen několik z nich: provozování obchodu s lidmi, sexuální zneužívání dětí, obchod s drogami, hospodářská trestná činnost, trestná činnost v oblasti informačních technologií, korupce, konfiskace podpory a výnosů trestné činnosti a boj proti terorismu. To vše vyžaduje společné a do jisté míry koordinované úsilí.

Snažili jsme se zlepšit právní spolupráci, pokud jde o odhalování, vyšetřování a trestní stíhání pachatelů přeshraniční trestné činnosti a teroristů. Těšíme se na dohodu mezi EU a USA o vydávání a vzájemné právní pomoci, která vstoupí v platnost počátkem příštího roku.

Dohoda je nyní prováděna ve všech 27 členských státech EU a byla zřízena společná pracovní skupina EU a USA, která má zajistit provádění dohody. Jsou plánovány semináře, které mají sblížit dotčené subjekty a pomoci jim provádění sledovat.

Nakonec bych chtěla zmínit ještě další tři body. První se týká ochrany lidských práv a základních svobod. Ta je mimořádně důležitá. Boj proti přeshraniční trestné činnosti a terorismu často vyžaduje výměnu osobních údajů, což nás do jisté míry nutí k určitým ústupkům v oblasti základních svobod a práv. To je třeba vyvážit zásadní a přísnou ochranou osobních údajů. Spolupráce a dialog v této oblasti pokračují a měly by se zintenzivnit.

Má druhá poznámka se týká kritické infrastruktury. Musíme navzájem spolupracovat, pokud jde o škodu, která by mohla vzniknout na kritické infrastruktuře v případě přírodní katastrofy nebo teroristického útoku či útoků na naše informační systémy. Takové události by mohly mít ničivé důsledky. Tato oblast skýtá obrovský prostor pro spolupráci.

Zatřetí, EU a USA se zavázaly pracovat na základě zásad svobody, demokracie a spravedlnosti. Jsme pevně rozhodnutí prosazovat tyto zásady na celém světě. Činíme tak, kdykoli pracujeme společně a kdykoli pracujeme na mezinárodních fórech, jako je Organizace spojených národů.

Spolupráce styčných důstojníků a delegací se ukázala užitečná například na západním Balkánu a v Afghánistánu a Pákistánu. Tuto spolupráci je třeba zlepšit. Jednotlivá opatření v rámci této spolupráce se mohou vzájemně doplňovat. Musíme lépe koordinovat svou technickou pomoc. Budeme pokračovat ve své dárcovské spolupráci, ve spolupráci týkající se pomoci a v operativní spolupráci v oblasti Latinské Ameriky a Západní Afriky, abychom pomohli v boji proti obchodu s drogami a byli schopni plnit i jiné velké výzvy.

Jsem velmi ráda, že americká vláda nyní ukazuje tak silný zájem o spolupráci s námi. Je v našem zájmu se chopit této nabídky práce na ochraně našich hodnot a našich zájmů v konstruktivním dialogu, ve spolupráci, která snad v budoucnosti přinese hmatatelné výsledky.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, ve svém vystoupení bych se chtěla dotknout nadcházejícího summitu EU-USA, který bude důležitým mezníkem našeho transatlantického partnerství, a zabývat se i některými aspekty týkajícími se EU a USA, zvláště probíhajících jednání o změně klimatu a některých kritických otázkách GLS.

Lednová změna vlády USA měla velice významný dopad na vztahy EU a USA a naše partnerství dobře odstartovalo. Řekla bych, že naše vztahy získaly novou energii a jsem přesvědčena, že Lisabonská smlouva, jakmile vstoupí v platnost, také přispěje k dalšímu posilování tohoto životně důležitého vztahu tím, že dá Evropské unii ještě silnější zahraničně-politickou identitu. Právě to naši přátelé ve Washingtonu očekávají.

Ale mluvmе také jasně. Naše snaha o skutečné a rovné partnerství se Spojenými státy americkými také znamená, že Evropané musí mít vůli a schopnosti je naplňovat. Chtěla bych říci, že právě kvůli dvojímu hybnému prvku, vnitřnímu a vnějšímu, je summit ve Washingtonu tak důležitý.

První formální summit s prezidentem Obamou se konal po našem neformálním setkání na jaře letošního roku v Praze. Nyní jsou přípravy na washingtonský summit v plném proudu. Snažíme se s americkou stranou dosáhnout hmatatelných výsledků v prioritních oblastech. Globální ekonomika a změna klimatu budou pravděpodobně vedle řady klíčových úkolů v oblasti zahraniční politiky dvěma hlavními oblastmi, na něž se diskuse na summitu zaměří.

Ve věci ekonomiky se pozornost ve Washingtonu zaměří na společné úsilí v boji s hospodářskou a finanční krizí a na zajištění udržitelného celosvětového hospodářského oživení s cílem zabezpečit pracovní místa a dosáhnout růstu. Pokročíme dále v otázkách řádné správy globální ekonomiky, zejména ve věci finanční regulace a včasných opatření navazujících na summit skupiny G20 z Pittsburghu. Komise bude rovněž zdůrazňovat náš společný zájem o boj s protekcionistickými tendencemi a vyzveme USA k obnovení úsilí o úspěšné dovršení kola jednání z Dohy.

Zadruhé, ve věci změny klimatu budeme jako Evropská unie povzbuzovat USA k tomu, aby ke kodaňské konferenci přistoupily s náročnými cíli ve snaze dosáhnout skutečné celosvětové dohody, a budeme se spolu s USA rovněž zasazovat o dosažení pokroku v zavádění systému limitů a obchodování přes Atlantik.

Za třetí, ve věci zahraniční politiky budeme samozřejmě s USA jednat o tom, jak splnit naléhavé zahraničně-politické výzvy. V této oblasti se zaměříme na způsoby další a užší spolupráce v rámci mírového procesu na Středním východě, na výzvy, které představují jaderné ambice Íránu, a na to, jak můžeme zajistit obnovení jednoty v Afghánistánu, která je základem našeho společného úsilí v této zemi. Povedu samostatná zahraničně-politická jednání s ministryní zahraničí Clintonovou a ministrem zahraničí Bildtem, na nichž se těmto otázkám budeme věnovat podrobněji.

Kromě toho očekávám, že summit také přijme prohlášení o nešíření jaderných zbraní a odzbrojení, které bude znamenat pokrok spolupráce EU a USA v mnoha oblastech, které prezident Obama uvedl ve svých projevech v Praze a New Yorku. Tato iniciativa, která má sama o sobě strategický význam, je znamením obnovené snahy USA o efektivní mnohostrannost, kterou Evropská unie hodlá v každém směru podporovat a upevňovat.

A v neposlední řadě bude dalším zásadním výsledkem summitu vznik nové Rady EU a USA pro energetiku, která poprvé zasedne dne 4. listopadu. Na straně Evropské unie budu Radě předsedat já, mí kolegové komisaři Piebalgs a Potočnik a předsednictví a na straně USA ministryně zahraničí Clintonová a ministr Chu. Rada se bude zabývat globální bezpečností dodávek energie, regulací trhů s energií a produkce, novými technologiemi a výzkumem. Stručně řečeno, zajistí přidanou hodnotu v oblasti politiky, jejíž význam je zjevný.

Bude zde i nová Transatlantická hospodářská rada (TEC). Ta bude doplňovat Radu pro energetiku a získá rovněž novou energii. Transatlantická hospodářská rada se sejde ve Washingtonu příští úterý – tedy před zasedáním Rady pro energetiku – a její výsledek bude samozřejmě podkladem i pro rozhovory na summitu.

Slibnou oblast naší transatlantické spolupráce představuje tzv. spolupráce zdola. Budeme včas jednat o politických přístupech, abychom předešli odchýlné regulaci již v počátku. Je samozřejmé, že takovou spolupráci potřebujeme víc než kdy předtím. Nejlepším příkladem je potřebná odezva na finanční krizi. Budeme rovněž zkoumat, zda můžeme toto fórum spolupráce posílit i v oblasti informací o zdravotnických nanomateriálech.

Z podnětu USA rovněž hodláme zahájit užší spolupráci v oblasti inovací. Obě strany uznávají, že posílení inovačního potenciálu našeho průmyslu a našich pracovních sil je nezbytnou podmínkou tvorby pracovních míst a růstu, a tedy i úspěšného vypořádání se s přicházející krizí. A Komise bude samozřejmě znovu vyjadřovat i naše evropské obavy ohledně některých kritických otázek, jako jsou zabezpečení obchodu, potenciální narušení hospodářské soutěže v důsledku státní podpory a politiky veřejných zakázek v USA.

A konečně, jako Komise jsme se od samého počátku velice opírali o podporu Evropského parlamentu pro proces Transatlantické hospodářské rady a jsme za ni Parlamentu velmi vděční. Buďte tedy ubezpečeni, že budeme velmi podporovat iniciativy delegací Evropského parlamentu pro vztahy s USA na posílení parlamentní účasti ve věcech Transatlantické hospodářské rady na obou stranách Atlantiku.

Chtěli bychom upevnit úlohu Transatlantické hospodářské rady jako dvoustranného fóra pro řešení běžných i strategických otázek týkajících se transatlantického obchodu a investic. A co je důležité, Transatlantická hospodářská rada se bude dotýkat i transatlantického dialogu zákonodárců a subjektů občanské společnosti, odborné zkušenosti a politickou sílu zákonodárců tedy potřebujeme k využití plného potenciálu transatlantického trhu.

Má kolegyně již zmínila, že velice důležité budou i otázky GLS. Ve věci GLS se bude konat zasedání trojky ve dnech 27. až 28. října ve Washingtonu v rámci naší spolupráce v oblasti soudnictví, svobody a bezpečnosti. Komisi bude zastupovat místopředseda Barrot. Jsme v konečných fázích přípravy prohlášení, jehož cílem bude obnova našeho transatlantického partnerství v těchto oblastech. Na zasedání ve Washingtonu bude příležitost k formální výměně ratifikačních nástrojů pro dohody o vydávání a vzájemné právní pomoci, aby tyto dohody mohly vstoupit v platnost počátkem roku 2010. Tyto dohody posílí naše úsilí v boji proti trestné činnosti i v dnešním globalizovaném světě.

Pokroku musíme dosáhnout i ve věci další zásadní záležitosti velmi důležité pro občany, jak již bylo zmíněno. Budeme znovu opakovat požadavek na bezvízové cestování do USA pro všechny občany EU; vyjádříme své znepokojení ohledně možnosti poplatku za elektronický systém povolování cest jako de facto nové daně z cestovního ruchu a ještě jednou připomeneme USA, že je nutné zrušit zákaz cest pro cestující s HIV/AIDS v rámci programu bezvízového styku s USA, jak jste zmínili.

A konečně, zhruba v době zasedání ministrů pojedje delegace Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci do Washingtonu, věříme tedy, že budou moci předat stejné poselství. Místopředseda Barrot je rovněž připraven setkat se s delegací Výboru pro občanské svobody v době svého pobytu ve Washingtonu.

PŘESEDÁJÍCÍ: paní WALLIS*místopředsedkyně*

Elmar Brok, jménem skupiny PPE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, paní Malmströmová, právě jsem si všiml, že začleňování rovných příležitostí pro muže a ženy se stalo charakteristickým rysem tohoto Parlamentu. Musíme mít na paměti, že otázka Transatlantické hospodářské rady (TEC) je velice důležitá a že tato před několika lety zřízená instituce vyžaduje novou hnací sílu, protože jsme v přechodném období nástupu nové vlády v USA a brzy i nové Komise. Doufám, že zasedání, které se bude konat příští úterý, zajistí, aby činnost Transatlantické hospodářské rady pokračovala a probíhala ve vhodné atmosféře.

Transatlantický trh bez překážek obchodu by vedl k hospodářskému růstu ve výši 3,5 % v USA a v Evropě a 1,5 % na celém světě. V kontextu dnešní hospodářské krize je tato otázka velice úzce spojena s otázkou pracovních míst. Z tohoto důvodu bychom měli této příležitosti maximálně využít a ve veřejných prohlášeních vysvětlit, že tuto iniciativu bereme vážně. Paní Ferrero-Waldnerová, měli bychom též zajistit, aby se bezpečnostní politikou v oblasti energetiky zabývala nová Rada pro energetiku a aby byly otázky regulace řešeny v Transatlantické hospodářské radě. Je důležité, aby tyto dvě oblasti nebyly směřovány, aby se předešlo duplikaci a aby bylo zajištěno, že nakonec dojdeme k řešení.

To zejména znamená otázku zákonodárců. Nebude možné odstranit překážky bez účasti Evropského parlamentu a Kongresu USA, protože 80 % regulace je zakotveno v zákoně. Z tohoto důvodu tento úkol nemůže splnit správní moc sama.

Ještě bych chtěl uvést poslední poznámku k summitu. Změna klimatu, Afghánistán, nešíření jaderných zbraní a zbraní hromadného ničení a odzbrojení, to vše jsou důležité otázky, které díky nové vládě nabízí nové příležitosti. Chtěl bych vám popřát úspěch při snaze o zařazení všech těchto otázek do pořadu jednání a doufám, že nový nositel Nobelovy ceny ve spolupráci s Evropskou unií v těchto oblastech pro nás dosáhne zásadního úspěchu.

Hannes Swoboda, jménem skupiny S&D. – (DE) Paní předsedající, paní Malmströmová, paní komisařko, již bylo zmíněno, že pan Obama a nová většina v Kongresu pro nás představují významnou příležitost k posílení naší spolupráce, zejména pokud jde o společný transatlantický trh. Neměl by to však být společný trh pro deregulaci, ale společný trh vybudovaný na základech či zásadách sociálně-tržní ekonomiky, s rozumnou a přiměřenou regulací tam, kde bude nutná.

Pan Brok má naprostou pravdu, že to samozřejmě vyžaduje legislativní základ, bez ohledu na to, zda jednáme o regulaci finančních trhů nebo o regulaci politiky v oblasti životního prostředí a energetiky. Společný přístup v této oblasti by znamenal velký přínos pro formování celosvětových vztahů.

Jednou oblastí, která již byla zmíněna a mohli jsme o ní jednat dnes dopoledne, je ústřední otázka politiky klimatu. Mnoho z nás bude v příštích několika dnech ve Washingtonu, kde budeme mít možnost jednat se svými kolegy z Kongresu. Ačkoli právní předpisy týkající se politiky klimatu dosud nebyly přijaty, zástupci vlády USA jsou alespoň částečně oprávněni činit platné závazky, přestože do dovršení legislativního procesu v USA dosud nelze dokončit všechny podrobnosti.

Je naprosto nezbytné, aby Kodaň byla úspěšná. Není to konec procesu, ale důležitý krok v procesu dosahování společné politiky klimatu. Všichni se musíme postarat o to, aby Kodaň byla úspěchem. Úspěchem může být jen tehdy, pokud budeme mít závazné cíle v oblasti politiky klimatu.

A konečně, jak již bylo také zmíněno, bez ohledu na naše přátelství a vzájemnou náklonnost a bez ohledu na naše dobré vztahy, existují věci, na které nemůžeme přistoupit. Patří k nim například opakovaná protekcionistická opatření na trhu obranného zařízení, diskriminační vízová politika vůči některým členským státům a poplatky za víza požadované ze strany USA, které již byly zmíněny. Je důležité, abychom s USA hovořili z pozice rovného partnera. Je důležité vybudovat partnerství, ale také vysvětlit, co nemůžeme akceptovat, a to je v tomto případě politika diskriminující Evropany.

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, jménem skupiny ALDE velice vítám, že toto usnesení požaduje posílené strategické partnerství EU a USA jako základní kámen vnější politiky Evropské unie. Usnesení také správně zdůrazňuje úlohu integrovaného transatlantického trhu do roku 2015. Nesmíme dopustit, aby stromky nesčetných rozporů v konkrétních otázkách zastínily les obecného zájmu o společné hodnoty a cíle a například snahy o prosazování demokracie a lidských práv, řešení konfliktů a ochranu proti bezpečnostním hrozbám.

Z ekonomického hlediska skupina ALDE zdůraznila nutnost vyhnout se regulační arbitráži ve finančním odvětví a řešit otázky, jako jsou instituce „příliš velké na to, aby padly“. Podali jsme pozměňovací návrh k bodu 39, protože podle mě nedošlo k žádné dohodě vedoucích představitelů skupiny G2 na rozpracování daně z finančních transakcí nebo Tobinovy daně, je tedy absurdní takovou dohodu vítat, přestože jsme to chybně učinili v usnesení o summitu skupiny G20.

Skupina ALDE rovněž požaduje vypuštění bodu 38, který se zřejmě snaží o zrušení práv duševního vlastnictví. Ale, jak paní Malmströmová vysvětlila, velká část transatlantických vztahů se týká otázek v oblasti soudnictví a bezpečnosti. Skupina ALDE plně podporuje úzkou spolupráci v této oblasti, která však musí dodržovat základní práva, včetně práva na soukromí, a musí probíhat v demokratickém a transparentním rámci. V tomto ohledu je škoda, že poslanci Evropského parlamentu nebyli konzultováni ve věci společného prohlášení, které má být příští týden dohodnuto – zvláště jestliže podle Lisabonské smlouvy téměř všechny tyto záležitosti spadají do postupu spolurozhodování.

Je matoucí, proč Komise a Rada prosazují novou dohodu o přístupu k finančním údajům o občanech EU v systému SWIFT, když dohoda o vzájemné právní pomoci umožňuje specifické požadavky. Na to bych chtěla znát odpověď.

A konečně je škoda, že nový kontext spolupráce v oblasti soudnictví a vydávání osob přesto povoluje, aby byl ze Spojeného království zcela neodůvodněně vydán Gary McKinnon, počítačový hacker, který trpí Aspergerovým syndromem, namísto toho, aby byl trestně stíhán ve Spojeném království.

A úplně nakonec, plně podporuji to, co paní komisařka Ferrero-Waldnerová řekla o bezvízovém cestování pro všechny občany EU, a velmi kriticky se stavíme k tzv. poplatku „visa lite“ v systému ESTA.

Pascal Canfin, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Paní předsedající, ve svém projevu paní Malmströmová uvedla, že jsou nutné činy a nikoli jen hezká slova. Mohu vám říci, že skupina Zelených/Evropské svobodné aliance bude sledovat výsledky tohoto summitu mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií velice pozorně, protože se dostáváme do klíčového okamžiku na cestě, která nás na jedné straně vede do Kodaně a na druhé straně k reformě mezinárodního finančního systému.

Pokud jde o tuto poslední věc, je kasino znovu otevřené, zisky bank opět dosahují historických úrovní (437 miliard USD v ziscích pro banky v USA) a podle našeho názoru existuje méně politické vůle než před šesti měsíci. Proto máme obrovská očekávání ohledně tohoto summitu, který má ukázat, že v USA i v Evropě stále existuje politická vůle k regulaci kapitalismu a regulaci finančních institucí.

V zájmu dosažení tohoto cíle bych chtěl navrhnout, abychom pokročili ve dvou významných oblastech. První je boj s daňovými ráji, a ten vaše vystoupení nezmiňovala. Ministerstvo financí USA připouští, že daňové ráje vedou k roční ztrátě daňových příjmů ve výši 100 miliard USD. Proto jsme chtěli tuto otázku zdůraznit a říci vám, že pro Spojené státy americké a Evropu je důležité se tímto problémem na summitu společně zabývat.

Druhou otázkou, která již byla zmíněna, je daň z finančních transakcí. Když byl pan Barroso kandidátem na znovuzvolení do funkce předsedy, výslovně uvedl, že je pro takovou daň. Před čtrnácti dny Evropský parlament poprvé hlasoval většinou hlasů pro daň z finančních transakcí, pokud budou tvořit součást mezinárodního rámce. Skupina Zelených vás proto vyzývá, abyste tento bod zařadili na pořad jednání summitu Spojených států amerických a Evropské unie, který se bude konat na počátku listopadu.

Má poslední poznámka se týká toho, že v otázce klimatu máme povinnost vytrhnout trn z paty pana Obamy. Prezident Obama chce jednat, ale brání mu jeho většina. Nejlepší, co může Evropská unie pro něj udělat, je zavázat se na konci října k poskytnutí částky 30 miliard EUR na financování výdajů spojených s přizpůsobováním se změně klimatu na jižní polokouli a ke snížení vlastních emisí o 30 %. Jakmile to bude provedeno, budeme schopni dosáhnout pokroku v jednání. To je naše odpovědnost. Musíme to udělat před summitem.

Tomasz Piotr Poręba, jménem skupiny ECR. – (PL) Paní předsedající, prohloubení vztahů mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií by mělo být základem vnější politiky EU. Přece jen jsou Spojené státy americké po léta naším nejbližším spojencem. V současné době je před námi mnoho změn, kterým musíme společně čelit, bok po boku s Washingtonem. V oblasti bezpečnosti řešíme problémy s postojem Íránu a zhoršující se situací v Afghánistánu. O něco blíže našim hranicím se Rusko stává stále nepředvídatelnějším a autoritářským sousedem a Kreml vyvíjí neoimperialistický nátlak na země ležící okolo ruských hranic.

Pro obranu zásad společných Americe a Evropě a zachování věrnosti těmto zásadám musíme vždy hovořit jednohlasně, jestliže se máme zabývat porušováním lidských práv a hrozbami pro základní svobody občanů. Musíme být sjednoceni v obraně naší bezpečnosti. Nesmíme zapomínat, že Organizace severoatlantické smlouvy je základem našich transatlantických vztahů. Právě proto by prostor bezpečnosti, svobody a demokracie měl být rozšířen tak, aby zahrnoval i evropské země zvyšující euroatlantickou bezpečnost. Aktivní posilování vazeb se Spojenými státy americkými se nezbytně musí stát pro Evropskou unii prioritou.

Jean-Luc Mélenchon, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, paní Malmströmová, v současné ekonomické krizi má nově zvolený Parlament nárok na aktuální a co nejpřesnější informace ohledně struktury plánu velkého transatlantického trhu a ohledně cílů týkajících se deregulace, které zahrnuje v hospodářské a finanční sféře, na rozdíl od snu, který předkládají někteří kolegové poslanci.

Má být tento velký deregulovaný trh proveden do roku 2010 nebo 2015? Byl potvrzen? Osobně si myslím, že by byl pro Evropu velmi škodlivý, vzhledem k neblahému stavu základních prvků hospodářství USA a k tomu, že USA odmítly dát své finanční domy do pořádku, vedle zásadních důvodů, které mě vedou k tomu, abych odporoval myšlence, podle níž by toto partnerství mělo být, jak mnoho z vás uvedlo, základním kamenem politiky Evropské unie.

Tato úvaha mě také vede k tomu, abych se tázal, jaká opatření budou přijata v boji proti pádu dolaru a riziku, které tento pád představuje pro Evropu a zbytek světa. Proč byl návrh společné světové měny, který předložila Čína ve prospěch stability světové ekonomiky, bez vážného přezkoumání zamítnut?

Chci varovat před zastaralým nadšením pro atlantickou spolupráci, které končí velmi archaickým konformismem, v tomto okamžiku světové historie, kdy více než kdy předtím potřebujeme potvrdit existenci nezávislou na prání Spojených států amerických.

Krisztina Morvai (NI). – Paní předsedající, pokud jde o společný boj proti terorismu, dovolu mi jako právnička činná v trestní oblasti a v oblasti lidských práv jeden návrh. Myslím, že by bylo velmi důležité a užitečné zřídit společnou pracovní skupinu odborníků, akademiků, praktikujících právníků atd., která by vyvodila závěry z často velice palčivých zkušeností éry po 11. září, kdy byla lidská práva postavena ve jménu boje proti terorismu na vedlejší kolej.

Pocházím ze země, kde v posledních třech letech vláda přehlížela lidská práva a posílala lidi do vězení zcela bezdůvodně. Dnes a v této době to činí ve jménu boje proti terorismu. Máme ve vězení 16 velmi pravděpodobně politických vězňů, obviněných bez jakéhokoli důkazu z terorismu. Nerespektovaná lidská práva, habeas corpus, právo na obhajobu, práva vězňů: vím, o čem mluvím. Musíme být velice obezřetní, mluvíme-li o boji proti terorismu, a musíme to činit velice profesionálně a opatrně.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Paní předsedající, vztahy se Spojenými státy americkými jsou strategicky řečeno nejdůležitější vztahy Evropské unie.

Spojené státy americké zastávají ve světě klíčové postavení a Evropská unie se ve stále větší míře stává globálním hráčem. Můžeme a měli bychom provádět mnoho věcí společně. Především bychom měli převzít vedoucí úlohu při vytváření nového globálního světa, kdy čelíme novým výzvám a kdy se objevují nové významné subjekty.

Musíme dále posílit své vztahy a vytvořit nové institucionální mechanismy. Teď je na takové kroky správná doba. Ve Washingtonu máme vládu, která podporuje mnohostrannost, Evropská unie je posílena Lisabonskou smlouvou a jsme svědky vzniku nového světa, který chceme společně formovat.

Usnesení, které zítra přijmeme, konkrétně podporuje posílení institucionálních mechanismů, po němž Parlament volal ve svém usnesení ze dne 26. března.

Rozhodnutí o zřízení Transatlantické hospodářské rady před dvěma lety bylo správné. V dnešním světě však potřebujeme rozvíjet i vynikající koordinaci z hlediska politik a bezpečnosti. Potřebujeme pravidelná setkání představitelů odpovědných za vnější záležitosti a bezpečnost. Právě proto tato sněmovna, tento Parlament podpořil vznik Transatlantické politické rady, která v budoucnosti musí zahrnout Radu pro energetiku, kterou chcete zřídit na příštím summitu.

Parlament také chce, aby se každoročně konaly dva summity. Máme-li dva summity s Ruskem, proč ne se Spojenými státy americkými? Dámy a pánové, stále více se mluví o tom, že skupina G2 je tvořena Spojenými státy americkými a Čínou, tedy že představuje privilegovaný vztah mezi předními světovými hráči. Znepokojuje mě, že my Evropané můžeme oslabit svou úlohu partnerů a narušit naše privilegované vztahy

se Spojenými státy americkými. Musíme Spojeným státům americkým vysvětlit, že v oblasti zahraniční politiky bude Unie posílena Smlouvou.

Evropská unie nebo dnešní Evropa již nepředstavuje problém, kterým po desetiletí byla. Dnes, v tomto složitém světě, by Evropa měla být součástí řešení, a já doufám, že tak se na věc dívají i Spojené státy americké. Aby k tomu došlo, jak upozornila paní komisařka, musí Evropané jednat i v souladu s globální úlohou, kterou chceme mít, a musí dostat požadavkům v oblasti privilegovaných vztahů, které chceme mít se Spojenými státy americkými.

Abych to shrnul, klíčovou otázkou pro nadcházející summit by podle mého názoru mělo být posílení transatlantických vztahů včetně vztahů na institucionální úrovni.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Paní předsedající, transatlantické vztahy, které jsou zásadní pro EU i pro USA, prošly v nedávných letech závažnou zkouškou. Nyní, když je v Bílém domě nová vláda, která nově definuje priority USA, a Francie je zpět ve vojenské struktuře NATO, jsou vyhlídky lepší. Osobně se domnívám, že doba nazrála pro zásadní vyhodnocení transatlantických vztahů, aby dostaly pevný základ, který si zasluhují, a mohly odolat současným společným výzvám, které před ně staví mezinárodní prostředí – energetika, změna klimatu, vznik nových mocností, finanční a hospodářská krize a terorismus.

Tentokrát bychom měli překročit povrchní rozdíly a měli bychom zhodnotit své hlubší společné zájmy, které byly až dosud považovány prostě za zaručené. Pravda je, že bez takového důkladného zhodnocení bychom my na západě mohli ztratit iniciativu ve prospěch jiných center moci, která nebudou váhat přetvořit svět podle svých zájmů – a nikoli podle našich.

Jedním ze společných zájmů je například bezpečnost v Evropě, která je proto jádrem transatlantických vztahů. I pokud prozatím není válka na tomto kontinentu vážnou možností, kulminace určitých současných negativních trendů by mohla tuto možnost vrátit zpět, nebudeme-li reagovat řádně. Pokrok není nezvratný, jak všichni ve střední Evropě dobře víme. Právě proto bychom se před zvážením návrhu na přehodnocení stávající bezpečnostní architektury kontinentu měli pokusit získat konečné odpovědi ve věci další účasti USA, budoucnosti NATO a úlohy očekávané od Evropské unie po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Chce-li Evropa uskutečnit své ambice stát se skutečným hráčem na poli světové politiky, měla by odstranit rozdíly mezi svými členy a pokusit se je rovným způsobem motivovat na základě skutečně společných ekonomických zájmů.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, paní ministryně, paní komisařko, čtvrté zasedání Transatlantické hospodářské rady je pro toto fórum ideální příležitostí nalistovat novou stránku. Transatlantická hospodářská rada musí mít větší ambice. Obě strany transatlantického dialogu souhlasí s tím, že našimi hlavními prioritami jsou překonání hospodářské krize a boj se změnou klimatu. Nyní jde o to, abychom se dohodli na konkrétním pořadí jednání Transatlantické hospodářské rady, který bude tyto priority odrážet.

Spolupráce v oblasti inovací pro vývoj nízkouhlíkových ekonomik a energeticky účinných společností je zvláště důležitá. Kromě toho je důležité také intenzivněji zapojit různé zúčastněné subjekty, jako je Transatlantický dialog spotřebitelů, fórum tvořené 80 organizacemi spotřebitelů. Tyto organizace by mohly pomoci učinit ochranu spotřebitelů ústředním tématem v dialogu o regulaci finančních trhů. Cíl spočívající zřízení společného transatlantického trhu do roku 2015 je možná příliš ambiciózní, je však třeba jej posuzovat na základě toho, že zlepší životy lidí na obou stranách Atlantiku. A proto jsou Zelení pro transatlantickou novou dohodu.

James Elles (ECR). – Paní předsedající, souhlasím s řečníky, kteří uvedli, že před sebou máme s novou vládou USA skutečnou příležitost.

Tři stručné body. Zaprvé, zřejmě jsme dospěli do situace, kdy máme obrovský počet témat projednávaných mezi EU a USA, ale nemáme žádný strategický dialog, a ve Washingtonu mi říkají, že USA a Čína vedou daleko větší strategický dialog, než existuje mezi námi přes Atlantik. Není již čas na tomto summitu říci, že chceme strategický dialog pro strategické partnerství?

Zadruhé, pokud jde o protekcionismus týkající se Transatlantické hospodářské rady, je zcela jasné, že největším nebezpečím v příštích 12 měsících bude uzavírání trhů a nikoli jejich otevírání, a přesto máme transatlantický trh, který, jak uvedl pan Brok, je největší příležitostí, kterou máme pro generování růstu na obou stranách Atlantiku.

Není již čas učinit transatlantický trh zásadní součástí rozvoje obchodu, spíše než jej odkládat jako problém regulace? Ve skutečnosti představuje velkou příležitost.

A konečně, je zklamáním, že nemáme žádnou studii a žádný plán, jak slíbil pan Verheugen. Studii zaplatil Parlament. Pokud chcete, aby Parlament spolupracoval a říkal, jak nyní potřebujeme zjistit možnosti otevírání trhů, uvolněte tuto zprávu, jak usnesení říká, do 15. listopadu.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, pokud jste přesvědčeni, že Evropská unie potřebuje partnery, jak všichni předešlí řečníci uvedli, je tato myšlenka stále jasnější právě v oblasti hospodářství. Transatlantický trh má objem okolo 2 miliard EUR denně. Proto je jasné, jak je důležitá Světová obchodní organizace (WTO). Rovněž je jasné, že dohody o volném obchodu jsou důležité a především, že se na transatlantické partnerství musíme pozorněji zaměřit.

Někdy mě znepokojuje, co se děje na druhé straně Atlantiku, když se dívám na nového prezidenta. Najde si čas na převzetí Nobelovy ceny v Oslu, ale pro mnoho evropských hlav států a vlád bylo složité si s ním sjednat schůzku mimo summit skupiny G20. V Kodani si vyhradil čas na podporu olympijské kandidatury svého domovského města, bohužel však neměl čas se k nám připojit při významné evropské oslavě, jinými slovy při 20. výročí pádu berlínské zdi a železné opony. Byl bych rád, kdyby se nám podařilo ho přesvědčit, že by neměl na poslední chvíli čekat s rozhodnutím o tom, zda by se zasedání Transatlantické hospodářské rady mělo konat, ale namísto toho by měl Transatlantickou hospodářskou radu s plným přesvědčením na dalších několik let podpořit.

Potřebujeme, aby byl obchod mezi Evropou a USA snadnější. Potřebujeme zlepšení v oblasti společné normalizace. Potřebujeme odstranění cel a netarifních překážek obchodu. Musíme předejít dalším protekcionistickým opatřením na obou stranách. Musíme zaručit, aby byly produkty pro naše spotřebitele bezpečné. Musíme zabránit tomu, aby všechny tyto činnosti brzdila opatření proti terorismu, o čemž se nyní jedná. Z těchto důvodů bych byl rád, kdybychom mohli ve své spolupráci dosáhnout skutečného pokroku. Mnohé problémy, které se nás dotýkají v jiných oblastech světa, jako je mzdový, sociální a environmentální dumping, nejsou problémy v transatlantickém vztahu.

Věřím, že bychom měli využít příležitosti na jedné straně pracovat společně s Američany na řešení svých společných problémů a na druhé straně se pokusit hrát společnou úlohu v celém světě a dosáhnout pokroku v rámci WTO či jiných mezinárodních organizací, jako je například Mezinárodní organizace práce. Doufám, že v tomto ohledu bude příští týden dosaženo dobrých výsledků.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Paní předsedající, zvolení prezidenta Obama bylo oprávněně přivítáno jako vítězství pro demokracii v USA. Nedávné udělení Nobelovy ceny za mír však pro něj znamená tlak. Mír na Středním východě? Je to něco, v co doufáme, ale prezident Obama jistě není tím, kdo by mohl rozhodnout. Mír v Afghánistánu? Tam má strategie USA svobodu manévrování, ale pokud bude prezident Obama naslouchat svým jestřábům, riskuje další Vietnam. Je výmluvným znamením, že kniha Gordona Goldsteina, která popisuje dramatickou spirálu vedoucí k válce ve Vietnamu, ve Washingtonu mizí z pultů a v obchodech již nezbyly žádné výtisky.

Prezident si nyní musí zvolit ze dvou strategií: jedna se zaměřuje na stabilizaci, vymýcení chudoby a hospodářský rozvoj Afghánistánu prostřednictvím zajištění vojenské i civilní přítomnosti v celé zemi. Druhá strategie se chce zaměřit na několik málo městských oblastí a z nich zahájit rozsáhlé operace proti Al-Káidě. Obě možnosti znamenají vyslání vojenských jednotek, první je však zaměřena na lidi a druhá na válku, za níž se skrývá riziko katastrofy.

Neměla by Evropa zachránit Baracka Obamu před starými démony sužujícími Spojené státy americké a pomoci mu zvolit první z uvedených strategií, zaměřenou na lidi? Takový je alespoň názor mé skupiny.

Charles Tannock (ECR). – Paní předsedající, skupina ECR je důrazně pro transatlantický vztah a usiluje o ještě užší ekonomické, obchodní a politické vazby s Amerikou, kterou považujeme za prvořadého spojence a nikoli konkurenta Evropské unie. Rovněž jsme USA stále dlužni za jejich přínos k NATO, jehož základem jsou naše společné demokratické hodnoty, a vítáme i opožděné závazky Ameriky k boji se změnou klimatu.

Neměli bychom však předstírat, že se shodneme na všem. Znepokojují mě například rozporuplná vyjádření ze strany vlády USA ohledně Ruska. Důraz, který Washington klade na obnovení vztahů USA a Ruska, je zřejmě omluvou pro zřejmé zasahování Kremlu do záležitostí jeho sousedů, zejména v Gruzii a na Ukrajině.

Zrušení protiraketového štítu USA, který měl být umístěn v Polsku a v České republice, bylo rovněž sporné.

Nedávné objevení tajného jaderného zařízení v Íránu by mohlo tento názor potvrdit, my však nyní musíme všichni zdvojnásobit své úsilí o omezení jaderných ambicí Íránu a jako spojenci USA důrazně podporujeme jejich vojenské zásahy proti džihádistickému terorismu v Iráku a Afghánistánu a jejich velké úsilí o zajištění trvalého míru pro Střední východ.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Paní předsedající, chtěl bych začít poukázáním na důležitost vztahů mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií, zvláště v době celosvětové hospodářské krize. Ve stále větší míře musíme společně postupovat při zvládání krize, na trhu s energiemi a v boji proti terorismu, potřebujeme ale také opatření, které bude cílenější a nezvrhne se v další zdanění nebo v jakési absurdní útoky, které jsou nyní směřovány proti finančnímu systému, který je pro trh nutný.

Soustředím-li se na otázku financí, rád bych upozornil na úsilí, které Spojené státy americké i Evropská unie vyvíjejí v zájmu politiky lepší tvorby právních předpisů, s důrazem na zapojení zúčastněných subjektů do rozpravy o zprávě. Koordinovaná snaha Spojených států amerických a Evropská unie je nezbytná, máme-li dosáhnout vyspělejší fáze hospodářských vztahů, která pak povede k transatlantickému trhu, snad do roku 2015.

Potřebujeme zde také hájit kladný přístup k transatlantickým vztahům. Je právě tak nezbytné odstranit správní překážky mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií, jako vytvořit konkurenční prostředí a trh podnětnější pro jednotlivé občany i podniky. Věřím, že transatlantický trh lze vybudovat na základě stabilních jednání, která budou podněcovat ekonomiky a zastaví hrozbu nových hospodářských a sociálních krizí, jako je ta, kterou právě zažíváme.

Závěrem, paní předsedající, chci zcela jasně říci, že toto jsou jedinečné podmínky a že kladnější přístup k transatlantickým vztahům může přinést lepší situaci.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Paní předsedající, paní komisařka Ferrero-Waldnerová zmínila, jak je důležité zajistit, aby se Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci účastnil transatlantického summitu EU a USA, a já vítám důraz, který této věci přikládá.

Kromě toho bych vás chtěl jako předseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci upozornit především na důležitost podepsání smluv o vydávání a vzájemné soudní pomoci. Bylo vynaloženo značné úsilí na posílení nejen politické, ale i soudní spolupráce, a tím i na posílení vazeb mezi Eurojustem a analogickými institucemi ve Spojených státech amerických.

Zadruhé bych chtěl zdůraznit přínos k posílení a v posledních pěti letech i iniciování transatlantického dialogu, a zatřetí bych chtěl vyzdvihnout práci tohoto Parlamentu.

Právě proto bych chtěl požádat, aby byly na příštím dílčím zasedání Evropského parlamentu v listopadu poskytnuty informace o výsledku tohoto summitu, a zvláště o kapitole věnované soudní spolupráci a spolupráci v trestních věcech.

Začtvrté, je jasné, že vstup Lisabonské smlouvy v platnost povede k obdivuhodnému vzniku prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti jako nového aspektu pravomocí Evropské unie a nové oblasti evropské politiky, o němž bude tento Parlament také rozhodovat.

A proto by v citlivých záležitostech, jako je ochrana údajů a základních práv osob, měly být dohody o jmenné evidenci cestujících a údajích SWIFT vždy v souladu s usneseními, která přijal tento Parlament s cílem zaručit ochranu osobních údajů, a zejména s usnesením přijatým dne 17. září.

A konečně, pokud jde o víza, musíme mít na paměti význam reciprocity, protože v současné době je v této oblasti velký prostor pro zlepšení. Je dobré spolupracovat se Spojenými státy americkými ve věci víz, je to však pro nás také vynikající příležitost k posílení významu reciprocity s cílem zajistit, abychom byli při podpisu dohod se Spojenými státy americkými nadále rovnými partnery.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Paní předsedající, paní Malmströmová, paní komisařko, dámy a pánové, spolupráce mezi Evropou a Spojenými státy americkými je naprosto zásadní pro řešení hlavních krizí tohoto světa a nová vláda USA k tomu jistě dává příležitost. Již přijala určité iniciativy, které naznačily odpoutání se od minulosti: v Iráku, na Guantánamu, ve věci protiraketového štítu. Bylo by však naivní myslet si, že to bude stačit k tomu, aby byla stanoviska Spojených států amerických a stanoviska evropská totožná ve všech situacích, a že transatlantické vztahy budou nyní zcela prosté.

Ať jde o přípravy na Kodaň nebo o pomoc pro rozvojové země, o Dohá a protekcionismus, o finanční regulaci a boj s daňovými ráji, znovuzahájení mírového procesu na Středním východě nebo důslednou politiku ve věci jaderného problému v Íránu, jsou USA mimořádně neochotné k jakýmkoli krokům. Tento problém přesahuje otázku toho, zda vláda má či nemá správné úmysly, a často se týká vlivu nátlakových skupin na Kongres nebo prostě obhajoby vlastních zájmů velké mocnosti, kterou otřásá nový světový řád.

Ve všech těchto oblastech bude dosaženo pokroku jen tehdy, pokud bude Evropa hrát svou správnou politickou úlohu samostatného globálního hráče v partnerství rovných, abych použil výraz paní komisařky, a pokud plně převezme své odpovědnosti.

Z tohoto hlediska musím říci, že evropský postoj je jistým způsobem zmatený a někdy i naivní, a že se to týká i Parlamentu. Přístup k myšlence velkého transatlantického trhu, který byl pošetilou představou Sira Leona Brittana, představuje určitá rizika, paní komisařko.

Tato záležitost překážek obchodu se řeší tak, jako by problémy byly pouze technické povahy. Ekonomická a obchodní výměna mezi Spojenými státy americkými a Evropou je přirozeně důležitá pro pracovní místa a pro podniky. Je třeba ji rozvíjet. Především však – obchod není skutečně ohrožen. Zadruhé, pokud dojde ke konfliktu, týká se buď obrany našich hospodářských zájmů (jako například v případě Airbusu) nebo představuje riziko pro naše pravidla na ochranu zdraví a životního prostředí (jako například v případě hovězího masa obsahujícího hormony nebo chlorovaných kuřat), a proto bychom neměli upřednostňovat zlepšení hospodářských vztahů před svým vlastním vnitřním modelem, svým sociálním modelem, svým environmentálním modelem či rozvojovým modelem, jako kdyby hospodářské vztahy byly cílem samy o sobě. Musíme být schopni zkombinovat obojí a neměli bychom ustupovat ze své politické autonomie ve snaze o partnerství, které je samo o sobě chvályhodným cílem.

Peter Skinner (S&D). – Paní předsedající, mám několik poznámek. Jen obtížně si lze představit, jak bychom mohli veškeré své odhodlání ve věci Transatlantické hospodářské rady do TEC skutečně vložit. Jak víme, je to jen velmi malý projekt. Příští úterý tam budu, paní komisařko. Těším se, že uvidím vás i pana Broka a ostatní poslance, na závěr se k této věci ještě vrátím.

Máme však skutečně klíčové otázky, které lze v Transatlantické hospodářské radě přednést a lze je tam řešit, protože vycházejí dostatečně zdola, abych si vypůjčil vaše slova, paní komisařko. Například finanční služby, které je vhodné řešit, protože výsledky jednání jsou velmi intenzivně projednávány a jsou blízko dohody – nejen ve skupině G20, ale i v rámci probíhajících jednání zde v Parlamentu a s Komisí a s Američany.

Konkrétně účetnictví je jedním z aspektů, které jsou v dosahu tvůrců politik a zákonodárců. Přijetí vysoce kvalitních celosvětových účetních standardů do roku 2011 je otázka, která musí být ze strany USA rychle uzavřena. I v oblasti pojištění směrnice Solventnost II napomohla nastolení celosvětové regulace (což, upřímně řečeno, vyžaduje ze strany USA odpověď) a já děkuji předsedovi Kanjorskimu v Kongresu USA za práci, kterou vykonal ve věci Federálního úřadu pro informace.

Nakonec bych chtěl k transatlantickému dialogu zákonodárců jen říci, že Kongres a Parlament musí zintenzivnit svou činnost v této oblasti. Nechceme jen sledovat americkou vládu a Komisi, jak by souhlasila většina lidí v této sněmovně. Chceme být mezi vůdci změny. Musíme být hybnou silou této změny. Transatlantická hospodářská rada potřebuje naši podporu, ale středem jednání musí být transatlantický dialog zákonodárců – nejen jako vedlejší prvek a nejen jako prvek poradní, ale především jako ústřední aspekt celého tohoto transatlantického vztahu.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Paní předsedající, chtěl bych vám poděkovat za udělení slova. Myslím, že je velmi důležité, abychom jednali o transatlantických vztazích, protože jsme částečně v paradoxní situaci. Změny, k nimž došlo ve Spojených státech amerických, byly do velké míry v Evropě přijaty kladně. Na druhé straně však Spojené státy americké více než dříve projevují větší zájem o jiné významné země a kontinenty. Zejména bylo pozorováno oživení kontaktů mezi Spojenými státy americkými a Čínou a stejně tak snahy o zlepšení vztahů s Ruskem.

Náš problém podle mého názoru spočívá v tom, že chceme diskutovat o příliš mnoha věcech. Myslím, že bychom se měli soustředit na dvě oblasti. První oblast se týká finančních a ekonomických záležitostí. Druhou oblastí je bezpečnost. Spojené státy americké a Evropa by v obou těchto oblastech mohly společně udělat daleko víc.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, připravili jsme zásadní usnesení, které se zabývá řadou témat. Jedna důležitá věc, obchod, je však zmíněna jen velmi zběžně. Jsem přesvědčen, že

mezinárodní obchod je rozhodující faktor. Pád světového obchodu je jednou z příčin hospodářské a finanční krize a já bych chtěl, aby byla světovému obchodu věnována větší pozornost, i nyní v Transatlantické hospodářské radě (TEC).

V tomto případě se USA a Evropská unie neshodnou na všech oblastech. Naopak, máme jen velmi málo obchodních dohod, existuje riziko dvoustrannosti a existuje možnost, že USA nebudou pokračovat v kole jednání z Dohy. Proto bychom se měli těmi nejdůležitějšími otázkami zabývat a já doufám, že Transatlantická hospodářská rada přinese určité nové podněty, které mezinárodní obchod oživí.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, chtěl bych se ještě jednou vrátit k jednomu aspektu transatlantické spolupráce v oblasti policejní činnosti a soudnictví v souvislosti se systémem SWIFT, který již byl zmíněn, tedy s přenosem bankovních údajů ze systému SWIFT do USA.

Věřím, že při projednávání této věci bychom měli mít na paměti, že Rada si sama udělila mandát k jednání se Spojenými státy americkými o přenosu údajů. Měli bychom Radě připomenout, aby tento mandát při svých jednáních s USA dodržovala. Mám velké obavy, že se Evropská rada ocitne pod tlakem, aby přijala požadavky USA a obešla evropské normy ochrany údajů.

Jsem přesvědčen, že to by vyslalo špatný signál, zejména vzhledem k tomu, že bude existovat řada oblastí, v nichž bude úroveň ochrany údajů v důsledku Lisabonské smlouvy v příštím roce sladěna v agenturách, jako je Europol a Eurojust atd. Věřím, že bychom vyslali správný signál, pokud by Rada a Komise dodržely normy ochrany údajů a stály za nimi tváří v tvář USA nebo trvaly na odkladu.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) V roce 1996 jsem v Bílé knize Evropské unie četl následující: v nadcházejících desetiletích se očekává urputný globální boj mezi Evropou, Spojenými státy americkými, Japonskem a nově se prosazujícími asijskými zeměmi. Naštěstí tato bitva neprobíhá se zbraněmi, ale hlavně v ekonomickém sektoru. Evropa v této bitvě musí obstát. Prezident Giscard d'Estaing, který byl předsedou Konventu, vůdcem vlády, která navrhla nepřijatou ústavu, řekl, že Evropa nesmí být rivalem Spojených států, ale jejich spolehlivým partnerem. To je klíčová otázka pro úspěch summitu EU a USA. Musíme usilovat o partnerství, ale úspěchu v důležitých věcech nemůžeme dosáhnout, pokud budeme chtít pouze to, aby nás Spojené státy americké považovaly za partnera a nevstoupíme do střetů jménem obyvatel Evropy.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, chtěla bych poděkovat všem váženým poslancům a poslankyním za jejich příspěvky k této rozpravě. Existuje vysoká míra shody na významu prohloubení naší spolupráce s americkou vládou a summitu, kterého se brzy zúčastníme. Jsem velice potěšena tím, že americká vláda projevuje takovou touhu po prohloubení a rozvoji našich vztahů. Myslím, že jsme svůj domácí úkol splnili a jsme velmi dobře připraveni učinit některé důležité kroky. S naším partnerem, USA, máme řadu společných problémů, a proto je vhodné hledat společná řešení.

Myslím, že budeme schopni dosáhnout pokroku ve věci klimatu, hospodářské krize a kola jednání z Dohy (a ještě jednou potvrdit, jak důležité je jeho dokončení) a že budeme schopni odstartovat mimořádně složité procesy v právní oblasti. Hospodářské partnerství je pro nás zvláště důležité. Rovněž chápeme význam diskuse o důležitých regionálních otázkách – například o Afghánistánu, Pákistánu a Středním východě.

Směřem ke mně zaznělo několik konkrétních dotazů. Pokud jde o otázku víz, kterou zmínila paní Ludfordová, jak Rada, tak Komise dělají vše, co je možné, aby zajistily platnost bezvízového cestování pro všechny členské státy EU. Je politováníhodné, že dosud nebylo zavedeno, ale nadále usilovně pracujeme na tom, aby se tak stalo.

Pokud jde o tzv. Tobinovu daň, vím, že někteří poslanci v této sněmovně ji velice podporují. Řeknu to takto: Tobinova daň může fungovat, pokud bude celosvětová a pokud bude mít celosvětové kontrolní nástroje – jinak to bude prostě jen další protekcionistické opatření. V současné době neexistuje žádný základ pro mezinárodní celosvětovou dohodu o Tobinově dani, a proto předsednictví nebude tuto otázku prosazovat. To chci říci jasně.

Pokud jde o SWIFT, shodujeme se s USA na tom, že je důležité, abychom byli schopni si vyměňovat informace o finančních převodech. Je to cenné v boji proti přeshraniční trestné činnosti a terorismu. Nyní potřebujeme novou dohodu, protože belgická společnost SWIFT se stěhuje do Evropy, obě strany však chtějí program zachovat v zájmu prevence financování terorismu.

Jako přechodnou fází budeme muset nalézt dohodu, která bude moci platit po krátkou dobu, než bude v platnosti nová Lisabonská smlouva. Tuto otázkou zkoumali odborníci včetně francouzského soudce Jean-Louise Bruguyère, kterého EU požádala o kontrolu protokolu TFTP. Bruguyère zjistil, že požadavky na

právní jistotu a ochranu osobních údajů v současné dohodě jsou přiměřené. U trvalejší dohody, jakmile Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, bude případně možné, aby se jejího aktivního formulování účastnil i Evropský parlament.

Setkání, které se příští týden uskuteční, je velice důležité, nicméně je to jen setkání. Jsem přesvědčena, že můžeme dosáhnout pokroku, vyřešit některé problémy a zahájit některé důležité procesy v záležitostech, které máme společné a které musíme vyřešit v úzkém a strategickém partnerství s americkou vládou. Jsem velice potěšena silnou podporou v Evropském parlamentu pro snahy Rady a Komise. Samozřejmě vám podám zprávy o výsledcích, jakmile se příště sejdem na plenárním zasedání v Bruselu.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, především chci vyjádřit souhlas s Jamesem Ellosem ohledně většího strategického dialogu s velkým strategickým partnerem. To je náš cíl.

Jak jsem již řekla, jde o spolupráci v zájmu celosvětového oživení, finanční a ekonomické otázky tedy budou patřit k předním bodům našeho pořadu jednání. Byli jsme jednou z hnacích sil při aktivaci procesu summitu skupiny G20, který byl, jak víte, loni v listopadu povýšen na jednání na úrovni vedoucích představitelů na podnět předsedy Barrosa a prezidenta Sarkozyho, nejsme však jediní, kdo je k tomu potřeba.

Pittsburghský summit skupiny G20 byl i úspěchem při zajišťování platformy pro pružnou makroekonomickou koordinaci, protože se také snažíme nalézat strategie řešení pro postupné omezování našich příslušných politik bezprostředně reagujících na krizi.

MMF a Světová banka souhlasí s tím, že to bude vyžadovat od každé strany jiné přístupy v závislosti na příslušné hospodářské situaci. Vzhledem k aktuální globální ekonomické situaci budou vedoucí představitelé přirozeně jednat o možných cestách z krize, o způsobech podpory růstu a tvorby pracovních míst a zvláště důležitá bude otázka regulace finančních trhů.

Myslíme, že je nutné zajistit rychlé vybudování globálně koordinovaného systému „makrobezpečnostního“ dohledu založeného na úzké spolupráci s Mezinárodním měnovým fondem a Radou pro finanční stabilitu.

Ve věci bankovníctví musíme na finanční centra důsledně uplatňovat závazky z Londýna a Pittsburghu k lepší kvalitě, k většímu počtu a větší přísnosti obezpečnostních pravidel. Musíme zintenzivnit svou práci ve snaze o efektivní celosvětové politiky sbližování v oblasti zvládání krize a systémové důležitých finančních institucí.

Rovněž bychom měli dosáhnout jednotného souboru vysoce kvalitních celosvětových účetních standardů pro finanční nástroje do konce roku 2010 a snad i úplného sblížení do června roku 2011.

Pokud jde o změnu klimatu, prvotní výměnu názorů na oblast změny klimatu s prezidentem Obamou jsme uskutečnili v Praze. Osobně jsem se jí zúčastnila a na Spojené státy americké jsme naléhali, aby v oblasti změny klimatu činily více, také však víme, že prezident Obama má v Kongresu a Senátu velice významný problém týkající se zdravotní péče. Proto si myslím, že na něj budeme muset vyvíjet ještě větší tlak, aby při svém zaneprázdnění vnitrostátními problémy zdvojnásobil úsilí o nalezení důrazných a závazných pokynů pro Kodaň.

Pokud jde o Transatlantickou hospodářskou radu, jedná se o velice důležitý nový mechanismus nebo mechanismus, který získal novou energii pro práci na všech záležitostech týkajících se volného trhu a překážek trhu. Chceme tyto překážky odstranit, a to je nejvyšší cíl Transatlantické hospodářské rady. Bylo to jasně řečeno v rámcové dohodě o Transatlantické hospodářské radě ze dne 30. dubna 2007. Samozřejmě jsem si vědoma různých námětů, které byly v poslední době předneseny – například dosažení jednotného transatlantického trhu do roku 2015 prostřednictvím odstranění stávajících překážek hospodářské integrace: tzv. Millán Monova zpráva. Nepochybně se musíme snažit o správnou rovnováhu mezi ambicemi a realismem, a právě proto pracujeme na střednědobých prioritních úkolech Transatlantické hospodářské rady.

Pokud jde o otázku překážek, již víme, že vy, Parlament, požadujete studii, a my vaši podporu pro studii vítáme. Byla by důležitá jako pomůcka při naší budoucí práci pro Transatlantickou hospodářskou radu. Studie dosud nebyla dokončena, ale probíhá a stále existuje řada technických problémů, které je třeba vyřešit, než bude studie plně připravena ke zveřejnění. Touto otázkou se bude zabývat paní komisařka Ashtonová a já jí budu jistě tlumočit zájem Parlamentu.

Dovolte mi také říci, protože to bylo zmíněno, že činnost rady pro energetiku se nebude překrývat s činností Transatlantické hospodářské rady. Jejich programy práce se budou navzájem doplňovat. Je jasné, že otázky

bezpečnosti budou příslušet radě pro energetiku, zatímco otázky regulace budou příslušet Transatlantické hospodářské radě. Rada pro energetiku se soustředí na nové technologie a bezpečnost dodávek energie.

Velmi stručně k systému SWIFT a některým otázkám GLS, které byly zmíněny. Dohoda SWIFT je nutná, protože stanoví konkrétní bezpečnostní opatření týkající se údajů. To je jasné a dohoda o vzájemné právní pomoci se těchto věcí bude chtít také dotknout.

Mělo by být také známo, že tato dohoda o vzájemné právní pomoci je jádrem dohody o systému SWIFT a jakákoli žádost ze strany USA v tomto rámci vyžaduje souhlas soudního orgánu v Evropské unii, musíme na této věci tedy stále pracovat.

Pokud jde o systém ESTA, provedli jsme předběžné posouzení, které došlo k závěru, že na základě předběžného konečného předpisu se ESTA nerovná procesu podávání žádostí o schengenská víza, jak jej definují společné konzulární pokyny Evropské komise. Jakmile bude konečný předpis pro ESAT zveřejněn, vypracujeme samozřejmě konečné posouzení a toto posouzení se bude zabývat i otázkou poplatku ESTA, bude-li poplatek skutečně zaveden. Umíte si představit, že jej nechceme.

Poslední odpověď na téma terorismu. Při naší práci na summitu jednáme s USA o možnostech sblížení naší spolupráce v boji proti terorismu, zvláště s ohledem na plány na uzavření Guantánama.

Potřeba zajistit dodržování základních práv je naprosto nezbytná. V tomto ohledu bude pomoci i uzavření dohod o vzájemné právní pomoci. Proto budeme spolupracovat i v oblasti způsobů prevence radikalismu včetně zneužívání internetu.

Vidíte, že se jedná o obrovskou škálu témat. O politických otázkách jsme již hovořili, ale souhlasím s předsedou Rady v tom, že ačkoli se bude jednat o důležitý summit, bude to jen jedno setkání v délce několika hodin. Na jednom setkání nebude vyřešeno všechno, bude to však velmi dobrý nový začátek nebo nové zahájení spolupráce.

Předsedající. – Obdržela jsem šest návrhů usnesení⁽¹⁾ podaných podle čl. 110 odst. 2.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, v úterý dne 22. října 2009.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Listopadový summit EU a USA posílí transatlantické partnerství a podpoří dialog mezi dvěma velkými mocnostmi. Vztahy mezi nimi musí být založeny na hodnotách a cílech, které sdílíme, a ještě užší spolupráce než kdy předtím je v našem společném zájmu a k našemu společnému prospěchu.

Evropská unie a Spojené státy americké se musí ujmout vedoucí úlohy v boji proti změně klimatu. V tomto ohledu byla přijata řada závazků v boji proti škodlivým účinkům globálního oteplování. Pokud jde o Evropu, spočívá jedno uskutečnitelné a praktické řešení v oblasti ochrany životního prostředí ve zprovoznění plavebního kanálu Rýn – Mohan – Dunaj, který zajišťuje přímé spojení mezi přístavy Rotterdam a Konstanca.

Využití možnosti vnitrozemské vodní plavby bude znamenat četné hospodářské přínosy a pomůže i snížit znečištění hlukem a omezit emise skleníkových plynů. Díky využití a propagaci tohoto kanálu bude přeprava zboží levnější, bezpečnější a z hlediska využití zdrojů energie účinnější.

Politiky ochrany životního prostředí lze doplnit opatřeními podporujícími transkontinentální mobilitu a mezinárodní spojení, což rovněž zajistí bezpečnost a ochranu pro evropské zboží a občany.

Tunne Kelam (PPE), písemně. – Protože Lisabonská smlouva zanedlouho vstoupí v platnost, bude mít rychlý pokrok transatlantických vztahů mezi dvěma největšími demokratickými a hospodářskými subjekty zvýšený význam. Evropská unie i USA jsou nadále klíčovými hráči v oblasti mezinárodního obchodu a zajištění stability. Evropský parlament byl hnací silou posilování transatlantické spolupráce a ve svých usneseních navrhl vytvoření transatlantického volného trhu i vybudování nových struktur pro užší politické a meziparlamentní vztahy. Transatlantická hospodářská rada dosud odváděla dobrou práci. Doufám, že v blízké budoucnosti budeme schopni vypracovat řešení, která překonají regulační překážky mezi EU a USA.

⁽¹⁾ See Minutes

Úloha zákonodárců v tomto vztahu bude důležitá. Poslanci Evropského parlamentu jsou ochotni a připraveni plně přispět k procesům v rámci Transatlantické hospodářské rady.

Měli bychom povzbudit Kongres USA, aby se v plné míře zavázal k obvyklému transatlantickému dialogu zákonodárců, a tedy i k aktivní účasti v Transatlantické hospodářské radě. Chtěl bych se dotázat Komise a Rady na způsob, jakým byla dodržena usnesení Evropského parlamentu, a současně povzbudit obě instituce k usilovné práci na dosažení transatlantického volného trhu.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Vztahy mezi USA a Evropskou unií byly vždy silné. Právě americká pomoc umožnila otřesené Evropě obnovu a rozvoj v poválečných letech. Nyní svět opět stojí před krizí a více než kdy předtím je důležité, abychom tuto vazbu udrželi a společně se snažili o vyřešení problémů, které postihly světové hospodářství. Evropská unie a Spojené státy americké musí hrát v procesu obnovy strategickou úlohu. Celkově náš hrubý domácí produkt představuje více než polovinu světového HDP a naše dvoustranné obchodní partnerství, které je nejsilnější na světě, vytváří až 40 % světového obchodu. Je však třeba zajistit další rozvoj, máme-li s hospodářskou krizí bojovat efektivně. Transatlantická hospodářská rada si vytyčila cíl spočívající ve vybudování integrovaného transatlantického trhu do roku 2015. Tohoto cíle bude dosaženo snižováním překážek obchodu. Bude-li tento cíl splněn, obnoví se hospodářský růst a bude moci být zahájen proces obnovy. Riziko další snížené úvěruschopnosti nepominulo. Abychom se vyhnuli dalšímu hospodářskému kolapsu a nezaměstnanosti, musí EK zajistit zavedení koordinovaných hospodářských politik v obou oblastech.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Je nepochybné, že hospodářské vztahy mezi USA a EU je nutno udržovat. Nesmíme však za žádných okolností dovolit USA, aby z hospodářského hlediska monopolizovaly Evropu. Naopak, musíme se poučit z hospodářské krize, která má kořeny na finančních trzích v USA, nad nimiž nebyl vykonáván dostatečný dohled. Evropa si musí zachovat svou hospodářskou nezávislost a nalézt svou vlastní cestu z krize, zejména v situaci, kdy jsou nyní na burze cenných papírů v New Yorku vypláceny bonusy v hodnotě miliard dolarů. Proto žádám, aby se evropské postavení v Transatlantické hospodářské radě posílilo. Na summitu EU a USA v Praze v dubnu 2009 prezident Obama vyvíjel na Evropskou unii nátlak, aby v blízké budoucnosti nabídla Turecku plné členství, a tvrdil, že EU tak přispěje k lepšímu porozumění s islámským světem. Skutečnost, že USA podporuje svého strategického spojence v NATO (aby pak Turecko usnadnilo cestu Rasmussenovi, aby se stal generálním tajemníkem NATO), by neměla vést k urychlení jednání o plném členství. I přes americkou podporu se Turecko nestane vhodným kandidátem na přistoupení, protože nevykazuje žádné známky zmenšování obrovských kulturních, geografických, hospodářských a politických rozdílů. EU by měla vůči USA v této věci zaujmout jasné stanovisko.

Richard Seeber (PPE), písemně. – (DE) Ve světle hospodářské krize a příprav na konferenci o klimatu v Kodani je důležité, abychom využili příležitosti zasedání Transatlantické hospodářské rady k dalšímu posílení vztahů mezi EU a USA. V oblasti životního prostředí musíme jednat zejména o nových druzích potravin. Významným tématem jsou i příležitosti a perspektivy v oblasti nanotechnologií. Rozhodně bychom měli vést otevřená jednání na téma genetického inženýrství a klonování zvířat. Evropa by se neměla bát jasně vysvětlit svému obchodnímu partnerovi obavy některých členských států. V oblasti chemických a toxických látek se musíme snažit o vysoké standardy ochrany a lepší koordinaci. Tím se nejen usnadní obchodní a hospodářské vztahy, ale zejména se také zaručí ochrana spotřebitelů v Evropě proti toxickým látkám v životním prostředí a ve výrobcích, které používají. Konstruktivní diskuse pomohou zajistit zachování zvláštních vztahů mezi EU a USA.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Paní předsedající, dámy a pánové, je dobře, že usnesení o přípravě zasedání Transatlantické hospodářské rady a o summitu EU/USA (2. a 3. listopadu 2009) na straně 17 žádá, aby Spojené státy americké zacházely s občany Evropské unie rovnocenně a aby do bezvízového programu zahrnuly všechny členské státy EU.

Je nejvyšší čas, aby žádosti Parlamentu, snaha Komise a úsilí vízově diskriminovaných členských států přinesly výsledky. Jinak bude nutné přijmout radikální opatření a zavést povinná víza pro americké občany. Je čas konečně ukončit toto jednostranné privilegium Spojených států. Evropský parlament nesmí tolerovat americkou diskriminaci evropských občanů na základě jejich státní příslušnosti. Postoj Parlamentu v této věci je ještě významnější z toho důvodu, že ne všechny vlády členských států chápou nutnost uplatnění zásady vízové reciprocity. Jednou z nich je vláda Polské republiky. Postoj občanů je zcela odlišný. Více než 61 % Poláků je pro zavedení vstupních víz pro občany Spojených států amerických. V hlasování na internetu dosáhl počet respondentů, kteří se pro takové opatření vyslovili, dokonce 96 %.

Věřím, že nadcházející summit EU/USA bude bodem zvratu, přinejmenším z hlediska vízové politiky, a že v novém roce, v roce 2010, budou moci občané všech členských států Evropské unie cestovat bez problémů. Jinými slovy, doufám, že se budou těšit stejné svobodě, jako všichni američtí občané, kteří mohou cestovat do kterékoli země EU dle svého výběru.

10. Doba vyhrazená pro otázky (otázky na Radu)

Předsedající. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B7-0212/2009).

Následující otázky jsou určeny Radě.

Otázka č. 1, kterou pokládá **Bernd Posselt** (H-0303/09)

Předmět: Lidská práva na Kubě

Jak hodnotí Rada současný stav lidských práv na Kubě, zejména pokud jde o politické vězně? Má Rada informace o situaci vězněného kubánského lékaře dr. Darsi Ferrera a jeho spoluvězně Alfreda Dominqueze, kteří jsou podle všeho vězněni v nelidských podmínkách?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Jsem samozřejmě připravena přejít od USA ke Kubě a k panu Posseltovi ve velmi závažné věci, proto vám děkuji za vaši otázku, pane Posselte.

Rada má stále vážné obavy ohledně stavu lidských práv na Kubě, zejména pokud jde o malý pokrok v oblasti občanských a politických práv. Kubánský lid nemá svobodu projevu a sdružování. Neexistuje svobodný tisk. Přístup k informacím včetně internetu je nadále omezený. Omezení svobody pohybu občanů směrem na Kubu a v rámci Kuby se nezměnila. V současné době je na Kubě 208 politických vězňů. Toto číslo kleslo z 2 034 v roce 2007, většina vězňů však byla propuštěna z toho důvodu, že jejich trest byl u konce. Míse členských států v Havaně pozorně sledují seznam politických vězňů a mají zvláštní pracovní skupinu pro lidská práva, v níž jsou projednávány důležité případy.

Podmínky ve věznicích jsou podle obránců lidských práv a podle svědectví politických vězňů a jejich rodin hluboko pod standardními minimálními pravidly Organizace spojených národů pro zacházení s vězni. Někteří vězni jsou podle svých rodin ve velmi špatném zdravotním stavu a nemají přístup k přiměřené lékařské péči. Existují četné zprávy o krutém a degradujícím zacházení včetně bití vězňů, upírání vhodné zdravotní péče a psychologického nátlaku. Přesto však neexistují zprávy o tom, že by příslušníci vězeňské stráže nebo policie byli trestně stíháni pro zneužití pravomoci.

Kubánská vláda existenci politických vězňů popírá a nadále odmítá mezinárodní kontrolu lidských práv ze strany nezávislých organizací pro lidská práva. Přístup Rady ke Kubě byl uveden ve společném postoji z roku 1996, který od té doby Rada každoročně vyhodnocuje. V říjnu 2008 se EU a Kuba dohodly na obnovení komplexního politického dialogu. Tento dialog v souladu s politikami EU zahrnuje nejen kubánské orgány, ale i občanskou společnost a demokratickou opozici. V ročním zhodnocení společného postoje z roku 2009 Rada věnuje zvláštní pozornost zásadám demokracie, lidských práv a základních svobod.

V závěrech z června tohoto roku jsme jasně uvedli, že tyto otázky zůstanou jednou z klíčových priorit EU ve vztazích s Kubou. Rada zejména naléhala na kubánskou vládu, aby bezpodmínečně propustila všechny politické vězně včetně těch, kteří byli zadrženi v roce 2003, a vyjádřili jsme své obavy o vězně a jejich zdravotní stav.

Dále Rada vyzvala kubánské orgány, aby umožnily okamžitý přístup mezinárodních humanitárních organizací do kubánských věznic. Od zahájení politického dialogu s Kubou v loňském roce nastolovala EU otázku politických vězňů skutečně na každém setkání. Jak bylo řečeno v posledních závěrech Rady, na těchto setkáních na vysoké úrovni by měla být vždy řešena lidská práva a pokud to bude vhodné, budou součástí těchto návštěv i setkání s pokojnou prodemokratickou opozicí.

Rada rozhodla o vedení dialogu s Kubou, protože představuje příležitost k jednání o otevřených otázkách oboustranného zájmu a potřeb, včetně stavu lidských práv, máme však o situaci na Kubě stále velké obavy a budeme nadále sledovat jednotlivé případy, zejména případy vězňů, jejichž zdravotní stav je vážný.

Pokud jde o konkrétní situaci jednoho z vězňů, kterého pan poslanec zmínil, Evropská unie v srpnu v Havaně na podnět švédského předsednictví s ní vyjádřila solidaritu. Tento projev solidarity měl rodině uvězněného dr. Darsi Ferrera ukázat, že Unie je znepokojena tím, že kubánské orgány nedodržují vnitrostátní trestní

procesní právo. Stejně tak předsednictví sleduje a v dialogích s Kubou zmiňuje i případ dalšího vězně, pana Alfreda Domíngueze, a jsme i ve styku s jeho rodinou.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Paní předsedající, chtěl bych poděkovat paní Malmströmové za její vynikající a podrobnou odpověď.

Pan Brechtman z Mezinárodní komise pro lidská práva mě rozsáhle informoval o podmínkách ve věznicích. Chtěl bych se jen zeptat, zda se Rada může pokusit vyšetřit podmínky, v nichž jsou jednotliví vězni drženi, a jak hodnotí vývoj na Kubě, pokud jde o vztahy s Evropskou unií?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Formálně k těmto informacím nemáme přístup, ale prostřednictvím mezinárodních organizací, nevládních organizací, kontaktů, politických stran atd. získáváme (poněkud roztráštěné) informace o situaci politických vězňů. Víme, že v některých případech je jejich zdravotní stav velice vážný. Pokoušíme se spolupracovat s jejich rodinami a s příslušnými nevládními organizacemi, abychom situaci usnadnili, jedním z problémů je ale samozřejmě to, že máme málo konkrétních a potvrzených informací.

Dalším problémem je to, že velmi mnoho těchto vězňů je drženo ve věznicích bez řádného procesu a aniž by z čehokoli obvinění. To je v rozporu s kubánskými právními předpisy. Vězni mají právo vědět, proč jsou ve věznici a z čeho jsou obviněni – to je základní lidské právo ve všech společnostech, které však na Kubě neexistuje, jak víme.

Kubánský dialog je samozřejmě poznamenán obtížemi, v současné době si ale myslíme, že je důležité tento dialog vést v souladu s naším rozhodnutím, protože nám dává možnost pokusit se o spolupráci s úřady, velmi striktně a pevně vyjadřovat svou kritiku, ale také spolupracovat s občanskou společností a pokojnými disidenty. Pokoušíme se o to a prozatím to považujeme za přístup, který by mohl fungovat. Nemyslím, že v blízké budoucnosti dojde k jakékoli dramatické změně.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, paní ministryně, protože jsem přesvědčen, že v oblasti lidských práv, protože té se problémy uvedené v otázce pana Posselta týkají, můžeme lépe spolupracovat se zeměmi, s nimiž máme politické a diplomatické vztahy i finanční transakce, je překvapivé, že Evropská unie a její členské státy stále zastávají pasivní až negativní postoj vůči logickému a trvalému požadavku Kubánské republiky o zrušení embarga, které vůči ní uplatňují Spojené státy americké.

Proto se tážím, jak se na tuto věc dívá předsednictví a jak by podle vás mohly tuto věc řešit členské státy s ohledem na skutečnost, že, jak všichni víme, dne 28. října Kuba předložila Valnému shromáždění OSN návrh na zrušení embarga ze strany USA?

Krisztina Morvai (NI). – Zde stojím, pokojná disidentka z jednoho z členských států Evropské unie, Maďarska. Chtěla bych požádat o radu. Jak bychom mohli dosáhnout stejného zájmu o stav lidských práv v Maďarsku, jaký máte o stav lidských práv na Kubě?

V Maďarsku již od podzimu 2006 dochází k masovému policejnímu násilí proti pokojným demonstrantům a mnoho politických vězňů je ve věznicích mučeno.

Chtěla bych požádat kubánské politiky, aby naším jménem jednali na základě všech ...

(*Předsedající řečníka přerušila.*)

Předsedající. – Je mi líto, ale doba vyhrazená pro vystoupení činí 30 vteřin a otázka se týká lidských práv na Kubě.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Celá Evropská unie při několika příležitostech prohlásila, že jsme proti americkému embargu a myslíme si, že toto embargo neusnadňuje budoucí řešení na Kubě.

Evropská unie rovněž řekla, že hodláme zahájit užší spolupráci s Kubou zahrnující i obchod, v závislosti na jejím pokroku v oblasti lidských práv.

Prozatím však s ohledem na nedostatečný pokrok v oblasti lidských práv a dodržování demokracie a na počet politických vězňů není možné, abychom se v této situaci dostali kamkoli dále. Je na kubánských úřadech, aby ukázaly, zda chtějí, aby tento vztah s námi vykázal konkrétní pokrok. Bohužel jsme zatím příliš nepokročili.

Předsedající. – Byla bych ráda, kdyby poslanci dodržovali pravidla pro dobu vyhrazenou pro otázky, která mimo jiné stanoví, že doplňující otázka nesmí překročit dobu 30 vteřin a musí se týkat předmětu uvedené otázky.

Otázka č. 2, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0305/09)

Předmět: Špatné zacházení se seniory

Podle odhadů je více než 10 % seniorů obětí nějaké podoby fyzického, psychického, finančního či duševního zneužívání či týrání, a to jak v domácím prostředí, tak ve zdravotnických zařízeních, a v důsledku stárnutí populace se toto procento bude pravděpodobně zvyšovat. Jaké kroky hodlá švédské předsednictví podniknout, aby splnilo svůj závazek zlepšit spolupráci a činnosti na evropské úrovni, jejichž cílem je zkvalitnit pečovatelské služby pro seniory a předcházet špatnému zacházení s nimi?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní Harkinová vznáší otázku, která je dnes vzhledem k rostoucímu podílu stárnoucích obyvatel velmi příhodná. Opatření v této oblasti spadají především do vnitrostátní pravomoci a Společenství může práci členských států pouze podpořit a doplnit.

Švédské předsednictví by však chtělo této záležitosti věnovat jistou pozornost a činíme vše, co je v našich silách, abychom zvýšili kvalitu péče o seniory a bojovali s problémy spojenými se zneužíváním seniorů. V této souvislosti bych vám chtěla připomenout konferenci, která se před měsícem konala ve Stockholmu a jejímž tématem bylo zdravé a důstojné stárnutí. Konference spojila 160 lidí z 27 zemí. Míra účasti byla vysoká. Byla přítomna Komise i členské státy, úředníci z ministerstev zdravotnictví a sociálních věcí a mnoho dobrovolných organizací.

Cílem bylo upozornit právě na problémy, které zmínila paní poslankyně: jak se můžeme vyrovnat s potřebou zvýšené spolupráce mezi sektory zdravotnictví a péče pro naplnění potřeb našich starších občanů? Záměrem předsednictví je, aby Rada přijala závěry v této věci na zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele, které se bude konat 30. listopadu. V návrhu závěrů se snažíme o hlubší a užší spolupráci v oblasti zdravého a důstojného stárnutí, včetně výměny informací mezi členskými státy. Rovněž naléhavě žádáme Komisi, aby vypracovala akční plán pro důstojnost, zdraví a kvalitu života seniorů.

Ráda bych také poukázala na to, že Rada v červnu tohoto roku přijala závěry nazvané „Rovné příležitosti pro ženy a muže: aktivní a důstojné stárnutí“ právě proto, aby usnadnila poskytování služeb kvalitní péče v souvislosti s domácí péčí o seniory, s ohledem na zvláštní potřeby starších mužů a žen.

Pokud jde konkrétně o problém zneužívání seniorů, směrnice Rady 2000/78/ES již zakazuje diskriminaci na pracovišti na základě věku. Komise navrhla, aby ochrana zajišťovaná touto směrnicí byla rozšířena na řadu dalších oblastí, jako je sociální zabezpečení, zdravotní péče, sociální dávky, vzdělávání, přístup ke zboží a službám, bydlení atd.

Tento návrh obsahuje mnoho prvků týkajících se zneužívání seniorů. Zahrnuje péči v domácím prostředí, institucionální péči a služby zdravotní péče. Zakazuje obtěžování, které je formou diskriminace definovanou jako nežádoucí chování, které má za následek „narušení důstojnosti osoby a vytvoření zastrašující, nepřátelské, ponižující, pokořující nebo urážlivé atmosféry“.

Tento návrh je nyní projednáván v Radě a Evropský parlament již k němu vydal své stanovisko. Schválení návrhu vyžaduje jednomyslnost v Radě. Samozřejmě nemůžeme předjímat výsledek rozpravy v Radě, chtěla bych však říci, že děláme vše, co je v našich silách, pro zavedení právní úpravy, která pomůže odstranit všechny formy zneužívání a nesprávného zacházení se seniory, což je plně v souladu se stanoviskem Evropského parlamentu.

Jsme samozřejmě pevně přesvědčeni, že by nikdo neměl trpět obtěžováním nebo zneužíváním, a tím méně všichni senioři, kteří jsou na péči tolik závislí.

Marian Harkin (ALDE). – Děkuji vám, paní úřadující předsedkyně Malmströmová, za vaši uvážlivou odpověď. Podle sdělení Komise z roku 2008 je třeba zavést řádné podmínky z hlediska zdrojů, odborné přípravy a podpory pro pečovatele. S tím naprosto souhlasím a chápu, že se jedná o záležitost vnitrostátní pravomoci.

Existují však oblasti, v nichž Evropská unie může pomoci. Jednou z nich je celá oblast přeshraničního rozměru. Chtěla jsem jen znát váš názor na budování formální struktury pro výměnu informací týkajících se pracovníků ve zdravotnictví, v tomto případě poskytovatelů péče, kteří překračují hranice.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Děkuji paní poslankyni za tento návrh. Slyším o tom poprvé. Zní to jako dobrá iniciativa, budu se však muset obrátit na příslušné ministry a přednést tuto otázku v rámci diskuse. Možná bychom se k tomu mohli vrátit později.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Evropská unie má stárnoucí obyvatelstvo. Senioři potřebují zvláštní podmínky z hlediska zdravotnických služeb i z hlediska pro ně vhodných zařízení v budovách a veřejné dopravě. Švédsko má dlouhou tradici sociální politiky. O jakých návrzích jednáte s ostatními členskými státy s cílem zlepšit životní podmínky seniorů v celé Evropské unii?

Seán Kelly (PPE). – Paní úřadující předsedkyně, paní Harkinová položila velice důležitou otázku a vy jste odpověděla velmi dobře, ale rozšíříme-li rozsah otázky, týká se diskriminace na základě věku dnes obecně osob starších 65 let. Mohla byste zvážit pro celou Unii platné doporučení na zvýšení nebo pružnější stanovení věku odchodu do důchodu a na postupný odchod do důchodu namísto trvalého, který se zřejmě v dnešní době týká největšího počtu lidí? Takové opatření by obrovsky pomohlo zlepšit kvalitu života a zajistit větší respekt pro seniory.

Předsedající. – Řekla bych, že dotaz zřejmě mírně překračuje téma otázky, nechám však na paní ministryni, zda se jí chce či nechce zabývat.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Odpověď na první otázku pana poslance zní ano, zejména proto, že o těchto problémech musíme diskutovat.

Trio – francouzské, české a švédské předsednictví – se shodlo na posílení dialogu o otázkách týkajících se zdraví a seniorů. Například se konala konference o Alzheimerově chorobě a před měsícem se konference, kterou jsem již zmínila, zabývala důstojným zacházením se seniory. Byla to tedy příležitost k projednání této otázky a závěry budou diskutovány na zasedání Rady ve složení pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele na konci listopadu, kde se samozřejmě budeme zabývat i zprávou Evropského parlamentu.

Pokud jde o věk odchodu do důchodu, je to něco, o čem každý členský stát rozhoduje sám, avšak v diskusích o lisabonské strategii (protentokrát nikoli o Smlouvě), o tom, jak zvýšit růst, rozvoj a zaměstnatelnost a o demografickém problému, kterému budeme čelit, je to samozřejmě otázka, kterou je třeba brát v úvahu – jak využít i kvalifikaci a zkušenosti seniorů a jak najít možnosti, které by jim umožnily zůstat součástí pracovních sil. Není na Radě, aby přesně rozhodovala o věku, kdy by k tomu mělo dojít, spíše by měla povzbuzovat všechny členské státy, aby plně využívaly své pracovní síly.

Předsedající. – Otázka č. 3, kterou pokládá **Olle Schmidt (H-0310/09)**

Předmět: Švédský novinář Dawit Isaak vězněný v Eritreji

Podle údajů švédských sdělovacích prostředků byl Dawit Isaak, švédský občan vězněný v Eritreji od roku 2001, přesunut do nového vězení. Toto vězení údajně ještě nikdo neopustil živý. Dawit Isaak je již 8 let za strašných podmínek vězněn zločineckým režimem, aniž by mu bylo sděleno, proč byl tak brutálním způsobem uvězněn, oddělen od své rodiny, přátel a práce. Veškeré pokusy o osvobození Dawita Isaaka dosud selhaly. EU by měla vynaložit větší úsilí, neboť Isaak je také občanem EU. Pokud EU nic nepodnikne, hrozí, že Isaak zemře, aniž by se Švédsku či EU podařilo přimět prezidenta Eritreje, aby o Isaakově případu vůbec vážněji diskutoval.

Co plánuje švédské prezidentství podniknout pro to, aby byla otázka Dawita Isaaka projednána na nejvyšší úrovni EU?

Je vhodné, aby Eritrea dostávala humanitární pomoc od EU, když tak do očí bijícím způsobem porušuje základní lidská práva?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Je tomu již osm let, co byl švédsko-eritrejský novinář Dawit Isaak v Eritreji zadržen a uvězněn. Je držen ve věznici bez soudního procesu a bez obvinění. Ani jeho rodině ani švédským orgánům či mezinárodním organizacím pro lidská práva nebylo povoleno jej navštívit.

Bohužel však situace v oblasti lidských práv v Eritreji v posledních několika letech nevykazuje žádné známky zlepšení. Odpovědnost za tuto situaci spočívá plně na eritrejské vládě. Pokračující porušování závazků Eritreje v oblasti lidských práv podle vnitrostátního a mezinárodního práva vede v Evropské unii ke značnému znepokojení.

Zvláště jsme znepokojeni problémem politických vězňů a nedostatkem svobody vyjadřování. EU několikrát požadovala bezpodmínečné propuštění všech politických vězňů v Eritreji, samozřejmě včetně Dawita Isaaka. Dne 18. září 2009 předsednictví jménem Evropské unie vydalo velmi jasné prohlášení, v němž jsme znovu zopakovali svůj požadavek bezpodmínečného propuštění všech politických vězňů a prohlásili jsme, že jednání Eritreje je jasným porušením závazků stanovených v Mezinárodním paktu OSN o občanských a politických právech, který Eritrea ratifikovala.

Případ Dawita Isaaka bohužel nebyl vyřešen, stále je však nejvyšší prioritou pro EU, švédské předsednictví i švédskou vládu. Neustaneme ve svém úsilí, dokud nebude propuštěn z humanitárních důvodů a nebude se moci vrátit ke své rodině. Mohu vás ujistit, že budeme nadále přednášet jeho případ i situaci jeho spoluvězňů na nejvyšší úrovni v Asmaře.

Lidská práva jsou klíčovým prvkem vztahů mezi EU a Eritreou. Jsme připraveni pomoci eritrejské vládě zlepšit stav lidských práv. Z hlediska pomoci se situace řídí ustanoveními dohody z Cotonou, na nichž také závisí. Tato dohoda se zabývá lidskými právy i politickým dialogem, aby vyvíjela tlak na dosažení změn. Jedná se o trvalý proces, který pokračuje zoufale pomalu, ale doufáme, že bude moci být nástrojem, který nám umožní dosáhnout pokroku.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Nemusím uvádět žádné další podrobnosti o strašném případě Dawita Isaaka. Také vím, že paní Malmströmová se této věci mimořádně věnuje.

Pokud vím, Dawit Isaak je jediným občanem Evropské unie uvězněným za to, že uplatnil své právo svobodného projevu. Neměla by se tak Evropská unie spojit a vydat zvláštní společné prohlášení týkající se Dawita Isaaka? Neměla by otázka zvláštního prohlášení být projednána v Radě? Možná by paní Malmströmová nebo někdo jiný měli také jet do Eritreje a pokusit se setkat s Dawitem Isaakem a i s předsedou Isaiasem Afewerkim. Doufám, že se tak stane, protože si myslím, že je naprosto nemyslitelné, aby občan Evropské unie byl rok za rokem dále vězněn bez procesu, očividně vážně nemocný a ohrožený tím, že ve věznici zemře.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Panu Schmidtovi bych chtěla říci, že skutečně sdílím jeho obrovské obavy a znepokojení z toho, jak tato situace trvá další a další roky a neexistuje žádná možnost dostat se přes eritrejské úřady. Jsem si jista, že pan Schmidt i ostatní poslanci a poslankyně viděli zprávy z Eritreje a vyslechli rozhovory s jejím předsedou. Jednání s ním není snadné a zneužívání moci je v Eritreji velice rozšířené.

Snažíme se nadále využívat všechny cesty, o nichž víme, nemáme však přístup do věznice. Nemohli jsme ho navštívit a nevíme, kde se nalézá. Samozřejmě nevylučujeme možnost cesty na místo, pokud bychom byli přesvědčeni, že by to mohlo vést k pokroku v dané věci, prozatím však není možné získat žádný slib, že ho budeme moci navštívit nebo o něm vést jednání nebo se setkat s jeho rodinou pobývajícím v Eritreji. Je to mimořádně nepříjemná situace. Vydali jsme jasné prohlášení. Jak pan Schmidt řekl, Dawit Isaak je, pokud vím, jediný politický vězeň pocházející z Evropské unie, který je v současné době ve věznici, a my se nejednoduššími způsoby snažíme zvýšit tlak na eritrejské úřady a vysvětlit jim, že Dawit Isaak a jeho spoluvězni musí být ihned propuštěni, pokud pro nic jiného, pak pro dodržování úmluv, které země sama ratifikovala, s touto zemí je však vedení normálního dialogu velice složité.

Předsedající. – K této otázce nebyly položeny žádné doplňující otázky, přejdeme proto k další otázce.

Otázka č. 4, kterou pokládá **Anna Hedh** (H-0312/09)

Předmět: Strategie EU týkající se alkoholu

Je tomu již téměř tři roky, co jsme přijali strategii EU týkající se alkoholu. Tato strategie měla být vyhodnocena nejpozději v létě 2009. Bohužel se zdá, že hodnocení strategie bylo odloženo. Politika týkající se alkoholu představovala pro Švédsko vždy významnou a prioritní otázkou v oblasti spolupráce EU.

Bude švédské předsednictví usilovat o to, aby hodnocení proběhlo co nejdříve? A pokud ano, tak kdy k němu dojde?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Děkuji vám, paní Hedhová. Ráda bych na začátku paní Hedhové připomněla, že švédské předsednictví uvedlo ve svém programu alkohol a zdraví na předním místě jako důležitý aspekt při provádění strategie Evropské unie na podporu členských států ve snaze o snižování škod souvisejících s alkoholem.

Na základě toho jsme již uspořádali tři velké akce. První bylo neformální setkání ministrů zdravotnictví v Jönköpingu v červenci tohoto roku, kde byla zvláštní pozornost věnována prodeji a uvádění alkoholických nápojů na trh a tomu, jak tyto prvky ovlivňují spotřebu alkoholu u mladých lidí. Druhou akcí byla konference odborníků na téma alkohol a zdraví, která se konala ve Stockholmu ve dnech 21. a 22. září s cílem podpořit udržitelnou, dlouhodobou a komplexní strategii týkající se alkoholu v rámci Evropské unie. Účastnilo se jí více než 450 lidí v zásadě ze všech členských států a účastníci projeví velice silnou podporu pro švédské priority v oblasti alkoholu a zdraví.

Třetí událostí bylo globální zasedání odborníků věnované alkoholu, zdraví a sociálnímu rozvoji, které se konalo dne 23. září. Tuto akci organizovalo švédské předsednictví ve spolupráci s agenturou Sida (švédská agentura pro mezinárodní rozvojovou spolupráci) a norským ministerstvem zdravotnictví a péče, akci sponzorovala Světová zdravotnická organizace. Cílem bylo přispět k celosvětové strategii u příležitosti zasedání Světového zdravotnického shromáždění v květnu příštího roku. Na tomto zasedání byly představeny nové poznatky týkající se vazby mezi škodlivým požíváním alkoholu, sociálním rozvojem a šířením nakažlivých nemocí, jako je HIV/AIDS a tuberkulóza, což je důležitá vazba, kterou je třeba vzít na vědomí.

Proto odpověď na otázku „Bude švédské předsednictví usilovat o to, aby hodnocení proběhlo co nejdříve?“ zní ano; přijetí strategie v rámci Evropské unie v roce 2006 bylo důležitým krokem. Přijetím strategie Komise uznala alkohol za jeden z klíčových činitelů určujících zdraví v rámci Evropské unie, jakož i skutečnost, že Evropská unie je povinna zabývat se rizikovou a škodlivou spotřebou alkoholu. To bylo ještě posíleno podporou ze strany ministrů zdravotnictví Evropské unie v závěrech dosažených v listopadu 2006.

Od 1. ledna 2007 Komise sleduje trendy v oblasti spotřeby alkoholu a škod souvisejících s alkoholem i změny politiky v rámci EU. Ačkoli jsme viděli pokrok v mnoha oblastech, nebyl dosud dostatek času na posouzení plné šíře dopadu politiky v oblasti alkoholu na zdraví a návyky v oblasti spotřeby alkoholu. První zpráva Komise, která byla předložena na konferenci odborníků před několika týdny, byla zprávou o stavu strategie Evropské unie týkající se alkoholu. Jedná se o průběžnou zprávu, která předchází konečné zprávě, jež má být předložena v roce 2012.

Předsednictví bude samozřejmě tuto zprávu o stavu studovat a posoudí i výsledky konference odborníků o alkoholu a zdraví. Budeme sledovat dosažený pokrok. Rovněž jsme financovali řadu nových studií s cílem zajistit, aby byl alkohol nadále předním tématem programu jednání EU. Jedna z naší financovaných studií bude zkoumat účinek uvádění alkoholu na trh na mladé lidi, jiná bude studovat dopad alkoholu na seniory v 10 různých členských státech Evropské unie a další bude vyšetřovat účinky přeshraničního obchodu na vnitrostátní politiku týkající se alkoholu.

V návrhu závěrů o alkoholu a zdraví, které jsou nyní projednávány v pracovní skupině Rady, navrhuje, aby Komise urychleně začala analyzovat a hledat priority pro příští fázi práce v oblasti alkoholu a zdraví, abychom zdůraznili skutečnost, že se musíme zabývat obdobím po roce 2012, kdy budou hodnocení a stávající strategie týkající se alkoholu dokončeny. Na základě této rozprava hodlá předsednictví přijmout závěry Rady na podporu strategie týkající se alkoholu v prosinci 2009.

Anna Hedh (S&D). – (SV) Paní Malmströmová, vím, že předsednictví uskutečnilo několik konstruktivních konferencí a věnovalo této záležitosti mnoho času.

Moje otázka se týkala zejména strategie v oblasti alkoholu, protože jsem již stejnou otázku položila dříve, zhruba před šesti měsíci. Tehdy mi bylo řečeno, že strategie týkající se alkoholu bude vyhodnocena do léta. Proto jsem tuto otázku položila, protože se daná záležitost v programu jednání neobjevila.

Od doby, kdy švédské předsednictví v roce 2001 navrhlo pro EU strategii týkající se alkoholu, se událo mnohé. Strategie týkající se alkoholu byla přijata v roce 2006 a od té doby došlo k mnoha událostem. Některé členské státy například zvýšily věková omezení, některé zvýšily daně na alkohol a některé snížily limity povolené koncentrace alkoholu v krvi. Jsem tím velmi potěšena. Ráda bych, aby švédské předsednictví šlo ještě o něco dále, třeba v oblasti reklamy, nicméně jsem ráda, že byla nyní provedena studie týkající se reklamy, alkoholu a mladých lidí.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Děkuji vám za podporu v této věci. Skutečně jsme se snažili upozorňovat na tuto otázku, která samozřejmě představuje rámec, v němž může EU pracovat; pořádání konferencí, zpracovávání studií, stanovování harmonogramů s cílem zajistit, aby vše zdárně pokračovalo, i zabezpečit zapojení budoucích předsednictví. Jsem ráda, že jsme mohli vyjasnit nedorozumění, k němuž zřejmě došlo. Záměrem byla průběžná zpráva, která je samozřejmě stejně důležitá a kterou budeme zkoumat a analyzovat, konečné hodnocení však bude následovat v roce 2012. Mezitím musíme vykonat obrovské

množství práce a mohou také potvrdit, že mnoho členských států odvádí obrovské úsilí, protože všichni ve všech členských státech byli informováni o účincích spotřeby alkoholu na zdraví.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Paní ministryně, na úrovni Evropské unie počet smrtelných dopravních nehod klesá, náročných cílů však v příštím roce nebude dosaženo. Hlavní příčinou je alkohol. V některých zemích existuje děsivě vysoká míra sebevražd, za kterou opět může alkohol.

Nemyslíte si, že v rámci celé Evropské unie bychom měli posílit již nyní přísná opatření v oblasti spotřeby alkoholu a následovat skandinávského příkladu? Zejména mladým lidem by měla být konzumace alkoholu zakázána. Nechtělo by Švédsko takové kroky iniciovat?

Catherine Stihler (S&D). – Chci paní ministryni upozornit na skutečnost, že ve Skotsku, ve volebním obvodu, který zastupuji, nyní probíhá debata o minimálních cenách alkoholických výrobků. Chtěla jsem využít této příležitosti a zeptat se paní ministryně, zda v Radě probíhá nějaká diskuse o problému stanovení minimálních cen alkoholických výrobků. Ve Skotsku je vedena rozsáhlá diskuse a mě by zajímalo, jaký je pohled Rady a zda o této věci Rada vůbec jedná.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Jedním z pěti prioritních témat ve strategii EK týkající se alkoholu je právě snížení počtu úrazů a úmrtí při dopravních nehodách souvisejících s alkoholem. Jedná se, jak pan poslanec řekl, o velice významný problém, který způsobuje obrovské utrpení a je spojen i s ekonomickými náklady.

Komise doporučila přijetí nižšího maximálního limitu pro nezkušené a profesionální řidiče, přičemž země, které již limity uplatňují, by je neměly snižovat. V této věci existuje doporučení a my v této věci spolupracujeme s členskými státy.

Mnoho členských států již tato doporučení uplatnilo a probíhá řada osvětových činností v rámci diskuse o této otázce.

Nevím o žádné probíhající diskusi o cenách. Mohla by se uskutečnit. Zeptám se kolegy, ministra zdravotnictví, který za tuto oblast nese odpovědnost, nemyslím si však, že by tato konkrétní otázka byla projednávána.

Právě teď se pozornost soustředí na mnoho problémů souvisejících s alkoholem, na tento však pravděpodobně nikoli, protože to samozřejmě není otázka spadající do pravomoci Evropské unie.

Předsedající. – Otázka č. 5, kterou pokládá **Justas Vincas Paleckis** (H-0316/09)

Předmět: Environmentální aspekt plynovodů

V Evropské unii je věnována velká pozornost environmentálním aspektům nových plynovodů, které jsou ve výstavbě a mají přepravovat zemní plyn do EU (Nabucco, Nord Stream a South Stream). Plynovod Nord Stream, který je veden po dně Baltského moře, je výjimečný projekt, neboť je rozsáhlý a hrozí, že bude mít dopad na životní prostředí regionu Baltského moře.

Jaká rizika pro životní prostředí bere švédské předsednictví v potaz, pokud jde o budování těchto plynovodů, a jaká opatření hodlá přijmout, aby tato rizika vyloučila?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Nord Stream je jedinečný projekt pro oblast Baltského moře vzhledem ke své velikosti a možným důsledkům. Rada si je vědoma pochyb, které existují ohledně dopadů projektu plynovodu Nord Stream na životní prostředí, a pozorně vzala na vědomí usnesení Evropského parlamentu o environmentálním dopadu plánovaného plynovodu v Baltském moři, který propojuje Rusko a Německo, přijaté v červenci loňského roku.

Všechny členské státy EU a Evropského společenství jsou smluvními stranami úmluvy Organizace spojených národů z Espoo z roku 1991. Jedná se o úmluvu o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států. Tato úmluva obsahuje řadu významných povinností závazných pro smluvní strany zejména s cílem zajistit, aby bylo prováděno posuzování vlivů na životní prostředí, které zahrnuje konzultace s ostatními stranami dotčenými konkrétním projektem.

Dopad projektu Nord Stream na citlivé životní prostředí v oblasti Baltského moře je mimořádně významný a musí být pečlivě zkoumán. Mohla by být zasažena stanoviště Natura 2000 i oblasti, v nichž se vyskytují miny a v nichž bylo uloženo chemické střelivo. Rozšíření sedimentu by mohlo ovlivnit mořskou flóru a faunu a mohlo by mít i dopad na odvětví rybolovu. Skutečnost, že plynovod vede blízko důležitých lodních tras, by také mohla znamenat riziko pro životní prostředí a bezpečnost.

Všechny státy okolo Baltského moře nyní již více než tři roky spolupracují v rámci úmluvy z Espoo, aby určily, jak tyto povinnosti souvisejí se způsobem, jakým má být tento projekt realizován.

Rada by nicméně chtěla zdůraznit, že projekt Nord Stream je soukromým podnikem. Proto je na stranách odpovědných za projekt, aby v rámci kontroly ze strany dotčených členských států poskytovaly informace, které budou prokazovat, že projekt dodržuje příslušné právní předpisy.

Rada tedy nemůže komentovat projekt Nord Stream žádným způsobem, který by bylo možné vykládat jako vměšování do vnitrostátních právních postupů.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Děkuji vám, paní ministryně, za vaši skutečně vyčerpávající odpověď. Tato záležitost se zjevně ve velké míře týká Švédska, tím spíše, že Švédsko je zemí, která se nachází v oblasti Baltského moře. Chtěl bych jen zdůraznit jednu věc, a to, že pozornost, věnovaná takovým záležitostem, nikdy nemůže být nadměrná. Také bych byl chtěl, abyste řekla, že právě toto je takový případ a že během svého předsednictví bude Švédsko danou záležitostí cíleně sledovat a přijme vhodná opatření.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Vážení poslanci a poslankyně, mohu zaručit, že tak Švédsko činí. Jsme velice bdělí, pokud jde o citlivé životní prostředí v Baltském moři, které je samozřejmě ohroženo jakýmkoli druhem projektu, který má být realizován, a proto jsme právě pro tento projekt uložili velmi přísné požadavky v oblasti ochrany životního prostředí a projekt nyní šetří a zkoumají různé příslušné orgány. Švédské území není projektem ovlivněno, ale je ovlivněna švédská hospodářská zóna, a proto jsme velmi důsledně poukazovali na to, že základem stanovisek, která bychom měli přijmout, jsou mezinárodní úmluvy, například úmluva z Espoo. Nesmíme vynášet žádné politické ani ekonomické soudy. Tím se může zabývat švédský stát, a právě to činíme.

Předsedající. – Otázka č. 6, kterou pokládá **Silvia-Adriana Ticau** (H-0318/09)

Předmět: Odstranění překážek volnému pohybu pracovníků mezi členskými státy

Švédské předsednictví Rady uznává, že v kontextu současné hospodářské krize je zásadní, aby členské státy byly schopny jednotně reagovat na výzvy, najít řešení, jak se vymanit z hospodářské a finanční krize, a především snížit nezaměstnanost a její negativní dopady. Stávající překážky kladené volnému pohybu pracovníků členských států, které k Unii přistoupily po 1. květnu 2004, představují omezení práv občanů těchto zemí a mohou vést k nezákonnému zaměstnávání a sociálnímu dumpingu. Odstranění těchto překážek zajistí stejnou míru ochrany jak migrujícím pracovníkům, tak pracovníkům tuzemským. Vzhledem k tomu, že se švédské předsednictví zavázalo k vedení aktivní politiky, pokud jde o evropský pracovní trh, a k zajištění lepší adaptační schopnosti a větší mobility, může Rada uvést, jaká konkrétní opatření hodlá přijmout, aby byly rychle odstraněny stávající překážky volnému pohybu pracovníků pocházejících z členských států, které k Unii přistoupily po 1. květnu 2004?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Rada by chtěla poukázat na to, že volný pohyb osob je jedním ze základních práv zaručených právními předpisy Společenství a zahrnuje právo občanů Evropské unie žít a pracovat v jiném členském státě.

Na svém zasedání dne 9. března 2009 Rada adresovala výzvu těm členským státům, které dosud uplatňovaly přechodná pravidla omezující volný pohyb. Současně na základě dostupných informací Rada uvedla, že tyto členské státy by měly zvážit, zda budou v uplatňování těchto omezení pokračovat. Členské státy byly také naléhavě vyzvány, aby zrušily omezení během třetí fáze, pokud nebude možné v dotčených členských státech zjistit žádná závažná narušení nebo riziko závažných narušení trhů práce.

Rada také upozornila členské státy na to, že je třeba dávat přednost občanům z členských států před pracovními silami ze států mimo Evropskou unii a že ochrana občanů z nových členských států, kteří jsou již usazení a zaměstnáni v členském státě, bude trvat i po dobu přechodného období. Byla zohledněna i práva rodinných příslušníků v souladu s postupy spojenými s předcházejícími přistoupeními.

Rada zdůraznila silné prvky diferenciací a flexibility pravidel pro volný pohyb pracovníků. Členské státy prohlásily, že se budou snažit zajistit zvýšený přístup na trh práce pro občany z dotčených nových členských států v souladu s vnitrostátními právními předpisy s cílem urychlit sbližování jejich právních předpisů v souladu s právními předpisy Společenství.

V listopadu 2008 Komise předložila sdělení o dopadu volného pohybu pracovníků v kontextu rozšíření EU. Komise poukazuje na to, že pracovníci z Bulharska, Rumunska a členských států tzv. EU-10 pomohli uspokojit vyšší poptávku po pracovní síle v přijímajících zemích, a tím významně přispěli k udržitelnému

hospodářskému růstu. Údaje, které jsou k dispozici, nasvědčují tomu, že mobilita v rámci EU po rozšíření nevedla – a pravděpodobně nepovede – k vážným narušením trhu práce.

Komise rovněž konstatuje, že objem a směr toků mobility v rámci EU jsou spíše než pravidly omezujícími přístup na trh práce poháněny obecnou nabídkou pracovních sil a poptávkou po pracovní síle. Komise dochází k závěru, že omezení ze strany členských států mohou oddálit přizpůsobení trhu práce a dokonce vést ke zvýšení počtu případů nelegální práce.

Volný pohyb pracovních sil je pro Evropskou unii důležitou prioritou. Pohyb pracovních sil pomáhá vytvářet větší počet pracovních míst, ekonomiku tak lze přizpůsobovat dokonce i v době hospodářské krize. Pohyb pracovníků rovněž pomáhá snižovat sociální marginalizaci a chudobu.

Pokud jde o přechodné období pro volný pohyb, na které se paní poslankyně ptala, členské státy mají právo zachovat svá omezení do konce třetí fáze přechodného období. Rada je však přesvědčena, že hospodářská krize, kterou Evropa nyní zažívá, by neměla být využívána jako důvod pro další uplatňování přechodných pravidel. I v obdobích, kdy je poptávka po pracovních silách nízká, může být obtížné obsadit volná pracovní místa uchazeči z vlastní země.

Rada pravidelně otázku přechodných režimů přezkoumává. Poslední přezkum byl proveden na zasedání v červnu 2009, kdy Rada vzala na vědomí informace Komise o dopadu volného pohybu v kontextu rozšíření EU. Komise informovala Radu, že tři členské státy ze skupiny EU-15 před 1. květnem 2009 Komisi oznámily závažná narušení trhu práce nebo rizika takových narušení. Německo a Rakousko nadále uplatňovaly omezení přístupu na trh práce zachováním požadavku pracovního povolení, zatímco Spojené království uplatňuje systém registrace *ex post*, který pracovníkům umožňuje začít pracovat, ale požaduje, aby se do 30 dnů registrovali.

V informacích, které Radě poskytla, Komise rovněž uvedla, že zajistí, aby byla dodržována ustanovení smlouvy o přistoupení, a vyhradila si právo žádat vyjasnění od těch členských států, které budou omezení nadále uplatňovat.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Chtěla bych se zeptat, zda v rámci programu činnosti švédského předsednictví máte v harmonogramu nějakou akci, jejímž cílem by bylo pokusit se přesvědčit členské státy, které tyto překážky volného pohybu pracovních sil zachovávají, aby je zrušily. Má druhá otázka je, zda chcete takový návrh na zrušení překážek pro volný pohyb pracovních sil zařadit jako součást závěrů švédského předsednictví.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Chtěla bych paní poslankyni poděkovat. Všechna předsednictví ze současného tria, francouzské, české a švédské, ve svých závěrech potvrdila, že rozšíření přineslo Evropské unii velké výhody, vedlo k hospodářskému růstu a nic nenaznačuje, že by došlo k závažným hospodářským narušením.

Máme spolu s Komisí zavedené mechanismy pro pravidelný přezkum přechodných pravidel. Mezi těmito přezkumy samozřejmě můžeme vyzývat členské státy, aby přijaly opatření nutná k odstranění diskriminačních právních předpisů a zajistily využívání kvalifikovaných pracovních sil v celé Evropské unii, čistě právní aspekty jsou však řešeny společně s Komisí. Jak jsem již řekla, takový přezkum jsme již v tomto roce provedli.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, kolegyně poslankyně, která otázku položila, se ve svých poznámkách přirozeně zaměřila na situaci v členských státech, v nichž části obyvatelstva emigrují, aby hledali práci jinde. Tomu rozumím.

Naopak Rakousko je stejně jako Německo zemí s masivní imigrací, a mohlo by docílit prodloužení přechodného období, dokud nebude plně otevřen trh práce. Důvody k tomu jsou jasné. Škodlivé účinky v oblasti přesídlování a přerozdělování vyplývající zejména ze zásadních rozdílů v příjmech na pozadí současných problémů na trhu práce a zvýšené přistěhovalectví by mohly vést k významnému přetížení trhu práce, které by vyústilo v sociální napětí, jemuž se všichni chtějí vyhnout.

Proto má otázka znít: budou uznány tyto problémy, které ovlivňují Rakousko a Německo, a jsou plánována vhodná řešení?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Všechny členské státy EU byly samozřejmě nepříznivě zasaženy hospodářskými krizemi a nezaměstnaností. Číslo se mírně liší, ale všechny státy byly těžce zasaženy. Země má právo zavést přechodná pravidla, jak učinilo například Rakousko, a existují příležitosti, kdy lze požádat o prodloužení platnosti takových pravidel prostřednictvím zvláštních postupů, je-li Komisi

předloženo odůvodnění. Nejsem dostatečně přesně informována o situaci v Rakousku. Nevím, zda jsou problémy větší než kdekoli jinde. Jak jsem řekla, všechny členské státy mají v souvislosti s trhem práce obrovské problémy.

Komise ve své zprávě uvádí, že nic nasvědčuje tomu, že by volný pohyb vedl k narušením v kterémkoli členském státě. V mé zemi, ve Švédsku, které také zažívá velmi vysokou nezaměstnanost, jsme nepozorovali naprosto žádnou vazbu mezi volným pohybem a nezaměstnaností. Lidé, kteří přišli z jiných členských států EU, byli vítáni a trh práce je absorboval.

Předsedající. – Otázka č. 7, kterou pokládá **Nikolaos Chountis** (H-0319/09)

Předmět: Obtěžování letadel provozovaných službou pro kontrolu vnějších hranic Evropské unie (Frontex) ze strany Turecka

Od května roku 2009 bylo zaznamenáno šest incidentů zapříčiněných obtěžováním, které bylo zaměřeno proti letadlům provozovaným službou pro kontrolu vnějších hranic Evropské unie (Frontex), a to jak ze strany tureckých letadel, tak prostřednictvím radiokomunikace. K poslední takové epizodě došlo dne 8. září 2009, kdy vrtulník agentury Frontex, řízený dvěma lotyšskými piloty, přelétal mezi ostrovem Kos a ostrovem Samos. Ve chvíli, kdy se vrtulník nacházel nad ostrovem Farmakonisi, byl prostřednictvím rádiového spojení obtěžován tureckým radarem z města Datça, který ho požádal, aby se vzdálil z oblasti a aby sdělil svůj letový plán.

Byla Rada o tomto incidentu informována? Jaké má k němu vyjádření? Jaká opatření hodlá vůči Turecku přijmout?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Ano, Rada si je vědoma incidentů, které pan poslanec zmiňuje. Předsednictví by chtělo říci, že jako kandidátská země musí Turecko sdílet hodnoty a cíle Evropské unie v souladu se smlouvami. Jasná snaha o dobré sousedské vztahy a klidná řešení konfliktů je zásadním a důležitým požadavkem pro členství v Evropské unii. V souladu s rámcem pro jednání a příslušnými závěry Rady Evropská unie naléhavě žádala Turecko, aby se zdrželo jakýchkoli druhů hrozeb, zdrojů konfliktů či opatření, která by mohla poškodit dobré vztahy a možnost řešení sporů klidnou cestou.

Chtěla bych pana poslance ujistit, že Evropská unie systematicky nastoluje otázku dobrých sousedských vztahů, naposledy na zasedání Rady pro přidružení dne 19. května na setkání trojky EU a politických vůdců Turecka ve Stockholmu v červenci tohoto roku.

Pokud jde o konkrétní otázku letadla provozovaného agenturou Frontex, chtěla bych zmínit, že Frontex koordinuje několik společných operací a pilotních projektů. Ty jsou důležitým přínosem k ochraně mořských, pozemních a vnějších vzdušných hranic Unie

Jednou z operací je Poseidon 2009, pro niž je hostitelskou zemí Řecko. Cílem operace je zabránit nepovolenému překračování hranic osobami přicházejícími z Turecka nebo přes území Turecka a ze zemí Severní Afriky, které se pokoušejí dosáhnout řeckých břehů. Pan poslanec to samozřejmě ví. Poseidon zahrnuje i rozmísťování technických zařízení v evropském vzdušném prostoru podél hranic řeckých ostrovů. Turecko bylo o této operaci samozřejmě informováno.

Pokud jde o operativní spolupráci mezi agenturou Frontex a příslušnými tureckými orgány, nyní jsou vedena jednání ohledně metod práce. To je velmi pozitivní. Dohoda by zahrnovala výměnu informací a příležitosti pro turecké orgány k účasti na společných operacích agentury Frontex. Tento druh práce by mohl být důležitou součástí práce v oblasti prevence nelegálního přistěhovalectví a mohl by napomoci zlepšení sousedských vztahů.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, paní ministryně, chtěl bych ještě jednou zopakovat, jak oceňuji vaši upřímnou snahu odpovídat na naše otázky, ale dovolil bych si říci, že podle vašich slov jste si tohoto incidentu vědoma. Spolupracujeme s Tureckem, nedala jste mi však jasnou odpověď, a proto chci zpřesnit a zopakovat svou otázku, zda byl turecký vzdušný prostor během mise Frontex skutečně narušen, jak Turecko tvrdí.

Říkám to z toho důvodu, že v tomto řízení vyšetřujeme, zda Turecko zpochybňuje řecká svrchovaná práva. Kromě toho bych vám rád připomněl, že během nedávné návštěvy Řecka zástupce výkonného ředitele agentury Frontex pan Fernandez prohlásil, že k žádným takovým narušením nedochází a odkázal na zprávy pilotů o dané věci. Vracím se tedy ke své otázce: dopustila se mise Frontex narušení podle tvrzení Turecka či nikoli a co v této věci činíte?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pro švédské předsednictví je velmi obtížné přesně určit, kdy dochází k narušení a kdy ne. Při několika příležitostech jsme byli informováni o znepokojení, které pociťuje řada mých řeckých kolegů. Jednali jsme o tom a také jsme požadovali a uskutečnili jednání o této záležitosti s tureckými orgány a našimi tureckými protějšky a naléhavě jsme je vyzvali, aby se snažili zlepšit sousedské vztahy. Pro předsednictví je velmi obtížné přesně určit, zda dochází k narušení či ne. Vychází to samozřejmě z mezinárodních úmluv a jedná se o dvoustrannou otázku dvou členských států.

Předsedající. – Paní Morvaiová, naznačovala jste, že chcete opět vystoupit. Jedná-li se o doplnění k tomuto problému, máte na 30 vteřin slovo.

Krisztina Morvai (NI). – Paní předsedající, pravděpodobně mi čtete myšlenky, protože jsem nenaznačovala, že chci vystoupit, ale chtěla jsem se omluvit za to, že jsem ubrala o 20 vteřin více z této mimořádně živé a velmi demokratické rozpravy na tak nevýznamnou otázku, jakou je masová policejní brutalita a političtí vězni v členském státě. Skutečně se omlouvám.

Předsedající. – Máte-li otázku, měla byste ji obvyklým způsobem předložit písemně, a pak, pokud to bude možné, dostanete odpověď. Mnoho poslanců a poslankyně chce dnes dostat odpovědi na své otázky a z úcty k nim bychom měli jednání vést řádně.

(Otázka 8 nebyla projednána, protože tazatel nebyl přítomen.)

Otázka č. 9, kterou pokládá **Mairead McGuinness (H-0325/09)**

Předmět: Změna nařízení (ES) č. 1/2005

Mohla by se Rada vyjádřit k tomu, jaké je stanovisko předsednictví, pokud jde o změnu nařízení (ES) č. 1/2005 o ochraně zvířat během přepravy? Je si předsednictví vědomo všech aspektů možného dopadu této změny?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Děkuji vám za vaši otázku. Rada přirozeně sdílí obavy paní poslankyně ohledně dobrých životních podmínek zvířat. Předsednictví odpovídalo na podobnou otázku paní Harkinové v září a uvedlo, že jedním z cílů švédského předsednictví je povzbudit debatu o dobrých životních podmínkách zvířat, tento bod je uveden i jako jedna z priorit našeho předsednictví.

Na zasedání dne 7. září tohoto roku se Rada od Komise dozvěděla, že připravený návrh revize nařízení (ES) č. 1/2005 o ochraně zvířat během přepravy bude předložen co nejdříve. Na témže zasedání Rada zjistila stanoviska delegací k potřebě nových nástrojů pro zlepšení kontroly a inspekce v mezinárodní přepravě živých zvířat, například satelitních navigačních systémů. Vhodný satelitní navigační systém by mohl usnadnit dohled orgánů členských států, protože v současné době je velmi obtížné prokázat nedostatečné plnění požadavků pomocí nástrojů, které dnes máme.

Nařízení (ES) č. 1/2005 představuje silnější právní předpis pro ochranu zvířat během komerční přepravy, protože zjišťuje dotčené strany a přiřazuje jim oblasti odpovědnosti a zavádí přísnější opatření v podobě povolení a kontrol, jakož i přísnější pravidla pro přepravu.

Jeho ustanovení neupravují některé aspekty přepravy zvířat, jmenovitě maximální počet cest a prostorové požadavky pro zvířata. Podle článku 32 nařízení mají být tyto aspekty zahrnuty do zprávy, která má být předložena během čtyř let a kterou může doprovázet nový návrh.

Předsednictví může potvrdit, že hodláme začít zkoumat návrh Komise na revizi nařízení, jakmile jej Komise předloží. To se dosud nestalo, ale jakmile návrh obdržíme, bude jeho zkoumání zahájeno, protože sdílíme zájem paní poslankyně o posouzení uvedeného nařízení.

Mairead McGuinness (PPE). – Děkuji vám za vaši vyčerpávající odpověď.

Sdílím obavy o dobré životní podmínky zvířat, ale chci realistické nařízení, které umožní i obchod se zvířaty, který bude legitimní a bude řádně kontrolován, a chtěla bych říci, že nepotřebujeme dodatečné nařízení. Potřebujeme naprosto řádné provádění stávajících nařízení a já myslím, že vaše poznámky ohledně navigace atd. jsou v této rozpravě užitečné. Nechme se vést vědou.

Chtěla bych vás možná požádat, abyste se zaměřili na přepravu koní. Jedná se o zvláštní problém a v této oblasti nejsou nařízení prováděna. Možná byste se k tomu mohla vyjádřit.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Nejsem odbornice v oblasti přepravy koní, co se týče přepravy zvířat, ale vyslechla jsem váš návrh a budu si jej pamatovat.

Souhlasím s vámi, že za obvyklé situace je celkem časté, že je provádění nedostatečné a že ne vždy je nové nařízení nezbytně nutné. Jakmile návrh do Komise dorazí, prozkoumáme jej, vyhodnotíme jej a posoudíme, zda jsou nutná další opatření nebo zda, jak naznačujete, je pouze třeba posílit provádění stávajících opatření. Vrátime se k této věci tedy ihned poté, co budeme mít k dispozici návrh Komise.

Seán Kelly (PPE). – Navážu na otázku kolegyně paní McGuinnessové: Irsko je jako ostrovní národ velice závislé na přepravě zvířat přes moře a omezení, která jsou prováděna nebo která mají být podle návrhu prováděna, považuje mnoho lidí v tomto odvětví za prohibitivní z hlediska nákladů. Mohli byste to při posouzení zvážit? Jinak, pokud nebudeme mít přepravu živých zvířat, budete mít pohodlný kartel průmyslových podniků, který bude dále stlačovat ceny a vyhánět další lidi ze zemědělství.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Uvědomuji si problémy spojené se situací Irska vyvolané tím, že se jedná o ostrov a že je Irsko závislé na přepravě.

Myslím, že u všech právních předpisů je důležité zejména to, abychom prokázali skutečný zájem. Víme, že existuje tlak ze strany našich občanů, abychom se starali o dobré životní podmínky zvířat, ale samozřejmě to musíme činit vhodným způsobem a vyhodnocovat to, co bylo provedeno. Jsou ustanovení dostatečná? Jsou nutná? Existuje nějaká další potřeba? Potřebujeme provádění? To vše musíme vzít v úvahu, než přejdeme k dalšímu nařízení.

Jsem si jista, že při jednáních, která povedeme se členskými státy, budou mít všechny členské státy příležitost v rámci příspěvku do diskuse vysvětlit svou konkrétní situaci.

(Otázka 10 nebyla projednána, protože tazatel nebyl přítomen.)

Otázka č. 19, kterou pokládá **Seán Kelly** (H-0357/09)

Předmět: Portfolio Komise pro oblast sportu

Vzhledem ke vzrůstající míře obezity u dětí ve 27 členských státech EU na straně jedné a významu celoživotního dobrého zdravotního stavu stárnoucí populace EU na straně druhé je třeba uvítat začlenění sportu do pravomocí EU v rámci Lisabonské smlouvy. Podpořila by Rada podnět na výslovné začlenění sportu do portfolia jednoho z nastupujících komisařů, aby tak zohlednila větší význam, který sportu Smlouva přikládá?

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – Sportovní činnost dnes spadá do oblasti uplatnění práva EU, a jak pan poslanec správně poukazuje, jakmile Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, poskytne Evropské unii právní základ, který jí umožní přispět k propagaci otázek evropského sportu s přihlédnutím ke zvláštní povaze sportu, k jeho strukturám založeným na dobrovolné činnosti a k jeho sociální a vzdělávací funkci.

Rada však nemůže zaujmout stanovisko k vnitřní organizaci příští Komise, která je v souladu se Smlouvou záležitostí předsedy Komise.

Souhlasím s tím, že sport a zdraví jdou ruku v ruce. Sportovní činnost také podporuje sociální soudržnost, demokracii a osobní rozvoj. Sport je bezesporu i zábava, když hraje místní fotbalový klub, ale i při mezinárodních soutěžích.

Jsem přesvědčena, že svobodné a nezávislé sportovní hnutí má i svou odpovědnost v sociálních věcech, jako je veřejné zdraví a ochrana demokratických hodnot.

Švédské předsednictví považuje politiku v oblasti sportu především za vnitrostátní záležitost. Musíme být obezřetní s novými návrhy a programy rozšiřujícími politiku na úrovni EU způsobem, který by mohl poškodit již dobře fungující systémy, jako jsou ty, které si občanská společnost postupně za léta vybudovala.

Seán Kelly (PPE). – Velice vám děkuji nejprve za to, že jsme se rozhodla na mou otázku odpovědět: velmi to oceňuji. Děkuji vám i za vaši odpověď, která byla obsažná. Myslím, že jste zcela jasně nastínila hodnotu sportu, zvláště jeho hodnotu zdravotní, a jsem si celkem jist, že až Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, můžeme společně zajišťovat, aby sport jako oblast pravomoci Evropské unie získal svůj spravedlivý díl propagace a publicity.

Mairead McGuinness (PPE). – Děkuji vám za zodpovězení této otázky, protože pan Kelly je velice skromný a neřekl, že je bývalým předsedou Gaelské sportovní asociace, nejvýznamnějšího tělovýchovného hnutí v Irsku, a z toho plyne jeho zájem o sport. Nemluví o tom, ale mám za to, že byste to měla vědět.

Předsedající. – Děkuji vám za uvedené informace.

Tím je doba vyhrazená pro otázky ukončena.

Otázky, které nebyly zodpovězeny vzhledem k nedostatku času, budou zodpovězeny písemně (viz příloha).

11. Poslanecká imunita: viz zápis

12. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

13. Pokrok v zavádění systémů SIS II a VIS (předložené návrhy usnesení): viz zápis

14. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

15. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 19:05)